

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
NINA LEVINE

DEVIL'S VENGEANCE

SYDNEY STORM MC | BOOK 3

Ücretsiz PDF Kütüphane - <https://rantey.org>

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

ŞEYTANIN İNTİKAMI

NINA LEVINE

İÇİNDEKİLER

1. [Şeytan](#)
2. [Hailee](#)
3. [Şeytan](#)
4. [Hailee](#)
5. [Şeytan](#)
6. [Hailee](#)
7. [Şeytan](#)
8. [Hailee](#)
9. [Şeytan](#)
10. [Hailee](#)
11. [Şeytan](#)
12. [Hailee](#)
13. [Şeytan](#)
14. [Hailee](#)
15. [Şeytan](#)
16. [Hailee](#)
17. [Şeytan](#)
18. [Hailee](#)
19. [Hailee](#)
20. [Şeytan](#)
21. [Hailee](#)
22. [Şeytan](#)
23. [Hailee](#)
24. [Şeytan](#)
25. [Şeytan](#)
26. [Şeytan](#)
27. [Hailee](#)
28. [Şeytan](#)

[Sonsöz](#)

[Nina Levine tarafından da](#)

[Yazar Hakkında](#)

ŞEYTAN

T Sydney'deki Ocak sığının tek iyi yanı, sergilenen kadın teniydi. Cimri şortlar, bikini üstleri ve dar tişörtler vücutlara yapışyordu. günah için. Bütün yaz boyunca göğüs ve kalçalardan oluşan bir smorgasbord gibiydi. Ve ben de şimdiye kadar görme şansına eriştiğim en güzel göğüslere bakıyordum. Ama onlara doğru bir hamle yaparsam ne olayım, ait oldukları sarışın uzun zamandır gördüğüm en çılgın orospuya benziyordu. Lanet olası bir hayvan zulmü protestosunun ortasında durmuş, bir yandan "Hayvan Zulmünü Durdurun" pankartını sallıyor, bir yandan da sevdiği hayvanlara kötü davrandığını düşündüğü her kim varsa ona nefret kusuyordu.

Kulüp binasına gitmek için acelem olmasına rağmen, onun eğrilerine birkaç dakika ayırmak için yavaşladım. Onunla ya da çılgın protestocu tavırlarıyla ilgilenmiyor olmamın bir önemi yoktu; her ne şekilde olursa olsun güzelliğe hayran olmaktan asla zarar gelmezdi. Ancak, bakışlarım vücudunun üzerinde gezinirken, başka bir kadın aramıza girerek görüşümü engelledi.

Tanrım, evren bugün King'le aramda sorun mu yaratmaya çalışıyor? Şimdiye kadar neredeyse kulüp binasına varmış olmalıydım, sikim serbest bırakılmak için yalvarırken bir patikada dikilmemeliydim.

Sarışının elime almak istediğim bir sete sahip olduğunu düşünseydim, bu siyah saçlı güzellik bu arzuyu birkaç çentik attı. Ağzını açıp konuştuğu anda, o sabah geç kalırsam King'in taşaklarını keseceği bilgisi beynimden uçup gitti.

Kalabalık önümdeki yola yığılmış, onun konuşmasını dinlerken donup kalmıştım. Sesi beni olduğu gibi onları da kolayca içine çekiyordu. Tek fark, onun ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tek bildiğim

onun vücudunu mümkün olan her şekilde ele geçirirken kulağıma pis şeyler fısıldayacak o sese ihtiyacım olmasıydı. Hayatımda duyduğum en seksi sese sahipti. Konuşurken kolunu salladığından bol siyah tişörtü omzundan kayıyordu. Sadece yandan görebiliyordum, bu da onu tamamen takdir etmem için bana en iyi fırsatı vermiyordu. Ama kolunu hareket ettirirken gömleği kalktığında dövmeli beline hayranlıkla bakmamı sağladı. Bakışlarım daha aşağıya kaydı, böylece uzun dövmeli bacaklarını ve tatlı kıcını görebildim küçük yırtık kot şortuyla zar zor örtüyordu.

Kahretsin, keşke her pazartesi sabahı King's Cross'un sokaklarından birinde bu siyah saçlı güzelin önderlik ettiği bir hayvan protestosuyla başlasaydı.

Çalan telefonumun vızıltısı dikkatimi dağıttı. Gözlerimi ondan ayırmadan telefonu kulağıma götürdüm. "Evet?"

King'in sesi telefona karıştı. "Neredesin?"

"Yoldayım. Az önce evden çıktım." Belirlediği saatten önce hâlâ bir saatim vardı. Gerçi bu hızla gidersem, yetişirsem şanslı sayılırdım.

"Yolda bir sapak yap kardeşim. Süpermarketten bir şeyler almam lazım ve buraya gelmeden önce benim eve bırakmanı istiyorum."

Hay sikeyim.

Toplantıdan önce bunları yapacak vaktimin olması mümkün değil. Yine de iyi bir şans verirdim. "Neye ihtiyacın varsa bana mesaj at."

Aramayı sonlandırdı ve bir dakika sonra mesajı geldi. Listesini taradım. King'in ona almamı istediği en tuhaf şeydi; su krakeri bisküvileri, limonlar, zencefil çayı, krakerler ve zencefilli gazoz. Jen için olduğunu düşündüm.

Jen'e göz kulak olduğu gerçeği etraftaki en garip şeylerden biriydi. İlk bir araya geldiklerinde Storm'un bir üyesi değildim, bu yüzden ilk yıllarda ilişkilerinin nasıl olduğunu bilmiyordum ama son bir yıl cehennem gibiydi. Ve sadece ikisi için değil. King kulübe kendi kişisel cehennemini getirmişti; hepimiz bunun acısını çekmiştik. Onu başka bir adam için terk eden bir kadını evine geri kabul etmesine neyin sebep olduğunu merak ediyordum.

Siyah saçlı güzelliği uzun bir süre daha izledim. Bu süreyi elimden geldiğince uzattım ama King'in Jen için bir şeyler bırakmamı istediğini bilmek beni harekete geçirdi. Dün ona nasıl sarıldığını görmüştüm ve kesin olan bir şey vardı ki, bir kulüp toplantısına geç kaldığım için taşaklarımı keserdi, ama bu şeyi Jen'e en kısa sürede ulaştırmadığım için bana neler yapardı

mümkün olduğunca ngrlemezdi. Ve ne yapacağı belli olmayan bir Kral, zerine kumar oynamak isteyeceğim bir Şey değildi.

Ayrılmak için döndüğümde kalabalık tekrar dalgalandı ve dikkatimi çeken kadın bana çarptı. Geldiğini gördüm ve onu yakalamak için kollarımı uzattım.

"Siktir!" diye bağırdı tuttuğum yerden kurtulmaya çalışırken. Gerçi bana değil, onu bana iten adama bağırıyordu. "Seni pislik herif," diye tükürdü adama. Sesi daha önce beni bylediye, bundan sonra beni tamamen tahrik etti.

Mücadele eden bir kadından daha iyi bir Şey olamazdı.

Açıkça onu bırakmamı istemesine rağmen bırakmadım. Bağırdığı adamın gözlerindeki tehditkâr parıltı beni endişelendirdi. Ağzımı kulağına yaklaştırarak, "Sen protestona geri dönerken onunla benim ilgilenmeme ne dersin?" dedim.

Kucağımda dönerken kahverengi gözleri benimkilerle buluştu ve anında kendime bir tükürük ateşi bulduğumu anladım. Hiçbir Şekilde beni dinlemeyecekti. Gözleri kararlılıkla parlıyordu. "Beni bıraksan da bu pislіęin icabına tek başıma baksam nasıl olur?"

Kendime engel olamadım; sııttım. Kahretsin, ama bana böyle davranan bir kadını seviyordum. Ona daha sıkı sarıldım. "Bu protestoyu patlatsak ve sana göstermeme izin versen nasıl olur-"

Pislik herif kızın gömleğini tutup onu benden uzaklaştırmaya çalışırken konuşmamızı yarıda kesti. Öfke ve onu koruma arzusu beni tüketirken, bir yandan da saçlarından bir avuç çekerek başını geriye attı ve ondan acı dolu bir çığlık kopardı.

Hızla hareket ederek onu bıraktım ve boğazına uzandım. Parmaklarımı boğazına dolayarak nefes almak için ırpınmasını sağlayacak kadar sertçe sıktım. Sadece bir an geçtikten sonra onu tutmayı bıraktı ve nefes nefese elimi peneledi.

Dişlerim kararlılıkla sıkıldı. "Seni bırakmamı mı istiyorsun, orospu çocuğu?"

Benimle mücadele ederken iki eli de benimkileri kavradı ama ben tutuşumu gevşetmedim. Konuşmaya çalıştı ama konuşma yeteneğini engellediğim için ondan gelen tek ses homurtudan ibaretti.

"Cevap gerektiren bir soru değildi," dedim.

"Bu adam cevap vermeyi sevmiyor," diye mırıldandı kadın.

Dönüp ona baktığımda kötü bir karar vermiştim. Pislik herif bu fırsatı bana yumruk atmak için kullandı. Yumruğunun yanağıma değmesinin şaşkınlığıyla onu kavrayışım gevşedi ve parmaklarını boğazıyla elimin arasına sıkıştırma şansı buldu.

"Lanet olsun," diye mırıldandım, kafamı tekrar oyuna verdim.

Bir an sonra, ilk yumruğum neredeyse onu yere seriyordu. İkinci yumruğum da öyle oldu. Uğraşmak için yanlış adamı seçmişti, Şeytan adını boşuna kazanmamıştım.

Eğer biri beni o şerefsizin elinden çekip almasaydı, saldırıma devam edecektim. Ancak tam başlamıştım ki kendimi geri çekilmiş ve yaya yolundaki tuğla çite çarpmış buldum.

Bronze'un gözleriyle karşılaştığımda kaşlarımı çattım. "Ne oluyor lan?"

Çenesini sıkarak bana bir parmak salladı. "Burada bekle." Kaşlarımı kaldırdığımda ekledi: "Bu bokun bu hafta bulaşman gereken son şey olduğunu söylediğinde bana güven. Burada bekle."

Başka bir şey söylemeden döndü ve siyah saçlı kadına doğru uzandı. Elini bileğine dolayarak kadının dikkatini çekti ve kalabalığın gürültüsünden duyamadığım bir sohbe daldı. Benimle olduğu kadar onunla da ateşli görünüyordu. Ancak bir dakika kadar sonra, onu benim beklediğim yere kadar takip etmeyi kabul ettirmeyi başardı.

"Beni takip edin," diye bağırdı ve bana en yakın yan sokağa doğru yöneldi. Biz.

Bir polisin emirlerine uymak yapmak isteyeceğim son şeydi, ama Ses tonundaki bir şey dikkatimi çekmeme neden oldu. Storm'un bu hafta için planladığı faaliyetler hakkında ne bildiğini merak ediyordum. Bronze'la uğraşmak King'in işiydi; onunla neredeyse hiç işim olmamıştı, bu yüzden işimizde ne kadar derin olduğunu bilmiyordum. Ama bu hafta olacıklardan haberdar olması beni şaşırtmazdı. Polislerin bizim tarafımızda olması işlerin çok daha düzgün yürümesine yardımcı olacaktı.

Onu ve kadını yan sokağa park ettiği arabasına kadar takip ettim. Ancak bana arkaya binmemi emrettiğinde reddettim. "Ne oluyor lan?"

Bana cevap vermeden önce kadının arka koltuğa yerleşmesini izledi. Yaklaşp sesini alçaltarak, "Sen arkaya bineceksin. Seni bu boktan kavgadan uzaklaştırıp motoruna götüreceğim. Sonra da doğruca kulüp binanıza gideceksiniz çünkü

"Bir saate kadar orada olurum" -saatine baktı- "bir saate kadar. Bisikletini nereye park ettin?"

Ben cevap veremeden telefonu çaldı. Kulağına bastırarak, "Ne oldu?" dedi. Bir süre dinledikten sonra yüzü sıkıntıyla buruştu. Sonra "İlgileniyorum" dedi ve aramayı sonlandırdı.

"Kulüp binasında neler oluyor? Sen ne bilirsin ki?"

Bana ters ters bakarken bir şeyler düşünüyor gibiydi. Cebinden bir çift kelepçe çıkarıp bileklerime taktığında bunun ne olduğunu anladım. "Arabaya bin. Az önce çıkan başka bir kavgayla ilgilenmem gerekiyor, sonra seninle ilgilenmek için geri döneceğim."

"Siktir! Şaka yapıyorsun, Bronze! Yapacak işlerim var. Bırak gideyim de yapabileyim."

"Evet, sorun şu ki, bu protestocu pisliklerle yol boyunca kendini başka bir kavgaya bulaştırma ihtimalinin yüksek olduğunu biliyorum. Ve dediğim gibi, bugün kulüp işleri dışında herhangi bir boka bulaşman gereken bir gün değil. O yüzden arabaya bin ve beni bekle."

İçimden bir öfke geçti. Bu ve hayal kırıklığı. Ama moralimin bozuk olduğu zamanları bilirdim ve moralim çok bozuktı. Dediğini yaptım ve lanet arabasına bindim. Kapıyı çarparak kapattı ve beni siyah saçlı güzelle yalnız bıraktı. En azından bu vardı.

"Onunla tartışmak anlamsız," dedi, bir bacağını koltuğa koyup ayağını diğer bacağının altına sokarak bana doğru kayd.

Gözlerimi vücudunda değil de yüzünde tutmaya çalışarak, "Onu tanıyor musun?" diye sordum.

"Öyle de denebilir."

"Seni daha önce bu protestolardan birinde tutuklamış mıydı?" Bronze onu tutuklamış gibi *görünmüyordu*, ama arabasının arkasında oturuyordu, bu yüzden buna başka ne denir emin değildim.

Gölümsedi. Tüm yüzü aydınlandı ve sikim takdirle sarsıldı. Kahretsin, çok güzeldi. İri kahverengi gözleri, en koyu kırmızı rujla boyanmış dolgun dudakları ve her erkeğin konsantrasyonunun bozulmasına neden olacak yüzü arasında, kafamı ele geçirmeye çalışan düşüncelerden uzak tutmak için kendimi zorlamak zorunda kaldım. O dudakları kendime çekebilmek için ona uzanmak istememe neden olan türden düşünceler.

"Öyle," dedi ve beni konuşmaya geri döndürdü. "Yani hayvan hakları için protesto yapmak senin olayın mı?"

"Onlardan biri."

Bakışlarını önce boynuma, sonra da kollarıma indirirken uzun saçlarından bir tutamla oynadı. O beni kontrol ederken ben sessizce oturdum. Ben kim oluyordum da bir kadının bana sunduklarını takdir etmesine engel oluyordum? Ayrıca, bu durum dikkatimi Bronze'a karşı duyduğum kızgınlıktan uzaklaştırdı. Gözleri üzerimde otururken zaman yavaşça geçti ya da en azından öyle hissettirdi. Aletim o kadar sertleşmişti ki onu durdurmam gerektiğini biliyordum. Normalde böyle bir durumda hamlemi yapardım ama lanet bir polis arabasının arkasında kelepçeli bir şekilde oturmak bunu yapmak için ideal bir yer değildi. Ben de şöyle dedim: "Tartıştığın adam, Onu tanıyor musun?"

Gözleri tekrar benimkilerle buluştu. "Evet. Tam bir baş belası. Her zaman protestolarımızda ortaya çıkar ve sorun yaratmaya çalışır. O olmasaydı barışçıl protestolar yapardık. Lanet olası kumarın devam edebilmesi için hayvanların istismar edilmesinin bir sorun olduğunu düşünmüyor gibi görünüyor."

Kaşlarımı çattım. "Tazılar falan gibi mi?" Son zamanlarda hükümetin bu yasaları değiştirdiğine dair belli belirsiz bir şeyler duymuştum.

Gözlerini bana dikti. "Evet, tazı ve *bok* gibi. Söylesene, o köpeklere ne yaptıkları hakkında çok şey biliyor musun?"

Yüzüme yayılmak isteyen sırıtışla savaştım. Bu konuda çok az şey biliyordum ama birdenbire tazı yarışları ve hayvanlara yapılan zulüm hakkında her şeyi bilmek istedim. "Bildiğimi söyleyemem. Beni aydınlatmaktan çekinmeyin."

Daha dik oturdu ve biraz öne eğildi. Gözleri kocaman açılmıştı ve vücudu tutkulu bir enerjiyle titreşiyordu. "Hükümet tazı yarışlarıyla ilgili on üç ay süren bir soruşturma yürüttü. Son on iki yılda neredeyse yüz bin tazı yetiştirildiğini ve bu köpeklerin en az yüzde 50 ila 70'inin artık rekabet edemedikleri için öldürüldüğünü tespit ettiler. Neredeyse 70,000 köpek öldürüldü, hepsi de bahis yüzünden. Ve bu hayvanların maruz kaldığı korkunç zulümden bahsetmiyorum bile." Gözleri daha da parladı. "Bu sizi hasta etmiyor mu? Onlara yardım etmek için bir şeyler yapmak istemenize neden olmuyor mu?"

"Tanrım, aday falan olmalısın," diye mırıldandım, söylediklerine tamamen dalmıştım. Ya da sadece ona. Tam olarak emin değildim. Tek bildiğim King ve Storm'la ilgili düşüncelerin arka planda kaldığı ve bunun hiç yaşanmamış bir şey olduğuydu.

Parmaklarını saçlarında gezdirdi ve vücudunu gevşetti. "Boş ver onu. O pislikler kendilerine ya da arkadaşlarına fayda sağlamadıkça hiçbir şey yapmazlar. Hükümet için çalışsaydım gerçek bir değişim yaratamazdım."

"Yani bu protestoları sık sık mı yapıyorsunuz?"

"Her iki ayda bir ya da daha sık." "Ve bunların değişim getirmeye yardımcı olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Farkındalık yaratıyorlar ve bu da değişimin gerçekleşmesine yardımcı oluyor."

Polis sirenlerinin sesi konuşmamızı böldü. Gözleri protestonun yapıldığı caddeye doğru kaydı. "Kahretsin, bu hiç iyi değil."

"Hâlâ orada olmama şaşırdım."

Tekrar bana baktı. "Bu arabayı terk etmek için harcayacağım zamana değmez. Protesto organizatörünün bugün ona yardım eden yeterince insanı var, beni özlemeyecektir."

"Neden gitmene değmiyor?" Ondan çok etkilenmişim ve Bronze'un emirlerine uymasına neden olan şeyin ne olduğunu merak ediyordum.

Arabanın benim tarafımdaki arka kapısı açıldı, konuşmamız kesildi ve Bronze "Dışarı!" diye bağırdı.

Başka bir gülümsemeye yüzüme vururken kaşlarını kaldırdı. "Polis atla dediğinde, atlama zamanıdır."

Ben bir şey söyleyemeden Bronze çatıya vurdu. "Hadi ama Şeytan, bütün gün bekleyemem."

"Aah, görüyorum ki sen de onu tanıyorsun," diye mırıldandı, gözleri tekrar boynuma kaydı.

"Evet." Hareket etmeye çalıştım, arabadan çıkmak için ondan uzaklaşmaya çalıştım, ama çekim çok büyüktü. Beni büyülemişti. Onunla bütün gün oturup konuşabilirdim.

Boynumu işaret ederek, "Bu Lawson'ın işi, değil mi? Dövmelerine bayılıyorum." Kollarından birini uzatarak, "Bu kol tamamen onun." diye ekledi.

Kolu tam bir şaheserdi. Hayranlık duymaya vaktim olmayacaktı çünkü Bronze tam o anda beni arabadan çekip çıkardı.

"Siktir, Bronze," diye yakındım tökezlerken. "Lanet olası bir konuşmanın ortasıydım."

Kapıyı arkamdan çarparak kapattı ve ellerime uzandı. "O kadına söyleyecek hiçbir şeyin olmadığını söyledüğimde bana güven." Ellerimi serbest bıraktı ve bana kaşlarını çattı. "Şu anda seninle konuşacak zamanım yok."

Bisikletine bin ve buradan git, ama King'e bir iyilik yap ve burada hiçbir şeye bulaşma."

"Bugün kulüpte neler oluyor? Bana söylemediğin ne bok var?"

Derin bir nefes çekti. "King'e beni aramasını söyle. Bu sabah onu uyarmak için yanına geleceğimi ama aile meseleleri yüzünden zamanım olmadığını söyle."

"Tanrım, bu kadar mı? Bana vereceğin tek şey bu mu?"

Çenesi sıkıştı. "Git. Yapacak işlerim var." Etrafımdan dolaştı ve arabasına bindi.

Bugün ne haltlar döndüğünü merak ederek uzaklaşmasını izledim. Hiçbiri kulağa iyi gelmiyordu.

"GEÇ KALDIN." King, Hyde'la konuşmasını kısa kesip o sabah kulüp binasının barına girer girmez beni suçlamaya başladı.

"Evet, lanet olası bir hayvan protestosuna yakalandım ve Bronze da oradaydı. Beni bir süre arabasının arkasında alıkoydu."

"O eşyaları Jen'e mi bıraktın?"

"Evet. O iyi mi, King? Sanırım ben oraya varmadan önce kusuyordu ama sorduğumda iyi olduğunu söyledi." İyi görünmediğini söylediğimde beni terslemesini ve ona yardım etmem için içeri girmemi önerdiğimde kapıyı yüzüme kapatmasını atlamıştım.

Başından savdı. "O iyi." Eğer o endişelenmiyorsa, ben de onun için endişelenerek zamanımı boşa harcamayacaktım. Jen'in içinde iyi bir dozda kaltak vardı ve King'den ayrılmadan önce onu tanıdığım bir yıl boyunca ondan uzak durmayı öğrenmiştim. Bu sefer de bundan başka bir şey yapmaya niyetim yoktu.

Bara hızlıca bir göz attığımda çocukların öğlen planladığımız şey için hazırlandıklarını gördüm. Son birkaç aydır Gümüş Cehennem'le birlikte Gambarro'yu yok etme planları üzerinde çalışıyorduk. İlk saldırı o gün gerçekleşecekti.

Hyde, King'den bir adım uzaklaşarak, "Şeytan, bugün benimlesin," dedi. İkisi arasındaki gergin vücut dili bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu; kulüp başkanımız ve başkan yardımcımız arasında işler iyi gitmiyordu.

Hyde dün kiliseye geç kalmış ve King'i kızdırmıştı. Bu öfke hâlâ devam ediyordu ve ne zaman yatışacağını merak ediyordum. Hyde'ın ruh hali her zamankinden daha kötüydü ve King'in ona karşı sabrı tükenmişti.

Hyde'a başımı salladım. "Neye ihtiyacın varsa."

Nitro ve Kick bara girip bize doğru ilerlediler. Nitro'ya bir kez baktığımda bir şeyler olduğunu anladım. King'e baktı. "Dragon telefonuna cevap vermiyor. Bu konuda içimde iyi bir his yok, King. Kulüp binalarına gidip kontrol etmemizi ister misin?"

King cevap veremedi telefonun çaldı. "Ne?" diye bağırdı telefonu açtığında. Bir an sessizlik oldu ve sonra-"Onu içeri getirin." Telefonu kapattıktan sonra kaşlarını çatarak bize baktı. "Ön kapıda polis olduğunu iddia eden ve Gambarro'nun planları hakkında duymam gereken bilgiler veren bir adam var." Parmaklarını saçlarında gezdirerek kükredi, "Siktir! Bu ihtiyacımız olan son şey."

"Kahretsin," diye mırıldandım. "Bronze onu aramanı ve bu sabah ailevi meseleleri yüzünden seni arayacak vakti olmadığını söyledi. Bir şeyler döndüğünü biliyordu."

"Tanrım." King sözlerimi düşünürken kaşlarını çattı ve ardından kulüp binasına giren adamların sesiyle döndü.

Bir süre sonra Jacko, yanında polisten başka her şeye benzeyen bir adamla önümüzde durdu. Jacko çenesini adama doğru sallayarak, "Federal olduğunu söylüyor. Bana rozetini gösterdi ama yasal olup olmadığını bilmiyorum."

İlk bakışta adamın polis olduğunu tahmin edemezdim. Dövmeleri bir kolunu kaplıyordu, kirli sakalı yüzünün yarısını kaplıyordu ve kıyafetleri sık sık gittiğimiz barlardan herhangi birine uyum sağlamasına izin verirdi. Ama daha yakından baktığımda temiz tırnaklarını ve tanıdığım hiç kimsenin giymediğini gördüğüm pahalı görünümlü ayakkabılarını fark ettiğimde, onun bir domuz olabileceğini düşündüm.

Rozetini çıkardı ve King'e gösterdi. "Dedektif Ryland. Angelo Gambarro'yla ilgili planlarınızı konuşmak için geldim."

King rozeti inceledi. "Ne planı?"

Ryland rozetini cebine soktu. "Gambarro'nun örgütünü çökertmek ve onu öldürmek için Silver Hell ile yaptığınız planlar. Kulübünüzü soruşturmamı ve genel olarak hayatınızı cehenneme çevirmemi önlemek için vazgeçeceğiniz planlar."

King'in çenesi sıkıştı ve omuzları dikleşti. "Bunları nereden biliyorsun bilmiyorum ama öğrenmeyi kendime görev edineceğim."

Ryland'ın taşakları vardı. King'e yaklaşıarak onun alanını işgal etti ve yüzünü Kings'e doğru itti. "Bu işin peşini bırakacaksın, King. Ben uğraşmak isteyeceğin bir adam değilim. Bir süredir seni ve adamlarını izliyoruz ve Storm hakkında bildiklerimiz seni uzun bir süre hapse atmaya yeter." Başını eğdi. "Ama belki Ghost'la vakit geçirmek istersin. Onu görmeyeli ne kadar oldu?"

King'in tüm vücudu gerildi ve yüzü öfkeyle buruştu. "Onu bu işin dışında bırak."

"Evet, kulübün yüzünden on yıl hapis yatmak bir adamla uğraşmak için yeterli, bu yüzden Ghost'la aranızın bugünlerde pek iyi olmadığını tahmin ediyorum."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok," diye tükürdü King. "Ve adamlarımdan herhangi birini parmaklıklar ardına koymaya gelince, mahkemede bir şey kanıtladığını görmek isterim. Saçmalıyorsun. Yaptığımız hiçbir şeyin izi sürülemez ve arkamızda siz orospu çocuklarının bize karşı kullanabileceği kanıtlar bırakmadığımızdan eminiz."

Ryland King'den bir adım uzaklaştı. "Gambarro'nun yanına git ve bu teorini test edelim. Ama elimizde kanıt olduğunu ve bunu kullanmaktan çekinmeyeceğimizi söylediğimde beni dinleyin." Duraklamadan önce kapıya doğru birkaç adım attı. "Ayrıca şu anda sizi 7/24 izlediğimizi de bilin. Bizim haberimiz olmadan bir şey yapmanıza imkân yok." Bununla birlikte odadan çıktı. Jacko, mülkten ayrıldığından emin olmak için onu takip etti.

King elini barın üzerine vurdu. "Orospu çocuğu!" Hyde'a dönerek, "Dragon'u ara ve federallerin onları da ziyaret edip etmediğini öğren. Bronze'u arıyorum."

Hyde başını salladı ve telefonunu çıkararak arama yapmak için sessiz bir yer aramaya koyuldu. King de aynısını yaptı ve barın bir köşesine yöneldi. Görüşme sırasında yüzünün ve vücut dilinin değişmesini izledim. Bronze ona her ne söylediyse, onu Ryland'dan daha çok kızdırmıştı.

Nitro ve Kick'le birlikte durduğum yere geri döndüğünde, "Polislerin Gümüş Cehennem'de gizli görevde bir adamı var. Bizi bu şekilde tanıyorlar. Görünüşe göre Gambarro bir kalpazanlık operasyonu ile bağlantılı ve federaller başka kimlerin işin içinde olduğunu ve operasyonu kimin yürüttüğünü anlamak için onu izliyorlar. Onu öldürürsek, onları daha fazla bilgiye ulaştırabilecek tek kişiyi de kaybetmiş olurlar."

Hyde da bize katıldı. "Dragon da bizimle aynı ziyareti yaptı. Bu yüzden bu sabah telefonuna cevap vermedi."

"Şimdi planı ne?" Nitro sordu.

"Federalleri kızdırmayı göze alamayacağını söylüyor, bu yüzden şimdilik Gambarro'dan uzak duruyor. Yine de, tüm bunlar sona erdiğinde gelecekte ilerlemek istediğini söyledi," dedi Hyde.

King sessizliğe büründü, yüzündeki ifadeye bakılırsa seçenekleri tartıyordu. O düşünürken hepimiz sessiz kalmamız gerektiğini biliyorduk. Sonunda şöyle dedi: "Gambarro beklemede kalacak ama gözümüz onun üzerinde olacak. Hyde, sen ve Kick onu takip edin ve her gün rapor verin." Nitro'ya bakarak, "Sen ve Devil Ghost'u ziyaret edin. Polislerin elinde bir şey olup olmadığını öğrenmek istiyorum."

Nitro kaşlarını çatı. "Hayalet konuşmaz."

King kaşlarını çatı. "Hayalet her şeyi yapabilir Nitro. Bilmemiz gerekenleri öğren."

Ghost'la hiç tanışmamıştım ama onunla ve King'le ilgili hikâyeleri duymuştum. Aralarındaki sevgi hiç kaybolmamıştı. Yıllar önce Ghost, King'in kadını için bir oyun oynadıktan sonra değil.

Nitro ikna olmuş gibi görünmüyordu ama başını salladı. "Yapacağım."

Onu dışarıda takip ederken, "Bir ile on arasında bir ölçekte, Ghost işin içindeyse bu iş ne kadar kötüye gidebilir?" diye sordum.

Bakışlarımla buluşabilmek için yavaşladı. "On bir diyebilirim."

HAILEE

("Y" dün gece o hatunu çiviledin mi?"

Telefonumdan başımı kaldırdım ve grup arkadaşım Hollis'e baktım, diğer grup arkadaşlarımdan birine bu soruyu sormuştu. "Ben görünmez miyim?" Son zamanlarda ona ben odadayken yattıkları grup kızlarından bahsetmemesini defalarca söyledim ama o bunu yapmaya devam etti.

"Kahretsin Hailee, biz hep böyle konuşurduk. Sen odadayken bile" diye mırıldandı. Diğer grup arkadaşlarımızı işaret ederek, "Bana destek olun, şerefsizler" dedi.

Dylan ya da Trent bir şey söyleyemeden ayağa kalktım ve "Biliyorum ama aştım artık. Bunu yapmanız umurumda değil ama ben yokken hayranlarınız hakkında konuşmanızı tercih ederim." Çantamı kaptığım gibi, "Setten önce bir şeyler içmeye gideceğim," dedim. Bu odadan çıkma ihtiyacı çok şiddetliydi. Her zamanki rahat ruh halim kaybolmuş, yerini üzerimden atamadığım bir sinire bırakmıştı. Ve bunun nedeninin çocuklar olmadığını biliyordum, ama gitmezsem başlarına gelecek olanlar onlardı.

Dylan kaşlarını çattı. "Set listemizi henüz tamamlamadık."

"Dün geceki gibi devam edelim." Odadan çıkıp bara doğru ilerlemeden önce kimsenin cevabını beklemedim.

Tanrı biliyor ya, bir içkiye ihtiyacım vardı. Hayvan protestosu ve ardından işle geçen uzun bir gün olmuştu. Bara gelmeden hemen önce büyükannemle yaptığım bir tartışma beni germişti. Nadiren tartışırdık ama tartıştığımızda genellikle onun haklı olduğunu fark ederdim. Ve lanet olsun, bu sefer onun haklı olmasını istemiyordum.

"Birini öldürebilecek gibi görünüyorsun," dedi Doug ben barın tezgahına yaslanırken. O benim en sevdiğim Fling barmeniydi ve Fling de benim en sevdiğim bardı. Tüm bunlar en az iki saat sonra ilk kez gülümsememe neden oldu.

İçimi çekerek, "Evet, ben." dedim.

Tezgâha bir içki koydu ve bana doğru uzattı. "Geldiğini gördüm. Sana bakınca buna ihtiyacın olduğunu anladım."

Bana hazırladığı French Martini'ye baktım ve sonra ona gülümsedim. İçkiyi ağzıma götürmeden önce, "Siz tam bir yıldızsınız Bay Gilbert," dedim.

Yıllar önce bir keresinde neredeyse onunla yatmama neden olan seksi sırtışıyla sırtıttı. Sahip olduğumuz harika arkadaşlığı mahvetme riskini almak istemediğimi fark ettiğimde aklım başıma gelmişti. "Ama yine de benimle yatmayı reddediyor."

Gülümsemem onunkine uygun bir sırtışa dönüştü. "Yine de söylediği kadar umursamıyor, çünkü arkadaş olarak daha iyi olduğumuzu biliyor."

"Umarım Wayne ne kadar şanslı olduğunu biliyordur, Hailee."

Gülümsemem kayboldu ve omuzlarım biraz çöktü. Kokteylimi yere bırakarak, "Wayne hakkında gerçekten ne düşünüyorsun?" diye sordum.

Konuşmalarımızın çoğu flört hayatım etrafında dönüyordu. İki yıl önce boktan bir ilişkim bittikten sonra, o zamandan beri aşkı bulmaya çalışıyordum. Pek başarılı olamadım. Wayne'le neredeyse bir aydır çıkıyordum ve onun harika biri olduğunu düşünüyordum -düşünceli, istikrarlı, düzenli bir işi var, hayata alışmış görünüyordu- ama büyükannem o öğleden sonra bana onun bana göre olmadığını söylemişti. İkimiz arasında bir ateş görmediğini söylemişti.

"Gerçeği mi istiyorsun bebeğim? Yoksa buna henüz hazır değil misin?" Cevabımı beklerken Doug'ın gözleri benimkileri tuttu. Gözlerinde o kadar çok şefkat vardı ki, bana bunu nazikçe vereceğini biliyordum. Ve bana sadece kendi gördüğü Tanrı'nın dürüst gerçeğini söyleyecekti.

Başımı salladım. "Ver onu bana."

Kollarını tezgâha dayadı. "Wayne iyi bir adam, buna şüphe yok, ama ikinizin arasında bir elektrik göremiyorum. Seni neşelendirmiyor ve seni olduğundan daha fazla mutlu ettiğini de sanmıyorum." Bana doğru eğildi. "Hailee, doğru adamla birlikte olduğunda, seni her zamankinden daha fazla gülümsetecek. Hissettiğinden daha fazlasını hissedeceksin.

hiç olmadığı kadar. Hatta bir erkekle hiç tartışmadığınız kadar çok tartışabilirsiniz. Mesele şu ki, tutku olacak. Wayne'de bunu göremiyorum."

"Büyükanneyle konuştun mu? Bugün bana ikimizin arasında hiç ateş olmadığını söyledi."

Doğrulurken yine sıırttı. "Jean'i her zaman sevmişimdir. O kadın işini bilir. Bu gece seni şarkı söylerken izlemeye geliyor mu?"

"Hayır, bugün Pazartesi." Kaşlarını çatınca ekledim: "Pazartesi geceleri *Law and Order*'ın tekrarları için ayrılmıştır."

Doug'ın dikkati bir an için değişti ve bana baktı. Çenesini kaldırarak arkamda duran biriyle konuştu. "Hey, dostum, her zamankinden mi?"

"Evet." Adamın derin sesi havada süzülürken yanımda durmak için hareket etti.

"Tatum bu gece burada mı?" Doug iki bira doldururken sordu.

Dönüp adama baktım. Tanrım, yapılydı. Ve ateşliydi. Dilimi ağzımda tutmak için çok çalışmam gerekti.

Başını iki yana salladı. "Henüz değil, ama yolda." "Billy onu çok mu çalıştırıyor?"

Adamın çenesi sıkıştı ve dudaklarının birbirine yapışmasından, Billy her kimse, bu adamın ondan pek hoşlanmadığı izlenimini edindim. "Ne zaman sevmiyor?"

Doug başını salladı. "Evet, son zamanlarda öyle görünüyor. Buraya pek sık gelmiyor, orası kesin."

Kızıl saçlı bir kadın sözümüzü kesti. "Nitro, Tatum nerede? Şimdiye kadar burada olur sanıyordum."

"Seninle geleceğini sanıyordum."

"Hayır, benimle burada buluşacağını söylemek için aradı ve geç kaldığım için çoktan burada olacağını düşündüm." Saatini kontrol etti. "Kahretsin, Billy ona daha fazla iş yüklemiş olmalı. Yemin ederim o adamla konuşacağım. Bugünlerde ona bu kadar çok iş yaptırması hiç adil değil."

Nitro, Doug'ın uzattığı içkileri aldı. "Evet, eğer yakında aklını başına toplamazsa, onunla konuşacağım. Söyleyeceklerim Tatum'un hoşuna gitmezse de umurumda değil."

Nitro giderken kadın, "Siktir," diye mırıldandı. Gözleri Doug'ınkilerle buluştu. "İhtiyacımız olan son şey Nitro'nun Billy ile konuşması."

"Nitro'yla konuşmak isteyecek birini hayal bile edemiyorum," dedi Doug. "Her zamankinden mi istiyorsun, Monroe?"

Durduramadan ağzım açıldı ve "Bu isme bayılıyorum!" diye haykırdım.

Monroe'nun bakışları benimkilerle buluştu ve gülümsedi; gülümsediğinde de herkesin yanında olmak isteyeceği türden bir sıcaklık yayıyordu. Tüm yüzü aydınlandı ve ikinci bir deri gibi giydiği güzelliğine kapılmaktan kendimi alamadım. Muhteşem kıvrımları, göz alıcı uzun kıvılcık saçları, mükemmel makyajlı kusursuz cildi ve ışıltı ışıltı gözleri vardı. Eğer kıskançlık hissedecek bir kadın olsaydım, bunu bu kadın karşısında hissederdim.

"Teşekkür ederim tatlım," dedi. "Senin adın ne?"

"Hailee."

"Ben de çok sevdim." Biraz daha içtiğimde bakışları kokteylime odaklandı. "Oooh, bu da ne? Onlardan birine ihtiyacım var." Başını kaldırıp Doug'a baktı. "Benden saklıyormuşsun."

Doug kıkırdadı. "Bebeğim, saklamıyordum. Sadece son zamanlarda Jägerbombs içiyorsun."

Suratını astı, kırmızı ruju gözüme çarptı. Makyaj sanatçısı olup olmadığını merak ettim. Ya da belki bir kuaför. Hem saçı hem de makyajı muhteşemdi, bu yüzden ikisi de olabileceğini düşündüm. Parmaklarını ona doğru şaklatarak, "Beni bir Jägerbomb ile başlat ve sonra bana şu kokteyl her neyse ondan yap" dedi. İsteğini dile getirirken yanımdaki tabureye yerleşti.

Adam kaşlarını kaldırdı ve kadın ekledi, "Lütfen," bir sırtışıla. Sonra

-"Bekle," diye sordu bana bakarak, "Benimle bir Jäger ister misin?"

"Elbette, bu gece bir tane alabilirim. Ya da iki tane."

Sırtışı yüzüne daha da yayıldı. "Harika. İki tane lütfen Doug." İçkilerimizi hazırlamaya başladığında telefonumdan bir mesaj sesi geldi.

DYLAN: İyi misin?

Ben: Olacağım.

Dylan: Sence bu gece etkisini gösterir mi? Yoksa adamları zırh giymeleri için uyarmalı mıyım?

Ben: Sen komik bir adamsın *en iyi yabancı aksanıyla söyledi*

Dylan: Sadece kızına göz kulak oluyorum.

Seni seviyorum, D. Şimdi beni rahat bırak. Sarhoş oluyorum.

Dylan: Tanrım. Çalmamız gereken müzik var. Turpları uzak tut.

Taşak geçiyorum. Sadece iki içki içiyorum.

Dylan: Meşhur son sözler. Şimdi geliyor.

"Kızım, deli gibi gülümsüyorsun," dedi Monroe. Çenesini kaldırıp telefonuma baktı ve ekledi, "Bu senin erkeğin mi?"

Telefonumu tezgâhın üzerine bıraktım ve Doug'ın bize hazırladığı içeceklerden birine uzandım. "Hayır, grup arkadaşım."

"İkiniz birlikte değil misiniz?"

"Hayır. O benim en yakın arkadaşlarımdan biri." *Artık Tricia gitmişti.* Jägerbomb'umu kaldırdım. "Şerefe."

İçkileri boğazımızdan aşağı attık ve ben neden sık sık Jäger içmediğimi hatırladım.

"Çok sevmiyor musun?" Monroe yüzümdeki ifadeyi görünce sordu.

"Benim favorim değil, hayır." Doug'la göz göze geldik ve boş Martini bardağımı kaldırarak bir tane daha istediğimi belirttim.

Güldü. "Birlikte daha sık içmeliyiz. Sadece daha fazla içmelisin, o zaman sevmeye başlayacaksın."

"Tanrım, kuzenim sana Jäger mi içirmeye çalışıyor?"

Döndüğümde sarışın bir kadının arkamızda durduğunu gördüm, yüzünde bir eğlence ifadesi vardı.

Monroe da döndü. "Oh, sus, Tatum. Benimle birlikte içmek isteyen en az bir kişi bulmalıyım."

Tatum muhteşemdi ama kuzeninden tamamen farklı bir şekilde. Monroe'nun geniş kıvrımlarının olduğu yerde Tatum incecikti; Monroe'nun çoğunlukla temiz bir teni varken Tatum'un her yeri mürekkepli; Monroe'nun gözlerinde sıcaklık varken Tatum'unkilerde tereddüt vardı.

Gözleri benimkilerle buluştu, daraldı. "Daha önce tanıştık mı?" "Sanmıyorum."

"Bana çok tanıdık geliyorsun."

Monroe'nun yüzü tanıma hissiyle doldu. "Ben de burada oturmuş aynı şeyi düşünüyordum ve şimdi anladım. Sen Cherry Vivid'in solistisin, değil mi? Çoğu hafta burada birkaç kez çalan grup."

"Evet, benim." Onları daha önce burada hiç görmemiştim ama bu pek bir şey ifade etmiyordu çünkü genellikle ya sahnede çalışıyor ya da dans ediyordum. Grup arkadaşlarımla ya da Doug'la geçirdiğim zamanı saymazsanız, sosyalleşmek için çok fazla zaman harcamıyordum.

"Tatum!" Bir erkek sesi havayı yarı ve o sesi duymuş olma hissi beni çarptı.

Tatum döndüğünde aynı anda ben de onun yanından geçip yolumuzda yürüyen adama baktım. Karnım sanki olimpiyat jimnastikçisiymiş gibi taklalar attı ve derin gürültünün kime ait olduğunu gördüğümde bacaklarım kopma tehlikesi geçirdi.

O sabah Aaron'ın arabasının arkasında tanıştığım adam.

Şeytan.

Yontulmuş çenesinden kaslı kollarına, yüzündeki çiziklerden cildini kaplayan mürekkebe ve yüzünde bilmiş bir ifadeyle bana doğru yürümesine kadar her şeyi seksiydi. Bu, onun bir kadına olan ilgisini saklayan bir adam olmadığını gösteren türden bir ifadeydi, ama bunu onunla daha önce tanıştığım zamandan hatırlamam gerekirdi. O zaman kesinlikle saklamamıştı. Bana sanki beni yutmak istiyormuş gibi bakmıştı. Hemen hemen şimdi bana baktığı gibi.

Yaklaştığında mavi gözleri benimkilerle buluştu ve dudakları bir kadının aklından tüm düşünceleri silebilecek bir gülümsemeyle kıvrıldı. *Onunla ilgili olanlar hariç tüm düşünceleri.* "Bu benim hayvan protestom kızım." *Bunu söyleme şekli karnımda olimpiyatlara yakışır taklalar atmama neden oldu.*

"Ve o benim koruyucum," diye karşılık verdim, konuşmayı hiç kesmemesini istiyordum. Wayne hakkındaki suçlu düşünceler en azından bir an için aklımdan geçti ve onları kapatmak için elimden geleni yaptım. *Biz ciddi değiliz. Birbirimize hiçbir söz vermedik. Geçen gün nereye gideceğini görmenin eğlenceli olduğunu söyledi. Görüşürken başka biriyle flört etmekte bir sakınca yoktur herhalde.*

"Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" Tatum sordu.

Şeytan'ın gözleri benimkileri tuttu. "Hayır, adını bile bilmiyorum." "Hailee," dedim, onun da gözlerinin gitmesine izin vermeyerek.

"Hailee," diye mırıldandı, ismim dudaklarından o kadar boğuk bir şekilde döküldü ki tekrar söylemesini istedim. *Ve tekrar.*

"Ve sen de Şeytan mısın?" Aaron o sabah ona böyle seslenmişti ama bu gerçek bir isimden çok bir lakap gibi görünüyordu.

Bana bir adım daha yaklaştı. "Evet, Şeytan."

Onun yakınlığı karşısında nefes alışım biraz hızlandı. "Bu bir takma ad, değil mi?"

Gülümsemesi yüzünü hiç terk etmedi. "Evet, öyle."

"Bana gerçek adını söylemeyecek misin?"

"Hayır."

"Dur tahmin edeyim, bunu sadece özel kızlar alır."

"Her kız özeldir, sevgilim, ama hiçbirini bunu alamaz."

"Oh, çok tatlısın. Peki ya lakabının arkasındaki hikâye? Bana anlatır mısın?"

Yüzünü yaklaştırdı. "Eğer sana bunu anlatırsam, benimle bir içki içer misin?"

"Yapamam. Yapacak işlerim var ve-"

Dylan bize katıldı ve sözümü kesti. "Ve eğer bir içki daha içerse, bu gece şarkı söyleyemeyecek." Hareket ederek yanımda durdu. Tam yanımda, kolunu omzuma atmıştı. Bir erkeğe geri çekilmesini söyleme şekli.

İçimi çektim. Dylan ve ben onun korumacı tavırları yüzünden birçok kez karşı karşıya gelmiştik ama o durmayı reddetmişti. Tıpkı lanet olası kardeşim gibi.

Şeytan şaşırmış görünüyordu. "Şarkı söylemek mi?"

Monroe araya girdi. "Hailee Cherry Vivid'in solisti." Şeytan'ın kaşlarını çatması üzerine ekledi: "Burada sürekli çalan grup."

"Henüz seni sahnede izleme zevkine erişemedim," dedi.

Ona seksi bir gülümsemeyle karşılık verdim. "Eğer buralarda takılırsan bu gece izleyebileceksin."

"Sanırım bunu yapabilirim, sevgilim."

Birbirimize olan dikkatimiz o sırada etrafımızdakiler tarafından dağıtıldı. Tatum bir şey konuşmak için onu kenara çekerken, Dylan o gece için şarkı seçimlerimizi tamamlayabilmemiz için beni grubun yanına sürükledi. Yine de karnımdaki kelekler hafiflememişti. Şeytan onları yıllardır uyanmadıkları bir şekilde uyandırmıştı.

ŞEYTAN

(Hailee'nin Pink şarkısı söylemesini izlerken biramı geri çektim. Tanrım, şarkı söyleyebiliyordu. Grup yirmi dakikadır çalışıyordu, ve gözlerimi ondan alamadım. Sesi, seyirciyle etkileşimi ve güzelliğiyle sahnenin sahibiydi.

Tatum yüzünü benimkine yaklaştırarak "Senin kız çok iyi" dedi.

Kıkırdadım. "*Benim kızım mı?*"

Gözleri benimkilerle buluştu ve gülümsedi. "Onu en azından bir geceliğine senin yapacaksın. Sen böyle yaparsın."

Kaşlarımı kaldırarak ona sordum: "Yaptığım şey bu mu? Bu fikre nereden kapıldın?"

"Benim bir avukat olduğumu unutuyorsun, Devil. Her şeyi görüyorum ve seni etrafta gördüm. Sen bir aşıksın, savaşçı değil, değil mi?"

Biraz daha bira içtim ve başımı salladım. "Doğru, öyleyim. Ama sen beni kadınları bir geceliğine beceren ve arkasına bakmayan bir pislik gibi gösteriyorsun."

"Bunun kötü bir şey olduğunu söylemiyorum. Sadece gerçekleri söylüyorum."

"Tamam, belki son zamanlarda biraz sıradan seks yapmış olabilirim, ama bunun tek nedeni o kızlarla daha sonra herhangi bir bağ kurmamış olmam." Tatum'un benim bir pislik olduğumu düşünmemesinin benim için neden bu kadar önemli olduğunu bilmiyorum ama öyleydi. Son birkaç aydır onu iyice tanımıştım ve hakkımda ne düşündüğünü önemseyecek kadar ona saygı duyuyordum.

"Bağlantı yok mu? Yani seks dışında bir çekim yok mu?"

"Evet, zaman ayırmak istememe neden olacak bir şey yok, anlıyor musun?" Bira şişemi boşalttım ve Nitro ve Monroe ile birlikte oturduğumuz masanın üzerine koydum. "Bilmiyorum, bir kıvılcıma ihtiyacım var, biraz tutkuya... ya da başka bir şeye ve son zamanlarda kimseyle bunu hissedemiyorum."

Nitro araya girdi. "İlişki danışmanlığını bitirdiğinde, seninle yarın konuşmamız gerekiyor."

Tatum parmaklarını Nitro'nun saçlarında gezdirdi. "İyi misin?"

Dirseklerini dizlerine dayadı ve cevap vermeden önce bir an durdu. Yan gözle ona bakarak başını salladı. "Bir sürü şey oluyor Vegas. Cehennemden gelen bir baş ağrım var."

"Eve gitmek ister misin?"

Tekrar doğruldu ve kolunu onun sandalyesinin arkasına koydu. "Hayır, bir süre daha kalacağız."

Nitro, Tatum'la tanıştığından beri çok yol kat etmişti. O ve ben boktan bir gün geçirmiştik ve bu gece burada olmak istemediğini biliyordum ama yine de Tatum için kalmıştı. Çok uzun bir yol.

Tatum içkisini bitirdi ve Nitro'ya uzanarak ayağa kalktı. "Hadi şampiyon, beni eve götür."

Dudakları kıpırdadı, neredeyse bir gülümseme oluşuyordu. Ayağa kalkarak bir kolunu kızın beline doladı ve onu kendine çekti. Bana bakmadan önce kulağına bir şeyler fısıldadı. "Yarın sabah sekizde senin evine geleceğim. Öldürse bile Ghost'u göreceğiz."

Bu öğleden sonra Ghost'u ziyaret etmek için saatler harcamıştık ama hapisanede bir sorun çıkmıştı ve bize ziyaret izni verilmemişti. Nitro, Tatum'dan yardım istemişti ve o da bazı yasal arkadaşlarıyla konuştuktan sonra malları getirmişti.

Tatum Monroe'ya döndü. "Seni eve bırakmamı ister misin, bebeğim?"

"Evet, teşekkürler." Ayağa kalkarken gözlerini bana dikti ve "Hailee ile iyi şanslar" dedi.

Sahne Hailee'ye baktım. "Şansa asla ihtiyacım olmaz, Monroe." "Eminim öyledir."

Nitro bakışlarımı karşıladı. "Yarın için hazır ol kardeşim. Ghost istediğinde tam bir orospu çocuğu olabiliyor."

Evet, o hikâyeleri ben de duymuştum. Çenemi kaldırdım. "Evine git. Yarın görüşürüz."

Onlar gittikten sonra bara geri döndüm ve bir bira daha sipariş ettim. "Bant ne kadar daha açık kalacak?" Birayı uzatırken Doug'a sordum.

bitti.

"Onunla uğraşma, Şeytan," dedi, beni kızdırarak.

"Bu da ne demek şimdi?" Yıllardır bu bara geliyordum ve bildiğim kadarıyla Doug'la aramız iyiydi. Onun bu tavrı hiç hoşuma gitmemişti.

"Hailee'nin benim için bir anlamı var ve senin onu kullanmana seyirci kalmayacağım anlamına geliyor."

"Tanrım, konu kadınlara gelince herkes benim bir pislik olduğumu mu düşünüyor?"

"Geçmişin kendi adına konuşuyor. En son ne zaman bir kadınla çıktığını hatırlamıyorum."

Biramdan uzun bir yudum aldım. "İki yıl önceydi, pislik, ve o beni terk etti, tersi değil. Ve bu iki yıl birlikte yaşadıktan sonraydı. Ben lanet olası bir piç değilim."

Tezgâha yaslandı. "Sana piçsin demiyorum ve kiminle istersen onunla yatmana karşı değilim. Sadece Hailee'ye bulaşma. Tek söylediğim bu."

Hailee'nin sesi kalabalığı yararak yarım saatlik bir mola verdiklerini duyurduğunda ona gidip kendini becermesini söylemeye hazırdım. Doug'a başka bir şey söylemeden sahneye doğru yöneldim.

Hailee beni yarı yolda karşıladı, gözleri bakışlarımı bulmadan önce takdirle vücudumda geziniyordu. Dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi. "Hâlâ buradasın."

Ben de ona gülümseyerek karşılık verdim. "Sen şarkı söylerken bir erkeğin çekip gidebileceğini mi sanıyorsun? Ayrıca, sana bir içki borçluyum."

"Bir içkiye asla evet demedim."

"O kelime ağzından çıkmamış olabilir ama vücudunun her yerinde yazılı olduğu kesin, sevgilim." Bira şişemi dudaklarıma götürdüm ve cevabını bekledim. Bu konuşma saatlerce sürebilir ve hiçbir yere varmayabilirdi ama umurumda bile olmazdı. Sadece onun huzurunda olmak ve seksiliğini iliklerime kadar hissetmek istiyordum.

Kişisel alanıma girdi, vücutlarımız neredeyse birbirine değiyordu. "Vücudumun her yerinde yazılı bir sürü kelime var ama evet bunlardan biri değil."

Aramızdaki küçük mesafeyi kapattım ve bir parmağımı dudaklarının üzerinde gezdirdim. Beni durdurmadı; bu onun da benim kadar istekli olduğunun bir göstergesiydi. "Sana bir içki ısmarlamama ve seni giyinik halden çıplak hale nasıl getirmemi istediğini düşünmeye başlamamıza ne dersin?"

"Bir şeyler içebiliriz ama beni soymak biraz zaman alabilir." Sırıttım.

"Ben meydan okumayı severim."

"Evet, belki bu sefer değil."

Kahretsin, sonunda onu altıma aldığında havai fişekler patlayacaktı. Parmağımı yüzünde, boynunda ve köprücük kemiğine kadar gezdirdim. Gözlerim üzerindeki dar, kolsuz siyah bluza takıldı. Arasına girmek istediğim göğüs dekoltesini ortaya çıkarıyordu. Gözlerini tekrar bulduğumda, "Hayatımda hiçbir meydan okumadan kaçmadım, sevgilim. Şimdi de yapmayacağım."

Parmağımı teninde gezdirmeye başladığında elimi kavradı, göğüslerine kadar indi. Umduğum gibi ilerlememi durdurdu, çünkü çok erken verilen bir evet, uzun süren bir hayır kadar eğlenceli değildi, "Bekâr değilim" dedi.

"Ne kadar *bekâr* değilsin? Yani, evliliğe yakın bekârlıktan mı bahsediyoruz, yoksa daha yeni sikini ıslatmış bekârlıktan mı?" Hiçbir zaman ciddi bir ilişkiye girmemiştim ama o bana bu tür hisler vermiyordu.

Bir adım bile atmadı. "Aleti neredeyse kurudu diyelim, ama bu noktada bir alternatif aramıyorum da diyelim."

"Buna saçmalık da diyebiliriz. Uzun zamandır alternatifte bu kadar açık bir kadınla tanışmamıştım." Yüzümü eğip ağzımı kulağına yaklaştırdım. "İkimiz de biliyoruz ki, bu gece senin peşine düşersen, o tatlı kıcıını eğip seni istediğim gibi becermeme izin verirsin."

Yine tökezlemedi ve bana aynı şekilde karşılık verdi. "Sanırım ikimiz de senin için eğilmemin çok uzak bir ihtimal olduğunu biliyoruz. Beni istediğin gibi becermene izin vermeye gelince... Bu, bir amcığın nasıl kullanılacağını bildiğini kanıtladıktan sonra olur."

"Bir amcığın etrafındaki yolumu, sikimin etrafındaki yolumu bildiğimden daha iyi biliyorum. Ve bu bir şey söylüyor çünkü-"

Parmağını dudaklarıma koyarak beni susturdu. Teninin dudaklarıma değmesi hoşuma gidiyordu ve parmağını orada tutması için onu zorlamamak için kendimi zor tutuyordum. "Dur tahmin edeyim, sakin iyi bir egzersiz mi yapıyor?"

Siktir.

Bu kadın benim için yaratılmıştı ve ellerimi vücudunda gezdirmemek için tüm gücümü harcıyordum. "Bir Fransız Martini, değil mi?"

Alnı şaşkınlıkla kırıştı. "Ha?" "Bu gece bunu içiyorsun, değil mi?" "Evet, öyle. Sen nasıl-"

Sözünü kestim ve ağzımı tekrar kulağına götürdüm. "Ben her zaman bir şeyleri öğrenmeye çalışan bir adamım, Hailee. Aynı zamanda pes etmeyen bir adamım, bu yüzden sana bir içki ısmarlamama ve seninle biraz zaman geçirmeme izin ver."

Yüzümü onunkinden çektiğimde pes ettiği anı gördüm. Ne yazık ki bu aynı zamanda erkek arkadaşının yüzünü göstermeye karar verdiği andı.

"Selam bebeğim," dedi hızla yanağından öperken. *Lanet olası yanağını.* Hailee benim olsaydı, onu hiçbir şekilde yanağına bir öpücük kondurarak karşılamazdım. Özellikle de başka bir erkekle konuşuyorsa. Ona Hailee'nin benim olduğunu ve geri çekilip bir daha asla yanına yaklaşmaması gerektiğini açıkça belirtiyor olurdum.

Ona doğru döndü ama tereddüt ettiğini fark ettim. Kolu kızın beline dolandı ama dikkati kızda değildi. Ve benim üzerimde de değildi, ki olması gerekirdi. Hailee'nin gözleri hâlâ benimkileri tutarken, onun bakışları arkamdaki bir şeye kaymıştı.

"Bu gece bizi izlediğiniz için teşekkürler," diyerek bu konuşmanın bittiğini haber verdi.

"Yakında daha fazlasını görmek için geri geleceğim."

Onların uzaklaşmasını izledim, dikkatim onun kışındaydı ve aklım onu neyin harekete geçirdiğine takılmıştı. O da benim istediğim şeyi istiyordu. Sadece onu neyin engellediğini bulmam gerekiyordu.

GHOST ertesi gün hapishanede Nitro ve benim karşıma oturdu ve ona bir bakışımıyla bunun zor bir konuşma olacağını anladım. Ve muhtemelen bizi bir yere götürecek bir konuşma olmayacaktı.

Nitro'ya ters ters baktı. "King seni pis işlerini yapman için mi gönderdi?" Nitro çenesini sıktı. "Nasılsın kardeşim?"

Hayalet kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten önemsendiğin için mi soruyorsun, yoksa bir adamın kışını sikmeye çalışmadan önce buzları eritmek için sorulan türden bir soru mu bu?"

Nitro parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve dirseklerini Ghost'la bizi ayıran masaya dayadı. "Ben seni ne zaman sikmeye çalıştım ki Ghost?"

Hepimiz sessizce otururken Ghost ona ters ters bakmaya devam etti. Sonunda uzun bir nefes verdi. "Her şeyin bir ilki vardır, özellikle de federaller kulübün ensesindeyken."

"Yani bunu biliyorsun?" Nitro sordu.

"Evet, birkaç hafta önce beni görmeye geldiler." "Ve?"

Ghost ona cevap vermek yerine bana baktı. "Sen kimsin?" Nitro araya girdi. "Kim olduğu önemli değil, soruma cevap ver." Baktığım karanlık gözler öfkeyle parladı ve tekrar konuştu,

"Kimsin sen?"

"Şeytan," diye cevap verdim.

"Uzun süredir mi üyesiniz?"

"Yedi yıldır."

Koltuğunda arkasına yaslandı, bacaklarını önünde uzattı, kollarını göğsünde kavuşturdu. Bu konuşmanın bir parçası olmayan birine rahat görünebilirdi ama içine yerleşmiş olan gerginliği gördüm. "Demek onlar beni siktikten birkaç yıl sonra katıldın."

"Siktir," diye ısırdı Nitro. "Kimse sana kazık atmadı Ghost. Bu saçmalığı ne zaman bırakacaksın?"

Ghost'un öfkesi canlandı ve yumruğunu masaya vurarak sandalyesinden kalktı. "King'in nasıl bir orospu çocuğu olduğunu ne zaman anlayacaksın Nitro? Seni yıllardır o lanet tasmanın ucunda tutuyor, ne zaman isterse pis işlerini yapmaya hazırsın."

Nitro oturduğu yerden fırladı, yüzünde aynı öfke ifadesi vardı. O kendini kaybedmeden ben de ayağa kalktım ve elimi göğsüne koydum. Onu geri iterek uyardım: "Kardeşim, şimdi sırası değil. Otur ve muhafızlar bizi dışarı atmadan önce almaya geldiğimiz şeyi alalım."

Dudakları birbirine yapıştı ve gözleri benimkilere kaydı. Birkaç derin nefesten sonra başını salladı ve aşağı indi.

Ghost'a döndüm. "Otur lan yerine. Söyleyeceklerimizi duyman gerek."

Yerinde durdu. "Bir şey yapmama gerek yok."

Nitro, "Evet, var," dedi. "Ashlyn'in hatırı için."

Ashlyn her kimse Ghost için bir şeyler ifade ediyordu çünkü yüzü tehditle kaplanmıştı. "Ona dokunursan yemin ederim bu kararından pişmanlık duyacaksın."

"Sen bize ihtiyacımız olanı ver, ben de ona yaklaşmayayım. Karar senin ellerinde."

Ghost koltuğu masaya çekip oturmadan önce "Orospu çocuğu," diye mırıldandı. "Storm'a her şeyimi verdim ve sen de karşılığını bu şekilde ödüyorsun."

Nitro ve ben oturduk. Başını salladı. "Hayır, biz sana göz kulak olduk ama sen çekip gitmeyi ve her konuda bir amcık gibi davranmayı seçtin."

"Benim yerimde olsaydın sen ne yapardın Nitro? King tek bir hata yaptım diye başkan yardımcılığımı elimden aldı ve sonra da beni kulüpten koparmak için elinden geleni yaptı. Bir kardeş yerine korkağı seçti. Bana bunu çekip gitmek için bir neden olarak kabul etmeyeceğini söyle."

Hikâyenin tamamını bilmediğim için kafam karışmıştı ama Ghost'un hâlâ kulüp üyesi olduğu izlenimine kapılmıştım. "Kulüpten ayrıldınız mı?"

Hayalet bakışlarımı karşıladı. "Artık göçebeyim. Her şeye rağmen arkamı kollamayan bir kulüp için yaptığım boktan şeyler yüzünden lanet bir hapishaneye tıklandım."

"Tanrı aşkına Ghost, ne zamandan beri kafandan bir şeyler uydurmaya başladın?" Nitro bana baktı. "King'in kadını için bir oyun oynadı-"

Hayalet araya girdi. "Sarhoşken!" "Yani bu her şeyi düzeltiyor mu?" Nitro atıldı.

Ghost parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Kötü bir hareketti ama bana birkaç kadehten sonra aptalca şeyler yapmadığını söyleyemezsin."

Nitro öne doğru eğildi. "Ama bu ilk sefer değildi, değil mi Ghost? Bu boku daha önce de yapmıştın. King, sen hapse girdikten sonra Jen'i ona gerçeği söylemeye zorladı. Neredeyse her sarhoş olduğunda ona asıldığın ortaya çıktı ve o da kulüpte sorun yaratmak istemediği için King'e söylemedi."

"Evet, ama bu King'e başkan yardımcılığımı elimden alıp Hyde'a verme hakkını vermedi." Bana baktı. "Hâlâ amcığını kardeşlerinin önüne koyuyor mu?"

Yeterince şey duymuştum. "King'in kardeşleri yerine bir kadını seçtiğini hiç görmedim. Ve bahse girerim bu hikâyede senin anlattığından daha fazlası vardır."

Nitro, "Kesinlikle var," dedi ama detay vermedi. Hayalet cevap vermedi. Orada öylece oturdu.

"İşimize dönmeye ne dersiniz?" Bu konuşmadan yeterince sıkıldığım için önerdim. Ghost bu tür konuşmaları hiç yapmayacak birine benziyordu.

yanılabileceğini düşündü. "Federaller seninle konuştuklarında ne istediler?"

Hayalet kollarını tekrar göğsünün üzerinde kavuşturdu. Bir süre sessizce oturdu ama hemen kendine geldi. "Storm'un uyuşturucu ticareti hakkında sorular soruyorlardı."

Nitro kaşlarını çatı. "Ne yani, on yıl önce bu işle gerçekten bir alakan olduğu zaman mı?"

"Evet, o ve ayrıca Moses'ın başına gelenler hakkında ne bildiğimi öğrenmek istediler."

Lanet olsun. Bu iyi bir şey olamazdı. Moses olayı asla gün ışığına çıkmamalıydı. Onu bir daha duyulmamak üzere gömmeliydik.

Nitro'nun şakağındaki damar nabız gibi atıyordu. "Musa hakkında ne biliyorlar?"

"Bilmiyorum. Onlara hiçbir şey bilmediğimi söyledim." "Yani öylece bıraktılar mı?"

"Şimdilik. Yine de geri döneceklerini hissediyorum."

"Neden?" diye sordum.

Yüzünde kendini beğenmiş bir zevk parladı. "Çünkü King'i alaşağı etmek istiyorlar."

Nitro'nun şakağında atmaya başlayan damar neredeyse derisini delip geçecekti. "Ve dur tahmin edeyim, sen de bu konuda yardım etmek istiyorsun. Ama bunu yaparsan, Ashlyn söz konusu olduğunda tüm bahisler masadan kalkar." Ayağa kalktı. "Aynı fikirde miyiz?"

"Evet, aynı fikirdeyiz Nitro," diye cevap verdi Ghost. "Ama buradan çıktığımda arkanı kollasan iyi edersin, orospu çocuğu. Kimse kız kardeşimi tehdit edemez ve bu yanına kâr kalmaz."

"Buradan çıkacağını mı sanıyorsun?" Nitro masadan bir adım uzaklaştı. "Eğer bunun olmasını istiyorsan tehdit etmeyi bırakmalısın."

Ghost ve tehditleri hakkında ne düşüneceğimi bilmiyordum ama Nitro'nunki? Ona asla karşı gelmem. Beni hapiste tutmanın bir yolunu bulmakla tehdit etse, söylediği her kelimeye inanırdım.

Nitro masadan kalkarken Ghost'a dedim ki, "Onu ne kadar iyi tanıdığından emin değilim ama Nitro'ya asla bulaşmam. Federallerden tekrar haber aldığınızda bizi mutlaka arayın."

HAILEE

("İ)Ellerinin üzerimde olmasına ihtiyacım var, Hails. Bana hayır demeyi bırakman için ne yapmam gerektiğini söyle," dedi Dylan, yüzünde bir yenilgi ifadesiyle.

Onun yanındaki kanepeye uzandım ve elindeki biraya uzandım. Bir yudum aldıktan sonra, "Dostum, bütün gün bu ellerimi ve kollarımı çalıştırdım ve çok yoruldum. Belki ben isteyken benden bir randevu alırsan daha şanslı olursun."

Davasına sempati duyuyordum -Dylan günlerini geçinebilmek için tuğla örerek geçiriyordu- ama sekiz saatten fazla süren vardiyalarda insanlara masaj yapmak beni yoruyordu.

Birasını geri aldı. "Senden randevu alacak param yok. Patronun masaj için çok fazla ücret alıyor."

"Bunun tek nedeni senin cimri olman. Yani, biraya harcadığın parayla haftada birkaç masaj yaptırabilirsin."

"Siz ikiniz yine lanet masajlar için mi tartışıyorsunuz?"

Oturma odasına girip kanepenin ucuna oturan grup arkadaşımız Trent'e baktım. "Her zaman öyle değil miyiz?"

Sırıttı ve bana göz kırptı. "Evet, en azından Dylan tutarlı davranıyor. Onunla ne elde edeceğinizi her zaman bilirsiniz."

İki yıla yakın bir süre bu adamlarla oynadıktan sonra, onların içini dışını biliyordum ve Trent haklıydı-Dylan beni bedava masaj için sıkıştırma konusunda tutarlıydı. Tıpkı Trent'in kız arkadaşlarıyla ilgili ikilemlerinde ona yardım etmem için beni taciz etmekte tutarlı olduğu gibi.

"Pam nasıl gidiyor? Ondan ayrılmayı başarabildin mi?" Ona sordum. Onunla üç haftadır çıkıyordu ve bu durumdan şikâyetçiydi.

neredeysse onun kadar uzun süre.

Yüzünü buruşturdu. "Kahretsin, onunla tek kelime bile edemiyorum, Hails."

"Yani bu bir hayır mı demek oluyor? Yine korktun mu?" Fazla kibardı ve her zaman içinde olmak istemediği ilişkilerden kendini kurtarmaya çalışırdı.

"Dün gece Wayne oraya gelmeden önce konuştuğun adam kimdi? Seninle ilgileniyor gibi görünüyordu," dedi Trent.

"Konuyu değiştirmeye mi çalışıyorsun?" diye sordum.

Sırıttı. Bu sırıtış onu her zaman beladan kurtarırdı. Şu anda başı belada olduğundan değil, ama Pam hakkındaki konuşmaya devam etmek istemediğini bana söyleme şekliydi. "Beni çok iyi tanıyorsun."

Bu seferlik onu rahat bırakmaya karar verdim. Kimi kandırıyordum ki? Trent her zaman bir şekilde paçayı kurtarıyordu. Herkes adamı seviyordu - kendini içinde bulunduğu sorunla uğraşmaktan kaçınmasına izin verecek kadar. "Adamın adı Şeytan, ama bunun dışında kim olduğunu bilmiyorum."

"Wayne'in ona ateş etmemesine şaşırdığımı söylemeliyim," dedi Dylan.

Wayne asla yapmazdı.

Bu da bana Wayne'le olan ilişkim hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Bana ilgi gösteren başka bir adama saldırmasını istemiyordum ama en azından bu konuda bir şeyler hissetmesini istiyordum. *Herhangi bir şey.* Bu konuda sıradan bir yorum yapsa bile. Bunu bir şekilde kabul etmesini istiyordum. Son birkaç haftadır giderek yakınlaşıyorduk ve bu ilişkinin daha kalıcı bir şeye dönüşüp dönüşmeyeceğine dair ondan bir işaret bekliyordum. Şeytan'ın benimle flört etmesini iddiasını ortaya koymanın bir yolu olarak kullanabilirdi, çünkü konuşmamızı duymamış olsa bile, kulağıma konuşurken Şeytan'ın bana doğru eğildiğini görmüş olmalıydı. Bunun onu rahatsız etmemesi beni rahatsız etti.

Ama Wayne'le ilgili olan şey, onun güvende olmasıydı. İyi bir adamdı ve son ilişkimde yaşadığım onca şeyden sonra tek istediğim benim için doğru olanı yapacağına güvenilebileceğim iyi bir adamdı.

"Kendini onunla uzun süre birlikte görüyor musun?" Trent sordu.

Koltuktan kalktım. Artık Wayne hakkında konuşmak istemiyordum.

İkisine de bakarak, "Pratik yapacak mıyız, yapmayacak mıyız?" diye sordum.

Trent ayağa kalkarken kaşlarını kaldırdı. "Bakın şimdi kim konuyu değiştiriyor."

Ona dilimi çıkardım. Konuyu değiştirmeye devam ederek, "Bugün Hollis'ten haber alan var mı? Bu gece gelebileceğini düşünüyor muyuz?" Hollis'in grup provalarını kaçırma konusunda sabıkası vardı ve bu gece onun kaçırmamasını istemediğim bir geceydi. Çalışmamız gereken yeni şarkılar vardı.

"Yaklaşık bir saat önce bana mesaj attı," dedi Dylan antrenman için garajına doğru ilerlerken. "Önümüzdeki yarım saat içinde burada olur. Patronu bugün geç saate kadar kalmasını istiyordu."

Hollis bir muhasebeciydi, iki yıl önce onunla ilk tanıştığımda bu beni şaşırtmıştı. Benimle birlikte bir grup kurmaları için müzisyenlere çağrı yapmışım ve o da kravatıyla işten çıkıp gelmişti, bir davulcu olamayacak kadar saygın görünüyordu. Ancak davul setinin arkasına geçip kravatını çıkardığı anda yeteneğiyle beni şaşkına çevirmişti. O günlerde kravatı hiç görmedim. Taktığı zaman bile. Tek gördüğüm, kadınları becermek için sıraya dizerken hepimizi masanın altında içebilecek kadar pis bir davulcuydu. Bir davulcu olmak için kesinlikle çok saygın değildi.

"Pekâlâ, şu şarkıların üzerinden geçelim," dedim. "Hollis bunları avucunun içi gibi biliyor, o gelmeden önce üzerinden geçmemiz iyi olur, sonra o da hemen başlayabilir." Her zaman bir sonraki yatağını arayan kirli bir adam olsa da, Hollis şarkı yazmaya geldiğinde duygularına dokunabilme yeteneğiyle beni şaşırttı. Şarkı sözleri derin düşüncelerle doluydu ve genellikle aşkla ilgiliydi. Grubumuzun müziklerinin çoğunu o yazdı. İhtiyaç duyduğunda ona yardım ediyordum ve bazen bir şarkıda kullanması için yeni malzemeler buluyordum.

Dylan gitarını eline aldı. "Size önümüzdeki Cumartesi için bir düğün rezervasyonu yaptırdığımı söylemeyi unuttum."

Dylan tüm rezervasyonlarımızla ilgilenirdi ve genellikle bir konserin başlayacağı haftaya kadar bize haber vermeyi unuturdu. Ona şöyle bir baktım. "Seninle bir anlaşma yapalım. Sana geçen hafta gösterdiğim çevrimiçi takvimi kullanmaya başla ve konserlerimizi alır almaz kaydet, ben de sana arada bir masaj yapmayı düşünmeye başlayayım."

Gitarını tıngırdatmaya başladığında sırtarak şöyle dedi: "Hadi ama Hails, malları istiyorsan ortaya koymalısın. Bu *düşünme* işinin hiçbirisi değil. Senin online şeyinde planladığım her konser için senden bir masaj istiyorum."

Tanrım, bir adama yapması gereken şeyleri yaptırmak için ne boklar yemen gerekiyordu. Ama en azından sonunda randevularımızı önceden bilebilirdik. "Sıra sende."

Trent gitarını çalmaya başladı ve ben de mikrofonu kaptım. Kendimizi ritme kaptırmanın ve kafamızdaki diğer her şeyi bastırmanın zamanı gelmişti.

"HAILEE, beni dinliyor musun?" Leona ertesi gün parkta öğle yemeği yerken sordu. Rüzgâr havada savrulurken yüzüne yapışmış uzun sarı saçlarının birkaç telini süpürdü. O gün hava iki kutupluydu; sabah vaat edilen sıcaklıkla başlamıştı, ancak rüzgar yavaş yavaş içeri girmişti ve hava tahmini daha sonra bir fırtına içindi.

Sandviçimi yemeyi yeni bitirmiştım ve dirseklerimi çimlere dayayarak arkama yaslanmışım ama ona cevap verirken dik oturdum. "Sayılır, ama ş u r a d a k i adamı izliyorum" - görüş alanımdaki adamı işaret ettim - "Çünkü az önce köpeğini tekmeledi."

Leona ile iki yıldır birlikte çalışıyorduk ve iyi arkadaş olmuştuk, bu yüzden hayvanlara zarar veren insanlardan ne kadar nefret ettiğimi biliyordu. "Onu azarlarken seninle gelmemi ister misin?"

"Emin misin?" Bana en son yardım ettiğinde, ya da şöyle mi demeliydim, onu en son bir protestoya *sürüklediğim*de yere düşmüş ve bileğini kırmıştı.

Öfleyip püfledi ve "Tabii ki. Ben senin ninja savaşçı yardımcınım" -elini havada salladı- "ya da onun gibi bir şey" dedi. Ayağa fırlayarak ekledi, "Ayrıca, hayatımda ne zaman biraz eğlenebiliyorum ki? Jerry beni kilit altında tutuyor ve onunla birlikteyken pamuklara sarıyor. Beni yoldan çıkarmana ihtiyacım var."

Ayağa kalkarken inledim. "Tanrım, o adamın benimle vakit geçirmenden nefret ediyor olmalı." Yıllar boyunca bizi soktuğum bazı durumlar aklımdan geçti - yarım gün boyunca kilitli kaldığımız zaman, yanlışlıkla bir adamı kızdırdığımızda ve bir başkası beni savunduğunda bir barda kavgaya neden olmayı başardığımız zaman ve arabasında küçük bir araba kazası geçirdiğimiz zamandan bahsetmiyorum bile çünkü dikkatini sokakta yürüyen bir grup ateşli adama çekerek dikkatini dağıtmıştım. Jerry o araba kazası yüzünden neredeyse bana küsecekti ama Leona iyi bir arkadaş olduğu için onu ateşli seks vaatleriyle yatıştırdı. Jerry'nin ateşli seks anlayışı ile benim ateşli seks anlayışım birbirinden çok farklıydı. Jerry'yi iyi bir adam olduğu için seviyordum ama onunla asla evlenemezdim. Bir hafta içinde sıkılırdım.

"Senden nefret etmiyor. Sadece böyle şeyler yapmamızı istiyor... Bilmiyorum, sessiz şeyler."

Bir kahkaha patlattım. "Cumartesi akşamı evde oturup örgü örmek ve bir sonraki haftanın menü planını tartışmak gibi mi? Bu tür şeyler mi?"

Sırıttı. "Muhtemelen öyle bir şeydir."

Bakışlarım az önce köpekli adama yaklaşan bir kadına odaklandı. Kadın oldukça öfkeli bir şekilde konuştu ve adamın elindeki köpek tasmaını kaptı. Adamın misilleme yapmasını bekledim ama yapmadı. Onun yerine arkasını döndü ve parkın dışına çıktı.

Leona'ya döndüm. "Görünüşe göre Jerry bugün olası bir stresten kurtuldu." Yerdeki çantama uzanarak ekledim, "Muhtemelen işe dönmeliyiz. Rachel bugünlerde beni uyarmak için fırsat kolluyor." Patronum, iki ay önce kocası onu başka bir kadın için terk ettiğinde cehennemden gelen öfkeli bir kaltağa dönüşmüştü ve o zamandan beri işteki hayatım, her gün ne bekleyeceğimi asla bilemediğim için biraz kabusa dönüşmüştü. Ruh hali mutluluktan dünyadan bıkmışlığa doğru hızla değişiyordu ve ben sadece ayak parmaklarımın ucunda durmak ve onun radarından uzak durmak için elimden gelenin en iyisini yapmak zorundaydım.

"Tanrım, aynı! Yakında yine tüp bebek yapacağız, bu yüzden maaş çekime ihtiyacımız var. Yemin ederim, o kaltak beni kovarsa neye uğradığını şaşırır." Leona tanıdığım en iyi insanlardan biri olabilirdi ama ben bile onun karanlık bir tarafı olduğunu biliyordum. "Sakın bana karşı gelme" diyen bir tarafı. Yine de, üç başarısız IVF yılının, herhangi bir kadının bebek sahibi olmak söz konusu olduğunda kendisine karşı gelenleri tehdit etmesine neden olmak için yeterli olacağını tahmin ettim.

"Size yardım etmek için yapabileceğim bir şey var mı?" Aptalca bir soru gibi geldi, çünkü onlar için bir çocuk taşımak üzere bedenimi sunmak dışında yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Ama içimdeki iş bitiricinin sorması gerekiyordu.

"Koca adama bir dua gönderip lütfen sadece bir çocuğum olmasına izin vermesini isteyebilir misin? Sadece bir tane. Açgözlü değilim. Artık değilim." Sözlerinde hissettiğim üzüntü kalbimi parçaladı. Leona ve Jerry'nin tek konuştuğu şey çocuklardı. Beş yıldır evliydim ve en başından beri geniş bir aile planlıyorlardı. Ama bugünlerde bir çocuk sahibi olmak için her şeyi yapardım.

Elini uzattım ve sıktım. "En son ne zaman dua ettiğimi hatırlamıyorum ama bu gece sizin için bir dua göndereceğim."

Elimi geri sıktı ve bana gülümsedi. "Teşekkür ederim," dedi usulca, Rachel'ın üzerindeki tüm ateş gitmişti. Onun yerine acısına bağlı tüm duygular vardı. *Tanrım, umarım bu tur onun için işe yarar.*

Çocuk sahibi olmak, düşünmek için çok fazla zaman harcadığım bir şey değildi. Hayatımın bu noktasında, bazen odaklanabildiğim tek şey günü atlatmak oluyordu. İki yıl önce bir yola girmiştım, gitmek istediğim yere götürdüğünü düşündüğüm bir yol. İstedğimiz şeyin her an bize sırt çevirebileceğini ve bizi kendi kişisel cehennemimize düşürebileceğini çabucak öğrenmişim. O cehennemde gezindikten sonra tekrar ayaklarımın üzerinde durmaya başlamak zaman almıştı ve çoğu gün hala nasıl yürüyeceğimi öğreniyormuş gibi hissediyordum. Bu yüzden şu anda bulunduğum yerin ötesinde, içinde muhtemelen çocuklarımın olabileceği bir geleceği düşünmek sık yaptığım bir şey değildi.

ŞEYTAN

"Siz arkayı alın, ben ön taraftayım" dedi King bana Cuma günü kuşluk vakti. Blacktown'da yıkık dökük eski bir evin önünde durduk. Neredeyse dizlerimize kadar çimenler. Evin boyasının dökülmüş olması, çimlerin bakımsızlığı ve ön kapıdaki delik orada kimsenin yaşamadığına inanmama neden oldu ama King aradığı kişinin içeride olduğundan emindi - Jen'i döven adamın.

"Elbette," dedim.

Evin yanından sıvışmak için döndüğümde gömleğimi tuttu ve beni durdurdu. Ona dönüp baktığımda gördüğüm öfkeli parıltı kaskatı kesilmeme neden oldu. "Bunu ciddiye alıyor musun, Şeytan?" Sözleri çok kontrollüydü. King fazlasıyla kontrollüydü. Neredeyse sakindi. Ama bu King'in deliliğinin tam ortasında olduğu zamanlardı.

Patlamadan hemen önce. Fırtınanın gözü.

"Evet." Ama ben öyle değildim. King bütün hafta boyunca bu adamı bulma görevindeydi. Bir tür çılgınlık içindeydi ve kimse onunla mantıklı bir şekilde konuşamamıştı. Hyde, kapıya dayanmış bir boğa gibi davranmaktansa biraz yavaşlamasını ve etrafıca düşünmesini önermişti. King bundan sonra manyakça çabalarını daha da artırmıştı.

Bana bir adım daha yaklaştı, o kadar yakındı ki nefes alışını duyabiliyordum. "Sence ben de bu işi abartıyor muyum?"

Ona karşı her zaman dürüst oldum ve şimdi de bundan vazgeçmeyeceğim. Bu bana onun hoşnutsuzluğunu kazandırsa bile. "Anlamaya çalıştığım şey, senin neden

bu kadar aşırıya kaçmak, King? Tüm bunlar yıllar önce sana kazık atan bir kadın için mi?"

Çılgın gözleri dakikalar gibi gelen bir süre boyunca benimkilere baktı. Yine de onun bu yoğun incelemesi altında olmak normaldi, bu yüzden buna alışmıştım. King'in tüm kulüp üyelerine öğrettiği bir şey varsa o da sorguya dayanabilmektir. Bunu o kadar sık yapardı ki, bu koşullar altında nasıl dayanacağımızı çabucak öğrenirdik. King kimseye güvenmezdi ve bizi çevreleyen potansiyel tehditlere karşı hazırlıklı olmamızı isterdi. Eğer polisler bir üyeyi sorgulamak için sürüklerse, buna hazır olmalarını isterdi ve bizi hazırlayarak iyi bir iş çıkarmıştı. Ne zaman biri sorguya çekilse, polislerin sorularına dayanmış ve kulübü güvende tutmuşlardı.

Sonunda, "Sana çok saygı duyuyorum Şeytan, ama benim ve Jen'in hikâyesini bilmiyorsun. Kimse bilmiyor. Bana kazık atmış olabilir ama kendine göre sebepleri vardı. Benim ona verdiğim sebepler. Ona yaptığım şeyler olmasaydı bu durumda olmazdı."

Bu dünyada bildiğim bir şey varsa o da insanların hikâyesinin tamamını bilmeden yargıda bulunduklarıydı. Bir taşra kasabasında iyi bir Katolik ailenin kara koyunu olarak büyüdüğüm için yargılanmayı çok iyi biliyordum. Lanet olsun, hayatım boyunca pek çok insanın zihninde yargılandım ve mahkûm edildim. Her zaman kanıt olmadan.

Başımı salladım. "Neye ihtiyacın varsa, sende var."

Çenesini evin arka tarafına doğru kaldırdı. "Git."

Yanından ayrıldım ve evin köşesini dönüp arka bahçeye girdiğimde, orada bulduğum şey karşısında midem bulandı. Orada yaşayan pis herif, sıcakta zincirlenmiş bir köpek bırakmıştı ve çürümeye yüz tutmuş bedeni, bir zamanlar içinde su ya da yemek olduğunu tahmin ettiğim boş bir kabin yanında yatıyordu. Sinekler ve kurtçuklar köpeğin üzerine üşüşmüştü ve pis koku burun deliklerimi dolduruyordu.

Bana kalırsa böyle bir şey yapan pislikler vurulmalıydı.

Arka kapıya doğru ilerledim ve kilitli olduğunu görünce botumu kaldırıp sertçe tekmeleyerek kapıyı açmaya zorladım. Çürümüş giysilerle dolu kirli bir çamaşırhaneden ve soluyanlara ölüm getireceğine inandığım türden bir kokudan geçerek eve girdim.

Sokaklarda ve terk edilmiş evlerde pis heriflerle yaşadığım zamanlara dair anılar zihnimi doldurdu. Hayatımın unutmayı tercih ettiğim bir bölümü. Ama on iki yıl sonra bile bu anılar gün gibi ortadaydı.

"Şeytan!" King başka bir odadan kükredi. "Yardıma ihtiyacım var, kardeşim."

Onu hemen yatak odalarından birinde buldum. King silahını kafasına doğrultmuş bir adamı boğazından yakalamıştı. Yüzü morluklarla dolu bir kadın yerde yatıyordu. Bana bakarak, "Şeytan, ona kadınlarını döven erkeklere ne yapmaktan hoşlandığımı söyle" dedi.

Adamın dehşete düşmüş gözleri benimkilerle buluştu. King'den korkmakta haklıydı. "Bunun için bir adamın ellerini kestiği bilinir."

King pisliğin boynunu sıkıca kavradı. Adam homurdandığında, dövdüğü kadın yatağın yanında yerde inliyordu. Kendisi için mi yoksa adam için mi korktuğunu anlayamadım. "Shannon Mercier'i arıyorum. Nerede olduğunu biliyor musun?"

Adam başını salladı. "Hayır, bilseydim bile sana söylemezdim."

"Siktir," diye mırıldandım. "Kendini incitmeye mi çalışıyorsun?"

Bakışları tekrar benimkilerle buluştu. "Lanet olası ellerimi kes. Sana onun nerede olduğunu söylemeyeceğim."

King boğazını bıraktı. "Gerçekten mi? Onun için ellerini mi vereceksin?"

Adam King'in suratına tükürdü ve konuşmak için ağzını açtı, ama daha tek kelime edemedi King ona yumruk attı.

Pislik geriye doğru tökezlerken, kadın "Marty!" diye bağırdı. Yine de olduğu yerde kalacak ve King'i göreviyle baş başa bırakacak kadar akıllı vardı.

Ona başımı salladım. "Gerçekten mi? Seni döven adamın yaralanmasına mı üzülüyorsun?" Lanet olsun, bazı kadınları asla anlayamayacağım.

King bizi görmezden geldi, dikkati sadece Marty'deydi. "Bir daha suratıma tükürürsen sağ elini kaybedersin." diye bağırırken tüm vücudu öldürücü bir enerjiyle gerilmişti. Şimdi söyle bana, Shannon senin için vücudunun parçalarını feda edecek kadar önemli mi?"

"O benim kardeşim. Ondan vazgeçmeyeceğim."

"Anlaşıldı," dedi King. "İkiniz de kadınlara vurmayı seviyorsunuz. Bunu size babanız mı öğretti?"

Marty dişlerini gösterdi. "Siktir git." King'e doğru atılarak kollarını King'in beline dolamaya çalıştı. Ancak, her zaman tetikte olan ve başına gelecekleri önceden tahmin eden King'i hafife almıştı.

"Hayır, siktir git!" King dizini kaldırıp Marty'nin çenesine saplarken kükredi. İtişinin gücü Marty'yi kışının üzerine düşürdü.

King hızla arkasına geçti, böylece yakasından tutup onu geriye doğru sürükleyebildi. Kafasını duvara çarpacak kadar sert bir şekilde duvara çarptı.

çarptı ve sonra ileri sıçradı. Şaşkın gözlerle King'e baktı ama tek kelime etmedi. Ağzından akan kan çenesini kaplamıştı.

King onun önünde çömelerek, "Bir yere varıyor muyuz Marty? Yoksa biraz daha cesaretlendirilmeye mi ihtiyacın var?"

"Söyle ona Marty!" diye bağırdı kadın. Muhtemelen King'den kaçmak için yatağa tırmanmaya çalışıyordu. En azından içlerinden birinin biraz akıllı vardı.

"Cehenneme kadar yolun var," dedi Marty, kelimeleri zar zor çıkararak.

King'in ağzı hınzır bir sırıtışa dönüştü. Bıçağını kınından çıkararak, "Bugün cehenneme gidecek biri varsa o da sensin, ben değil," dedi. Bıçağının ucunu Marty'nin göğsüne bastırarak, "Bana istediğimi vermezsen seni oraya seve seve gönderirim," diye ekledi.

King'in bununla nereye varmak istediğini anlayan Marty'nin gözleri büyüdü. Yine de King'in bu tehdidi yerine getireceğinden şüpheliydim. Gerçekten iyi olduğu bir şey varsa, o da insanların onun delilik seviyesinin vicdansız olduğu anlamına geldiğini düşünmelerini sağlamaktı, ama ben daha iyisini biliyordum. Elbette, hayatında çoğu insanın kâbus göreceği şeyler yapmıştı ama bunlar ona ağır geliyordu. Geçmişte bunun ne kadar ağır olduğuna tanık olmuştum. Yine de bunu asla kimseye söylemeyecektim. Bu King'in özel hayatıydı, benim paylaşmam gerekmiyordu. Kulüpte başka kimsenin King'i benim gördüğüm gibi gördüğünden emin değildim, bu yüzden çoğu üye onun çılgınlığına inanmıştı.

Marty King'den uzaklaşmak için sırtını duvara dayadı ama gidecek hiçbir yeri yoktu. "Kahretsin, dostum, yapamam-"

King bıçağını yanına bıraktı, Marty'nin yüzünü iki elinin arasına aldı ve kafasını geriye doğru duvara çarptı. "Bana işe yarar bir bilgi vermeyeceksen konuşmayı kes."

"Bekle! Onu öldürme! Sana bilmek istediğin şeyi söyleyeceğim," diye haykırdı kadın. Marty hareket etmek için mücadele ederken anlaşılabilir bir şeyler homurdandı. Ancak King onu çok zor bir duruma sokmuştu ve yerden kalkmayı başaramadı.

King bir an bile tereddüt etmeden bıçağını yerden aldı ve yatağa doğru yürüdü. "Nerede o?"

Korku dolu gözlerle ona baktı. Vücudu endişeyle gerilmişti. "Bizi öldürmeyeceğine söz veriyor musun?"

"Siktir, kaltak," diye mırıldandı Marty. "Kapa şu lanet çeneni."

King kızın saçlarını başının arkasından kavradı. "Bana istediğimi verirsen, ikisinin de saçının bir teline daha dokunmam," dedi.

kafalarınız."

Marty'nin susması için yaptığı umutsuz yalvarışları duymazdan gelerek, "Sydney'den ayrıldı. Onu aradığınızı öğrendi ve dün gitti. Sanırım Brisbane'e gitti."

Marty'nin "siktir" demesi ikimize de onun yalan söylemediğini anlatmaya yetti. King onu bıraktı ve bana baktı. "Görünüşe göre Brisbane'li çocukları ziyaret etme zamanı geldi."

"Bugün gitmek ister misin?"

Cevap vermedi ama evden çıkarken onu takip etmemi işaret etti. Dışarıda bisikletlerimizin yanında durduğumuzda, "Kick ve Nitro'yu yanıma alacağım. Ben yokken Jen'e göz kulak olmanı istiyorum."

Kaşlarımı çattım. "Ona zarar veren pislik Brisbane'deyken kimin bakmasına ihtiyacı var ki?"

"O hamile, Şeytan. Öyle kalmasını sağlamanı istiyorum."

"BANA BİR İÇKİ ALMALISIN," dedim Tatum'a. O gece onu ve Monroe'yu Flirt'teki barda otururken bulduğumda. Hailee'nin grubunun çalıp çalmadığını görmek için bara gitmeden önce Jen'i kontrol etmişim.

Tatum'un gözleri benimkilerle buluştu. Bilerek. "Grup biraz önce mola verdi. Yaklaşık yarım saat sonra dönecekler ama sanırım Hailee'yi etrafta dolaşıp insanlarla sohbet ederken gördüm, yani şimdi gidip onu arayabilirsin. Sonra da hâlâ içki istiyorsan sana bir tane ısmarlarım."

Sırıttım. "Düşünce tarzını seviyorum Tatum."

Bakışları arkamdaki bir şeye kaydı ve çenesini kaldırdı. "Git. Az önce yanımdan geçti."

Hailee'yi aramak için yanından ayrılmadan önce, "İçki için döneceğim," dedim.

Bütün hafta boyunca onu aklımdan çıkaramamıştım. Lanet olsun, bahsettiği tazı olayına bile bakmıştım. Ve onu düşündükçe, onunla vakit geçirmeye daha da kararlıyım.

Grup arkadaşlarının oturduğu barın köşesine doğru giderken insanların arasına girip çıkarken onu takip ettim. Ona yetiştiğimde koluna uzandım ve onu durdurdum.

Döndü ve bakışlarımla karşılaştı. "Şeytan." Adım ağzından nefes nefese çıkmıştı ve beni tekrar görmekten duyduğu memnuniyeti hissettim.

Kalabalık bar vücutlarımızı birbirine yaklaştırdı ve kendimi hafifçe tahrik olmaktan tamamen büyülenmiş buldum. Tüm duyularımı tüketmişti. Etrafımızdaki insanlar yok olmuştu; zihnim ve bedenim tamamen ona odaklanmıştı.

"Siktir, çok güzelsin." Muhtemelen onunla geçirdiğim zamanı en iyi şekilde değerlendirmek için değildi ama dikkatini çekmişti.

Gözleri parladı ve sırtını biraz dikleştirerek göğüslerini bana yaklaştırdı. Dudağını ısırarak gülümsedi ve "Sen de günah kadar ateşli ve bir o kadar da tehlikelisin, bahse girerim" dedi.

Ona dokunmamak için kendimle savaşmak zorunda kaldım. O kadar yakındı ve o kadar seksiydi ki. Yeni terlemiş haliyle bile benim için çok seksiydi. Terden sıırıslıkam olmuş teni ve ona yapışmış uzun saçları gözümün önüne geldi ve inledim.

"Bu gece ne zaman bitiriyorsun?"

"Bir saat kadar sonra. Neden?"

"Çünkü bu gece sana bir içki ısmarlayacağım ve bu sefer benimle tartışmayacaksın." Ağzımı kulağına götürdüm. "Biriyle görüşüyor olman umurunda bile değil. Benimle biraz zaman geçir, ben de sana görüştüğün erkek dışında hiçbir erkekle flört etmek istememenin nasıl bir şey olduğunu göstereyim."

Yüzümü onunkinden ayırdım ve gözlerinin nasıl bir parça genişlediğine ve nefes alışının nasıl yavaşladığına baktım. Ağzında küçük bir "O" harfi belirdi ve sonunda şöyle dedi: "Seni kırmak istemem patron ama bu gece burada kalamam."

"O zaman yarın." *Patron*. Çok hoşuma gitti.

"Hayır, onu da yapamam."

"Bir gün seç güzelim, ben burada olacağım. Ama hiçbir şekilde hayır cevabını kabul etmiyorum."

Uzun bir nefes vermeden önce bir süre sessiz kaldı. "Seni başından savmaya çalışmıyorum. Bu gece ve yarın gerçekten işlerim var."

"Bu gece randevun mu var?"

"Hiç vazgeçmiyorsun, değil mi?"

Bedenimi onunkine daha da bastırdım. "Hayır."

Şaşkınlık ya da hayal kırıklığı olduğunu tahmin ettiğim bir ifadeyle bana bakarak parmaklarını saçlarında gezdirdi ve "Bu gece randevum yok. Görüştüğüm adam bir haftalığına şehir dışında. Bu gece eve gidip büyükanneme bakmam gerekiyor. Dün düştü.

Bu yüzden mümkün olduğunca sık yanında ona yardım edecek birine ihtiyacı var."

Sözleri beni yabancı bir duyguyla sarmaladı. Mutlu bir şaşkınlık ve saygının karışımıydı. Bana bu duyguları hissettiren pek fazla insanla karşılaşmamıştım, bu yüzden biraz gerçeküstü geldi.

"Büyükannenle mi yaşıyorsun?"

"Evet. Neden?"

Gülümsedim. "Büyükannesi ve büyükbabasıyla yaşayan insanlarla pek sık karşılaşmıyorum." "Büyükbabam pisliğin tekiydi, bu yüzden onunla hiç işim olmadı. Büyükannem ailemle yaşıyordu ama babam altı ay önce öldüğünde onu annemle bırakamayacağımı biliyordum, bu yüzden onu benimle birlikte."

"Senin ailen de benimki kadar işlevsiz gibi görünüyor."

Pişmanlık dolu bir ifadeyle bana bakmadan önce saatine baktı. "Geri dönmenden önce gerçekten bir şeyler içip kendime gelmem gerekiyor."

Onu yanımda tutmak için elimi beline koydum, yarı yarıya tutuşumdan çekilmesini bekliyordum. Ama çekmedi, ben de elimi orada tutmaya devam ettim. "Bir gün söyle, Hailee."

"Pazar öğleden sonra, saat üç gibi" dediğinde vücudunun benimkine karşı sallandığına yemin edebilirdim. Bir şeyler içmek için seninle burada buluşuruz."

Gitmesine izin verdim. "Görüşürüz o zaman."

Gidişini izlerken, onun yıllardır bir randevu için peşinden koştuğum ilk kadın olduğunu fark ettim. Muhtemelen o buna randevu demezdi ama ben diyecektim. Bana kalırsa Pazar günü içkimiz, görüştüğü adamla yaşadığı her ne haltsa onun sonu olacaktı. Ve benim için bir şeyin başlangıcı.

HAILEE

"Miss Hailee, bugün nasılsın?"

Tezgahın arkasında duran adama gülümsedim. cevabımı bekliyordu. "Ben iyiyim. Ya sen, Avi? Dün senin için endişelendim." Altı ay önce büyükannemle birlikte yolun yukarısındaki eve taşındığımızdan beri bu dükkâna günde en az bir kez uğruyordum. Avi ve eşi Preena bu süre zarfında arkadaşım olmuşlardı ve önceki gün ikisi de dükkâna gelmeyince endişelenmişim.

Endişemi elinin tersiyle itti. "Preena hastalandı, ben de ona bakmak için evde kaldım. Bugün çok daha iyi."

"Bunu duyduğuma sevindim." Çantamdan çıkardığım bir kâğıda telefon numaramı karaladım ve ona uzattım. "Herhangi bir konuda yardıma ihtiyacın olursa beni aramanı istiyorum." Yakınlarında aileleri olmadığını ve çok fazla arkadaşları olmadığını biliyordum. Dün bir arkadaşlarını aramışlardı ama kaç kişiye güvenmeleri gerektiğinden emin değildim, bu yüzden onlara elimden geldiğince yardım etmek istedim.

Avi bana kocaman bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim, Bayan Hailee. Bize karşı çok iyiydiniz."

"Ben gerçekten hiçbir şey yapmadım."

Gözleri irileşti. "Benim ve Preena'nın ailesi gibiydiniz. Size ne kadar teşekkür etsek azdır."

Elbette, ayakları yerden kesildiğinde onlara birkaç kez yardım etmişim ve onlar için orada burada birkaç şey daha yapmışım, ama bunu onun gördüğü gibi görmüyordum. Yine de, bu durum bana kendimi bir şeyler yapmışım gibi hissettirdi.

Böyle hissetmesi iyi bir şeydi, ben de ona gülümsedim ve "Bana teşekkür etmene gerek yok Avi. Arkadaşlar birbirleri için bunu yapar."

Telefonu çaldı ve onu konuşmamızdan uzaklaştırdı, ben de biraz süt almak için buzdolabına doğru yöneldim. Sert bir göğse ve bir kıkırdamaya çarptım. Kafamı kaldırdığımda Şeytan'ın bana gülümsediğini gördüm.

"Seninle karşılaştığım yerler," diye mırıldandı, karşılaştığı için mutlu görünüyordu. Onu tekrar görmekten duyduğum haz i ç i m e işledi, ama bunu bastırmak için elimden geleni yaptım. Onu her gördüğümde bunu yapmak daha da zorlaşıyordu. Adam çok ateşliydi ve çok çapkındı. Bu gece, daha önce giym e d i ğ i frakını giymişti, bu yüzden onun Storm MC üyesi olduğunu öğrendim. Bu bir uyarı olmalıydı, ama değildi. Ona daha önce söylediğimde

İki gün sonra bir içki içmek için buluşalım. Ciddiydim.

"Buralarda mı yaşıyorsun?" Bunu söyler söylemez, bunun muhtemelen aptalca bir soru olduğunu fark ettim. Bakkal, bara giden yolun hemen aşağısındaydı, yani muhtemelen eve dönüyordu.

"Evet, iki blok ötede," dedi, evinin bulunduğu yönü göstererek. "Sen de yakınlarda mı oturuyorsun?"

Ben de onun evinin aksi yönünü işaret ettim. "Yirmi dakikalık bir yürüyüş mesafesindeyim."

"Eve yürüyerek mi gidiyorsun?" Endişeli görünüyordu ve karnım bu yüzden takla attı. Bir erkeğin benim için endişelenmesi yıllardır tecrübe etmediğim bir şeydi.

Kes şunu, Hailee. Wayne seninle.

"Evet, arabamın sigortası bitti ve yaklaşık iki haftadır parasını ödeyemiyorum, bu yüzden şu anda her yere yürüyerek gidiyorum." "Harika bir egzersiz." diye eklerken gülümsedim. İnsanlara neden araba kullanamadığımı anlatmak zorunda kaldığımda her zaman bunun harika bir egzersiz olduğunu söyleme ihtiyacı hissetmem beni rahatsız ediyordu. Ama faturalarımı ödeyemediğim için biraz utanıyordum ve egzersiz yorumuyla konuyu saptırdım.

"Kahretsin, geceleri bu sokaklarda yürümek senin için güvenli değil."

"Kardeşim bazen beni eve bırakıyor ama bu gece çalışması gerekti."

"Ve senin yürümenden memnun mu?" Sesi kuşkulu geliyordu.

"Ona eve taksiyle döneceğimi söylemiş olabilirim." Aaron eve yürüyerek gittiğimi bilse çıldırırdı ama fakirliğin nasıl bir şey olduğunu da bilmiyordu. Asla nakit sıkıntısı çekmezdi. Ondan borç isteyebilirdim ama faturalarımı daha da geciktirmek istemedim.

"Pekâlâ, eşyalarını topla ve seni eve bırakayım," dedi, her ne kadar kabul etmek istemesem de hoşuma giden otoriter bir ses tonuyla. Ancak bunu ona asla söylemeyecektim.

"Ben iyiyim. Ben büyük bir kızım ve bu yürüyüşü hayatımda birçok kez yaptım."

Gözleri kararlılıkla parladı. "Biliyorum ama umurumda değil. Bu gece bunu benimle yapacaksın."

Ona bakakaldım. "Daha yeni tanıştık ve şimdiden bana patronluk mu taslamak istiyorsun?"

Gözleri gözlerimi bırakmadı. "Sevgilim, bahse girerim sana patronluk taslamamdan hoşlanıyorsundur. Dürüst olmak gerekirse, bu konuda benimle tartışman da hoşuma gidiyor, bu yüzden bana vermeye devam et, çünkü ben de geri vermeye devam edeceğim."

Şaka yapmıyordu. Onu tanıımıyordum ama şu ana kadar bu kadarını anlamıştım. Saçmalamıyordu. Bir sepete uzandım ve onu yukarı çektim. "Tanrı aşkına," diye mırıldandım sanki sinirlenmişim gibi ama sinirlenmemiştim. O haklıydı.

-Onunla ileri geri konuşmak hoşuma gidiyordu. Ama aynı zamanda, bir mil genişliğinde bağımsız bir çizgim vardı ve cehennemde hiçbir şekilde kolayca aşağı inemezdim.

Onu beklemeden buzdolabına doğru yürüdüm ve süt ile tereyağı aldım. Sonra ekmek, Earl Grey poşet çay ve Tim Tams stokladım. Büyükannemin çay ve Tim Tams'tan oluşan bir öğleden sonra rutini vardı ve bu gece ikisinden birini unutursam huysuzlanırdı, çünkü gün içinde tükenirdi.

Şeytan arkamdan yaklaştı ama sessizce alışveriş yapmama izin verdi. Yalnızca onun varlığı bile midemde keleklerin uçuşmasına neden oldu ve bu beni oyundan o kadar uzaklaştırdı ki hem poşet çayları hem de Tim Tams'leri sepetime koymaya çalışırken düşürdüm. Sonra onları almak için eğildiğimde o da eğildi ve kafa kafaya çarpıştık.

Ancak, ben bu konuda gergin bir enerji içindeyken, o bunu fark etmemiş gibi görünüyordu, tamamen benim için endişelenmeye dalmıştı. Uzanarak elini alnıma koydu. "İyi misin?"

"Ben iyiyim." Sesim soluk soluğaydı. Tanrım, bu gece bana neler oluyordu? Onun yanında liseli kızlar gibiydim.

Yiyecekleri elinden aldım ve tezgâha doğru yürümeden önce sepete attım. Kaba davrandığımın farkındaydım ama düşüncelerim ve duygularım karmakarışık bir haldeydi.

Kafam çok karışık. Onunla tanıştığımдан beri bu haldeydim. Aaron'ın arabasının arkasında yaptığımız o ilk konuşmadan beri ondan etkilenmişim. Ama olmak istemedim. I

Wayne'i istemek istedim, tahmin edilebilir adamı. Ancak Devil'in yanında kendime engel olamıyordum. O her flört ettiğinde ben de ona karşılık verdim. Ve beynim bedenime yetişmeden önce içkilere evet dedim. Kendimi durdurmak için çaresizdim. Bana yaklaştığında hissettiğim heyecan daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu.

Eşyalarımın parasını ödedim ve mağazadan çıkmadan önce Avi ile kısa bir süre sohbet ettim. Dışarı adımımı attığım anda yaz sıcağı beni vurdu ve rahatsızlığımı dile getirdim. Yaz defolup gidebilirdi; bana her gün kışı yaşatabilirdi.

"Dur, ben taşıyayım," dedi Şeytan arkamdan gelip elimdeki poşeti alırken.

Ve işte, tanıştığım çoğu erkeğin yapmadığı bir şeyi yaparak beni şaşırttı. "Eski tarz davranışlar. Hoşuma gitti," dedim gülümseyerek.

Ben patika boyunca yürürken o da bana ayak uydurdu. "İyi bir Katolik ailede çocukluk geçirip de görgü kurallarını öğrenmeden olmaz."

"Tanrım, sen de mi? 'Atlatmak' deyişin bana senin daha yeni atlatmış olabileceğini düşündürüyor."

Kıkırdadı. "Atlattım ama hayatta kaldığımı söyleyebileceğinden emin değilim."

"Aynen. Ruth Archer hayatta kalabileceğiniz bir kadın değil." "O senin annen mi?"

"Evet. Evinde oturan bir anneydi ve karılıkla ilgili her konuda mükemmeldi. Yemek pişirir, temizlik yapar, mükemmel bir aile yetiştirirdi. Beni de kendisi gibi yetiştirmek için çok uğraştı. Ne yazık ki başarısız oldu ve ben de onun için sürekli bir hayal kırıklığı oldum."

"Yani bana yemek pişirme ve temizlik konusunda iyi *olmadığını* mı söylüyorsun? Şimdi tüm bu peşinden koşma olayını yeniden düşünmem gerekecek." Beni sırtarak izlemesi neredeyse kendi ayaklarıma takılmama neden olacaktı.

"Eğer peşinde olduğun şey yemek pişirmek ve temizlik yapmaksa, yanlış kadına geldin." Onunla flört ettiğim için kendimi tokatlamak istedim. Neden onu cesaretlendiriyordum ki?

"Hayatım, yemek pişirmek ve temizlik yapmak öğrenilebilir. Sende olup da benim istediğim şey öğrenilemez. Kesinlikle yanlış kadının peşinde değilim."

Emin olamadım ama sanırım ağzım bir karış açık kaldı. Ağzımı kapatmak istedim ama bir ayağımı diğerinin önüne atmaya ve bunu yaparken nefes almayı unutmamaya konsantre olmuşum.

Sonunda beynim düşüncelerimi yakaladı ve konuyu değiştirme çabasıyla, "Bana aileden bahset" diye geveledim.

Hemen cevap vermedi. Bunun yerine, "Onları on beş yıldır görmedim. Babam eski bir denizciydi ve çok katıydı, annem de o ne derse onu yapardı. Onu seviyordum ama bir süre sonra çocuğunun başına kötü şeyler gelmesine izin veren birini nasıl sevebileceğinizi merak ediyorsunuz."

Sesindeki acıyı duyabiliyordum. Ses tonu eğlenceden sertliğe dönüşmüştü ve bu da çocukluğunda ona ne olduğunu merak etmeme neden oldu. Şeytan otuzunu biraz geçmiş olmalıydı, yani ailesinden on beş yıl uzak kalmış olması, evden onlu yaşlarında ayrıldığı anlamına geliyordu.

İçimdeki bakıcı devreye girdi ve koluna uzandım. Hiçbir zaman insanların sorunlarını çözebileceğim ya da acılarını dindirebileceğim yanılsamasına kapılmadım ama yatıştırma ihtiyacı beni dokunuşumu sunmaya zorladı. Bu çoğu zaman başıma dert açtı; pek çok insan bundan rahatsız oldu ve bunu bana söyledi. Ya da bazen hiçbir şey söylemiyorlardı ama benden uzaklaşıyorlardı.

Şeytan farklıydı. Kolundaki elime baktı ve sonra bakışlarımla buluştu. Elini çekmedi ve bana elimi çekmemi de söylemedi. Aksine, "Böyle devam etmek istiyorsan, kendimi daha fazla tutamayabilirim" dedi.

Yürüdüğümüz cadde sadece ara sıra yanan sokak lambalarıyla aydınlansa da gözlerindeki sıcaklığı görebiliyordum. Ya da belki de bunu hissedebiliyordum, hissediyordum. Şeytan duygularını saklayacak bir adam gibi görünmüyordu. Herkesin görebilmesi için ıslıl ıslıl parlıyorlardı. Bahse girerim çoğu zaman konuşmasına bile gerek kalmıyordu; beden dili duygu ve düşüncelerini aktarmaya yetiyordu.

"Bence yalan söylüyorsun," dedim. "Nasıl yani?"

"Görgülü olduğunu ve katı bir ailede yetiştiğini biliyorum, bu yüzden tüm konuşmalarına rağmen aslında kendini *dizginleyebilen* ve kadınlara saygılı davranan bir adam olduğunu tahmin ediyorum. Bir kadın hazır olduğunun sinyalini vermedikçe ona karşı bir hamle yapacağını sanmıyorum."

"Ve sen zaten hazır olduğunun sinyalini vermediğini mi düşünüyorsun?"

Sahte bir kızgınlıkla başımı salladım. "Seni cesaretlendirmemem gerektiğini biliyordum."

"Ama yine de yaptın. Bu bana bilmek istediğim her şeyi anlatıyor, sevgilim."

Onu daha fazla cesaretlendirmek istemedim, bu yüzden sustum ve evime giden son birkaç metreyi sessizce yürüdüm. Şeytan ne yaptığının farkına varmış gibiydi ve sessizliğimi yüzünde sürekli boyanmış gibi duran o kanlı sırtışıyla karşıladı.

Beni ön kapıya çıkan birkaç merdiveni çıkana kadar takip etti ve ardından koridordan mutfağa geçerek yiyecekleri tezgâha yerleştirdikten sonra şöyle dedi: "Bilgin olsun, bana bakman bile beni cesaretlendiriyor Hailee. Ama sen konuştuğunda sanki hiç bilmediğim bambaşka bir dünya açılıyor ve ben de o dünyaya dahil olmak istiyorum. Ve bu beni korkak biri gibi gösteriyorsa da umurunda değil. Gerçek bu."

Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hızlandı. Daha önce hiçbir erkek bana böyle bir şey söylememişti. Kelimelerim dilimin üzerinde karmakarışık bir şekilde duruyordu ve onları söylersem anlamlı olacakları şekilde düzenlemekte zorlanıyordum.

Büyükannem mutfağa girip konuşmamızı kestiğinde beni kendimi toparlama zahmetinden kurtardı. "Bu seni korkak biri gibi gösteriyor ama Hailee'nin yaşındayken ben de buna kanmazdım. Sana bir şans vermemesi için aptal olması gerekirdi."

Oh. Tanrım.

Jean Archer'ın kelimelerle arası iyiydi, bu kesinlikle kesindi.

Şeytan ona bakarken kıkırdadı. "Hailee'nin şımarıklığını nereden aldığını görebiliyorum."

Hiç düşünmeden elimi uzattım ve göğsüne hafifçe vurdum. "Büyükannem kadar şımarık değilim, teşekkür ederim" derken gözlerimiz buluştu.

Kıkırdaması bir kahkahaya dönüştü ve ben geri çekmeden elimi yakaladı. Elimi göğsüne bastırarak, "Belki de bunun yerine Pazar günü büyükannenini bir şeyler içmeye götürmeliyim," dedi.

Gülme sırası bendeydi. "Muhtemelen buna bayılırdı." Ona döndüm. "Ne de olsa cini seviyorsun."

Şeytan'ın eli vücuduma çılgınca şeyler yapıyordu, çekmeye çalıştım ama başını salladı ve büyükanneme tekrar bakmadan önce "Hayır" diye mırıldandı. "Ne dersin büyükanne? Hafta sonu Hailee ve benimle bir şeyler içmeye var mısın?"

Büyükannem gözlerini ona dikti ve kıkırdadı. "Ne yaptığını biliyorum, genç adam. Benim aracılığım ile torunumun pantolonuna girmeye çalışıyorsun."

Yine de şansın yok. Girmek istiyorsan, işi kendin yapmak zorundasın."

Bunu söylediğine inanmadım. Ama inanmalıydım, çünkü hayatı boyunca lafı dolandıran biri olmamıştı. Annem söz konusu olduğunda hariç. O da onlarca yıl boyunca lafı dolandırmıştı.

"Tanrım, büyükanne," diye mırıldandım elimi Şeytan'inkinden çekerken. "Bu kadar açık sözlü olmak zorunda mısın?"

Bastonuyla mutfakta topallayarak dolaşırken bana kaşlarını çattı. Yetmiş beş yaşı onu yakalamaya başlamıştı ve yavaş yavaş sağlığını kaybetmeye başlamıştı ama yine de aklı başındaydı. "Hayat dalga geçmek için çok kısa canım. Daha fazla insan bunu olduğu gibi söylemeli, o zaman hepimiz nerede durduğumuzu biliriz." Bunun, annemin kendisini sevmesi için yıllarca uğraşp da başarılı olamamasından kaynaklandığını biliyordum. Babam öldükten sonra annem ona tamamen sırt çevirdiğinde, Gran biraz daha sertleşti ve herkesle açık açık konuşmaya başladı. Genelde bunu takdir ederdim, ama Şeytan söz konusu olduğunda, nedense onunla bu kadar açık konuşması beni biraz kızdırdı.

Yine de endişelenmemeliydim. O da bunu anlayışla karşıladı. Hatta hoş karşılamış gibiydi. "Hayat dalga geçmek için çok kısa. Katılıyorum. Ve evet, senin aracılığınla Hailee'nin pantolonuna girmeye çalışıyordum ama bunun burada işime yaramayacağını görüyorum. Uyardığın için sağ ol. Şimdi vites değiştirip başka yollar deneyeceğim."

Büyükanne başını salladı. Ben başımı salladım. "Gerçekten mi? Siz ikiniz burada durup sanki ben odada yokmuşum gibi benim hakkımda mı konuşacaksınız?"

"Gitmekte özgürsünüz," dedi büyükanmem.

Şeytan'ın dudakları eğlenerek kıpırdadı. "Şimdi ikinizi yalnız bırakacağım. Belki büyükanmeniz size biraz akıl verebilir," dedi göz kırparak.

Gözlerimi devirdim ve onu koridora doğru kovaladım. "Belki bana korkak olmayan bir adam bulmam gerektiğini söyler."

Durdu ve dönerek beni duvara yasladı. Bir elini üstümdeki duvara, diğerini de belime koydu. Kendini içime bastırarak homurdandı, "Bunu hissediyor musun, sevgilim? Beni ne kadar çok istediğini kabul etmeye hazır olduğunda seni bekleyen de bu olacak." Ağzını kulağıma doğru eğdi ve ekledi: "Bana siktir olup gitmemi söyleyecek cesareti bile olmayan bir adamı geride bırakmaya hazır olduğunda

Seni bayıltana kadar sikmeden önce dilimi amında gezdirmek istiyormuşum gibi seni izlerken."

Bacaklarım jöleye
döndü. Nasıl nefes
alacağımı unuttum.
Hiçbir kelime
gelmiyordu.
Berbat bir haldeydim.
Ağrılı, muhtaç bir karmaşa.

Şeytan beni bıraktı ve koridordan ön kapıya kadar olan kısa mesafeyi nasıl yürüdüğünü izledim. Bana dönüp bakmadan evden çıktı ki bu çok iyi bir şeydi. Eğer arkasına baksaydı, geri dönmesi için ona ne kadar umutsuzca yalvarmak istediğimi görebilirdi.

"Bu adamı sevdim," dedi büyükannem ve yerimden sıçramama neden oldu.

Dik durdum ve parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. Duyularım karmakarışık ve onları çözmek için mücadele ettim. "Ha?"

"O adamı sevdiğimi söyledim. Onda biraz ateş var. Wayne'i bırakıp onunla çıkmalısın. Onun adı ne? Bizi hiç tanıştırmadın."

"Çünkü siz ikiniz sohbetinizle meşguldünüz," diye mırıldandım. Bana dik dik baktı. "Peki, adı ne?"

Tanrım, otoriter ve huysuz olduğu zamanlarda bile onu ne kadar çok seviyordum. "Şeytan."

Alnı kaşlarını çatarak kırıştı. "Şeytan mı? Ne biçim bir isim bu?" "Bu onun takma adı. Gerçek adını bilmiyorum."

Topallayarak mutfığa geri döndü ve omzunun üzerinden, "Adını öğren. Ne olduğunu bilmek istiyorum. Ve onu gelecek hafta yemeğe davet et. Ben pişiririm."

Gözlerim büyüdü. Artık hiç yemek yapmıyordu. Birlikte yaşadığımız süre boyunca da yapmamıştı. Tanıdığım en iyi aşçı olduğu için ona defalarca yalvarmışım ama her seferinde bir bahaneyle beni geçiştirmişti.

"Sadece domuz rostosu pişirirsen," diye seslendim nefesimi tutarak. Domuz rostosunu sevmezdi ama ailemiz için pişirirdi ve benim sevdiğim tek yemek onunkiydi. Cevabını beklerken domuz etinin çıtırtısının tadını alabiliyordum. Şeytan'ı davet eder, tüm sağduyuma rağmen sırf onun çıtırtıları için onu daha da cesaretlendirirdim.

"Sen al, ben pişiririm." Oh.

Tanrım.

Şeytan akşam yemeğine geliyordu.

ŞEYTAN

"Y King'in bana bakması hoşuna gitmiyor, değil mi?" Ertesi sabah erkenden onu kontrol etmek için uğradığımda Jen söyledi.

Ensemi ovuşturdum. Girmek istediğim bir konuşma değildi. Özellikle de sabahın sekizinde, sadece birkaç saatlik bir uykudan sonra. Gecenin yarısını Hailee'yi düşünerek geçirmiş, nihayet saat üç sularında bu düşüncelerle mastürbasyon yapmış ve sonra da uykuya dalmıştım.

"King'in ne yaptığı beni ilgilendirmez," dedim onun bitkin haline bakarak. Bir gece önce de yorgun görünüyordu ve hiç uyuyup uyumadığını merak ettim.

Beni eve soktu ve ben de onu salonda takip ettim. Kanepeye oturdu, bacaklarını altına kıvırdı ve sandalyenin koluna yaslandı. "Onun ne yaptığı seni ilgilendirmeyebilir ama her gün gelip onun için beni kontrol edeceksen, bana buradan başka bir yerde olmayı tercih ediyormuşsun gibi bakmamamı tercih ederim. Ve sanırım bunu benden hoşlanmadığın için yapıyorsun."

Karşısındaki kanepenin kenarına oturdum ve dirseklerimi bacaklarıma dayadım. "Senden hoşlanıp hoşlanmadığıma karar verecek kadar tanımıyorum seni Jen. Ama evet, sanırım yıllar önce King'e yaptıklarınla ilgili bir fikrim oluştu. Bir erkeği başka bir erkek için terk etmek, yapılacak onurlu şeyler listemde üst sıralarda yer almıyor."

Bir süre sessizce beni izledi. "Hayır, sanırım öyle değil. Ama hikâyenin tamamını bilmiyorsun, bu yüzden bir fikir edinmemeni dilerim."

Lanet olsun, yine yapmak istediğim bir konuşma değildi. Asla. King'in hayatında yapmayı seçtiği şeyin benimle hiçbir ilgisi yoktu. King'in hayatında

Kadınlar onun üzerinde istedikleri kadar oynasınlar, umurumda olmazdı.

Ayağa kalktım. "Bir şeye ihtiyacın var mı? İstersen daha sonra uğrayıp bırakabilirim."

O da bana katıldı. "King'i seviyordum, hâlâ seviyorum. Bana iyi bir sebep vermemiş olsaydı onu asla terk etmezdim, Şeytan."

"Evet, King öyle söyledi."

"Ama sen ona inanmadın mı?"

"Bak Jen, dürüst olmak gerekirse aranızda ne geçtiği umurumda değil. Ve tekrar birlikte olmanız da umurumda değil."

"Biz birlikte değiliz."

Sözleri beni şaşırtmıştı. Neden birlikte bir çocukları olduğu için birlikte kalacaklarını düşündüğümü bilmiyordum ama düşünmüştüm. King'in tarzının bu olduğunu düşünmüştüm.

Aklımdan geçen düşünceleri anlamış olmalıydı. "King'in çocuğuna hamile değilim."

Ona bakakaldım. İşin içinde başka bir adam mı vardı? Kahretsin, bu konuşmayı çoktan aşmıştım. "Tamam."

Gitmek için döndüğümde kolumu tuttu ve beni durdurdu. "King'i uğruna terk ettiğim adam mı? Bana vuran adam... Beni tekrar buldu..." Beni bıraktı ve ağzından kaçan hıçkırığın üzerini örttü. Kendini kontrol altına almaya çalışırken gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Yine de çabaları boşunaydı. Bir an sonra gözyaşları yüzünden aşağı fışkırdı ve vücudu buruştu.

Onu yakaladım ve hıçkıra hıçkıra ağlarken ona sarıldım. Hiçbir şey söylemedim, daha ziyade ağlamasını bekledim, bu noktada yaptığımız konuşmayı bitirmeden gitmemi isteyeceğini umdum.

Ama öyle olmadı.

Elimden kurtuldu ve yüzünü sildi. "Bu bebek onun." Bir an durakladı. "Yaklaşık bir buçuk ay önce bana zorla sahip oldu. King'e söylemedim çünkü onu zaten olduğundan daha fazla bu işin içine çekmek istemedim. Ona daha fazla sorun çıkarmak istemedim. Shannon'ın beni hala tehdit ettiğini öğrenmesinin tek nedeni arkadaşımın bu konuda onu aramasıydı."

"Onun olmadığını biliyor, değil mi?"

"Evet, kesinlikle. Ve Shannon'a hamile olduğumu hiç söylemedim."

Tanrıya şükür King bunu biliyordu. Bebeğin kendisinden olduğunu düşünse, ama daha sonra olmadığını anlasa ne yapacağını görmekten nefret ederdim.

"King iyi bir adam," diye mırıldandım, derin düşüncelere dalmıştım. Tanıdığım pek çok erkeğin Jen için onun yaptığını yapacağından emin değildim.

Başını salladı ve kollarını vücuduna doladı. "Öyle," dedi usulca, sesi biraz çatallaşarak. "Keşke aramızdaki şeyler daha farklı olabilseydi."

"Çılgınca bir şey yapmayacaksın, değil mi?" King'in Jen'in hamile kalmasını istediğini söyleme şeklini hatırladım. Ona baktığımda gördüğüm tek şey umutsuzluktu ve ruhsal durumunun nasıl olduğunu merak etmek zorunda kaldım.

Derin bir iç çekerek, "Çılgınca bir şey yapmayacağım. King'in öyle düşündüğünün farkındayım ama yapmayacağım. Bu bebek aşkla dünyaya gelmemiş olabilir ama bu yüzden ölmeyi hak etmiyor."

"Evet, bu doğru." Lanet olsun, ne boktan bir durum. King'in bu orospu çocuğunu bulmak için kudurmasına şaşmamalı.

"Seni tüm bunlara sürüklediğim için özür dilerim."

İçimden bir ses, her ne kadar bu konuşmayı onunla ilgili düşüncelerim hakkında yapmış olsa da, asıl istediğinin konuşacak biri olduğunu söylüyordu. Onu suçlayamazdım.

"King sana numaramı verdi, değil mi?" Başını sallayınca devam ettim: "Ne zaman ihtiyacın olursa beni ara, tamam mı?"

Görünüşe bakılırsa gözleri biraz şaşkınlıkla açılmıştı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı ve gözlerinden süzülen yaşları fark ettim.

Dönüp gitmeden önce başımı salladım. Hâlâ tüm bu King ve Jen dinamiğini anlamamıştım ama ona da söylediğim gibi anlamama gerek yoktu. Ama lanet olsun, tecavüz ürünü bir çocuğu taşımak ve o çocuk hakkında söyledikleri... Jen'e saygı duyuyordum.

CUMARTESİ çok yavaş geçti. Hailee'yi aklımdan çıkaramıyordum, bu yüzden onu görene kadar zaman geçirmek için baldızıma gitmeye ve orada takılmaya karar verdim.

"Sen medyum musun?" Sonya öğleden sonra bana kapısını açtığında sordu. "Bu çocuklar beni deli ediyor ve sanırım amca zamanı tam da ihtiyaçları olan şey."

Sırıtarak evinden içeri adım attım. "Öğleden sonra dışarı çıkmak ister misin?"

Mutfağına doğru kısa bir yürüyüş yaptığımda evin dağınıklığını fark ettim. Garipti, çünkü Sonya tam bir temizlik hastasıydı. Legolar, bebekler ve diğer oyuncaklar oturma odasını doldurmuş, kirli bulaşıklar mutfakta karmakarışık bir şekilde istiflenmişti.

"Hayır, ben temizlik yaparken sen de biraz çocuklarla oynayabilir misin? Adam son birkaç gündür hasta, bu yüzden hiçbir şey yapmaya fırsatım olmadı."

"Kahretsin Sonya, gelmem için beni aramalıydın. Campbell ne zaman dönüyor?" Campbell benim erkek kardeşimdi ve donanmada çoğu zaman evden uzakta çalışırdı.

"Tanrım, üç hafta daha evde olmayacak." Sesi yorgunluk ve stresle doluydu ve devreye girme zamanımın çoktan geçtiğine karar verdim.

"Dominic Amca!" Kylie beni görünce çığlık attı ve kendini kollarıma attı.

Ona sarıldım ve alnına bir öpücük kondurdum. "Selam prenses. Ne yapıyorsun?"

Minik ağzı kocaman bir gülümsemeye dönüştü. Tanrım, o çok değerliydi. Hayatımda onunla geçirdiğim son dört yıl, bildiğim en güzel yıllardı. Bebekken, o uyurken saatlerce yanında yatardım. Sadece onu izlerdim. Uykusunda ona zarar gelmemesini sağlardım. Gürültücü ve talepkâr olsalar da çocuklar çok huzurluydu. Henüz nefret, korku, acı, güvensizlik ve şüphe gibi yükleri taşımıyorlardı. Ve genellikle öfkeli olsalar da, henüz öfkenin ne olduğunu bilmiyorlardı.

Küçük parmaklarını saçlarımdan geçirerek birkaç tutamı kavradı ve "Salıncakta oynamak istiyorum!" dedi.

"Tamam, biz Adam'ı alıp dışarıda oynayalım, annem de içeriyi temizlesin." Sonya bana rahatlamış ve teşekkür eden bir bakış attı.

Kylie heyecanla bacaklarını tekmelemeye başladı. "İndir beni! Beni yere bırak! Adam'ı getireceğim."

Onu bıraktım ve kardeşini aramak için odadan dışarı koşmasını izledim. Sonya'ya bakarak, "Sen burada yapman gerekeni yap, sonra da ben herkesi yemeğe çıkaracağım, böylece yemek yapmak zorunda kalmazsın," dedim.

"Teşekkür ederim, Dom. Gerçekten sen olmasan çoğu zaman ne yapardım bilmiyorum."

"İdare ederdin." Geçerdi de. Sonya güçlü bir kadındı. Ona elimden geldiğince yardım edebilmek hoşuma gidiyordu.

"Evet ama Campbell denizden eve döndüğünde beni tanıyamazdı. Dağınık, huysuz bir eş olurum. Hatta belki alkolik bile olurum."

"Olmazdın. İçmeye vaktin yok." Güldü. "Doğru!"

Kylie mutfığa geri döndü, yanında kardeşi vardı. Kendisinden iki yaş küçük olan Adam sık sık kız kardeşi tarafından sürüklenirdi. Yine de ona tapardı ve hiç şikâyet etmezdi. Elimi tuttu. "Hadi gidelim!"

Beni de yanına çekmesine izin verdim ve birkaç dakika sonra arka bahçedeki salıncağın başındaydık. Bunu çocuklar için birkaç hafta önce almıştım ve kısa sürede Kylie'nin en sevdiği şey haline gelmişti. Sonya o salıncak için beni hem seviyor hem de nefret ediyordu.

Sonraki bir saati dışarıda oynayarak geçirdik. Salıncakta yeterince sallandıktan sonra bir süre top oynadık, sonra da Sonya'yı yormak için onları bahçede kovaladım. İçeri döndüğümüzde annelerini yatağında uyurken bulduk.

Parmağımı dudaklarıma götürerek onlara "Şışt," dedim. Onları yatak odasından çıkardıktan sonra kapıyı sessizce kapattım ve çocukları oturma odasına götürdüm. Gece için planlar değişti. "Kim akşam yemeği için peynirli makarna ister?" En sevdikleri yemeklerden biri olduğunu biliyordum ve nasıl pişireceğimi de biliyordum. İkisi de sevinç çığlıkları attı ve "Yemekten sonra film izleyeceğiz, siz seçin" diye eklediğimde, annelerini uyumaya bırakma konusunda tamamen ikna oldular. Ve en sevdiğim amca unvanımı bir gün daha korumayı başardım.

HAILEE

A Pazar günü öğleden sonra bara girdiğimde elbisemin askılarını düzelttim. Hava çok sıcaktı, bu yüzden buluşmak için kısa, dökümlü siyah bir elbise giymiştim.

İçki için şeytan. Her zamanki tarzım olmayan düz sandaletlerle eşleştirmiştim ama bu sıcakta sadece rahatlık ve tenimde hava istiyordum.

Hafta sonunu zihnimde Devil ve Wayne arasında gidip gelerek geçirmiştim. Beynim bu konuda kamçılanmıştı ve o öğleden sonra Devil'ı göreceğim için minnettardım. Belki de onunla vakit geçirmek zihnimi doğru karara itecekti. Asıl mesele, beni engelleyen her şeyden çok korkularım olduğunu biliyor olmamdı. Ve korkunun hayatımdan kovulması gerekiyordu. Son iki yıldır korkuya izin vermemek için çok çalışmışım, şimdi de izin verirsem lanetlenirdim.

Barı tararken Şeytan'ı bir salonda arkasına yaslanmış, beni ne kadar çok becermek istediğini anlatan gözlerle beni izlerken buldum. Kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti ve hınzır bir gülümsemesi vardı. Tanrım, adam günahın kişileşmiş haliydi.

Benimle buluşmak için ayağa kalkmadı, olduğu yerde bekledi, bir santim bile hareket etmedi. Ama gözleri hareket ediyordu. Her tarafımda. Öyle ki sonunda karşısında durduğumda, onunla nasıl başa çıkacağıma dair özenle kurguladığım düşüncelerim çaresizce çırpınıyordu. Bugün hiçbir şekilde planladığım gibi gitmeyecekti. Şeytan tek kelime bile etmeden kontrolü ele almıştı.

Onunla salonda karşılaştığımda ayakta duruyordu. Eli kolayca belime dolandı ve ağzını kulağıma yaklaştırabilmek için beni kendine çekti. Yapmayı en sevdiği şey bu gibi görünüyordu. Muhtemelen daha önce

beni oyundan düşürdü. "Bu elbisenin içinde ne kadar seksi göründüğünü söyleyen oldu mu hiç?"

Bir elimi göğsüne bastırdım. Kaya gibi sert göğsüne. Bir an için görmek istediğim göğsüne. Kahretsin, düşüncelerimi kontrol altında tutmam gerekiyordu. Onu iterek tekrar bakışlarını yakaladım. "Öyle olduğunu söyleyemem."

Eli belimde oyalandı. "Bu çok utanç verici. Senin gibi bir kadın bunu her zaman duymalı."

İltifatının tadını çıkarırken suçluluk duygusu üzerime çöktü. Artık inkâr edemezdim, Şeytan'dan hoşlanıyordum. Wayne'i sevdiğimden daha çok. Wayne'le olan ilişkiyi bitirmenin zamanı gelmişti, çünkü ben kesinlikle bir erkeği kandıracak türden bir kadın değildim. Ya da bir erkeği aldatacak türden bir kadın. Şeytan'la bu işin sonu nereye varırsa varsın, Wayne bana göre bir adam değildi.

Şeytan'ın gözleri bana dikildi. "Ne düşünüyorsun, sevgilim? Ciddi görünüyorsun."

"Bana bir French Martini getirmen gerektiğini düşünüyordum. Ve senin hakkında bilinmesi gereken her şeyi bilmek istediğimi."

Parmakları belimde tenime gömüldü ve ağzını tekrar kulağıma götürdü. "Düşüncelerimin ne olduğunu bilmek ister misin?" Başımı salladığımda, "Seni dilimle ne kadar çok becermek istediğimi düşünüyordum" dedi.

Yanan sıcak ihtiyaç içimden geçerek doğrudan merkezime doğru kaydı. Bacaklarımı birbirine kenetledim ve aynı anda elimi göğsünde gezdirip gömleğinin kenarını kavradım. Gözlerimiz tekrar buluştuğunda, "Ben daha çok beni sakinle becermeni düşünüyordum ama dilinle başlayabiliriz" dedim.

"Siktir," diye tısladı.

Onu bıraktım. "Gidip içkileri getirmelisin ki başlayabilelim."

Gitti ve döndüğünde sandaletlerimi çıkarmış, bacaklarımı altına sıkıştırarak salona yerleşmiştim. Bana kalırsa pazar öğleden sonraları rahat etmek içindi.

Şeytan geri döndü ve vücudunu yanımdaki salona katlayışını hayranlıkla izledim. Daha önce onun kadar yapılı bir erkekle birlikte olmamıştım. Gözlerim ona yapışmıştı; önce kıkına, sonra bacaklarına, kalçalarına -ah, Tanrım, onları yatakta nasıl hayal etmiştim- göğsüne ve son olarak da kollarına. Kas cenneti gibiydi.

Elindeki bira şişesini ağzına götürerek bir kolunu arkamdaki koltuğun arkasına doğru uzattı ve dikkatimi tekrar yüzüne çekti. "Söyle bakalım

tek kelime, güzelim, ve buradan çıkacağız. Tamamen seninim."

Biraz zaman kazanmak ve kelimelerimi yeniden bulmak için bana aldığı kokteylden bir yudum aldım. Onun her şeyine, vücudunun her santimine sahip olma düşüncesi nabzımın hızlanmasına neden oldu.

Yüzü bana dönük olacak şekilde hafifçe dönmüştü. O kadar yakındı ki parmaklarımı dudaklarında gezdirme isteğimle savaştım. Bunun yerine, "Beni şehvetten çıldırtmaya niyetlisin, değil mi?" dedim.

"Yaptığım şey bu mu?"

"Evet, ama sanırım bunu zaten biliyorsun."

Daha da yakına eğildi, gözleri sıkıca benimkilere sabitlenmişti. "Seninle ilgili hiçbir şeyden emin değilim, Hailee."

Şeytan eğlenceli ve flörtöz olsa da, ara sıra bana içinde yanmaya başladığını düşünmeye başladığım yoğunluğu bir anlığına gösteriyordu. Daha önce onda tehlikeli bir hava sezmiştim ve bunun ne kadar derin olduğunu merak ediyordum.

Düşüncelerimi ona açmaya karar verdim. Erkeklerle oynamak benim tarzım değildi. "Artık Wayne'i görmeyeceğim."

Gözlerinde onaylama parladı. "Güzel."

"Ve büyükannem hafta içinde bir akşam yemeğe gelmeni istiyor."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Herhangi bir gece boşum. Hangisi olduğunu söylersen orada olurum."

Ne beklediğimden emin değildim ama cevabının kolaylığı değildi. Hâlâ çapkın olup olmadığını anlayamamıştım. Yumuşak tavırları bana öyle olduğunu düşündürüyordu ama onunla ilgili diğer her şey beni seksten daha fazlası için kovaladığını hissettiriyordu.

Düşüncelerimle tamamen açık olmaya karar verdim. "Burada sadece seks peşinde misin? Yani, eğer öyleysen, buna varım, ama düşündüğün şey bu olmadığında daha fazlası olabileceğini düşünmektense, bunun ne olduğunu bilmeyi tercih ederim."

Daha sert gülümsedi ve beni öpebilmek için öne doğru eğildi. Dudakları tenimde bir açlık çizgisi oluşturdu. Daha fazlasını istiyordum. O da beni hayal kırıklığına uğratmadı.

Dudaklarımı ayırarak öpücüğü derinleştirdi, dili benimkini arıyordu. Yüzümü ellerinin arasına aldı ve vücudu salonda benimkine doğru kayarak birbirimize değmemizi sağladı.

Kucağına tırmanmak ve bu öpücüğü bitirmesine asla izin vermemek istiyordum.

Gömleğini yırtıp çıkarmak ve ellerimi vücudunda gezdirmek istedim.

Tanrım, ona o kadar çok kirli şey yapmak istiyordum ki -başka bir erkeğe hiç yapmadığım ama hayalini kurduğum şeyler.

"Sevgilim," diye hırıldayarak ağzını benimkinden çekti, bu da hayal kırıklığımı haykırmak istememe neden oldu. "Bunu şimdi durdurmalıyız yoksa duramayacağım. Eğer istediğin buysa seni bu salonda seve seve beceririm ama bundan şüpheliyim."

Yüzünü tuttum. "Dudaklarına en az beş dakika daha ihtiyacım var ve eğer kendini kontrol edemezsen, bu senin suçun." Sözlerim otoriter bir nefes nefese çıkmıştı, çünkü Şeytan'dan gelen bir öpücük bana bunu yapmıştı. Onunla yatmanın neler yapabileceğini ancak hayal edebilirdim. Kahretsin, nefes almayı tamamen bırakmama neden olabilirdi.

Sırıtmadan önce gözleri bir parça büyüdü. "Tanrım, sen başka bir şeysin, kadın."

Ve sonra bana istediğimi verdi.

Ve bunun sadece seks olup olmadığı konusunda ne cevap vereceğini biliyordum.

Bu asla sadece seksle ilgili olmayacaktı.

Şeytan vücudumda yukarı doğru ilerlerken "PUSYANIN TADI hayal ettiğimden daha tatlı," dedi ve yol boyunca yapabildiği kadar tenime öpücükler kondurdu.

Flirt'te birbirimizi seks için çıldırtarak geçirdiğimiz bir saatten biraz fazla bir sürenin ardından bana doğru eğildi ve kulağıma homurdandı, "Burada işim bitti. Seni motorumun arkasında istiyorum, sonra da sırt üstü yatmanı istiyorum. Yarından önce evimden ayrılacağını bir an bile düşünme."

İtiraz etmemiştim, çünkü hangi kadın Şeytan gibi bir adam böyle kontrolü eline aldığında ona karşı çıkabilirdi ki?

Yüzü benimkine yaklaşırken bakışlarına karşılık vererek, "Tadının nasıl olacağını hayal ettin mi?" dedim.

Vücudunu benimkinin üzerine yerleştirdi, sert aleti beni tahrik ediyordu. Şeytan beni neredeyse göz açıp kapayıncaya kadar soymuştu. O beni soymadan önce evine bakacak zamanım bile olmamıştı. Bu da hemen hemen ön kapıyı arkamızdan kapatır kapatmaz oldu.

Beni soyduktan sonra omzuna atıp salonuna götürdü. Dolabı karıştırıp bir battaniye bulmuş, onu salonun zeminine atmış ve beni battaniyenin ortasına yerleştirmişti. O soyunurken ben de şaşkınlıkla onu izlemiştim. Vücudunun her görkemli santimi bana gösterilmişti ve Noel'deki bir çocuk gibiydim, hediyeimin içinde tam olarak ne olduğunu öğrenmek için neredeyse heyecandan zıplıyordum.

Şeytan gerçekten de bir hediye gibiydi. Güzel mürekkepli teniyle zarifçe paketlenmiş bir hediye. İçindekilerin sadece bir kısmını tatmıştım ve daha fazlasına ihtiyacım vardı. Bu adamın içindeki her şeyi bilmek istiyordum. Düşüncelerini, duygularını, umutlarını, pişmanlıklarını, kusurlarını, güçlü yanlarını, zayıflıklarını, yeteneklerini, hayal kırıklıklarını, başarılarını... onu o yapan her şeyi.

Ve bu beni biraz korkuttu, çünkü işleri yarım yamalak yapmayan bir insan olduğumu biliyordum. İçerideyken her şeyimi ortaya koyardım ve bu insanları korkuturdu. Erkekleri kesinlikle korkutuyordu. Çıkmaya başladığım ve her şeyi bir anda istediğim anda kaçan erkeklerin sayısını sayamazdım. Bu özelliğimi değiştirmeye çalışmıştım ama buna neden olan tek şeyi değiştiremiyordum: Bir şeyleri o kadar derin bir seviyede hissediyordum ki beni tüketiyorlardı. Ve bununla başa çıkabilecek bir erkek bulamamıştım.

Şeytan ağzını benimkine daldırdı ve beni öptü, sonra da şöyle dedi: "Tanıştığımız andan beri tadının nasıl olduğunu düşünmeden edemiyorum."

Kollarımı ve bacaklarımı ona doladım. "Cidden, ağzından çıkan her kelime beni daha da ıslatıyor. Muhtemelen konuşmaya devam etsen boşalırım."

Sırıttı. "Bu teoriyi bir gün test etmemiz gerekecek ama bugün değil. Bugün başka planlarım var."

"Umarım bu planlar arasında dilini tekrar içime sokman da vardır." *Tanrım, lütfen evet de.*

"İçinde bundan daha fazlası var, sevgilim."

Yukarı iterken gitmesine izin verdim ve sonra dudaklarını tekrar amıma indirirken beklentiyle izledim.

Klitorisimi ağzına almadan önce bir uçtan diğerine yavaşça yalarken gözleri benimkileri tuttu.

Sırtım kamburlaştı.

Kollarım dışarı fırladı ve battaniyeyi kavradı.

Siktir, evet.

Evet, evet,

evet.

Verdiği zevk içimde dalgalanırken gözlerimi kapattım. Küçük başladı ve vücudumdaki her hücre Şeytan olan her şey için hayranlıkla şarkı söyleyene kadar yoğunluğu arttı.

Diline.

Dudakları.

Elleri.

Ve tüm bunları Tanrı'nın istediği şekilde kullanma konusundaki Tanrı vergisi yeteneği. Belki öyle değildi ama yine de yeryüzündeki her kadının benimle aynı fikirde olacağından neredeyse emindim.

Beni orgazma yaklaştıırken, ağzımdan üzerinde kontrolüm olmayan bir ilahi döküldü. Onun adı, Tanrı'nın adı ve birkaç küfürden oluşan bir kombinasyon. İçimde kükreyen mutluluktan kendimi zor duyuyordum ama kelimelerin aktığını biliyordum.

Sonunda uçuşumun kenarından düşüp zevkli hiçliğin o ilahi boşluğunda oyalandığımda, Şeytan'ın güçlü elleri vücudum boyunca ilerledi, belime kadar geldi ve bir eliyle beni kavrarken diğer eli sırtımdan yukarı kayarak boynumu tuttu. Beni oturur pozisyona çekerek ağızlarımızı birbirine yaklaştırdı. Dışleriyle alt dudağımı ısırarak, "Adımı tekrar tekrar söylemeni dinlemek sikimi çok sertleştirdi," dedi.

Gözlerimi açtığımda onu ihtiyaç dolu gözlerle bana bakarken buldum. Aletine uzanarak, "Şimdi sıra bende," dedim.

Başını sallayarak beni durdurdu, eli benimkini hedefinden uzaklaştırdı. "Hayır sevgilim, bu tatlı amcığa ihtiyacım var. Sikimi daha sonra emebilirsin ama şimdi içine boşalacağım."

Cevap vermeme fırsat vermeden beni sırtüstü yatırıp bacaklarımı ayırdı ve cüzdanından bir prezervatif çıkardı.

"Dürüst olmak gerekirse seni beni arkadan becerecek bir adam olarak düşünmüştüm, belki de elin boğazımdayken," dedim, hareket ederken kaslarının esnemesini izledim. Lanet olsun, muhteşemdi. Kukum sıkıştı, onu içime almak için yanıp tutuşuyordum.

Sikini tuttu ve ucunu klitorisime sürmeden önce ıslaklığında gezdirdi. Vücudumun tekrar kamburlaşmasına neden olan lezzetli bir ritimle tekrar tekrar.

Gözleri benimkilerle buluştu, arzu dolu karanlıktı. "O da gelecek, ama seni ilk kez becerdiğimde" -sikini içime soktu, çok uzağa değil, ama geri çektiğinde onu özlememe yetecek kadar- "Damgalarken yüzünü izlemek istiyorum

adımı diline dola." Dudaklarımı uzun, derin bir öpücükle yakaladı ve ekledi, "Sana kendini sana o kadar kaptırmış bir adam tarafından becerilmenin nasıl bir his olduğunu göstereceğim ki tek düşünebildiği sen ve seni bir daha ne zaman göreceği olacak. Bunu hiç yaşadın mı, sevgilim?"

Kahretsin, bunu hiç yaşamamıştım. Bundan emindim, çünkü Şeytan'ın bana hissettirdiği gibi hiç hissetmemiştim. İçimde bir ateş yakmıştı ve bu ateş zihnimden çekirdeğime, oradan da parmak uçlarıma ve ayak parmaklarıma kadar yayılmıştı.

Düzgün düşünemiyordum.

Duygularımı işleyemiyordum.

Tek gördüğüm oydu.

Tek hissettiğim oydu.

Ve o anda tek bildiğim oydu.

"Hayır," diye fısıldadım, "bunu hiç yaşamadım."

İçime girerken hırladı ve vücudumda titreşerek başka bir aşırı zevk turu başlattı. Beni becermeye başladığında nefeslerim pantolonuma dönüştü. Tanrım, aleti çok büyüktü. Hiç bu kadar iyi doldurulmamıştım. Enfesti ve beni öyle bir hale soktu ki, beni daha sert sikmesi için yalvarırken kendimi tırnaklarımı derisine geçirirken buldum. Daha sert.

Vücudu üstümdeyken ve uzuvlarım onun etrafındayken, gözleri benimkilere yapıştı. "Daha sert mi istiyorsun?"

Parmaklarımı sırtına geçirdim. "Evet."

Çekildi ve sonra aletini daha sert bir şekilde içime soktu. "Daha fazla mı?" Kelime dudaklarından başka bir hırıltıyla çıktı. Bana her türlü iyi şeyi yapan türden derin, erkeksi bir ses.

Bana daha ne kadar sert verebileceğini merak ediyordum. Kollarımı onun etrafında sıkarak, "Evet, daha fazla" diye talep ettim.

"Siktir," diye kükredi ve bana sahip olduğu her şeyi verdi.

Şeytan'ın beni siktiği gibi hiç sikilmemişim. Sert ve kirliydi ve doyamıyordum. Bana tüm deneyimi yaşattı -içime giren aleti, benden hiç ayrılmayan gözleri, dikkatimi çeken güçlü bir vücut, benden ne kadar hoşlandığını söyleyen gırtlaktan gelen sesler ve beni heyecanlandıran baskınlık.

Beni hiç inmek istemediğim bir yolculuğa çıkardı ve ayak parmaklarım kıvrıldığında, göbeğim titrediğinde ve boşaldığımda, ona tekrar sahip olmak için her şeyi yapacağımı biliyordum. Şeytan sözünü yerine getirmişti. Adını damgalamıştı

Dilini. Kahretsin, kendini her yerime kazımıştı, o kadar ki bir daha başka bir erkeğe bakabileceğimden emin değildim.

ŞEYTAN

(Ertesi sabah telefonum beni uyandırdı ve hayatımda gördüğüm en güzel rüyadan sürükledi. Hailee rüyada yer alıyordu ve onunla kalmak için tüm çabalarımın rağmen

Ama lanet telefon bunu yapmamamı sağladı.

Telefonumu aramak için kolumu komodine doğru uzattım ama bu girişimimde başarısız oldum. Çalmayı bıraktığında vazgeçtim ve Hailee'ye ulaştım.

Boş bir yatak buldum.

Ne oluyor lan?

Dün gece yaşadıklarımızdan sonra hâlâ burada olacağından emindim. Ve aklımda parlayan şey seks değildi. Aramızda olacakları tahmin etmemi sağlama şekliydi. Söylediği her kelimeye, bana gönderdiği her gülümsemeye, her şeyi nasıl gördüğüne takılıp kalmıştım. Ondan bir sonraki adımda ne alacağımı bilmemenin heyecanı bir bağımlılık haline gelebilirdi. Onunla oturup saatlerce konuşmak istiyordum. Onu tanıyabilmek için zihninin derinliklerine ulaşmak istiyordum. Onu *gerçekten* tanımak.

Kimseye göstermediği yanlarını görmek istiyordum.

Yatağımdan çıktım, şortumu giydim, dişlerimi fırçaladım ve mutfığa yöneldim. Kahveye ihtiyacım vardı. Ve umarım Hailee'yi de orada bulabilirdim. Mutfakta değildi ama onu salonda buldum. Odaya girdiğimde onu gördüğümde yavaşladım. Bir gece önce yere serdiğim battaniyenin üzerine bağdaş kurarak oturmuş, ellerini dizlerinin üzerine koymuş ve gözlerini kapatmıştı. Emin değildim ama meditasyon yapıyor gibi görünüyordu.

Omzumu duvara yaslayarak kollarımı önümde kavuşturdum ve onu izledim. Benim tişörtlerimden birini giymiş olması hoşuma gitmişti. Sana çılgınca şeyler yapan bir kadını senin kıyafetlerinle görmenin güzel bir yanı vardı.

"Günaydın" diyene kadar birkaç dakika geçti. Yine de yaptığı şeyi bırakmadı. Varlığını bir an için kabul ettikten sonra sessizce devam etti.

"Günaydın, sevgilim. Bunu her sabah yapar mısın?" Başını salladı ve "Evet" diye mırıldandı.

Duvardan uzaklaştım. "Seni bölmek istemem. Kahve yapacağım. İster misin?"

Sonra döndü ve her parçamı uyandıran bir gülümsemeye bana vurdu. "Bir kahve iyi olurdu, teşekkür ederim."

Bacaklarını açıp önüne doğru uzattı ve dikkatimi oraya çekti. Bundan sonra aklımda kalan tek şey dün gece beni kucaklayan o bacakların anısıydı.

Bacaklarına bakıp düşüncelere dalmışken, yumuşak kahkahası havada süzüldü. "Şimdi kahve almayacak mıyım?"

Gözlerim yine onunkileri buldu. "Evet, ama buradaki işin biter bitmez kıcını mutfakta istiyorum." Cevap vermesini beklemeden odadan çıktım.

Tanrım, tek yapmak istediğim onu domaltıp tekrar becermekken o adımları atmak çok zordu. Ama aynı zamanda her ne yapıyorsa bitirmesi için ona alan tanımak istiyordum.

"Şeytan."

Tam arkamdan gelen sesle adımlarım duraksadı. Arkamı döndüğümde yüz yüze geldik.

Hailee mükemmeldi.

Sabahın ilk saatlerinde, bir önceki gecedan kalma rimeli biraz bulaşmış ve saçları biraz dağınık olsa bile.

Özellikle de sabahın ilk saatlerinde.

Parmağımı yanağında ve çenesinde gezdirdim. Gözlerini tutarak, "Makyajsız da çok güzelken neden bu kadar çok makyaj yapıyorsun?" dedim.

Gülümserken dudakları kıvrıldı. Belime doğru uzanırken gülümsemesi gözlerine kadar ulaştı. Parmakları tenimin üzerinde hafifçe gezindi.

beni kavramadan önce. Yaklaşarak ayak parmaklarının üzerinde durdu ve ağzıma bir günaydın öpücüğü kondurdu.

Hailee'nin sabah öpücükleri düzenli olarak deneyimlemek için çok çalışacağım bir şeydi. Bir öpücükle yetinmedi; vücutlarımız birleşene, kollarımız birbirine yapışana ve nefessiz kalana kadar devam etti. Tadı diş macunu gibiydi ve benimkini kullanacak kadar rahat hissetmesine bayılmışım.

Beni öpmeyi bitirip çekilmeye çalıştığımda, giydiği tişörtümü tuttum ve onu kendime çektim. "Bir erkeğin birkaç öpücükle tatmin olabileceğini düşünmüyorsun, değil mi?" derken diğer elimle kıcını tuttum.

Bir elini omzumdan geçirip ensemdeki saçlarıma doğru kaydırıldı. "Bir kahve içmek için ölüyorum. En az bir saattir uyanıkım ve inan bana sabahları kafein almazsam huysuz bir orospu oluyorum."

Kıcını daha sıkı kavradım. "Birincisi, sen kahve için ölüyor olabilirsin ama *ben* am için ölüyorum. İkincisi, neden beni bir saat önce uyandırmadın? Ben karnımı doyurabilirdim, sen de kafein almaya gidiyor olabilirdin. Ve üçüncüsü"-ağzımı boynuna daldırdım ve yukarı bakmadan önce bir süre onu emdim-"Senin huysuz, şirret tarafını görmek istiyorum. Sanırım bu, sıkimi senin için daha da sertleştirir."

Ellerini göğsüme bastıracak şekilde hareket ettirdi. "Bunu sana söylemekten nefret ediyorum patron, ama bugün işe gitmem gerekiyor. Bu sabah senin için amcığa tapınma zamanı yok."

Onu bırakırken, "Beni burada öldürüyorsun, Hailee. Ne kadar zamanım var?"

"Bana bir kahve yapman ve benimle on beş dakika konuşman için gereken zamana sahipsin. Sonra da hazırlanabilmek için eve gitmem gerekiyor."

"Sorumluluk alma tavrın beni tahrik ediyor ama burada patronun kim olduğunu unutmayalım." Doğrusunu söylemek gerekirse, onun bana patronluk taslamaya çalışmasıyla bütün gün geçirebilirdim.

Kaşlarını kaldırdı. "Burada kukunun kimde olduğunu unutmayalım."

Kolumu beline doladım ve onu kendime doğru çektim. Ağzımı kulağına doğru eğerek homurdandım, "Ve o amcığın benim için ne kadar ıslak olduğunu hatırlayalım. Bu sabah sana kahveni ve sohbetini vereceğim, ama açık olmak gerekirse, bu gece yatağıma geri döneceksin ve aletim birden fazla kez içinde olacak."

Bunun üzerine nefes alışları hızlandı. Onu bıraktıktan sonra tekrar gözlerimi bulduğunda, "Lanet olsun, çok talepkârsın" dedi.

"Öyleyim. Şimdi o tatlı kıcını mutfağıma götür de bu sabah seninle geçirdiğim zamanın bir dakikasını bile boşa harcamayayım."

Dediğimi yaptı ve bir dakika sonra, bize kahve yaparken onu mutfak tezgahımın üzerine oturttum. Arkasına yaslanıp ellerini arkasında birleştirirken bacakları kenarda sallanıyordu. Evindeymiş gibi görünmesine bayılmışım. Şimdiden benimle ne kadar rahat görünüyordu.

"Ne zamandır Storm'la birliktesin?"

Su ısıtıcısını doldurdum ve fincanlara kahve koydum. "Yedi yıldır." "O zaman kaç yaşındaydın?"

"Yirmi beş."

"Katılmana ne sebep oldu? Kulüp çevresinde mi büyüdün?"

Kıçımı tezgâha yaslayıp kollarımı göğsümden kavuşturarak çaydanlığın kaynamasını bekledim ve Hailee ile hikâyemin gerçeğini paylaşmayı düşündüm. Genelde bunu kimseye anlatmazdım, özellikle de yatmak istediğim kadınlara ama onunla bir şeyler istediğimi zaten biliyordum. Ve eğer kulüp bağlarımı kabul etmezse, hiçbir şey yapma şansımız yoktu.

"Bu hikâyeyi bilmek istediğine emin misin, sevgilim? Muhtemelen hoşuna gitmeyecektir."

"Otuz yıl boyunca öğrendiğim bir şey varsa, o da mükemmelliğin var olmadığıdır. Herkesin hikayesi kusurlarla doludur. Ve ben kimim ki seninkini yargılayayım?"

"Tanışmamız neden bu kadar uzun sürdü? Yıllardır o bara gidiyorum ve seni bir kez bile orada çalarken görmedim."

Gülümsedi. "Sanırım insanlarla tanışmamız gerektiği zaman tanışıyoruz. Onlara ihtiyacımız olduğunda."

Kollarımı çözdüm ve yanlarıma bıraktım. "Bu çok saçma bir şey gibi görünüyor. Buna inandığımdan emin değilim. Peki ya tanıştığımız pislik insanlar? Onlara ne için ihtiyacımız var?"

Gülümsemesi büyüdü. "Belki onların bize ihtiyacı vardır. Belki bize bir ders verirler, bu durumda onlara ihtiyacımız olur."

O sırada çaydanlık kaynadı ve ben de kahve yapmak için döndüm. "Süt? Şeker?"

"Sadece biraz süt lütfen. Şeker yok." Ayaklarının yere vurduğunu duydum ve bir an sonra kolu belime dolandı. "Peki bana Storm hakkındaki hikayeni anlatacak mısın, yoksa bunun için beklemem mi gerekecek?" Bir süre durakladı.

İkincisi. "Bil diye söylüyorum, beklemeye hazırım. Hikâyelerimize ulaşmak için her zaman vaktimiz var."

Ona bakmak için yüzümü çevirdim. "Evet, var," diye mırıldandım. "Sanırım bunu başka bir güne bırakabilirim." Buna gerçekten hazır değildi.

Yüzündeki gülümseme oraya yerleşmiş gibiydi. "Tamam, o zaman bana kendinle ilgili üç şey söylemelisin. Ne olursa. Sonra ben de sana kendimle ilgili üç şey söyleyeceğim."

Ayaklarımın üzerinde kayarak vücudumu ona doğru çevirdim. Elini belimde tutması çok hoşuma gitmişti. "Ne bilmek istiyorsun güzelim?"

Bunu bir an düşündü ve sonra gülümsemesi sırtımaya dönüştü. "Bana en sevdiğin filmi söyle."

Bu kolay bir soruydu. Çocukken defalarca izlemiştik, öyle ki karakterlerle birlikte ezbere söyleyebiliyordum. "*Karate Kid*."

"Beni şaşırttın, Şeytan. Şiddet içeren bir aksiyon filmi söyleyeceğinden emindim. Başka var mı?"

Derinlere inmek zorundaydım, çünkü çok sık film seyretmezdim. "*Matrix*'teki adamın oynadığı otobüslü filmdeki hatunun oynadığı filmin adı neydi? Otobüslü filmdeki hatun fakir bir çocuğu yanına alıyor ve o çocuk ileride çok iyi bir futbolcu oluyor."

Güldü ve başını salladı. "İpuçların berbat, dostum, ama bu *The Blind Side*. Başrolde de Sandra Bullock var."

"İyi film. Onun karakterine bayıldım." Onu kendime doğru çektim. "Senin favorilerin neler?"

"En sevdiğim film *Marley ve Ben*." "Köpek filmi, değil mi?"

"Evet."

"Her hatunu ağlatması garanti." Sırf ağlamaya başladığında onu kollarıma alabilmek için bu filmi onunla birlikte izlemeyi aklıma not ettim.

Başını salladı ve eliyle belimi sıkarak, "Tamam, Pazar günü yapılacak en sevdiğim şey." dedi.

"Neden Pazar günü?"

"Çünkü o bizim dinlenme günümüz." "Kahretsin, sen mutlu bir alkışçı mısın?"

Gülerek, "Emin değilim. "Mutlu bir alkışçı nedir?" "Dindar bir kaçık."

"Ah, yaptığın matematiği anladım. Dinlenme günü, din. Tanrı'ya inanıyorum ama kiliseye falan gitmiyorum, eğer kastettiğin buysa. Dinlenme gününden bahsettiğimde, kişisel olarak haftada bir gün ayırıp sevdiğin şeyler dışında hiçbir şey yapmamaya inandığımı kastediyorum."

Gülümseme sırası bendeydi. "Yani dün benimle takılmayı seçmiş olman benden gerçekten hoşlandığına dair iyi bir işaret miydi?"

Yüzüme uzandı ve beni öpebilmek için aşağı doğru eğdi. "Bunu kesinlikle iyi bir işaret olarak almalısın."

Dudaklarını dudaklarımda tutma arzusu ile bu konuşmayı bitirme arzusu arasında kendimle savaştım. Sonunda, onun hakkında bir şeyler öğrenmeyi, onu birkaç dakika öpmekten daha çok istediğime karar verdim. "Tamam, bana bir Pazar günü için en sevdiğin şeyleri söyle."

"Seksi motorcularla bir şeyler içmenin yanı sıra, dans etmeye ya da canlı bir müzik grubunu izlemeye gitmeyi severim. Tembel bir uyku güne başlamak için her zaman iyi bir yoldur ve arkadaşlarla alışveriş yapmak ve öğle yemeği yemek de her zaman iyidir."

Gözlerimi ona diktim. "Ateşli motorcularla içki içmek derken, çoğul olarak, sadece dil sürçmesi oldu, değil mi?"

Buna hafifçe gülerken vücudu benimkine karşı biraz sallandı. "Tabii ki. Tanıdığım sadece bir tane seksi motorcu var. Diğerleri seksi değil."

Bu konudan uzaklaşmamız gerekiyordu. Genelde iyi bir espri anlayışım vardı ve bu tür sataşmaları kaldırılabilirdim ama Hailee'yle birlikte tuhaf bir bölgesel saçmalık yaşıyordum. Her zaman, birlikte olduğun kişi başka birini istiyorsa, öyle olsun; kaderinizde yokmuş inancıyla yaşamıştım. Daha önce hiç kıskançlık yaşamamıştım. Birdenbire kıskançlık her yanıma sardı ve bununla ne yapacağımı bilemedim.

Yaptığım kahveye uzandım ve ona uzattım. "Bu akşam ne yapıyorsun?"

Bir yudum aldıktan sonra fincanın kenarından bana baktı. "Konuyu değiştirmeye mi çalışıyorsun? Pazar günleri en sevdiğin şeyleri bana henüz söylemedin."

Bu konuşmanın üstesinden gelebilirdim. Sırıttım. "Sevgilim, bir Pazar gününün ayrılması gereken sadece iki şey vardır. Uzun bir yolculuk ve seks."

"Pazar günü koltuk sporcusu değilsin o zaman?"

"Koltuk sporları en iyi yatakta, taşaklar tatlı bir amcığın derinliklerindeyken izlenir, ama biraz motor yarışı veya futbol izlediğim biliniyor."

Çocuklar. Pazar öğleden sonraları televizyon karşısında soğuk bir şeyler içmek her zaman iyi bir şeydir."

Elini belimden göğsüme doğru götürdü. "Şunu da belirtiyim ki ben sikimi televizyonla paylaşacak bir kadın değilim, o yüzden seks yaparken spor izlemene katlanacağımı sanma."

Onun bu açıklaması karşısında aletim seğirdi. Çoğunlukla bana emir verme girişimleri beni sertleştirdiği için, ama aynı zamanda bu açıklama bana bizim de bir şey olmamızı planladığını söylediği için. Kahvemini bir kısmını içtikten sonra şöyle dedim: "Düşünce tarzını sevdim. Önce seks, sonra televizyon."

"Ya da belki sadece seks. Saatlerce ve saatlerce. Ve televizyon yok." Tekrar sııttım. "Daha da iyi olur."

Kahvesini bitirdi ve "Tamam patron, gitmem gerek." dedi.

Benden bir adım uzaklaşırken onu durdurdum. "Bu gece benimle görüşmeyi kabul edene kadar olmaz."

"Grup her Pazartesi Flirt'te çalar. Sonrasında takılabiliriz." "Saat kaçta başlıyorsun?"

"Bu akşam sekizde." "O zaman görüşürüz."

Dudaklarına bir öpücük daha kondurdu, bu beni çıldırttı çünkü ondan bir öpücükten daha fazlasına ihtiyacım vardı. Çekildiğinde, "Seni eve bırakayım," dedim.

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Ben sadece yürüyecektim." Kaşlarını çatıttım. "Yok artık."

Ellerini boynuma doladığında yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. "O halde bu kadar çabuk gitmeme gerek yok. Yarım saat daha kalabilirim."

Kollarım onun etrafında dolandı, böylece kışını tutabildim. Onu kaldırarak döndüm ve mutfak tezgahının üzerine bıraktım. "Şükürler olsun, çünkü gitmene izin vermeden önce sana yapmak istediğim en az yarım saatlik bir şey var." Bir saniye bile kaybetmeden ağzımı onun ağzına götürdüm. Bu dudaklara tekrar sahip olmak için saatleri sayarken kayıtlara geçen en uzun gün olacaktı.

HAILEE

Rachel geçen hafta aldığımız müşteri şikâyetlerini sıralarken **ben** esniyordum. İş yerinde pazartesi sabahları her zaman Rachel'ın haftalık Önümüzdeki haftanın özeti ve geçen haftanın bir yansıması. Ne yazık ki en sevdiği şey, güçlü yönlerimize daha fazla odaklanarak bizi geliştirmek yerine hatalarımız için her birimizi azarlamak gibi görünüyordu. Nerede daha iyi yapabileceğimizi kabul etmekten yanaydım, ancak cesaretlendirme yoluyla motive etmeye inanan biriydim.

"Uykunu mu bölüyoruz, Hailee?" Ben esnerken Rachel bana ters ters baktı.

Daha dik oturdum. "Özür dilerim." Tanrım, son zamanlarda beni sinirlendiriyordu. Eskiden harika bir iş ilişkimiz vardı, ama bu onun insanları küçümseme sevdasının olmadığı zamanlardı. Kocasını onu terk ettiğinden beri, sanki yepyeni bir insan olmuştu. Ve iyi biri değildi.

"Eğer yan projen seni geceleri uykusuz bırakıyor ve işime engel oluyorsa, hangisini sürdürmek istediğine karar vermen gerekecek."

Donup kaldım. Bu da nereden çıkmıştı? "Projemin esnememle hiçbir ilgisi yok Rachel."

Üç ay önce, parası olmayan yaşlı insanlara ücretsiz masaj yapmaya başlamıştım. Tüm bunları geceleri ve hafta sonları kendi zamanımda yapıyordum. Leona ne yaptığımı görmüş ve zamanının bir kısmını bana ayırmayı teklif etmişti, daha sonra diğer yerel masözler de bu işe dahil oldu. İki ay içinde yardımcı grubumu yirmiye çıkarmıştım ve bu, dahil olan herkesi yönetmek için çok zaman harcadığım bir projeye dönüşmüştü. Yerel bir gazeteci, annesi bir masöz talep ettiğinde ne yaptığımızı keşfetmişti.

masaj yaptı ve gazete için bizim hakkımızda bir yazı yazdı. Makalenin yayınlanmasından bu yana geçen bir ay çok yoğun geçti. Ancak, bunun işime engel olmasına izin vermemek için çok çalıştım.

Rachel ters ters bakmaya devam etti. "Evet, bundan hiç şüphem yok Hailee. Sanırım bu işe olan bağlılığın azaldı."

Leona yanımda inledi ve ben de onu masanın altından tekmeledim. İhtiyacı olan son şey beni desteklediği için işini ya da çalışma saatlerini kaybetmekti.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum. İşimi kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya olup olmadığımı bilmem gerekiyordu.

"Bence hayattaki hedeflerini yeniden gözden geçirmeli ve hayır işlerine devam etmek mi yoksa burada kariyer yapmaya odaklanmak mı istediğine karar vermelisin" derken gözleri benimkilere dikilmişti.

Göğsüm stresten sıkıştı. İşimi kaybetmeyi göze alamazdım ama insanlara yardım etmekten de asla vazgeçemezdim. Ayağa kalkıp ona lanet olası işini bırakabileceğini söyleyerek dışarı çıkmak istedim ama dilimi ısırdım. Yeni bir iş bulana kadar onu oyalamaya çalışacaktım ve sonra ona ne düşündüğümü söylemekten büyük zevk alacaktım. "Tamam," diye ısırdım.

Kaşlarını kaldırdı. "Tamam mı?"

"Tamam, her şeyi yeniden gözden geçireceğim." O lanet kaşını yüzünden kazımak istiyordum. Sürekli kaşlarını kaldırarak bizi küçümsediğini gösteriyordu.

"Güzel," diye tersledi. Tüm çalışanlara dönerek, "Umarım bu işe olan sadakatinizin devam edeceğine de güvenebilirim" dedi. Sonra da beni midemde hastalıklı bir hisle baş başa bırakarak odadan çıktı.

"Kahretsin, Hailee," dedi Leona. "Ne yapacaksın?"

Ona baktım. "Bu proje yüzünden Tricia'dan vazgeçmeye razı olsaydım, bu işten vazgeçmekte tereddüt etmeyeceğimi mi düşünüyorsun gerçekten?"

Dudakları üzgün bir kaş çatmayla birbirine yapıştı. "Evet, ama ikimiz de en iyi arkadaşından sırf sana ultimatoma verip onunla proje arasında bir seçim yapmanı istediği için ayrılmadığını biliyoruz."

Haklıydı. O ilişkide olan biten daha bir sürü şey vardı ama tabuta çakılan çivi Tricia'nın beni yeni arkadaşlarımla ve kalbimi coşturan projeye paylaşamamasıydı.

Başımı salladım. "Bu doğru. Ama dürüst olmak gerekirse, başka bir iş arayacağım," dedim odadaki herkes ayrılmak ve güne başlamak için etrafımızda koşuştururken.

Rachel onların içine Tanrı korkusu salmıştı. Bunu yüzlerinde görmüştüm. Ve kaçının benimle kalıp ücretsiz iş teklif etmeye devam edeceğini merak ediyordum.

masajlar. Onun için çalışan on beş masözden yedisi zamanlarını benim projem için bağışladı. Çoğunun bu işe, yaşlı insanlara ücretsiz yardım etmekten daha çok ihtiyacı olduğunu düşündüm.

Leona ayağa kalktı ve bana baktı. "Ben de başka bir iş aramaya karar verdim."

"Tanrım," dedim onunla birlikte ayağa kalkarak. "Şu anda mali işlerle uğraşmayı gerçekten göze alamazsınız, Leona. Artık projem için yardımını kabul etmeyeceğim."

"Pfft," diye mırıldandı. "Zaten aramaya başlamaya karar vermiştim. Bu sadece o kararı pekiştirdi. Ve eğer beni yardım etmekten uzak tutabileceğini düşünüyorsan, hayal görüyorsun. Bu konuda yüzde yüz seninleyim."

Ona gülümserken başımı salladım. Leona inatçı bir kadındı ve fikrini değiştirmenin hiçbir yolu olmadığını biliyordum.

Çok iyi başlayan bir günün boka dönmesi uzun sürmemişti. Yine de Şeytan'ı daha sonra göreceğimi bilerek gün boyunca gülümsedim.

O gece erkenden Flirt'e vardım. Çalmaya başlamadan önce grup arkadaşlarımla sohbet etmek için gerekenden çok daha erken. Rachel'in sürekli ensemde olduğu boktan bir günün ardından biraz dans ederek stres atmaya karar vermiştim.

"Bu gece ne olacak bebeğim?" Kollarımı tezgâhına dayadığımda Doug sordu.

"Bana sert bir şeyler içir lütfen." "Kötü bir gün mü?"

"En kötüsü. Sert bir içkiye ve ardından bir saat kadar dansa ihtiyacım var, sonra iyi olacağım." Tanrıya şükür Doug içkilerimde büyük indirim yaptı, neredeyse benden hiçbir şey talep etmedi. Sonra da ona olan borcumu, param olduğunda ödememe izin verdiği bir bar hesabına yazdı.

"Senin için müziğini patlatmamı ister misin?"

Gülümsedim. Dans etme ihtiyacı hissettiğimde Doug hep benimle ilgilenirdi. Barın çalmayı tercih ettiği eski güzel Aussie rock'ı severdim ama uzun zaman önce Doug'a dans etmeyi sevdiğim türden bir rock CD'si vermiştim. Mekâna o kadar uzun süredir uğruyordum ki, müdavimler ara sıra benim müziğime katlanıyorlardı.

"Bana karşı iyisin, Doug."

Bana bir içki hazırladı ve şöyle dedi: "Sadece senin akıl sağlığını düşünüyorum. Ve belki benimkini de. Son iki yıldır senin ruh halindeki değişimleri yaşadığımı unutuyorsun."

O uzatırken içkiyi aldım. "Evet, kimsenin bunu yaşamasına gerek yok." Yıllar içinde birkaç kez sinir krizi geçirmiştım, özellikle de bana kötü davranan şerefsizler yüzünden. Doug, ne yazık ki, çoğu zaman bunlardan nasibini alıyordu.

Çenesini bana doğru salladı. "İç bakalım. Müziğini ben hallederim."

İçkiden bir yudum aldım. Tadı meyveli ve çok alkollüydü - tam da ondan istediğim şey. "Nedir bu?"

"Bu bir zombi. İçinde bolca rom var. Sana biraz vızıltı vereceği garanti."

İçkimi bitirdim ve dans pistine yöneldim. Doug benim müziğimi çalmaya başlamıştı bile ve birkaç dakika sonra gözlerim kapalı, vücudumdaki gerginliği atmaya çalışarak dans ediyordum.

Yeterince içtiğime karar verene kadar bir saat, belki de daha fazla zaman geçti. Dans pistinde bana birkaç kız daha katılmıştı ama çoğunlukla tek başıma dans ediyordum, ki bu benim tercih ettiğim yoldu. Ritmin içinde kaybolmak aklımdan geçen düşünceleri bastırırdı ve sonrasında kendimi hep yenilenmiş hissederdım. Terli ama yenilenmiş.

Duş alabileceğim bir banyonun bulunduğu arka odaya doğru ilerlerken, Devil önüme çıktı. Gözleri gözlerimi buldu ve orada gördüğüm arzuyla ürperdim. "Bütün gün seni düşündüm, sevgilim. Ve son yarım saattir seni dans ederken izledikten sonra, sana sahip olmak için birkaç saat daha bekleyebileceğimden emin değilim."

"Beni mi izliyordun?" Bunun beni tahrik etme şekli beni şaşırttı. Ben bir sanatçıydım ama bunu hiçbir zaman insanların beni izlediği şeklinde düşünmemiştim, daha ziyade beni dinledikleri şeklinde düşünmüştüm. Şeytan'ın beni izlemesi fikri hoşuma gitmişti.

Vücudu benimkine karşı hareket etti ve bana olan ihtiyacını hissettim. Bir elini boynumdan yukarı, kulağımın arkasına ve saçlarımın içine kaydırđı, böylece başımı kavrayabildi. Başını sallayarak, "Seni dans pistinden çıkarıp burada seni becerebileceğim bir yer bulmamak için kendimi zor tuttum" dedi.

Sözleri bacaklarımın arasında bir sızıya neden oldu. Sadece onun düzeltebileceği bir ağrı. Ve bunu hemen şimdi düzeltmesine ihtiyacım vardı. Ondan uzaklaşarak elini tuttum ve onu arka tarafa götürdüm. Birkaç dakika sonra personel odasına vardık.

Birkaç dakika sonra, kapıyı arkasından kapattıktan sonra kilitlemeye çalıştım ama ben yapamadan beni kendisine doğru sürükledi.

Beni kaldırarak duvara doğru itti. O ağzını benimkine bastırırken ben kollarımı ve bacaklarımı ona doladım. Sonra beni sanki yıllardır dudaklarımdan mahrummuş gibi öptü.

Öpücüğü beni tüketti.

Her bir parçamı.

Eğer dans etmenin düşüncelerimi temizlediğini düşünüyorsam, Devil'ın beni öpmesi onları zihnimden tamamen sildi.

Hava almak için ayağa kalktığında, vücudumda gezinebilmeleri için gözlerini indirdi ve "Sikeyim... vücudunu..." dedi. Cümlesini bitirmedi ama bir elini göğüslerimin üzerinde gezdirdi.

Bakışlarını tekrar benimkilerle buluşturabilmek için yüzünü tuttum. "Beni sadece vücudum için mi istiyorsun?"

"Seni bundan çok daha fazlası için istiyorum ama şu anda tek düşünebildiğim içine girmek."

Oh. Tanrım.

Şeytan'ın kelimelerle arası iyiydi ama aynı zamanda o kelimeleri nasıl söylediği de çok iyiydi. Sesi benim kriptonitim olabilirdi. Derin, gürültülü, boğuk ve çakıllı bir sesin hepsi bir aradaydı. Ve istediği hedefe ulaşmak için sesini ne zaman bir tondan diğerine geçireceğini çok iyi biliyordu.

Yüzünü tutmaya devam ettim ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım. Dillerimiz muhtaç bir telaşla birbirine dolanırken inledi. Devil fiziksel olarak bir erkekte hayal ettiğim her şeye sahipti. Sahip olduğu kaslar ve gücün yanı sıra, her kadının hayatı boyunca yaşamak isteyeceği türden bir cinsellik yayıyordu. Bir kadına duyduğu arzuyu saklamaya çalışsa bile, bunda zorlanacağından emindim, çünkü tüm varlığı bunu ortaya koyuyordu.

Göğsünün ve kalçalarının bana doğru açılması, ellerinin bana uzanması, farkında olmadığından emin olduğum anlarda bile ağzının açık kalması, nefes alış verişlerinin hızlanması ve gözlerinin sıcaklıktan parlaması bunu gösteriyordu.

Bunu saklamaya çalışmamasını sevdim.

Ve beni açıkça isteyen birinin kollarında olma hissini sevdim.

Şeytan ayaklarımı tekrar yere koyabilmek için hareket etti ama dudakları benimkilere yapışıp kaldı. Beni yerime oturttuğunda, elbisemi kaldırmak için aşağı uzandı.

Neyse ki bu gece elbise giymiştim.

Elleri külotumu bulduğunda tırnaklarımı ensesindeki deriye geçirdim.

Parmakları külotumun altına kaydığında öpüşürken nefes nefese kalmaya başladım.

Ve iki parmağı kolayca içime girdiğinde, "Oh, Tanrım, evet!" diye haykırdım.

"Kahretsin," diye inledi ağzımın içine, beni öpmeyi bir anlığına bırakırken. "Senin amına bayılıyorum." Gözlerimiz buluştu ve nefesimi içime çektim. Şeytan'ın bütün gece edepsizce konuşmasını dinleyebilirdim ve eğer bana şu anda olduğu gibi bakarsa, kesinlikle istediği her şeyi yapardım. "Seni saatlerce parmaklamak istiyorum sevgilim. İçinin derinliklerine ulaşarak seni defalarca boşaltmak istiyorum" -G noktama vurdu ve zevkle haykırmama neden oldu- "bunu yaparak." Konuşurken ağzı hâlâ benimkine yakındı ve konuşmasını bitirir bitirmez alt dudağımı ağzına götürüp emdi ve beni tekrar öptü.

Kapının hemen dışında konuşan insanların sesi kapıyı kilitlemediğimizi hatırlamama neden oldu. Ağzımı onunkinden çektim. "Kapıyı kitlemen gerek."

Gözleri boğazıma kayd ve beni oradan öpmek için eğildi, tenimi sertçe emdi. İsteğimi görmezden geldi.

"Şeytan," diye ısrar ettim, "kapıyı."

Bana bakarak başını salladı. "Seni kapının kilidi açıkken becereceğim Hailee."

Siktir

.

Olam

az.

Grup arkadaşlarımdan herhangi biri içeri girebilirdi. Ya da Doug. Ya da o gece çalışan diğer personelden herhangi biri.

Kendim kitlemek için hareket edebilmek için onu bıraktım ama beni hemen yerimde tuttu. Başını sallayarak, "Hayır" diye homurdandı. Ağzını kulağıma bastırarak, "Bunu yapacağım" dedi -parmaklarını içimde daha derinlere uzattı, bunu yaparken bir tane daha ekledi- "boşalana kadar ve sonra sana horozumu vereceğim. Ve tüm bunlar sırasında kapı kilitli olmayacak."

O lanet kapının kilitli olmasını istiyordum.

Ve yine de, az önce bana vaat ettiği her şeyi kapının kilidi açıkken istiyordum.

Kararsızdım.

Birinin bizi basma tehdidi, onun için yepyeni bir şehvet seviyesine neden oldu.

Beni parmaklarıyla sertçe becermesini istiyordum. Beni sikiyle pis pis becermesini istiyordum.

Ve tüm bunları yaparken kulağıma iğrenç sözler homurdanmasını istiyordum. *Birinin bizi görmesinden endişelenirken.*

Ağzını tekrar kendime çektim. "Kapı kilitli değilken beni becermene izin vereceğim ve karşılığında bu gece beni açlıktan ölüyormuşsun gibi yiyeceksin."

Dudağımlı ısıırken nefes alış verışı hızlandı. "İki şey var. Birincisi, kilit konusunda söz hakkın yok. Böylece burada kimin yetkili olduğunu anlarsın." Bacaklarım jöleye döndü. Zaten öyle olduklarını düşünüyordum ama bu konuda çok yanıılmışım. "Ve ikincisi, seni daha sonra açlıktan ölmüş bir adam gibi yiyeceğim, çünkü ben açlıktan ölmüş bir adamım. Hayatımda hiç bu kadar açlık çekmemiştim." Sonra beni derinden öptü, aklıma gelebilecek son düşünceleri de altüst etti, sonra ağzını çekip gözlerimin içine baktı ve "Seni ne kadar çok istediğimi anlamam için" dedi.

O konuşurken parmakları içimde sihrini konuşturmaya devam etti ve beni ne kadar çok istediğini söylediğinde boşaldım. Zevk beni tüketirken ona doğru sarktım. Güçlü kolları beni tutarken dudakları boynumdan boğazıma ve köprücük kemiklerime doğru öpücükler kondurdu.

Bir an sonra elleri vücudumda gezindiğinde onun sikine olan ihtiyacım daha da arttı. Umutsuzca kot pantolonunu indirip içine girerek sikine uzandığımda kilitli olmayan kapı tamamen unutulmuştu.

Yaptığı şeyi bıraktı ve kıkırdadı. "Biraz sık ister misin, sevgilim?"

"Hiçbir fikrin yok patron. Şimdi lütfen bana Tanrı aşkına prezervatif olduğunu söyle." Söylemezse çılgılık atacaktım. Ve muhtemelen ona bir şekilde zarar verecektim.

Arka cebine uzanırken sırtışı yüzüne yayıldı. Cüzdanından bir prezervatif çıkardığında, acele etmesini ve takmasını işaret ettim. "Bu acele niye?" diye sordu, ağırdan alarak.

Çenesini tuttum. "Eğer acele edip o prezervatifi takmaz ve beni becermezsen bunun bedelini cehennemde ödeyeceksin."

Yüzündeki sırtış büyüdü. Bunun mümkün olduğunu düşünmezdim ama oldu.

"Neye sırtıyorsun?" Bunu hızlandırması için her türlü çaresizliği hissederek talep ettim.

Prezervatifi takarken beni öptü ve sonra şöyle dedi: "Sırtıyorum çünkü beni sadece bir hafta tanıdıktan sonra sikim için bu kadar talepkâr olabiliyorsan, birkaç yıl sonra ne kadar talepkâr olacağını düşünmek beni heyecanlandırıyor."

Onu içime almak için kıcına uzandım ve onu kendime doğru çektim. Kollarımı etrafında dolayarak kendimi onun kollarına bıraktım ve "Birkaç yıl sonra senden hâlâ bir şeyler talep edeceğimi nereden çıkardın?" dedim.

Saçlarımı kavradı ve içime girerken başımı geriye doğru çekti. Boğazımdan ağzıma kadar bir çizgi yalayarak, "Olacaksın. Bir daha asla bu alet olmadan yaşayamayacaksın."

Beni becerirken gözlerimi kapattım ve bu ifadedeki gerçeği düşündüm. Hayatımda hiç ilk görüşte aşk ya da anlık şehvet yaşamamıştım. Devil'e kadar. Onun içinde boğulmak istediğimi anlamam için sadece bir kez tatmam yetmişti. Bu bilgi içime işlediğinde ikinci kez boşaldım.

Şeytan sadece bir hafta sonra etrafımı sarmıştı ve ben asla kaçmak istemiyordum.

ŞEYTAN

"HJen nasıl?" King Salı sabahı erken saatlerde kontrol için aradığında bana sordu.

"Az önce evinden çıktım. Bugün iyi görünüyor. Son birkaç günden daha iyi." Geçen Cuma onu kontrol etmeye başladığımdan beri çok canlanmıştı.

"Hâlâ hasta mı?"

"Evet, sabah bulantıları onu çok zorluyor. Hiçbir şey çok yardımcı olmuyor gibi görünüyor." Dün o kadar hastaydı ki hafifletmek için Google'da öneriler aramıştım ama sonuçlarda daha önce denemediği pek bir şey çıkmamıştı.

"Önümüzdeki bir iki gün içinde buradaki işimizin biteceğini umuyorum. Bugün Warwick'e gidiyoruz ve Shannon için o bölgeyi kontrol edeceğiz. Scott bizim için orada bir ipucu buldu." "Hyde nasıl?" diye sormadan önce bir an durakladı. Akli oyunda mı?"

Kahretsin, Hyde King Cuma günü ayrıldığından beri ortalıkta görünmüyordu. Dün bir saat kadar ortalıkta görünmüştü ama o kadar. O yokken King'e yük olmak istemedim ama bu tür şeyleri bilmek istediğini açıkça belirtmişti. "Onu neredeyse hiç görmedim King, o yüzden buna cevap veremem. Bu öğleden sonra teslimatta olduğundan emin olmak için ona mesaj bıraktım ama henüz geri dönmedi." Saat dörtte bir kokain sevkiyatımız olacaktı ve bunun için Hyde'ın yanımda olması gerekiyordu. Bize mal veren orospu çocukları son zamanlarda giderek düşmanca davranmaya başlamıştı. Gelmezse ne yapacağımı kimse bilemezdi.

"Siktir," diye mırıldandı King. "Ben de onu arayacağım. Önümüzdeki bir saat içinde ondan haber alamazsan bana haber ver."

Görüşmeyi bitirdikten sonra telefonumu kulüp binasında oturduğum barın tezgahına bıraktım ve Kree'nin beni endişeyle izlediğini gördüm. "Ne oldu?" Ona sordum. Son birkaç aydır iyi bir arkadaşına dönüşmüştü ve her zaman iyi önerilerle geldiği için sık sık ona danışırdım.

Kalçasını tezgâha yasladı. "Hyde iyi mi?" Omuz silktim. "Bilmiyorum. Neden?"

"Bana iyi görünmüyor. Barda çalışırken bir sürü fısıltı duyuyorum. Bana öyle geliyor ki hepiniz ona kızgınsınız ama aynı zamanda kimse onu kontrol etmemiş gibi görünüyor."

"Kahretsin, Kree, Hyde'ın nasıl biri olduğunu biliyorsun. Kimsenin içeri girmesine izin vermez. Onunla birkaç kez konuşmaya çalıştım ama ya susuyor ya da bana karşı kendini kaybediyor. Birine defolup gitmesi ancak bu kadar söylenebilir. Aklından geçenleri paylaşmakla ilgilenmiyorsa ne yapmamı bekliyorsun?"

"Tekrar sor. Ve tekrar. Şeytan, arkadaşlar birbirlerinden vazgeçmezler. Eninde sonunda birine açılacaktır ama sadece senin onu önemseydiğini bilirse."

Oturdum ve bazı çocuklara içki doldururken söylediklerini düşündüm. Haklıydı. Ama Hyde hıyarın teki olabilirdi. Yine de bunu bilmek, ona ulaşmak için daha fazla çaba göstermesi gereken kulüp üyesinin ben olduğumu söylüyordu. Lanet olsun, diğerlerinin hiçbirinin sabrı yoktu.

"NE ZAMANDAN BERİ TEKRAR SİĞARA İÇMEYE BAŞLADIN?" O öğleden sonra teslimat için beklerken Hyde'a sordum. Neyse ki gelmişti. Ne benim ne de King'in mesajına cevap verme zahmetine girmişti.

Bana ters ters baktı. "Seni hiç ilgilendirmez."

Hyde sigarayı iki yıl önce bırakmıştı. Her zaman ağır bir tiryakiydi, bu yüzden bir gün kalkıp bırakması hepimizi şaşırtmıştı. Sigarayı bırakma şeklinden sonra, tekrar başlamasını hiç beklemiyordum.

"Neden böyle bir pisliksin Hyde? Anlamıyorum. Biz senin kardeşleriniz, sadece sana göz kulak olmaya çalışıyoruz ve sen bize bazı günler tam bir pislikmişiz gibi davranıyorsun." Hiçbirimiz onun geçmişi hakkında fazla bir şey bilmiyorduk ve o da bunu tercih ediyor gibiydi. Daha fazlasını öğrenmek için hiç zorlamadım,

Çünkü herkesin mahremiyet hakkı olduğuna inanıyordum ama belki onun hakkında daha fazla şey bilmek neden böyle davrandığını anlamama yardımcı olabilirdi.

Uzaklara bakarken sigarasından uzun bir nefes çekti. Teslim noktalarımızdan biri olarak kullandığımız terk edilmiş bir deponun dışında bekliyorduk. Tepemizde gök gürlüyor, bulutlar kararıyor ve gökyüzünün açılıp üzerimize yağmur yağdıracağı tehdidini savuruyordu. Sorumu düşünürken Hyde'ın yüz hatları da karardı.

Sonunda bana baktı ve şöyle dedi: "Hiç tüm hayatını değiştiren bir şey yaptın mı, Devil? Başkalarının hayatını da etkileyen bir şey. Kötü bir şekilde yani."

Bir an için bunu düşündüm. Cevap, üzerinde çok fazla düşünmek istediğim bir cevap değildi. "Başkalarının hayatlarını etkileyen kötü şeyler yaptım. Beni de etkiledi ama hayatımı tamamen değiştirdiğini söyleyemem. Neden?"

"Yaptım."

"Ve?" Bununla nereye varmaya çalıştığından emin değildim.

Sigarasını bitirip söndürdükten sonra tekrar bana baktı. "Ve... Sanırım düşündüğümünden daha fazla sıçıp batırdım."

Kree çok haklıydı. Hyde'ın bize ihtiyacı vardı. Söylemek istediğim şeyi nasıl ifade edeceğimi düşünürken, beklediğimiz adamlar ortaya çıktı ve an kayboldu.

Hyde'ın vücudunun gerginliğiyle onlara doğru ilerleyişini izledim ve bu düşüşün iyi geçmesini umdum. Onun öngörülemez doğası beni endişelendiriyordu, bu yüzden ona yetişmek için acele ettim.

Rolland her zaman yanında getirdiği bir kişi yerine bugün yanında üç kişi getirmişti. Bir yıl önce birlikte çalışmaya başladığımızda ikimiz de bu düşüşlere yanımızda sadece bir kişi getireceğimize karar vermiştik.

"Neler oluyor?" Ortada buluştuğumuzda ona sordum. Çenemi getirdiği adamlara doğru salladım. "Yaptığımız anlaşmaya ne oldu?"

Kaypak gözleri Hyde ve benim aramda dolaştı. İkimizi de tanıyordu çünkü King her zaman yanında getirdiği kişileri değiştirirdi. "Bugün sizinle konuşmam gereken şeyler var çocuklar ve paylaşacağım bilginin beni öldürtme riskini almak istemedim."

"Siktir," dedi Hyde. "Konuşmaya başlayın ve bu işin nasıl sonuçlanacağını görelim."

Rolland'ın yüzünden ter boşanıyordu ve bunun sadece sıcaktan kaynaklanmadığını anladım. Tepesinde kopan büyük bir gök gürültüsü sıçramasına neden oldu. "Lanet olsun," dedi.

mırıldandı. "Bunların hepsi benim suçum değil, bunu aklından çıkarma, tamam mı?"

Bir adım öne çıktım. "Hyde sana konuşmaya başlamayı söylediğinde, saçmalamaya başlamayı kastetmiyordur. Çıkar ağzındaki baklayı!"

Parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Tamam, sadece Storm'u tedarik etmem için yapılan anlaşma... sona ermek zorunda." Bunu söylerken yanındaki üç adam da silahlarını çekip bize doğrulttu. "Bugünden itibaren sana ve bir adama daha tedarik sağlayacağım. Dediğim gibi, bu benim tercih ettiğim bir karar değil. Birine borçluyum."

Hyde'in dudakları bir hırıltıya dönüştü. "Başka kimi tedarik ediyorsun?" "Şehirde yeni bir oyuncu. Onu tanıdığınızdan şüpheliyim."

Hyde, Rolland'ın gömleğini kavradı ve iki silahın anında ona doğrultulmuş olmasına aldırmadı. "Onu tanıyıp tanımadığımı sormadım, orospu çocuğu. Sana adını sordum."

Rolland'ın yanında getirdiği en iri adam silahını Hyde'in kafasına dayadı. "Sana geri çekilmeni öneririm, pislik herif. Bugün herhangi birimizi tehdit edersen vurmam için kesin talimat aldım."

Hyde onu görmezden geldi ve Rolland'a bakmaya devam etti. "Bekliyorum!" diye havladı.

"Rolland," diye başladım ama iri adam silahını bana çevirince durmak zorunda kaldım.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Rolland. "Nasıl olsa öğreneceksin. Hiçbir şerefsizce sadakat borcum yok. Onun adı Wesley Marx." "Artık şu işi bitirip gidebilir miyiz?" demeden önce bir an durakladı.

Yapmak istediğim son şey hiçbir şey olmamış gibi devam etmektir. Wesley Marx'ın bölgemize girmesi büyük bir olaydı ve King muhtemelen onu avlar ve durmazsa boğazını kesmekle tehdit ederdi. Ama üzerimizde üç silah varken Hyde ve benim devam etmekten başka seçeneğimiz yoktu.

Teslimatı tamamladıktan sonra Rolland'ın gidişini izlerken Hyde'a, "Bu iş karışacak," dedim.

Bana baktı ve başını salladı. "Ben Wesley Marx'ın kim olduğunu araştıracağım, sen de King'e tüm bunlardan haberdar et."

"King'e haber vermek istemiyor musun?" Ne de olsa başkan yardımcısıydı. "Hayır, sen yap."

Gözlerimi ona diktim. "Bana daha önce anlattığın hikâyeyi bitirmek ister misin?" Anlattığın her neyse, bu olayla bir bağlantısı olmalı diye düşündüm.

onun ve King'in arasına giriyordu.

Gözleri sertleşti. "Hayır. Ve bu konuyu bir daha açma." Bununla birlikte, arkasını döndü ve bırakmaya getirdiğimiz minibüse doğru yürüdü. Hyde'ın bana açılmasını sağlamak için tek şansımın bu olup olmadığını merak ediyordum.

Beş buçuktan hemen sonra Hailee'nin iş yerinin önünde durdum. Gece yine bende kaldıktan sonra o sabah onu eve bıraktığımda, onu alacağımı söylemiştim. İnatçı bir kadındı ve benimle tartıştı, yürüyebileceği konusunda saçmaladı. Benimle tartışması için ona beş dakika verdim ve sonra ona bunun nasıl olacağını anlattım. Sonunda pes etmeden önce beş dakika daha tartıştı. Bunun iyi harcanmış bir on dakika olduğunu düşündüm, çünkü bundan sonra onu her gün almayı planlıyordum.

"Geç kaldın," dedi bana doğru yürürken. İş yerinin önündeki alçak tuğla duvara tünemiş beni bekliyordu.

Bisikletimde kaldım ve ona bir kask uzattım. "Ne zamandır bekliyorsun hayatım?"

"Belki beş ila on dakika kadar. O aralıkta bir yerde."

Sırıttım. "Saçmalama. Park edecek bir yer bulmak için tüm bloğu dolaştım. O zaman burada beklemiyordun."

Dilini bana doğru uzattı ve arsız bir gülümseme yayıldı. "Seni bir şekilde tetikte tutmalıyım. Devam etmek istediğin gibi başla."

Beline uzandım ve kaskı takmasına fırsat vermeden onu kendime çektim. "Bilesin diye söylüyorum, diken üstündeyim. Ama tarzını beğendim."

"Bunu duymak güzel," dedi arkamdan bisiklete atlarken.

Ona doğru uzandım, kalçalarından tuttum ve onu bisiklet boyunca kendime doğru kaydırdım. "Çok uzaktasın. O tatlı amcığa kıçımda ihtiyacım var."

Dediğimi yaptı ve kollarını sıkıca belime doladı. Evine vardığımızda sikimin çelik gibi olacağını çok geç fark ettim. Büyükannesiyle akşam yemeğine çıkmak için iyi bir yol değildi.

Sonraki kırk dakika boyunca, uzun zamandır gördüğüm en kötü Sydney trafiğine girip çıktık. Bu da demek oluyordu ki

Hailee'nin evi, tahminimin doğru olduğunu kanıtlamıştı.

Evinin önünde durduğumuzda Hailee'nin gözleri kasıklarımından çıkıp bakışlarımla buluştu. Hiçbir şey söylemedi ama dudaklarının seğirme şekli düşünceleri hakkında bana bir fikir verdi.

"Acım seni eğlendiriyor mu?" diye sordum. Kaşlarını çattı. "Acıyor mu?"

"Hayır, ama acı çekiyorum. Bir, büyükannenin yanına bu şekilde girmek istemiyorum. İkincisi, seni altıma almak için beklemek zorunda olduğum için acı çekiyorum. Akşam yemeğine ve Jean'le konuşmaya varım ama bir erkek kadınının işten alıp doğruca eve, yatağa götürebilmeli."

Yüzü ve vücudu *benim de yumuşamama* neden olacak şekilde yumuşadı. Beni tetikte tutmak istediğini söyleyen kadın gitmiş, yerine sadece orada bulunarak günündeki tüm kötü şeyleri yok etmişim gibi bana bakan bir kadın gelmişti.

Gömleğimi avuçlarken biraz sallandı. "Senin kadının mı? Birbirimizi sadece bir haftadır tanıyoruz."

Gözlerim onunkileri aradı. "İki insanın tanışıp birlikte olmaları gerektiğini *bilebileceklerine* inanmıyor musun?"

"Bilmiyorum.... Bu konuda hiç bu kadar düşünmemiştim. Sanırım bu kategoriye uyan bir erkekle hiç tanışmadım." Sözcükleri tıpkı düşüncelerinin birbiri üzerinde tökezlediğini düşündüğüm gibi tökezledi. Onu hazırlıksız yakalamıştım ve bu onu yakalamak için çok güzel bir yerdi.

Şu ana kadar bildiğim kadarıyla Hailee içine kapanık biri değildi ama böyle açık olduğunda her zamankinden daha da güzel oluyordu.

Her şey beni etkiledi. Dudağını çiğneme şekli ve düşüncelerinin, biraz kaybolmuş olmakla tamamen yanımda olmak arasında gidip gelmesine neden olması. Ayrıca, sanki dünyadaki tek insan benmişim gibi bana gülümsemesi. Ve tüm dikkatini bana vermesi. Söyleyeceğim her şeyin onun için dikkate alınacak kadar önemli olduğunu hissettirdi.

Hailee'nin daha önce hiçbir kadında görmediğim türden nazik ama enerjik bir ruhu vardı. Onu henüz o kadar iyi tanı mıyordum ama dünyadan saklanmaya çalışsa bile bunu asla başaramazdı. İç güzelliği de en az dış güzelliği kadar parlıyordu.

"Bu kategoriye uyan bir adamla hiç tanışmadın çünkü *ben* senin için o adamım."

Bir süre bunu düşündü. "Birinin senin için doğru kişi olduğunu hemen anlayabileceğime inanmıyorum. Uzun süreli bir ilişki yaşadığım son adamın benim için doğru kişi olduğunu düşünmüştüm. Onunla iki yıl yaşadktan sonra onu hiç tanımadığım ortaya çıktı. Ve bana ömür boyu mutluluk vermek yerine, tek verdiği şey kendimden şüphe duymak ve tekrar yanlış adama aşık olma korkusu oldu."

O konuşurken bakışları yere kaymıştı ve içimden bir ses bu pisliğin onu mahvettiğini söylüyordu. Çenesini yukarı kaldırarak, "Sana ne yaptı?" diye sordum.

Gözleri benimkilerle buluştu ve sertçe yutkundu. "Bu gece bunun hakkında konuşmak istemiyorum," dedi yarı fısıltıyla.

Ona yaklaştım. "Hailee, o ne yaptı?"

Birkaç kez gözlerini kırptırdı ve vücudu hareketsiz kaldı. Bana istediğimi vereceğinden emin değildim ama sonra ağzını açtı ve ruhunun bir parçasını benimle paylaştı. Şu andan itibaren sahip olmak için savaşıcağım birçok parçadan biri. "İki yıl birlikte olduktan hemen sonra değişmeye başladı. İşten eve geç geldiğimde kendini kaybediyordu ya da akşam yemeğinden sonra benimle kavga ediyor, sonra bütün gece dışarı çıkıyor, sabaha kadar eve gelmiyor ve nerede olduğunu bana söylemiyordu. Bir saatten diğerine ne bekleyeceğimi bilemediğim bir noktaya gelene kadar ruh hali sürekli değişiyordu. Beni ne kadar çok sevdiğini söylerken beni küçümsüyor, hayatımda kimseyi hak etmediğimi ve benimle kalmayı seçtiği için şanslı olmam gerektiğini söylüyordu. Bir ara vermemiz gerektiğine karar verdiğim noktaya geldi. Onu tamamen terk edip etmeyeceğimden emin değildim ama doğru düşünebilmek için ondan biraz uzak kalmaya ihtiyacım vardı." Bir an durdu ve devam etmeden önce birkaç derin nefes aldı. "O gün... ona biraz uzaklaşmaya ihtiyacım olduğunu söylediğim gün... beni o kadar kötü dövdü ki bir hafta boyunca işe gidemedim."

"Orospu çocuğu," diye yemin ettim. Onu kollarıma çekerek başını öptüm ve "Böyle adamlar nefes almayı hak etmiyor" dedim.

Bir süre bana sarıldı. Geri çekildiğinde, "Hayır, hak etmiyorlar." dedi.

"Ondan sonra onu terk mi ettin?"

Başını salladı. "Yardım için kardeşimi aradım. O sırada İngiltere'de yaşıyordum ve eve dönecek param yoktu. Bana uçtu, Mickey'i çözdü ve sonra beni eve getirdi. Onun için yaptıklarına her zaman minnettar olsam da

O zamandan beri başımın belası oldu. Artık çıktığım erkekler söz konusu olduğunda o kadar aşırı korumacı ki çoğunu korkutup kaçırıyor."

"Ondan şimdiden hoşlandım. Tam da bir kardeşin senin için yapmasını umduğum şey bu."

Kaşlarını kaldırdı. "Evet, onunla tanışana kadar bekle ve sonra bana ne düşündüğünü söyle. Eminim çok yakında bana hak vereceksin."

"Tamam, burada bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Sen benim kadınımsın."

Gülümsedi. "Bu bana başka biriyle görüşmemi istemediğini söyleme şeklin mi?"

"Evet, öyle. Aynı zamanda bundan sonra seni her gün işten alacağımı ve bırakacağımı da söylemek istiyorum." Benimle tartışmaya kalkıştığında parmağımı dudaklarına götürdüm. "Pazar günleri de bana ayrılacak. Birlikte yaptığımız sürece ne yaptığımız umurumda değil."

Gözleri büyüdü. "Hayır, öyle bir şey olmayacak patron." "Hangi kısmı?"

Tepkisi karşısında sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. I
Onunla kafa kafaya vermeyi çok seviyordu.

"Hepsi."

"Evet, öyle."

"Hayır." Başını sertçe salladı. "Yeni tanıştığım bir adamın bana neyi yapıp neyi yapamayacağını söylemesine imkân yok."

"Yani birbirimizi bir süre tanıdıktan sonra buna izin vereceğini mi söylüyorsun?"

Söylediğim her şeyi onaylamadığını alnından belli ediyordu. "Sözlerimi çarpıtmaya çalışma."

Sırıttım. "Tamam, bir daha söyle. İlişkimizin hangi noktasında bazı şeyleri talep etmemin kabul edilebilir olacağını düşünüyorsun?"

"Asla!" Kahretsin, onu tahrik ediyordum. O da benim aletimi buraya gelirken yaptığından daha fazla tahrik ediyordu.

"Tamam, bunu hallettiğimize sevindim," dedim evine doğru ilerlerken.

Kolumu tuttu. "Bekle. Daha hiçbir şeyi halletmedik."

İlerleyişimi durdurdum ve ona baktım. "Hallettik. Benimle sonuna kadar mücadele edeceğin konusunda anlaştık, bu arada şimdiden sertleşmeye başladım." Ağzımı kulağına götürerek ekledim: "Ben bir şey istediğimde vazgeçecek bir adam değilim Hailee. Ve sana az önce söyledim

Seni ne kadar çok istediğimi. İstedığınız kadar kavga edin, bu ilişki gerçekleşecek ve ben sizden bir şeyler talep edeceğim."

HAILEE

Ben büyükannem ona komik bir şey anlatırken Şeytan'ın gülüşünü izledim. Hayatımda duyduğum en bulaşıcı kahkahayı attı ve dudaklarım kıvrıldı. Sadece sesinden bile gülümsüyordu.

Geldiğimizde dışarıda yaptığı açıklamadan sonra, bana patronluk taslamakla ilgili olarak bana kanun koymaya çalıştığı açıklamadan sonra, Jean'i fırından rostoyu çıkarmak için mücadele ederken bulmak için içeri girmiştik. Şeytan hemen işi devralmış ve büyükannemi de bir bardak suyla mutfak masasına oturtmuştu. Bu ona brownie puanı kazandırmıştı. Ve sonra yemeği pişirmeye devam ettiğinde ona hafifçe kızgın olduğumu unutmuştum.

Motorcuların yemek yapabildiğini kim bilebilirdi? Ben bilmezdim. Ama yaptığı ballı havuçlardan ilk ısırığımı aldığımda bu doğrulanmıştı. Yani, hangi motorcu ballı havuç yapmayı bilir ki?

"Hailee, dilini kedi mi yuttu canım?"

Az önce bu soruyu sorarak düşüncelerimi bölen büyükanneme baktım. "Özür dilerim, bir şey düşünüyordum da."

"Ne?" Büyükannem her zaman zor sorular sorardı. Aslında zor değil, daha çok müdahaleci.

Düşüncelerimi paylaşmaya karar verdim. Şeytan'a bakarak, "Sana yemek yapmayı kim öğretti? Özellikle de bal ve havucun birlikte bu kadar iyi gittiğini sana kim söyledi?" Büyükanneme dönerek, "Ben de öyle düşünüyordum" dedim.

Şeytan sırıttı. Her zamanki seksi sırıtışıyla beynimin bulanıklaşmasına neden oluyordu. "Annem ve kız kardeşim." Göz kırparak ekledi, "*Özellikle de*

Bana havuç ve balı öğreten Lee'ydi." Bu göz kırpma, sıcaklığı doğrudan içime çekti. Tanrım, üzerindeki kıyafetleri yırtıp atmayı ve-

"Lee senin kız kardeşin mi?" Büyükanmem kirli düşüncelerimi yarıda keserek sordu.

"Evet. Benden bir yaş küçük ama üç yaşından beri yemek pişirmeye yardım etmesi için annemin peşini bırakmayan bir çocuktuk. Ben on üç yaşındayken annem zatürre oldu ve Lee ailenin yemek pişirme işini devraldı. Bunun bir parçası da beni ve kardeşimi yardıma çağırmaktı."

"Kız kardeşine yakınsın o zaman?" Büyükanne sordu.

Şeytan başını salladı. "Evet, hanımefendi." Cüzdanını çıkardı ve ona bir fotoğraf gösterdi. "Bu Lee'nin kızı Skye. Bir yaşına yeni girdi." Ailesinden bahsederken bu kadar çok ışınlanan bir adam gördüğümünden emin değildim. Yine de daha önceki bir konuşmamızdan ailesini on beş yıldır görmediğini biliyordum, bu yüzden ailesinin bugünlerde nasıl görüldüğünü merak ettim.

Öne doğru eğildim. "Onları sık sık görüyor musun?"

Başını sallarken yüz hatlarını pişmanlık kaplamıştı. "Hayır. Lee ve kocası bizim büyüdüğümüz Tamworth'a yerleştiler. Evden ayrıldığımdan beri oraya hiç gitmedim, bu yüzden onları sadece Lee Sydney'e geldiğinde görüyorum. O da muhtemelen yılda bir kez. Ama Skype üzerinden görüşüyoruz, yani Skye kim olduğumu biliyor."

Bir an için sessizlik çöktü üzerimize. Ne diyeceğimi bilemedim çünkü onları sık göremediği için üzgün görünüyordu. Ve bu, Şeytan'da henüz karşılaşmadığım bir duyguydu, bu yüzden nasıl yaklaşmam gerektiği konusunda benim adıma bir an düşünmem gerekti.

Ancak büyükanmem hemen konuya atladı ve konuyu tamamen değiştirdi. "Hailee bana senin gerçek adını bilmediğini söyledi, genç adam. Bu doğru mu?"

Oh. Tanrım.

"Büyükanne," diye azarladım onu, pis bir bakış fırlatarak.

Bana, ricamı görmezden gelmeye niyetli olduğu zamanlar için ayırdığı bakışını attı. "Sus, Hailee. Eğer bir adam torunumu görmek istiyorsa, ismini verse iyi olur. Bir şey olması ihtimaline karşı bebeğimi gece kimin dışarıda tuttuğunu bilmem gerek."

Ve işte oldu.

Jean Archer sevgisini hem ona hayran olduğum hem de onunla tartıştığım huysuz yollarla gösterdi. Tıpkı Aaron gibiydi - İngiltere'den eve döndüğümünden beri benim için endişelenmeyi hiç bırakmamıştı.

Şeytan'ın yüzü ciddileşti ve onun da nereden geldiğini bildiğini anladım. Başını salladı. "Benim adım Dominic Ford."

Dominic.

Adı dilimin ucuna kadar gelmişti. Ona çok yakışıyordu.

Büyükanne ayağa kalkarken, "Teşekkür ederim Dominic," dedi. "Hemen döneceğim." Onun topallayarak odadan çıkışını izlerken kaşlarını çattı. "O iyi mi?"

Sebzelerimin üzerine biraz tuz serptim. "Bazı sağlık sorunları yaşamaya başladı ve son zamanlarda birkaç kez düştü ama çoğunlukla iyi durumda."

Yemeğimden başımı kaldırdığımda yüzündeki düşünceli ifadeyi yakaladım. Daha yeni tanıştığı bir kadın için gerçekten endişelenmekle kalmayıp ona yardım etmek, sorularını yanıtlamak ve onu tanımaya başlamak için zaman ayırması içimi ısıttı. Çıktığım diğer erkeklerden hiçbiri bunu yapmamıştı. Elbette ona ilgi duyuyormuş gibi yapıyorlardı ama onlar için o sadece benimle birlikte paketin bir parçası olan yaşlı bir kadındı.

"Ön merdivenlere korkuluk takılması gerekiyor," dedi, "Duşta da korkuluk var mı? İhtiyacınız olursa onu da organize edebilirim."

"Bekle. Ne?" Derin düşüncelere dalmıştım ve söylediği bir şeyi kaçırdığımdan emindim. "Az önce korkuluk taktıracığını mı söyledin?" "Evet, bana yardım etmesi için birkaç çocuk getireceğim. Muhtemelen bir ara birkaç gün içinde ve yap."

Konuşmasını engellemek için elimi kaldırdım. "Şeytan, bunu yapmana gerek yok. Ayrıca, önce ev sahibiyle görüşmem gerekir."

"Emlakçınız kim?"

Az önce söylediği her şeyi düşünürken ona sessizce baktım. "Bu işi sen üstleneceksin, değil mi? Sana emlakçının adını söylersem, gidip onlarla halledecek misin?"

"Hailee, büyükannenin ayakları üzerinde duramıyor. Yardıma ihtiyacı var ve bunu ona ben sağlayabilirim," dedi sanki seçimini savunmak zorunda olduğunu düşünüyormuş gibi. Ama savunmadı.

Hâlâ ona bakarken gülümsedim. Kocaman. Ve kalbim biraz daha açıldı. Az önce ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ayağa kalktım, oturduğu yere doğru ilerledim ve onu öptüm. Uzun ve sert. Hava almak için kalktığımızda, "Teşekkür ederim." dedim.

Elime uzandı ve ben sandalyeme geri dönmeden beni yerimde tuttu. "Bana birkaç korkuluktan çok daha fazlası için teşekkür ediyormuşsun gibi hissediyorum," diye mırıldandı, gözlerinde bir soru vardı.

Yavaşça başımı salladım ve kendimi onun kucağına bıraktım, kollarım boynuna dolandı. "Büyükbabam büyükanneme kazık atmış ve ben daha küçükken onu terk etmiş. Babası tüm parasını büyük babama bırakmış, ona sonsuza dek bakacağını düşünmüş. Ama onu terk ettiğinde her şeyini aldı. Yaşayabilmek için bizim yanımıza taşınmak zorunda kaldı. Öldüğünde parasını babama bıraktı ve ondan sonra iyi olacağını düşündüm." Devam etmeden önce bir nefes aldım. "Ancak babam öldüğünde her şey anneme kaldı. Annesine bakmaya devam edeceğini düşündüğünden eminim ama annem ona çok kötü davrandı. Annem bana her ay büyükanneme bakmam için küçük bir miktar para veriyor, ama bu hiç de yeterli değil. Faturalar içinde boğuluyorum ve her gün büyükannem yaşlandıkça ona nasıl bakacağımı bilmeden uyanıyorum. Ayrıca böyle şeyleri organize etmek için çok fazla boş zamanım yok. Sahip olduklarınızı sunmanız benim için büyük bir yük." Son cümleyi söylerken sesim boğuk çıkmıştı, çünkü her ne kadar üzerimden büyük bir yük aldığını söylemiş olsam da, bu sözlerim bunu karşılamaya yetmiyordu.

Bir erkeğin ilişkinin başında böyle bir teklifte bulunmasının, bunun devamının geleceği anlamına geldiğini biliyordum. Ve işte tam da bu, duygularımın yerinden fırlamasına neden oldu.

Şeytan cevap veremedi büyükannem tekrar bize katıldı. Masadaki yerini alarak, "Adam tam bir bekçi, Hailee" dedi.

Şeytan gülümsedi ama hiçbir şey söylemedi. Küstahça bir cevap vermedi. Sadece sessiz kaldı ve benim konuşmamı bekledi. Kalbimde onun için açmaya başladığım boşluk biraz daha büyüdü. Teklif ettiği şeye verdiğim duygusal tepkiyi anlamış gibi görünmesi hoşuma gitmişti. Düşüncelerimi kontrol altına almak için bir dakikaya olan ihtiyacımı anlaması hoşuma gitmişti.

Dudaklarımı kısa bir süre için tekrar onunkilere bastırdım. "Ben de öyle olduğunu düşünmeye başlıyorum," dedim öpüşmeyi bitirdiğimde usulca.

Koltuğuma geri döndüğümde, Büyükanne Şeytan'a, "Barın yanındaki köşedeki küçük gayrimenkulü kullanıyoruz," dedi.

"Meditasyon stüdyosunun yanındaki. Ve orada anlaştığımız kişi Brett," diye araya girdim.

"Yarın onlarla temasa geçeceğim," dedi.

Büyükbabam ondan sonra bahçeyle ilgili bir sohbete daldı. Bahçede vakit geçirmek onun en sevdiği şeylerden biriydi ve eğer ona bunu yapması için alan verirlerse herkesin kulağını çınlatırdı. Şeytan ona bu alanı verdi ve ilk birkaç dakika dinledikten sonra hızla uzaklaştım.

Onu ve onun hakkında henüz bilmediğim her şeyi düşünüyordum. Her şeyi öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

ŞEYTAN

(Koridorda dururken Hailee'ye özür dilercesine baktım. "Özür dilerim hayatım ama gitmem gerek.")

Akşam yemeğini bir saat kadar önce bitirmiştik ve o zamandan beri Jean'le birlikte televizyon izliyorduk. Aslında Jean televizyon izliyordu; Hailee ve ben, büyükannesi odada bizimle birlikteyken ellerimizi kendimize saklamak için mücadele ediyorduk.

"Her şey yolunda. Gidip arkadaşına yardım etmelisin," dedi Hailee.

Nitro, Monroe'nun evine gidip onu kontrol edip edemeyeceğimi sormak için beni aramıştı. Tatum'dan Monroe'yla ilgili bir konuda karışık bir mesaj almış ve ne olduğunu öğrenmek için ona ulaşamamıştı.

Telefonum bir mesajla çaldı.

NITRO: Hyde'ı yanına al. Az önce Tatum'dan duydum. Monroe'yu tehdit eden bir pislik varmış.

Ben: Tatum da orada mı?

Nitro: Hayır, şükürler olsun. Gerçi şans verilse muhtemelen adamı indirirdi.

Doğru. Hyde yolda. Onu çoktan aradım.

Nitro: İşin bitince bana haber ver.

Kolumu Hailee'nin beline doladım ve onu öptüm. "Yemek için teşekkürler. İşim bitince sana mesaj atarım ve hâlâ uyanık olup olmadığını sorarım." Uyanık olacağını sanmıyordum çünkü televizyon programı boyunca esnemişti.

"Tamam," dedi ama ben gitmek için hareketlendiğimde gömleğimi avuçladı ve beni yerimde tuttu. "Dikkatli ol." Sesindeki endişeyi duydum.

"Endişelenecek bir şey yok. Nitro sadece aşırı korumacı." Yine de emin değildim. Nitro, Tatum ve Monroe'ya karşı aşırı korumacı olabilirdi ama kolay kolay endişelenecek biri değildi. Yine de Hailee'nin içini rahatlatmak istedim.

Gitmeme izin verdi ve "Seninle sonra konuşuruz. Ve Devil... büyükannemi eğlendirdiğin ve onunla televizyon izlediğin için teşekkür ederim."

Saçlarını yüzünden geriye doğru düzelttim. Kahretsin, ne kadar ileri gittiğim hakkında hiçbir fikri yoktu. "Hailee, seninle ilgili her şeyi bilmek istiyorum ve bunun bir parçası da ailen. Eğer istediği buysa Jean'le Mars'a bile giderdim."

Gözleri parladı ve doğru şeyi söylediğimi anladım. Gerçi gerçeği çarpıtmıyordum. Yalan söylemek kadınlarla aramda olan bir şey değildi ama zamanında gerçeği biraz yumuşattığım da olmuştu. Hailee söz konusu olduğunda, bu işi berbat etme riskini almak istemedim.

Bileklerini savurarak beni uzaklaştırdı. "Kalman için sana yalvarmadan önce git."

Monroe'nun evine giderken Hailee'nin çıktığım diğer kadınlardan ne kadar farklı olduğunu fark ettim. Surat asmamış ya da gitmemi engellemeye çalışmamıştı. Kadınlardan alışık olduğum suçluluk duygusu yoktu. Ve ayrılmak zorunda kaldığım için hayal kırıklığına uğramaktan çok benim için endişelenmişti. Bu çok ferahlatıcı bir değişiklikti.

Ben geldiğimde HYDE zaten Monroe'daydı.

"İki dakika önce geldim kardeşim," dedi. "Nitro'dan başka bir şey duydun mu?"

Başımı salladım. "Evet, görünüşe göre biri onu tehdit ediyormuş." "Tamam, arkayı almamı ister misin?"

"Kulağa hoş geliyor."

Ben ön tarafı araştırırken Hyde arka kapıyı bulmaya gitti. Herhangi bir bağırma ya da tartışma duymadım ve her şey yolunda görünüyordu. Ben de

kapıyı çaldı ve Monroe'nun açıp açmadığını görmek için bekledi.

Perdenin arkasından beni kontrol ettikten ve ön kapıdaki birkaç kilidi açtıktan sonra açtı.

"Geldiğiniz için teşekkürler ama adam gitti. Ancak görüp duymak isteyebileceğinizi düşündüğüm bir şey yaptı," dedi içeri girmemi işaret ederken.

Küçük evinin içine adım attım. Muhtemelen sadece iki yatak odası olan ve fazla yaşam alanı bulunmayan tuğla kutulardan biriydi. Ama ev gibi yapmıştı ve kendimi duvarlarını kaplayan çerçeveli fotoğraflara çekilmiş buldum. Bir de çılgın duvar kağıdı. Emin değildim ama yanından geçerken salonundaki duvar kağıdında kediler gördüğüme yemin edebilirdim.

Beni çok retro mutfağına götürdü. Su rengi ocak ve buzdolabı, kırmızı-beyaz damalı zemin, odayı doldurduğu tuhaf, garip, çok renkli süsler arasında önce nereye bakacağımı bilemedim. Ta ki bir adam görünene kadar. Ve sonra tüm dikkatim onun üzerinde toplandı.

Ben bir şey söyleyemeden Hyde da mutfağa girdi. Bakışlarım onunkilerle buluştu. "Kilidi mi açtın yoksa kapıyı mı kırdın?"

"Siktir," diye mırıldandı Monroe, Hyde'a bakarak. "Bana kapımı kırmadığını söyle."

Hyde bir an için onu daha önce hiç görmediğim bir şekilde durgunlaştı. Gözleri kızın üzerinde gezindi. Ona cevap vermesi o kadar uzun sürdü ki aklından geçen düşünceleri yarıda kestim.

"Hyde. Kapıyı sen mi kırdın kardeşim?"

Bakışları benimkilere kaydı. "Hayır." Tekrar Monroe'ya bakarak, "Kapınız tek parça halinde," dedi.

Yüz hatları rahatlamıştı. "Şükürler olsun. Şu anda bu olmadan da yapabileceğim bir masraf olurdu."

Mutfak masasında oturan adama baktım. Çenemi ona doğru sallayarak, "Ne oldu?" diye sordum.

O cevap veremeden Monroe söze girdi. "Bu o pisliğin yaptığı şey. Fox beni işten eve bıraktı ve akşam yemeğine kaldı. Pislik herif bizi işten beri takip etmiş olmalı. Daha yeni bitirmiştik ki adam ön kapıyı çaldı ve ben açtığımda içeri daldı. Camdan kim olduğunu kontrol ettiğimde çok arkadaş canlısı görünüyordu. Ve o şeylerden birini kaldırdı-" Kelimeyi ararken parmaklarını şıklattı.

O bulamayınca Fox gönüllü olarak bilgiyi verdi. "Yanında dini şeyler vardı."

"Evet!" Monroe açıkladı. "Gecenin bu saatinde kapıyı açmamın tek nedeni buydu. Teşekkür etmek istedim ama siktir git. Kibar bir şekilde tabii ki. Yani, o adamlar sadece dünyaya yardım etmeye çalışıyor, değil mi? Ama benim hayatımda dine ihtiyacım yok."

Hyde sessizlik içinde Monroe'ya bakıyordu. Onu hiçbir zaman tam olarak anlayamamıştım ama Monroe'ya karşı biraz şaşkın görünüyordu. Yine de anlaşılabilir bir durumdu çünkü onu her gördüğümde çılgınca bir enerji patlaması yaşıyordum. Onunla hiç tanışmamıştı. Bildiğim kadarıyla tanışmamıştı, bu yüzden hâlâ onu tanımaya çalıştığını tahmin ediyordum.

Fox'a dönerek, "Tamam, peki neden yüzünü böyle kesti?" diye sordum. Fox'un yüzü kesikler ve kanla doluydu. Masanın üzerindeki ilk yardım kutusuna bakılırsa Monroe onu temizlemeye çalışıyordu ama yine de berbat haldeydi.

"Bir adama kokain borcum var."

"Ve?" "Ve?" dedim.

"O da tahsilat için o orospu çocuğunu gönderdi."

Kaşlarımı çattım. "Monroe, bunun bizi ne kadar ilgilendirdiğinden emin değilim."

"Şey," diye başladı, "adam patronunun adını hatırlamamız gerektiğini söyledi -Wesley Marx- çünkü Sydney'deki ana tedarikçi olmak üzereydi. Ve Storm onları neyin vurmak üzere olduğunu bilmiyordu."

Lanet olası Wesley Marx. Tedarikçimizi kullanan pislik. "Neden bizden bahsetsin ki?" Hyde sonunda konuşmaya katıldı.

Monroe ona baktı. "Ona kimi tehdit ettiği konusunda daha dikkatli olması gerektiğini söyledim çünkü hızlı aramada Storm var. O zaman kulübünüzden bahsetti. Sizden bahsettiğim için bile sinirlenmiş gibiydi."

"Gerçekten mi?" Dedim. "Fırtına hızlı aramada mı?" Gülmemeye çalıştım. Kadınların böyle saçmalıkları nereden buldukları hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ellerini umursamazca havada salladı. "Bende Nitro var. Varsayılan olarak. Bu da sayılır, değil mi?"

Hyde'in dudakları eğlenerek seğirdi. Kahretsin, bunu hayatımda hiç görmemiştim. Ondan bildiğim tek duygu öfke ya da isteksizce kabullenmeydi.

"Evet şekerim, bu da sayılır."

Şeker mi?

Tanrım.

Monroe, Antarktika'ya ışık püskürtebilecek bir gülümsemeyle ona vurdu. Tüm vücut dilinin tetikte olmaktan yumuşak olmaya geçişini hayranlıkla izledim. Nitro Tatum'la ilk kez birlikte olduğunda tanıştığımızdan beri çok yol kat etmişti. Monroe ilk başta bana karşı temkinli davranmıştı. Bana bir motorcuya güvenmenin, bekaretini genç bir çocuğa emanet etmek gibi olduğunu söylemişti; en iyisini umuyordun ama büyük ihtimalle sonunda mahvoluyordun ve keşke onlara güvenmeseydim diyordun. Ve tüm bunlardan sonra, Hyde'a sanki bu odadaki diğer tek insan oymuş gibi bakıyordu.

Sorumluluğu ben aldım. "Tamam, eğer iyiysen ve bize ihtiyacın yoksa bunu Nitro'ya rapor edeceğim ve o aramadan önce yaptığım işi bitireceğim."

Monroe başıyla onayladı. Hyde'a bakarak, "Geldiğiniz için teşekkürler. O pisliği bir daha görürsek size haber veririm çocuklar."

Ayrılmak üzereyken aklıma bir şey geldi. Fox'a dönerek, "Bu adam mı? Onu daha önce hiç gördün mü?"

Fox başını salladı. "Hayır."

"Uzun zamandır Marx'ı satın mı alıyorsun?"

"Marx'la hiç tanışmadım. Alışveriş yaptığım adam, kardeşi dövme yaptırmaya geldiğinde tanıştığım cılız bir genç."

"Yani o da Marx için mi çalışıyor?"

"Evet, ama Marx'ın Sydney'de nasıl bu kadar büyük bir şirket haline geldiğini bilmiyorum."

"Bilgi için teşekkürler dostum," dedim.

Monroe'nun evinden çıkarken Hyde'a dedim ki, "Bana öyle geliyor ki Marx'ı biri destekliyor. Ve bunun kim olduğunu bulmamız gerekiyor."

HAILEE

BenŞeytan'ın bana aldığı martininin yarısını içtikten sonra durdum ve bardağı beni getirdiği kalabalık İtalyan restoranında oturduğumuz masanın üzerine koydum

akşam yemeği için. "Uzun, boktan bir gündü."

Ve uzun, boktan bir hafta. İş eskiden mutlu olduğum yerd. Artık pek değil. Cuma günü için Tanrı'ya şükürler olsun.

Gündüzleri beni ayakta tutan şey geceleri Devil ile geçirdiğim zamandı. Her gün işten sonra beni alma sözünü yerine getiriyordu ve ben her gün bunu dört gözle bekliyordum. Uzun seks gecelerinden bahsetmiyorum bile. Yine de bizi birkaç gece evine kilitledikten sonra, o gece akşam yemeği için dışarı çıkmamız konusunda ısrar etti.

"Başvuracak iş bulabildin mi?" Ona Rachel'ın nasıl ve neden bir sürtük gibi davrandığını anlattım ve o da beni yeni bir iş aramaya teşvik etti.

Omuz silktim. "Birkaç tane buldum ama hiçbirini beni heyecanlandırmıyor. Ayrıca hiçbirini Rachel'ınki kadar eve yakın

değil." "Bugün nasıldı?"

Gözlerimi devirdim. "Hâlâ önceliklerimi belirlemem gerektiğinden bahsedip duruyordu. Önümüzdeki hafta da aynı şeyi yapmak zorunda kalırsam, sivri bir sopayı gözüne saplayabilirim. Demek istediğim, iki yıldır onun için çalışıyorum ve bir kez bile bana kötü davranması için ona bir neden vermedim. Ücretsiz masajların onun işine zarar vermediğini belirtmeye çalıştım ama projemden hoşlanmıyor gibi görünüyor." Kokteylimden biraz daha içtim ve ekledim, "Anlamıyorum."

"Gönüllülerinizden başka çekilen var mı?"

Başımı salladım. "Evet, toplamda dört kişiyi kaybettim. Bu yüzden öğle yemeği saatimi gelecek haftanın programını yeniden düzenleyerek geçirmek zorunda kaldım. Sanırım hallettim. Başka kimse beni terk etmediği sürece sorun yok. Bu sadece gelecek hafta birkaç gece ve gelecek Cumartesi tüm gün masaj yapmakla meşgul olacağım anlamına geliyor."

Sırıttı. "Bak ne diyeceğim hayatım, sonrasında yorgun vücuduna masaj yapacağım."

Gülümsemekten kendimi alamadım. Şeytan'ın, mümkün olmadığını düşündüğüm anlarda beni güldürmek gibi bir yeteneği vardı. Bu haftayı katlanılabilir hale getirmişti. "Dur tahmin edeyim, yorgun ve bitkin vücudumun belli bölgelerine özel ilgi göstereceksin... mesela ayaklarıma ve ellerime."

Sırıttı. "Kesinlikle ellerin. Çok fazla ağrılarına ve yorulmalarına gerek yok. O eller için planlarım var."

"Peki bu masajlar için sana para ödemem gerekiyor mu? Yoksa bunu kalbinin iyiliğinden mi yapıyorsun?"

"Her şeyi kalbimin iyiliği için yapıyorum, ama bir oral seks kötü bir ödeme şekli olmaz."

Rachel'in neden olduğu tüm gerginlik ortadan kalktığında vücudum gevşedi. Kadehimi ağzıma götürdüm ve "Kartlarını doğru oynarsan, bu gece onlardan birini alabilirsin," dedim.

Söylediklerime verdiği tepkinin tadını çıkararak kokteylimin son kısmını da içtim. Sadece Şeytan'ı izlemek bile tüm zamanımı harcayabileceğim bir şeydi, ama yüzünde zevk ve tatmin dans ederken onu izlemek keyfimi bambaşka bir boyuta taşıdı.

Biz sessizce oturup birbirimize bakarken kardeşim yanımdaki kabine kayarak bize katıldı.

"Aaron, burada ne yapıyorsun?" Sözlerimde bocaladım çünkü beni hazırlıksız yakalamıştı.

Bana sıkı bir gülümseme verdi. Şeytan'la benim aramda gidip gelerek, "Bir arkadaşım akşam yemeği için buradayım ve garson bizi masamıza götürürken tesadüfen seni gördüm. Bir haftadır kendisinden haber alamadığım için gelip küçük kız kardeşime bir merhaba diyeyim ve neler yaptığını öğreneyim dedim." "Ve bana yeni bir adamla çıkmaya başladığını hiç söylemediği için." diye eklediğinde Devil'e odaklanmıştı.

Bunu söylerken bakışları Şeytan'ınkilerle buluştu ve aralarında geçen bakış kaçırmadım. Bunun ne anlama geldiğinden emin değildim ama biz kadınların asla anlayamayacağı erkeklere özgü bir şey olduğunu tahmin ediyordum. Aaron'ın gözlerinin "Kız kardeşime bulaşma yoksa sikini keserim" dediğinden şüpheleniyordum.

Seni köpekbalıklarına yem etmeden önce defol git," derken Şeytan'ın gözleri "Aramız iyi dostum, sikimi ölümle tehdit etmene gerek yok," diyordu.

"Ne zamandan beri bir erkekle her çıktığımda sana rapor vermek zorundayım?" Tavırları beni rahatsız ediyordu. Hem de her zamankinden daha kötü görünüyordu. Belki birbirlerini tanıyorlardır diye düşündüm ama emin değildim. Devil'la Aaron'ın arabasının arkasındaki o gün hakkında hiç konuşmamıştım. Aklımızda başka şeyler vardı.

Aaron buna cevap vermek yerine, "İkiniz o gün hayvan protestosunda tanıştınız ve sonra görüşmeye mi karar verdiniz?" dedi.

Devil, Aaron'ın bu tavrını görmezden geldi. "Hayır, dostum. Daha sonra Hailee'nin grubunun çaldığı barda tekrar buluştuk."

"Hailee ile ne kadar süre çıkmayı düşünüyorsun?" Aaron'ın sesi, genellikle çalıştığı zamanlar için sakladığı o sert tonu almıştı. Bunu Şeytan'a karşı kullanmasından nefret ediyordum.

Şeytan, Aaron'ın bir pislik gibi davranmasına hiç de şaşırmış görünmüyordu. "Bana sahip olduğu sürece."

Aaron'ın vücudu yanımda gerildi. Vücudu yapılıydı, bu yüzden kabinin benim tarafıma sıkışmıştı, yanlarımız birbirine değiyordu ve onun taş gibi sertleştiğini hissettim. "Bunun bir yere varacağını sanmıyorum."

Yüzümü ona dönmek için yana doğru döndüm. "Aaron!" Azarladım. "İzin verir misin? Buraya gelip bu kadar kaba olmaya nasıl cüret edersin?"

Beni fark etmedi bile. Onun yerine dikkatini tamamen Şeytan'a verdi ve şöyle dedi: "Hailee erkeklerle hayatı boyunca yetecek kadar sorun yaşadı. Ona gerçekte kim olduğunu göstermeye karar verdiğinde gelip kalbini kırmana kesinlikle ihtiyacı yok." Öfke adeta ondan akıyordu ve ben bunun nereden geldiğini anlayamıyordum.

"Pekâlâ, sanırım bu kadar yeter," diye tersledim. "Gitmeniz gerekiyor."

Şeytan başını sallayarak araya girdi. "Hayatım, neden kardeşinle benim biraz sohbet etmemize izin vermiyorsun?"

"Gerçekten mi? Burada oturup bunları daha fazla dinlemek mi istiyorsun?" "Evet, isterim."

Aaron ile ne elde edebileceğini düşündüğünü merak ederek ona baktım. O zaman Aaron'ı hiç tanımadığına karar verdim, çünkü tanısaydı, kararını verdiğinde kardeşimi ikna edemeyeceğini bilirdi.

"Tamam," dedim. "İyi şanslar."

Aaron beni kabinden çıkardı ve ben de onları yalnız bıraktım. Tazelenmek için kadınlar tuvaletine yöneldim ve birbirlerinin kafalarını koparmamaları için dua ettim.

ŞEYTAN

(Bronze Hailee'den vazgeçeceğimi düşündüyse çok yanılmış. Biz oturmuş birbirimizi izlerken , onun gözleri dolu güvensizlikle, benimkiler ile

Kararlılıkla, büyük bir kavgaya tutuşacağımı biliyordum.

Kollarını masaya dayadı ve öne doğru eğildi, burun delikleri açıldı. "Ayağa kalk ve bu restorandan hemen defol git."

Ellerim yanımda kenetlendi. Hailee'nin kardeşi ve kulübün müttefiki olduğu için ona pislik yapması için alan tanıdım. "Bronze-"

Söylemeyi planladığım tek bir kelimeyi bile duymadan sözümü kesti. "Duymak istemiyorum, Şeytan."

"Peki ne söyleyeceğimi sanıyordun?"

"Onu incitmeyi planlamadığın, diğer erkeklerden farklı olduğun ya da ona ne kadar değer verdiğinle ilgili başka bir yalan. Bunların hepsini daha önce çıktığı diğer orospu çocuklarından duydum ve bunların saçmalıklardan başka bir şey olmadığını kanıtlarını gördüm." Daha da öne eğildi. "Söylesene Şeytan, senin bir kız kardeşin var mı?"

"Biliyorum. Ve-"

"Ve sen hiç onu, kendisiyle kalmayı kabul edene kadar dövmek isteyen bir adamdan kurtarmak için dünyanın öbür ucuna uçmak zorunda kaldın mı? Kız kardeşinin yüzünü o kadar morarmış ve şişmiş gördün ki onu tanımakta zorlandın mı?"

"Hayır." Bu noktada sorusuna cevap verip devam etmesine izin vermenin daha iyi olacağını biliyordum. Eğer bir şey söylemeye çalışırsam sözümü kesecekti.

"Evet, sana şunu söyleyeyim, bu bir daha asla yapmayı ya da görmeyi planlamadığım bir şey." Nefes aldı. Kendini toparlamaya çalışırken göğsü hızla inip kalkıyordu. "Hailee'nin ihtiyacı olan en son şey

Storm ile. Kulübünüzün ne tür adamlarla uğraştığını biliyorum ve kız kardeşimin kendisine zarar verebilecek bir şeyle ya da biriyle ilişkiye girmesine seyirci kalamam. Anladın mı beni?"

Kollarımı masanın üzerine koyarken ben de onun bakışlarına karşılık verdim. "Seni anlıyorum Bronze. Hem de tamamen. Ama Hailee'ye zarar gelmesine asla izin vermem. Bu benim cesedimi çiğnemek olur."

Ayağa kalktı. "Bunu duymakla ilgilenmiyorum. Sana söylüyorum, kız kardeşimden uzak dur."

Birkaç adım uzaklaşırken, "Onu bırakmıyorum Bronze," diye seslendim.

Durdu ve yüzünü bana döndü. Kafasından buharlar fışkırıyordu. "Seni uyarıyorum, Şeytan. İstedığimi yapmazsan sonuçları hiç de hoş olmayacak." Tek kelime daha etmeden masasına doğru yürüdü.

Arkasından baktım, sinirlenmişim. Beni istediği kadar tehdit edebilirdi ama hiçbir şekilde kız kardeşinden uzaklaşamazdım. O istemediği sürece. Ve o zaman bile, elinde lanet bir kavga olurdu. Ben kolay pes eden bir adam değildim. Çocukluğumdan beri bir savaşçıydım, babam bundan emin olmuştu ve bunu yakın zamanda değiştirmeyecektim.

BİR SAATTEN FAZLA BİR SÜRE SONRA, akşam yemeğinin sonuna doğru Jen'den aldığım telefonun ardından King'in evine vardık. Perişan haldeydi ve Shannon hakkında saçmalayıp duruyordu. Söylediklerine bir anlam veremediğim için ona sakinleşmesini ve eve gelirken uğrayacağımı söyledim.

King'in evinin önüne geldiğimizde Hailee, "Ben burada bekleyeceğim," dedi.

"Sanki bekleyeceksin de. Gecenin bu saatinde karanlıkta tek başına durmana izin veremem."

Elini boynuma doladı ve beni öpebilmek için kendine çekti. "Senin bu korumacı yanın beni çok heyecanlandırıyor patron. Umarım bu çok uzun sürmez çünkü beni soymana gerçekten ihtiyacım var."

İnledim ve kışına bir tokat attım. "Uzun sürmese iyi olur. King yokken Jen bu hafta oldukça duygusaldı, bu yüzden muhtemelen birinin ona her şeyin yoluna gireceğini söylemesine ihtiyacı var. Çok uzun sürmez."

Hailee kaşlarını çattı. "Bir sorunu mu var?"

Ona Jen hakkında hiçbir şey söylememiştim ve daha fazlasını da paylaşmayacaktım. Bu Jen'in ve King'in anlatması gereken bir hikâyeydi. "O yokken Jen hastaydı. İyi olduğundan emin olmak için onu kontrol ediyordum."

Kaşları gülümsemeye dönüştü. "Sen iyi bir adamsın, Devil."

Böyle düşünmeye devam etmesine izin vermek ile ona çok yanlış düşündüğünü söylemek arasında gidip geldim. Sonunda, "Tamam, hadi yapalım şu işi de seni evime götürüp içine gireyim," dedim.

Ön kapıya doğru ilerledim, yaklaştığımızda içeriden King'in sesini duyunca şaşırdım. Sydney'e dönmek üzere olduğunu biliyordum ama geldiğinden haberim yoktu.

Ne konuşulduğunu anladığımda "Siktir," diye mırıldandım. Shannon hakkında tartışıyorlardı. Onları rahatsız etmek istemediğim için kapıyı çalmakta tereddüt ettim ama Jen, King'in asla değişmeyeceğini bildiğine dair bir şeyler haykırınca ve o da öfkeyle karşılık verince, bana ihtiyaçları olabileceğine karar verdim. King'in biraz stres atması için bile olsa. Uzun zamandır ondan böyle bir öfke duymamıştım ve buna neyin sebep olduğunu merak ediyordum.

Parmak uçlarımı kapıya doğru kaldırarak, bağırışlarının duyulabileceği kadar yüksek bir sesle kapıyı çaldım. Birkaç dakika sonra King kapıyı çekerek açtı ve vahşi gözleri benimkilerle buluştu. Onda gördüğüm çılgınlık karşısında keskin bir nefes aldım. O gece sadece öfkesi değil, deliliği de ortaya çıkmıştı.

Hay sikeyim.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu ve tedirginlik tenime yayıldı.

Hailee'yi buraya getirmemeliydim.

"Şeytan," diye havladı King, dikkati sadece benim üzerimdeydi. Arkamda duran Hailee'yi fark etmiş gibi bile görünmüyordu. "Burada ne işin var?"

King'in yanında hiç tereddüt etmemiştim. Onan pek çok kişinin duyduğu korkuyu hiç hissetmemiştim. Ancak o anda hissettim. Kendim için değil ama Hailee için. Nedenini tam olarak kestiremiyordum, çünkü onu incittiğine inanmıyordum ama yine de onu ondan koruma ihtiyacı içimde çalkalanıyordu.

"Jen beni aradı. Üzgün ve kafası karışık görünüyordu, ben de ona geleceğimi söyledim. Evde olduğunu fark etmemiştim."

"Sen gittiğinde onu aradım," dedi Jen, King'in arkasında belirerek. Gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzü rimel izleri ve şişkinlikle boyanmıştı. Ama onu ne kadar üzmüş olursa olsun, tanıdığım eski Jen yeniden ortaya çıkmış gibiydi. Bütün hafta boyunca onu bir an bile görememişim.

ziyaret ettim. Yumuşak ve misafirperverdi, yardımımından memnun görünüyordu. Şimdi karşımda duran Jen'in gözlerinde sert bir parıltı ve yıllar öncesinden onunla özdeşleştirdiğim "benimle uğraşma" duruşu vardı.

King'in göğsü yükseldi ve bir süre nefesini tuttu, sanki ona karşı kendini kaybetmemek için çok çalışıyormuş gibiydi. Sonunda uzun bir nefes verdiğinde, "İçeri gel, zaten konuşmamız gereken şeyler var" dedi. Kenara çekilerek içeri girmemi işaret etti.

Bir an tereddüt ettim. King hiçbir şeyi kaçırmazdı, bunu da kaçırmadı. Ve her zaman olduğu gibi çok zekiydi, "Tanrı aşkına Şeytan, onu da yanında getir. Ona zarar vermeyeceğim."

Bu sözlerle birlikte evine geri döndü.

Jen'in gözleri benimkilerle buluştu, biraz daha yumuşaktı. "Sizi bu işe bulaştırdığım için üzgünüm ama ben sizi aramadan hemen önce eve geldi ve tamamen psikopatlaştı. O-"

King'in sesi başka bir odadan böğürdü. "Jen, kışını kaldırıp buraya gel ve sızlanmayı kes."

Jen kaskatı kesildi. "Ona neden geri döndüğümü bilmiyorum. İşlerin asla değişmeyeceğini bilmeliydim."

Kaşlarımı çattım. "King'le tekrar bir araya geleceğinizi mi düşündün?" Geçen gün bana aralarındaki ilişkinin farklı olmasını dilediğini söylemişti, ben de bunun barışma umutlarının olmadığı anlamına geldiğini düşündüm.

Bana cevap verirken kullandığı kelimeler hayal kırıklığı, incinmişlik ve acının bir karışımıydı. "Hep bir umut besledim Şeytan, ama o adam asla değişmeyecek. Hiçbir kadın onun ilk aşkıyla rekabet edemeyecek ve kalbindeki en üst yer için onu yenemeyecek."

Uzaklaşırken onu izledim, yenilgi vücuduna öylesine yapışmıştı ki bunu atlatıp atlatamayacağını merak ettim.

Hailee'nin elini tuttum. "İyi misin, sevgilim?"

Başını salladı, hiç tereddüt belirtisi yoktu. "Ben de iyiyim."

King'i mutfağında bulduğumuzda bana bir bardak rom uzattı. "İç kardeşim, sana söyleyeceklerim için buna ihtiyacın olacak."

İçkiyi aldım ve yarısını devirerek içtim. King bir haberi mideme indirmek için alkole ihtiyaç duyacak kadar kötü olduğunu düşündüğünde, bir şeyler döndüğünü anlamıştım.

King'in gözleri Hailee'ye takıldı. "Kimsin sen?"

"Hailee." Sesi sakın ve King'den etkilenmemiş gibiydi ama vücudu gergindi.

"Ve?" Sözüne kesti. King, kulüp üyelerinin çıktığı kadınlara karşı sabırla tanınmazdı. Resmiyet kazanana kadar değil. O zaman onlara ayıracak çok vakti olurdu.

"Ve bunun çok uzun sürmeyeceğini umuyorum çünkü Şeytan buraya gelme çağrısını almadan önce beni eve götürüp becermek üzereydi," dedi, vücudu gerginliğini biraz kaybetmişti.

King sessizce ona baktı, yüzü bomboştu. Zihninin boş olmadığından emin olabiliydiniz. Beyni düşünceleri büyük bir hızla işliyor olmalıydı. Sonunda romunun kalanını boğazından aşağı attı ve şöyle dedi: "Jen, Hailee'yi salona götür. Şeytan'la yalnız konuşmak istiyorum."

Jen, King'e kızgın bir bakış fırlattı ve bir şeyler söylemeye başladı ama King'in yüzü karanlık bir uyarıyla kaplandı ve "Şimdi!" diye bağırdı.

Jen'in yüzü buruştu ve "İstedğin zaman lanet olası bir pislik olabilirsin" diye tükürdü.

King'in gözleri onu bırakmadı. "Evet, bazı günler içimdeki pisliği ortaya çıkarmak için bir orospu olmak gerekiyor ve sen bugün bu pisliğin anasını ağlatmayı başardın." Hailee'yi de yanına alarak odadan çıkarken onun hareketlerini izledi. Yalnız kaldığımızda çenesini arka bahçeye doğru salladı ve "Bunu dışarıda halletmeliyiz" dedi.

Onu bahçenin ortasına kadar takip ettim. Karanlık üzerimizi örtmüştü ve gecenin sıcaklığı tenimize yapışmıştı. Sydney'de lanet olası bir sıcak hava dalgasının ortasındaydık ve bu durum zaman zaman doğru düşünme yeteneğime zarar veriyordu. Ancak düşüncelerim gayet açıktı. Bir şey King'i ürkütmüştü ve tehlikenin yaklaştığını hissediyordum.

"Shannon'ı bulduk," diye başladı. "Artık kimse için sorun olmayacak. Ama birlikte oldukları sırada Jen'in ona söylediği bazı şeyleri bana anlattı ve muhtemelen geri dönüp bizi kığımızdan ısıracak."

"Tanrım, ona ne anlatmış?"

"Kulübün işleyişiyle ilgili bir sürü şey. O ve ben birlikteyken bize kimlerin destek verdiğini. Müttefiklerimiz ve düşmanlarımız kimlerdi, bu tür şeyler."

"Ama bunların çoğu değişti King. Bu bize nasıl zarar verecek? Özellikle de artık ölmüşse."

Sesi düştü. "Ona Musa'dan bahsetmiş. Ve tahminimce eğer federaller bu konuyu araştırıyorsa ya onlara ya da bir başkasına söylemiştir."

"Lanet olsun." Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim, içimi bir korku kapladı. "Bunu ona neden söylesin ki? Ve tam olarak ne yaptı

biliyor mu?"

"Biz de bu konuda tartışıyorduk. Ona anlattığında sarhoş olduğuna ve pek bir şey anlatmadığına yemin ediyor. Olanları tam olarak bilmiyor, çünkü ona hiç anlatmadım, ama sanırım federalleri zor durumda bırakacak kadarını biliyor." Sert bir nefes verdi. "Yemin ederim, kadınlar çoğu zaman değerlerinden çok daha fazla güçlük çıkarıyorlar. Jen'in kulüpte gizlice dolaşıp dedikodu ve bilgi sızdırdığını bilmeliydim."

O hafta Jen'le vakit geçirip onun farklı bir yönünü gördükten ve bu gece King'le barışmak için duyduğu çaresizliği dinledikten sonra, tüm bu yeni bilgileri sindirmeye çalışırken bir an durakladım. Jen'i kötü niyetli ve intikamcı bir sürtük olarak damgalamak kolay olabilirdi ve kesinlikle bu tasarıya uysa da, bundan çok daha karmaşık olduğunu biliyordum. Onu affetmenin kulübe bir faydası olmayacaktı ama yine de ondan tamamen nefret etmeyi kendime yediremiyordum.

"Tamam, geri dönüp söylenenleri ya da yapılanları değiştiremeyiz. Ve seni tanıyorum King, şu anda ona ne kadar kızgın olsan da, sonunda hiç değilse bebeğin iyiliği için onun yanında duracaksın. Bu da onunla bir tur daha atmanın anlamsız olduğu anlamına geliyor. Neden onunla konuşmama ve neler öğrenebileceğime bakmama izin vermiyorsun?"

Bir süre sessiz kaldı; ondan gelen tek ses öfkeli nefesleriydi. Öfkesi, isteğime hayır diyeceğini düşünmeme neden oldu ama kabul ettiğinde beni şaşırttı. "O kadın bir gün benim mutlak ölümüm olacak. Bunu biliyorum ama yine de ona asla hayır diyemem. Yüzüm mosmor olana kadar ona bağırabilirim ve göğsümün öfke, nefret ve sevgiyle yırtılmış gibi olduğunu hissedebilirim. Ama yine de hayır diyemiyorum." Kelimeler öfkesiyle birlikte ağzından döküldü. Sonunda, elinde kalan tek şey ezici bir güçsüzlük duygusuydu. Bu bana onu böyle gördüğüm tek anın da Jen'le ilgili olduğunu hatırlattı.

"Anlıyorum kardeşim."

Ben de anladım. Onun hakkında söyledikleri, babamla ilgili derinlere gömdüğüm duygularımı canlandırdı. Öfke, nefret ve sevgiyle örülü incinmiş duygular. Ancak, tıpkı King gibi, babam on beş yıl sonra bile bana ulaşsa ve her şeyin farklı olabileceğine dair bir umut verse, hayır diyemeyeceğimi biliyordum. Evet demek beni mahvedebilecek olsa bile.

"Konuş onunla, Şeytan. Neye ihtiyacımız olduğunu öğren."

İçeri döndüm ve Jen ile Hailee'yi salonda konuşurken buldum.

Jen bana baktı. "Hailee'nin sabah bulantıları hakkında çok fazla bilgisi var. Benim için bir çaresi olabileceğini umuyorum."

Jen ve King birbirlerine çok benziyorlardı. Sanırım bu yüzden bu kadar çok çatışıyorlardı. On dakikadan kısa bir süre içinde bir uç duygudan diğerine geçebilen tanıdığım tek insanlar onlardı. Öfkesi gitmiş, yerine sakin ve mutluluğa yakın bir şey gelmişti.

Hailee onun koluna hafifçe dokundu. "Bu ilaç anlattığım herkeste işe yaramadı ama bazı harika sonuçları oldu."

"Çare nedir?" King arkamdan sordu.

Bize katılabilmesi için kenara çekildim. Odaya girmeyince ona dönüp baktığımda kollarını göğsünde kavuşturmuş, sert bakışlarını yine yerinde buldum. Jen'le olan ilişkisinin gerçeğini kabullenmiş gibi görünse de, ikisinin de işini kolaylaştıracak gibi görünmüyordu.

Jen'in temkinli bakışları onun üzerinde kaldı. "Sabah yataktan kalkmadan önce bir bardak süt ve bir sütlü ararot bisküvisi. Öğleden sonra çok işe yarayacağından emin değiliz ama artık çoğunlukla sabahları hasta oluyorum, bu yüzden bunun iyileştireceğini umuyorum."

King dikkatle dinledi ve dikkatini Hailee'ye vermeden önce başını salladı. "Hailee, sanırım seninle konuşmamızın zamanı geldi. Şeytan'ın evime getirdiği her kadınla biraz zaman geçirmek istediğini düşünüyorum, bu da benim de tanımak istediğim bir kadın olduğu anlamına geliyor."

Hailee'nin gözlerinden şaşkınlığı okunuyordu ama ayağa kalkıp kabul etmekte tereddüt etmedi. Daha önce hissettiğim endişe azalmış ve yerini King'in Hailee'ye iyi davranacağına dair güvene bırakmıştı.

Onlar gittikten sonra Jen bana döndü ve "Benimle konuşmanı istiyor, değil mi?" dedi. İçini çekti. "Bugünlerde benimle uğraşma şekli bu gibi görünüyor."

Onun yanına oturdum. "İstiyor ama bu benim fikrimdi. Belli ki ikiniz bir yere varamıyordunuz."

İğneleyici cevabı hemen geri geldi. "Belli ki. Ama bunun nedeni söyleyeceğim hiçbir şeyi dinlemek istememesiydi. Yanılıyorsam beni düzeltin, King'in istediği olmadığında verdiği tepki bu gibi görünüyor. O hep böyleydi."

Eğer onunla bir yere varmak istiyorsam, onu bu işe alıştırmam gerekiyordu. "İşlerin kendi istediği gibi gitmesini seviyor Jen, ama hepimiz böyle değil miyiz? O mükemmel değil, bu kesin. Ama sen öyle misin?"

Bunun üzerine ateşlendi. "Hayır, ama öyle olduğumu hiç söylemedim!"

"Biliyorum. Ayrıca seni derinden incittiğini de biliyorum. İçini dışını bilmiyorum ve bilmek de istemiyorum. Ama seni önemsedığını biliyorum, sen önemsemediğini hissettiğinde bile."

Vücudu sarktı ve King'le olan mücadelesine getirdiği ruh ondan çekildi. "Biliyorum," diye fısıldadı, sesi kırılmak üzereydi. Yüzünden bir damla gözyaşı süzüldü. "Onunla kavga etmekten kendimi alamıyorum. Bazen birbirimizin içindeki kötülüğü ortaya çıkarıyoruz. Diğer zamanlarda ise o harika biri oluyor ve onu neden bu kadar çok sevdiğimi hatırlıyorum." İçinden bir hıçkırık koptu ve dehşet içinde bana bakarken ellerini ağzına kapattı. "Ben ne yaptım, Şeytan? Bunun için beni asla affetmeyecek."

Sessizce oturdum ve o parçalanırken onu izledim. Sorusuna cevap olarak söyleyebileceğim hiçbir şey yoktu. Bunun ilişkilerine ne yapacağını bilmiyordum. Onu affedeceğinden şüpheleniyordum ama belki de bunu kalbine saplanmış bir başka bıçak olarak saklayacak ve kendisine ve kulübüne yaptıklarından nefret etmeden ona bakabilmeyi umacaktı.

Ellerine uzandım ve onları yüzünden uzaklaştırdım. "Jen, beni dinle." Dikkatini çektiğimde devam ettim: "Olan oldu. İkiniz de bununla nasıl yaşayacağınızı bulmak zorundasınız ama bunu yapmanın tek yolu dürüstçe konuşmak ve Shannon'a ya da bana tam olarak ne söylediğinizi anlatmak. Burada neyle karşı karşıya olduğumuzu bilmemiz gerekiyor ki kulübü ve ilgili herkesi korumak için önlemler alabilelim."

Çıldırılmış bir kadın gibi ileri geri, tekrar tekrar başını salladı. "Moses hakkında bildiğim tek şey, bir sabah kulübün kapısının önüne atıldığı ve onu doğuran kulüp fahişesinin o günün ilerleyen saatlerinde kendini öldürdüğüydü. Olayla ilgili duyduğum bir sonraki şey ise bebeğin ve babasının kaybolduğuydu." Sandalyede yana doğru kayarak bana yaklaştı ve sesini alçalttı. "Ama kaybolmalarının babanın bebeği alıp gitmesinden kaynaklanmadığını biliyorum. King'in bir gece telefonda bu konudan bahsettiğini duydum, çocuğa ne olduğuna dair hiçbir fikri olmadığını ama tüm izlerin temizlendiğini ve daha sonra kimsenin bir şey kanıtlamayacağını söyledi."

Hay sikeyim.

"Shannon'a da böyle mi söyledin?"

"Evet" diye fısıldarken korkudan gözleri parlıyordu.

King endişelenmekte haklıydı ve bir şişe romun içinde boğulmak için belirgin bir dürtü hissettim. Ayağa kalktım. "Bu bilgiyi King'e ileteceğim." Ona bakmakta zorlandım; King'in onu boğazlamak istemediğini nasıl başaracağından emin değildim.

Gitmeye çalışırken parmakları beni pençeledi, kolumu kavradı. "Bekle!" Ayağa kalktı. "Sence King tüm bunları öğrendiğine göre şimdi ne yapacak?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Benimle dalga geçiyorsun, değil mi?" Sessiz kaldı.

Ellerini gevşeterek, "Ne yapacağını sanıyorsun Jen? Güvenine ihanet ettin ve onu ve değer verdiği her şeyi riske attın. Bence ne yapacağını biliyorsun." Yine de, bana zaten yapacağını söylediği şeyi yapacağını düşündüm - ona hayır diyemeyecekti. Ayrıca, annesi Jen olan bir çocuğu kendi başının çaresine bakması için bırakmazdı.

Birkaç kez hızla gözlerini kırptırdı. "Evet," dedi sessiz bir tedirginlikle.

O zaman yanından ayrıldım ve onu bir daha görmek zorunda kalmamayı umdum. King'e yaptığı gibi bir ihanet anlayabileceğim bir şey değildi ve onun hayatında olduğu gibi benim hayatımda olsaydı, bununla nasıl başa çıkacağımdan emin değildim. Affetmek zor bir savaş olacaktı.

Onu ve Hailee'yi buldum. Bana bir bakış attı ve bir şeyler olduğunu anladı. "Ben sizi yalnız bırakayım."

Onun gidişini izlerken King, "Ondan hoşlandım." dedi. Sonra bana döndü. "Ama bana söyleyeceğin şeyden hoşlanmayacağım, değil mi?"

Başımı salladım. "Hayır."

Ona bu bilgiyi aktardıktan sonra uzun bir süre sessizce oturdu ve sonunda, "Eğer bebeği olmasaydı, onu anında kapı dışarı ederdim," dedi. İkileminin her zerresini hissettim. Bana son bir kez bakarak, "Bizi gerçekten sevdiklerini söylerken kalplerimizi söküp kanlar içinde yere serenleri neden sevmeye devam ediyoruz?" dedi.

HAILEE

BenŞeytan'a sokuldum ve karnında desenler çizdim. Saat hâlâ erkendi, altı civarıydı ve o henüz uyanmamıştı. Genellikle o saatlerde uyanırdı. Ama bu sabah ölü gibi uyuyordu.

Bir gece önce King'in yanından ayrıldıktan sonra biraz keyifsizdi. Konuştukları her neyse onu, King'i ve Jen'i çok etkilemişti. Orada işimiz bittiğinde hiçbiri konuşmuyordu. Devil ve King birbirleriyle iyi görünüyordlardı ama ikisi de Jen'e bakamıyordu.

Seks yaparken bile sakinleşmişti. Vahşi ve tutkulu olmak yerine, yavaş ve derin olmuştu. Bana her zamanki gibi her yerimi tüketmek ister gibi bakmak yerine, gözleri bambaşka bir şey ifade ediyordu. Beni okumaya çalışıyormuş gibi hissettim. Sanki bir şeyleri anlamaya çalışıyordu. Ama neredeyse hemen uykuya dalmıştık, bu yüzden ona bunu sorma şansım olmadı.

"Derinlere gömdüğün ne gibi sırların var?" Göğsünü öperken fısıldadım.

Onu neredeyse iki haftadır tanıyordum ve onunla tamamen rahat hissediyordum. Yine de onun hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordum. Yine de ilişkimiz hala doğru geliyordu ve her zamanki yeni ilişki gerginliğini yaşamamıştım. Onu daha derin bir seviyede tanımayı umutsuzca istiyordum ama istemediği bir şeyi paylaşması için onu zorlamak istemiyordum. İlişkilerimin bu şekilde ilerlemesinden hoşlanmıyordum. Eğer bir erkek bana açılmak için zaman istiyorsa, yatırım yaptığını hissettiğim sürece bununla yaşayabilirdim. Ve Devil bana yatırım yaptığını açıkça göstermişti.

"Günaydın" diye mırıldandığında düşüncelerimi böldü.

O konuştuğunda neredeyse yerimden sıçrayacaktım. Yüzümü ona çevirdiğimde, her şeyi gören o gözlerinin bana odaklandığını gördüm. Beni sık sık yoğun bir şekilde izlemesi midemde kelebekler uçuşmasına neden oluyordu. "Günaydın."

Kolunu bana doladı ve elini sırtımdan aşağı kaydırarak popomun hemen üzerinde dinlendirdi. "İyi uyudun mu?" Tanrım, sabahları ilk iş onun sesini nasıl da severdim. Yani her zaman seviyordum ama özellikle de uykudan boğuk boğuk olduğu zaman.

Onunla ten tene olmama rağmen daha da yakınlaşmaya çalıştım. İşim bittiğinde neredeyse onun üzerine uzanmıştım. "Yaptım. Yaptın mı? Çok yorgundun."

"Uzun bir hafta oldu. Bittiğine sevindim, çünkü şimdi iki gün boyunca tamamen benimsin."

Yüzümü buruşturdum. "Yapmam gereken iki masaj var ve sonra da bu akşam sahneye çıkmam gereken bir düğün var, unuttun mu? Bu da oraya gitmek ve hazırlanmak için saat birden hemen sonra çıkmam gerektiği anlamına geliyor. Bu da on bir buçuk gibi hazırlanmaya başlamam gerektiği anlamına geliyor."

"Kahretsin, hazırlanman bir buçuk saat mi sürüyor? Ne yapman gerekiyor?"

Yüzümü buruşturdum ve ona ofladım. "Erkeklerin kadınların sihirli bir şekilde güzelleştiğini düşünmelerine bayılıyorum. Gerçekten, saç ve makyaj yapmak ve giyinmek için kaç saat harcadığımızı bilseydin, erkek olarak doğduğun için ne kadar şanslı olduğunu anlardın."

Sırıttı ve dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. "Benimle edepsiz konuşmaya devam et, güzelim. Biliyorsun, sen beni azdırdığında aletim sertleşiyor."

Onu görmezden gelerek, "Demek ki sende ayrılmadan önce yaklaşık sekiz saatimiz var. Ama yarın bütün gün boşum."

"Buna güveniyorum" derken kolunu bana doladı. Bu ilgimi çekti. "Neden? Bir şey mi planladın?"

Parmaklarını hafifçe tenimde gezdirdi. "Seni Giriş'e kadar uzun bir gezintiye çıkarabileceğimi düşündüm." "Belki sana bir bikini giydirir ve günü güneşte geçiririz." diye eklerken yüzüne seksi bir gülümseme yayıldı.

Parmak ucumla dudaklarında gezindim ve "Bikini ha? Ya ben bikini giymeysen?"

Kaşlarını çatarak alnında çizgiler oluştu. "Neden yapmayasın ki? Vücudun bikini için yaratılmış, Hailee."

"Belki de erkeklerin beni süzmesinden hoşlanmıyorumdur." Ben sevmiyordum. Bundan nefret ederdim. Ve yaklaşık on beş yaşımdan beri bikini giymemiştim.

"Sen benimleyken sana bakmak bile istemezler." Ruh hali biraz karardı ve bikini giymemin çok kötü bir fikir olabileceğini anladım.

"Benim bikinim yok, o yüzden bütün bu konuşma boşa gitti. Şimdi söyle bana, dün gece kardeşimle ne konuştunuz? Bu konuyu hiç konuşmadık." Bana eve döndüğümüzde konuşacağımızı söylemişti ama King'i ziyaret ettikten sonra her şey unutuldu.

Beni oyaladı ve belki de beni geçiştirmeye çalışacağını düşündüm ama yapmadı. "Bir erkek kardeşin kız kardeşinin yeni sevgilisine yaptığı gibi beni sorguya çekti."

Aaron'ı bir daha gördüğümde öldürecektim. "Özür dilerim. Gördüğüm her erkeğe bunu yapıyor. Onlara tam bir pislik gibi davranıyor ve genellikle onları korkutup kaçırıyor."

Şeytan beni de yanına alarak yuvarlandı, böylece onun altında kaldım. Ellerini iki yanımdaki şiltenin üzerine koyarak beni kafese kapattı ve "Hiçbir şey ya da hiç kimse beni korkutamaz Hailee. Kardeşin için endişelenme. Sana zarar vermeyeceğimi anladığında yola gelecektir."

Aaron'un Şeytan'ı uzaklaşmaya ikna etmesinden endişe ettiğimi fark etmemiştim ama kimsenin onu korkutamayacağını söylediğinde içimi kaplayan rahatlama bana aksini söyledi.

Ona gülümseyerek duşa girmesi için ikna etmeye çalıştım. Sabahları beni becermesi için tercih ettiğim yer orasıydı. "Sanırım bunu duşa taşımalıyız."

Aklımın tam olarak nereye gittiğini bilerek sırtıttı. "Bunun için her zaman hazır olduğumu biliyorsun." Hızla yataktan kalktı ve ben de hemen arkasından gittim, ancak beni omzunun üzerinden kaldırıp banyoya götürdüğünde hazırlıksız yakalandım. Şaşkınlığıma gülerek, "Ve sakın o bikiniyi unuttuğumu sanma. Seni bikini giymen gerektiğine ikna etmeyi kendime görev edindim."

Her ne kadar bikini giymeye hiç niyetim olmasa da, onun kararlılığını sevmiştim. Belki de sadece benden gerçekten hoşlandığı ve bunu bana göstermek için elinden geleni yaptığı gerçeğiydi. Bir kızın hayatında buna ihtiyacı vardı ve ben bunu yaşamayalı çok uzun zaman olmuştu.

"BIRAK BENİ!" Şeytan beni kollarına alıp salondan yatak odama taşırken çığlık attım. Beni görmezden gelip yoluna devam ederken gözleri sinsi bir niyetle parlıyordu.

Sabahı onun evinde birlikte geçirmiştik ve sonra işe hazırlanabilmem için beni evime geri getirmişti. Saat on bir buçuğa yaklaşıyordu ve Dylan'ın beni almaya gelmesine sadece beş dakika vardı. O gün için şoförüm olmayı kabul etmişti.

"Bu akşam düğünden sonra seni almamı kabul edene kadar gitmene izin vermeyeceğim," dedi Şeytan beni yatağıma bırakırken. Bu konuda ileri geri tartışıyorduk ve her zamanki talepkâr halini takınmıştı.

Ona bakarken dirseklerimin üzerinde dinlenebilmek için yer değiştirdim. "Neden bu konuda benimle tartışıp duruyorsun? Dylan'ın beni eve getirmesini çoktan ayarladım. Eğer bu seni mutlu edecekse beni senin evine bırakmasını sağlayabilirim."

"Beni mutlu edecek tek şey gelip seni kendim almam olur. Bana adresi ve saati ver, sonra gidip Dylan'ı bekleyebilirsin."

"İşte mesele de bu. İşimin ne zaman biteceğini asla bilemiyorum. Yani, saat on bire kadar rezervasyonumuz var, ama bazen o kadar eğleniyoruz ki bizi dışarı atana kadar çalmaya devam ediyoruz. Yani, bu-"

Sözümü keserken üstüme çıktı. "Sevgilim, adres," dedi zorla ve pes edip ona istediğini vermenin zamanının geldiğini biliyordum.

"Tamam," diye mırıldandım, "ama kalmaya karar verirsek orada oturup parmaklarını oynatarak beni beklerken sızlanma."

"Tanrım, kadın, seni beklerken bir gün boyunca mutlu bir şekilde oturup parmaklarımı oynatacağımı düşünmüyor musun?" Yüzünü eğip dudaklarımı bir öpücükle yakalamadan önce gözleri benimkileri aradı.

Tıpkı sözlerinin tadını çıkardığım gibi öpücüğünün içinde eridim. Ve Cherry Vivid ile konserler verdiğim hayatımda ilk kez o gece çalmak istemedim. Olduğum yerde, Devil'in kollarında kalmak istedim.

Hava almak için ayağa kalktığımızda, şehvet dolu gözlerle bana baktı. "Gitmeni istemiyorum," diye homurdandı. Arkasına yaslanıp parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Senin için çok sertim. Her zaman, çok sert. Sadece seni düşünmek bile beni oraya götürüyor."

Gömleğine uzandım, bir avuç tuttum. "Ben de gitmek istemiyorum," dedim, sesim en az onunki kadar etkilenmişti.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra nihayet üzerimden kalktı ve kalkmama yardım etmek için elini uzattı. Kıçımı tokatlayarak, "Hadi, seni dışarı çıkaralım da seni yatağa atıp buradan çıkamayacağın kadar sert sikmeyeyim," dedi.

Tam olarak onun istediği şeyi istiyordum, bu yüzden dediğini yapmak en güvenlisiydi. Yatak odasından çıktığımda kapı çaldı.

Tanrı'ya şükür.

Dylan'ın zamanlaması mükemmeldi.

Ancak kapıyı açtığımda Dylan diğer tarafta durmuyordu. Wayne duruyordu.

"Hailee," diyerek beni gülümseyerek karşıladı.

Oh.

Tanrım.

Tanrım.

Hayır.

Hayır.

Hayır. Hayır.

Hayır.

Bir yandan kapıyı tutarken bir yandan da Tanrı'ya bana bir çıkış yolu vermesi için en az on acil dua gönderdim. Şu anda. Zeminin çökmesine ve cehenneme doğru kaymama izin verebilirdi. Çünkü gönderilmem gereken yer orasıydı.

Dünyanın en kötü insanıyım.

O yokken Wayne'le birkaç kez telefonda konuşmuştum.

Devil ile yatmaya başladığımda.

Teknik olarak hâlâ Wayne'le çıkıyordum.

Onu oyalamak ve yalan söylemek istememiştim ama biriyle telefonda bir daha görüşmek istemediğinizi söylemek aptalca bir hareketti. Bu yüzden eve dönene kadar beklemeye ve sonra ona haberi vermeye karar verdim.

Habersizce kapıma gelmesini beklemiyordum. Şeytan oradayken.

Ayaktayken. Sağda. Arkamda. Benim arkamda.

"Uh, Wayne. Selam." Kahretsin, sesim daha zavallı çıkabilir miydi? Dilim tutulmuştu. Sadece bu da değil, ter damlamak üzere olduğumdan emindim. Zaten sıcak bir gündü ama ateşim iki katına çıkmıştı. En azından.

Şeytan'ın eli belime dolanırken, vücudu bir erkekten gördüğüm en sahiplenici hareketlerden biriyle benimkine yapıştı. Eğer bu kadar yıpranmamış olsaydım, bundan tahrik olurdu.

Wayne'in gözlerindeki gülümseme, Şeytan'ın elinin belime dolandığını ve beni kendisine doğru çektiğini izlerken kayboldu. Başını kaldırdığında bakışları benimkilerle kısa bir süre buluştuktan sonra beni geçip Şeytan'a baktı.

"Wayne," dedi Şeytan, sesi derin ve hırçındı. *Baskın.*

Wayne'in bakışları tekrar benimkilere kaydı. "Neler oluyor, Hailee?"

Endişe göğsümü yaktı. Yüzleşmelerden nefret ederdim. Ama bundan da öte, insanları incitmekten nefret ederdim. "Özür dilerim Wayne... Sana telefonda söylemek istemedim." Sözcüklerimin üzerinde yine tökezledim ama sonunda onları çıkarmayı başardım.

"Ne yani? Şimdi de onu mu beceriyorsun?" Wayne sorusunu bana zehir gibi fırlattı ve ben geri çekildim.

Şeytan'ın diğer kolu göğsümü çevreledi ve beni sıkıca kendine çekti. "Artık gidebilirsin Wayne," diye emretti. Ses tonunda duyduğum kötü niyetle içimi bir ürperti kapladı. Yine de çok sakindi. Onun ateş hattında olmak istemezdim, çünkü bu tür bir sakinlik ateşten daha tehlikeliydi.

Wayne onu görmezden geldi. "Lanet olası bir cevap istiyorum Hailee. Onunla yatıyor musun?" Gözleri tiksintiyle parlıyordu ve onunla bir kurşundan kaçtığımı fark ettim. Bana böyle davranan bir adamla hiçbir şekilde birlikte olmak istemedim. İhanete uğramış hissetse bile.

Şeytan pozisyonlarımızı değiştirip kendini önüme koyduğunda bu düşüncüyü sindirecek zamanım olmamıştı. Sakinliği kaybolmuş, yerini daha önce onda görmediğim bir vahşiliğe bırakmıştı.

"Onunla bir daha bu şekilde konuşursan, hayatında tek kelime daha etmeyeceğinden emin olurum. Şimdi arkanı dön ve geldiğin yere geri git."

Wayne'in cevap vermesini beklerken kalbim daha hızlı atıyordu. Elimi Şeytan'ın sırtına koyduğumda kaya gibi sert olduğunu gördüm. O kadar gergindi ki, Wayne dediğini yapmak yerine onunla tartışmayı seçerse tepkisinin ne olabileceğinden endişelendim.

"Ne düşündüğümü biliyor musun?" Wayne tükürdü.

"Ne?" Şeytan'ın sırtı daha da gerildi, sanki her an saldırmaya hazırды.

Keşke bir pislik olsaydım da Wayne'e telefonda söyleseydim diye deli gibi diledim. Şeytan'ın bu işe karışmasını istemiyordum çünkü her şey bir anda cehenneme dönecek gibi görünüyordu.

Wayne göğsünü kabarttı. "Bence erkekleri nasıl seçeceğini bilmiyor. Sen bir domuzsun ve ona benim davrandığım kadar iyi davranman mümkün değil. Siz ikiniz birbirinizi hak ediyorsunuz."

Ayrılacakmış gibi bir adım geri attı ama Şeytan'ın eli uzandı ve onu yakaladı. Ona yaklaşan Şeytan hırladı: "Ve ne düşünüyorum biliyor musun, orospu çocuğu? Benim hakkımda hiçbir şey bilmediğini ve başka bir insanı yargılamak için bu kadar acele etmemen gerektiğini düşünüyorum. Ayrıca şu anda gitmezsen kendimi daha fazla kontrol edemeyeceğimi düşünüyorum. Yumruğum suratını parçalamak için kaşınıyor."

Daha önce hiç Şeytan kadar gergin bir adamla çıkmamıştım. Şiddet patlaması beni korkuttu ve daha ileri gitmesini engelleme ihtiyacı hissettim. Özellikle de tüm bunlar benim hatam olduğu için.

Gergin havayı yararak kendimi Şeytan'ın önüne attım. Beni geri çekmeye çalışmasını görmezden geldim ve elimi "Geri çekil" der gibi göğsüne koydum. Wayne'e bakarak sertçe, "Bu şekilde olduğu için özür dilerim ama kararımı kabul etmen gerekiyor. Ve bence bu iş hiçbirimizin istemediği bir yere varmadan önce gitmen en iyisi olur."

Muhtemelen olduğundan daha uzunmuş gibi hissettiren bir süre boyunca bana ters ters baktı. O kadar gergindim ki, Şeytan'ın ona yumruk atacağından endişeleniyordum ve bu da konsantrasyonumu bozuyordu. Sonunda "Tamam, gidiyorum" dediğinde rahat bir nefes aldım. Ben gidiyorum. Ama haklı olduğumu anladığında sürünerek bana geri gelme."

Şeytan elimi göğsüne bastırırken arkamdan alçak bir hırıltı duyuldu. Ama Wayne bizi terk etti ve hiçbir zarar gelmedi. Yüzümü ona döndüğümde, kızgın gözlerinin hâlâ arabasına doğru yürüyen Wayne'i takip ettiğini gördüm.

Dikkatini çekmek için göğsüne bir şaplak attım. "Şeytan."

Homurdandı ve Wayne'in peşinden gitmemek için kendini zor tuttuğu izlenimine kapıldım.

Gömleğinden bir avuç kopararak onu çektim. "Şeytan, dur. Pişman olabileceğin bir şey yapmanı istemiyorum."

Gözleri benimkilere kaydı, hâlâ öfkeliydi. "Sevgilim, hiçbir şekilde pişmanlık duymam. O pisliğin çenesini kapatmayı ve insanlara hakaret etmemeyi öğrenmesi gerekiyor."

"Bu doğru, ama dürüst olmak gerekirse verdiğin yanıt biraz abartılı geldi."

"Değildi." Gözlerinde hâlâ öfke parlıyordu ve bunun nereden geldiğini merak ettim.

dan. Tüm bunlara Wayne'in sebep olduğuna inanmakta zorlandım. Bir şeyler olmalıydı.

Burada bilmediğim başka şeyler de oluyor.

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Motorcuların şiddet kullanmalarıyla ünlü olduklarını biliyordum ama Wayne'i bu şekilde tehdit etmesi bana fazla gelmişti.

"Bu konuda aynı fikirde olmadığımızı kabul etmek zorundayız, Hailee." Kelimeleri sert bir nefesle söylemeye zorladı, öfkesinin geçmesine izin veremiyordu.

"Evet, ben de sana gereksiz şiddetten hoşlanmadığımı söylüyorum. Bu konudaki geçmişimi biliyorsun. Kulübün ve orada neler olduğu hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama çıkmaya devam edeceksek, öfkeni eve taşımamamı tercih ederim." Onu iterek geçtim ve içeri girdim. O ve Wayne arasındaki yüzleşme beni gerçekten sarsmıştı ve kendimi toparlamak için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Beni içeri kadar takip etmedi, bu yüzden onun da aynı şeye ihtiyacı olduğunu tahmin ettim. Bu yaşadığımız ilk anlaşmazlıktı ve bu konuda gerçekten kavga etmemiş olsak da, bunun bizim için bir soruna dönüşebileceğini hissettim. Ne de olsa Devil bir motorcuydu ve onunla tanıştığımdan beri bu konu hakkında çok fazla düşünmemiştim.

ŞEYTAN

("Öfkenin seni ele geçirmesine izin mi veriyorsun?" Sonya akşam yemeği için sebze doğrarken sordu.

Hailee işe gittikten sonra kafamı boşaltmak için uzun bir gezintiye çıkmış ve kendimi Sonya'nın evinde bulmuştum. Çocuklar öğleden sonra için iyi bir dikkat dağıtıcı olmuştu ve o da akşam yemeğine kalmamı istemişti.

"Evet." Wayne Hailee'nin evine geldiğinde ona nasıl tepki verdiğimi anlatmayı yeni bitirmiştım.

Başını kaldırıp bana baktı. "Neden? Bunu kontrol altına almak için çok çalıştık ve daha iyi olduğunu sanıyordum. Neden birdenbire kendini kaybettin?"

Wayne'i düşünmek bile öfkemi yeniden alevlendirdi. Bunun üstesinden gelmeye çalışırken birkaç derin nefes aldım. "Bunu açıklayamam. İlk tetikleyiciyi değil. Hailee'yi koruma dürtüsünden kaynaklanıyor gibiydi. Ama ondan sonra, ikimizi de kötülemeye başladığında, babamın bana hissettirdiği tüm o eski değersizlik duygularını ateşledi. Beni tekrar onunla aynı noktaya getirdi." Sonya, tüm bu saçmalıklar hakkında bu kadar dürüstçe konuştuğum tek kişiydi. Ağabeyimin lise aşkı olduğu için birlikte büyümüştük ve benim cehennemimi benimle birlikte yaşamıştı.

Öfke benim için bir alkolik için alkol gibiydi. Ya da en azından on yıldan fazla bir süredir öyleydi. Ailem tarafından istenmediğimi hissetmenin acısını ve utancını uyuşturmak için kullanmıştım.

Sonya'nın bakışlarını tutarak, "Ne tür bir ebeveyn bir çocuğu yaratacak kadar ister ve sonra onun kendisi için yeterince iyi olmadığına karar verdiğinde o çocuğu terk eder? Bir baba oğluna bunu nasıl yapabilir?" O da

Hayattaki seçimlerimi onaylamadığında beni evden kovdu ve şehir dışına kaçırttı. Ve ben hala bu acıyla yaşıyordum.

Havuçları doğramayı bıraktı ve bıçağını yere koydu. Bana doğru ilerledi, beni kucakladı ve şöyle dedi: "Ivan Ford bir aptal, Dom. Bunu zaten konuşmuştuk. Neden onun seni tekrar aşağı çekmesine izin veriyorsun?"

Sonya'nın yanında kendimi hep güvende hissedirdim. *O* benim güvenli yerimdi. Campbell hayattaki seçimlerimi sorun etse ve ailesine yakın olmamı zorlaştırsa da, beni bir kez bile hayal kırıklığına uğratmamıştı. Son birkaç yılımı öfkem ve öfke patlamalarım üzerinde çalışarak geçirdik ve bana her adımda rehberlik etti. Annesi Tamworth'ta bir psikologdu ve Sonya bana yardım etmek için onun tavsiyelerine güvenmişti. Ancak, tüm bunlara rağmen, iç duvarlarım yükselmişti ve kendi lanet duygularıma erişemiyordum. Tüm bunların neden su yüzüne çıktığını bilmiyordum.

Onu kucaklamaktan vazgeçtim. "Hiçbir fikrim yok. Son zamanlarda ondan haber almadım ya da onu düşünmedim bile, bu yüzden neden birdenbire aklıma geldiğini bilmiyorum."

Bir an sessizleşti, düşünüyordu. "Belki de sonunda geri dönme zamanın gelmiştir," dedi yumuşak bir sesle.

"Ciddi değil misin?" Olamazdı. "Campbell'ın bana hâlâ nasıl davrandığını gördün. Bunu babamdan almış. Campbell babamın söylediği her söze asılıyor, yani Campbell hâlâ böyle düşünüyorsa babamın benimle ilgili fikrini değiştirmesine imkân yok. Ayrıca oraya geri dönmek gibi bir niyetim de yok.

"Babanla ilgili bir şey değiştiği için geri dönmeni önermiyorum. Bunu öneriyorum çünkü belki de kapanışa ihtiyacın vardır. Bence bunca yıldır aklının başına gelmesini umuyordun. Şimdi onun bu konudaki düşüncelerinin ne olduğunu kendin görmelisin. Sonra da umarım ya o kapıyı kapatırsın ya da açık bırakmanın senin için sorun olmayacağına karar verirsin."

"O lanet kapı kapandı." Yıllar önce beni büyüdüğüm kasabadan kovduğu zaman kapandı.

O sırada Kylie mutfığa koştu ve doğruca bana çarptı. "Dom Amca, hâlâ buradasın!" diye bağırırken küçük kollarıyla bacaklarıma sarıldı. Sonya Kylie ve kardeşini daha önce yatırmıştı ve uyandığında yanında olmayacağımı düşünerek üzülmüştü.

Onu kollarımın arasına aldım ve kocaman bir gülümseme verdim. "Elbette öyleyim bebeğim. Sana olacağımı söylemiştim."

Kollarını boynuma doladığında neredeyse beni boğacaktı. "Salıncağa binmek istiyorum!"

Sonya'nın bakışlarıyla karşılaştım. "Yemeğe yardım etmemi ister misin?"

Başını salladı. "Hayır, siz gidip oynayın. Bu bana biraz huzur ve sessizlik verir."

"Tamam," dedim Kylie'ye, "hadi gidip kardeşini bulalım. Biraz oynarız, sonra da yemekten önce banyo zamanı."

Neşesi bulaşıcıydı. Çocuklarla oynamayı çok seviyordum. Bana dünyadaki tüm çirkin şeyleri unutturuyorlardı. "Yaşasın, yaşasın, yaşasın!"

Bu heyecan ve bana vermeyi asla ihmal etmediği sevgi, öğleden sonrayı kendimi hırpalayarak geçirdikten sonra tam da ihtiyacım olan ilaçtı.

Onu mutfaktan çıkarırken alnına bir öpücük kondurdum. "Seni seviyorum, evlat."

Yüzünü boynuma gömdü. "Ben de seni seviyorum Dom Amca."

Tam da ihtiyacım olan şeydi.

Pazar günü Hailee'ye bikini giydirme planım, boğaz ağrısı ve ateşle uyanınca değişmek zorunda kaldı. Zorlukla hareket edebiliyordu, bu yüzden onun için yataktan çıkmanın mümkün olmadığını anladım.

Elimi alnına koydum ve kaşlarımı çattım. "Bugün bana bikini yok."

"Sana söyledim, sana asla bikini yok," diye mırıldandı.

Gülümsemeye karşı koydum ve ona hızlı bir öpücük vermek için eğildim.

"Oh, bir bikini olacak. Bundan emin olacağım."

İnledi ve beni itti. "Çok yaklaşma. Sen de hasta olacaksın."

Kaşlarımı çattım. Yüzümü tekrar onunkine yaklaştırarak söylediklerini duymazdan geldim. "Neye ihtiyacın var, sevgilim? Asprin? Advil?" "Sik?"

diye eklerken sııttım. Bunun üzerine gülümsedi. "Sikini ne kadar istesem ve sihirli güçleri olduğunu düşünsem de, baş ağrımı geçireceğinden şüpheliyim.

ya da boğaz ağrımı hafifletmek için. Ama bir sonraki sefere erteleyeceğim, tamam mı?"

Elimi vücudundan aşağı kaydırarak amına uzandım. "Ben sadece
_"

Elimi tokatlayarak uzaklaştırdı. "Tanrım, bugün beni çıldırtacaksın, değil mi?"

Gölerek itiraf ettim, "Belki."

"Tamam, o zaman biraz Advil ile başlayalım. Eğer işe yararsa, horoza geğebiliriz." Hastalığına rağmen eğlencesini gizleyemedi ve bana başını sallamakla karışık bir göz devirme hareketi yaptı.

Yataktan kalktım. "Ben ilgileniyorum."

Elimde bir bardak su ve haplarla yanına döndüğümde onu öksürük krizine girmiş, neredeyse top gibi kıvrılmış halde buldum. Yanına oturup öksürüğünün geçmesini bekledikten sonra bardağı ve hapları ona uzattım. "Haplardan başka ne yapabilirim hayatım?"

Tabletleri yutabilecek kadar doğrulup oturdu. "Birlikte film izlerken bana sarılır mısın?"

Yatak odasındaki televizyonu açtım, onu yatağa yanıma yerleştirdim ve *Marley* ve *Ben'i* izlerken ona sarıldım. Bu kesinlikle en kötü film seçimiydi çünkü onu ağlatıyor ve boğazını acıtıyordu.

Ama mükemmel bir film seçimiydi çünkü bana sarıldı ve en sevdiği filmin bu olduğunu söylediğinde onu dinlemiş olmamı ne kadar çok sevdiğini anlattı.

HAILEE üç gün boyunca yatakta hasta yattı. Bu süreyi gündüzleri kulüp işleriyle ilgilenerek, geceleri de ona bakarak geçirdim. Pazartesi öğleden sonra kulüp işlerini bitirdikten sonra onu evine geri götürdüm. O gece kendinde değildi, bu yüzden Jean ile akşam yemeği yedim, Hailee'nin gençken yaptığı çılgınlıkların hikayelerini dinledim ve geceyi Hailee ile ilgilenerek geçirdim.

Salı gecesi eve geldiğimde Jean'in kendini iyi hissetmediğini görünce akşam yemeği pişirdim. Ağrı kesici aldığından emin olduktan sonra onu dinlenmesi için kanepeye gönderdim. Hailee yatağında uyanıktı ama masada yemek yiyecek enerjisi yoktu, ben de yemeği ona götürdüm.

Ona bir kase çorba uzatırken bana gülümsedi. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı. Bana boğazının artık ağrımadığını söylemişti. Bu durum onu gırtlaktan gelen ve sikimi inanılmaz derecede tahrik eden bir sesle baş başa bırakmıştı.

Yanına oturdum. "Tavuk çorbası sever misin?"

Bana bakmadan önce çorbaya bir göz attı. "Bunu sen mi yaptın?"

"Evet."

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Vay canına."

"Sana kız kardeşimin bana yemek yapmayı öğrettiğini söylemiştim. Tavuk orbası da onlardan biriydi."

Şaşkın bir ifadeyle bana baktı.

Konuşmayınca dedim ki, "Orada oturmuş ne kadar harika olduğumu düşündüğünü biliyorum. Yani, sadece sikimi kullanmakta iyi değilim, mutfakta da iyiyim."

Başını bana doğru sallayarak mırıldandı, "Bazen gerçekten çok fazla oluyorsun. Tadına bakayım da mutfakta da yatakta olduğun kadar yetenekli misin görelim."

Sırıttım ama yemeklerim hakkındaki düşüncelerini beklerken başka bir şey söylemedim.

İlk tadına baktığında gözleri parladı. Çabucak biraz daha yedi ve kâsenin yarısını bitirmişti ki sonunda şöyle dedi: "Aman Tanrım, yemek yapabiliyorsun amına koyayım. Bu şimdiye kadarki en iyi tavuk orbası. Kız kardeşinle tanışmalıyım, böylece sana çılgın beceriler öğrettiği için ona teşekkür edebilirim."

Kaşlarımı kaldırdım. "Benden bir daha şüphe edecek misin, sevgilim?"

"Kendini fazla kaptırma patron. Bir kızın bazen böyle şeylerden emin olması gerekir. Aslında"-bana boş kaseyi uzattı-"Sanırım biraz daha test etmem gerekiyor. Bilirsin, emin olmak için."

Kaseyi aldım ve sırtarak ayağa kalktım. "Eğer beni peşinden koşturacak kadar iyiysen, sanırım bu gece sikime biraz hareket katacak kadar da iyisin."

"Ha," dedi öksürüğe dönüşen bir kahkaha atarak. "Sen işini yaparken muhtemelen orada yatabilirim, ama bu ağız emme ya da onun gibi bir şey için uygun değil, bu yüzden heyecanlanma."

Odadan çıkarken omzumun üzerinden, "El işi alacağım," diye attım.

Kulüpte yaşadığım stres nedeniyle omuzlarımda ve boynumda taşıdığım gerginlik Hailee sayesinde hafiflemeye başlamıştı. Geçen hafta Wesley Marx'ın oyununu anlamaya çalışmakla geçmişti. Ayrıca federallerin Moses'la ilgili ellerinde ne olduğunu da çözmeye çalışmıştık. Bronze bu konuda yardımcı oluyordu ama o bile bilmemiz gerekenleri bulmakta zorlanıyordu. King, Jen'e çok kızgındı ve onunla uğraşmayı bana bırakarak kulüp binasında uyumaya başlamıştı. Bunun da ötesinde Bronze dün beni bir kenara çekerek tekrar gitmemi söyledi.

kız kardeşini yalnız bıraktı. Bunların hiçbirisi çözüme kavuşmamıştı ve stres kulüpte kendini göstermeye başlamıştı. Geceleri eve döndüğümde Hailee'ye sahip olduğum için çok minnettardım. Sorunlarımı benim yerime çözemezdi ama onunla birlikte olmak bile bir süreliğine unutmama yardımcı oluyordu.

Perşembe öğleden sonra Bronze'un kulüp binasına öfkeli bir şekilde gelmesiyle kulüple olan sorunlarım doruğa ulaştı.

King onu, Nitro'yu ve beni ofisine soktuktan sonra, "İki şey var," diye bağırdı. Tek parmağını kaldırdı. "Birincisi, federallerin Musa meselesi yüzünden kulübünüzü gerçekten soruşturduğunu ve uyuşturucu faaliyetlerinizi de araştırdıklarını doğrulayabildim." Bana döndü ve ikinci parmağını kaldırdı. "İkincisi, sana Hailee'yle görüşmemeni söylediğim halde onun evine parmaklık taktın. Dalga geçmiyordum, Şeytan. Ya onunla görüşmeyi bırakırsın ya da bu kulüpten çeker gider ve tüm bağlarımı koparırım."

Nitro'yla aynı anda benim de öfkem patladı. İkimiz de öfkeli bir patlamayla karşılık verdik ama King ikimizin de çıkardığı gürültüyü -"Yeter!" Üçümüz de durup öfkeli bir sessizlik içinde ona baktığımızda, şakağını ovuşturdu ve "Tanrı aşkına, cehennemden gelen bir baş ağrım var. Günlerdir gözüme uyku girmiyor, kriz üstüne kriz yaşıyoruz ve sen bu saçmalığı bana mı getireceksin? Ne oluyor Bronze?"

Bronze'un gözleri öfkeyle parladı. "Kız kardeşim senin için önemli olmayabilir ama benim için çok önemli ve Şeytan'ın onu kendi dünyana çekmesine izin vermeyeceğim."

King kaşlarını çatı. "Hailee senin kız kardeşin mi?"

"Evet!" Bronze omuzlarını dikleştirdi. "Yürüyeceğim King ve arkama bile bakmayacağım."

Vücudu gerilirken King'in burun delikleri alevlendi. "Sanki yürüyecekmişsin gibi."

"Bana verdiğin para umurumda bile değil. Bir saniye bile düşünmeden hepsinden vazgeçerim."

King ona bir adım daha yaklaştı. Gözlerindeki tehlikeli parıltı, kendisinden yayılan ölümcül enerjiyle eşleşiyordu. "Ve para da umurumda değil. Ama önemsendiğim şey yedi yıl önce senin için yaptığım şey.

O bok hafızandan silindi mi? Sana bunu hatırlatmama ihtiyacın var mı? Bunun hayatın ve kariyerin için ne anlama geldiğini?"

Bronze'un dudakları King'e kızgınlıkla bakarken düzleşti. "Belki de günahlarımın bedelini ödeme vaktim gelmiştir."

"O günahların bedelini ödemek istemezsin Bronze. Eğer şimdi hapse girersen, hapse girmesine yardım ettiğin tüm o orospu çocuklarının elinde ölürsün."

"Belki de Hailee'nin güvenliğinin tehlikeye girmesindense ölmeyi tercih ederim."

Uzun bir süre sessizce birbirlerine baktılar ve sonunda ben araya girdim. "Onun güvenliği tehlikede değil."

Bronze'un kafası dönüp bana baktı. Hırlayarak, "Henüz tehlikede olmayabilir ama kulübünüzün bulaştığı pislikleri gördüm ve onu bunların yakınında bile istemiyorum," dedi.

Cevap vermek için ağzımı açtım ama King'in zehirli sesi havayı yararak geçti. "İyi bir oyundan bahsediyorsun Bronze, ama sanırım ikimiz de biliyoruz ki bu kulübün faaliyetlerine o kadar gömülmüşsün ki sonsuza kadar tırmanmaya çalışsan da kaçmaya yaklaşamazsın. Bu saçmalığı yeterince duydum. Bana federallerin ne bildiğine dair daha fazla bilgi getir." Bununla birlikte, Bronze'u arkasından bakakalmış halde bırakarak ofisten çıktı.

"Hailee benimle mutlu, Bronze. Her şeyi ondan almaya çalışmadan önce bunu bir düşün," diye çıkıştım ve ofisten çıktım. Eğer o anda gitmezsem, onu bayıltmaya çalışmaktan kendimi alıkoyabileceğimden emin değildim.

King'i barda önünde bir içkiyle buldum. Yaklaştığımda bana bakarak, "Bugün benden uzak durmanı tavsiye ederim. Çok kötü bir ruh halindeyim ve biriyle kavga etmeye fazlasıyla hazırım."

Onu görmezden geldim ve Kree'ye bana bir içki getirmesini işaret ettim. "Eve gidip biraz uyumalısın, King. Hazır gitmişken Jen'le de konuşmalısın. Kendini kaybediyor ve bebek için endişeleniyorum."

Gözleri karardı. İçkisinin bir kısmını geri atarak, "Aklımı başıma toplamadan eve gidersem, o bebekten daha fazlası için endişeleniyor olacaksın. Bu hafta o eve adımımı atmamın imkanı yok."

Hay sikeyim.

"Ben anlatmak Sen, O değil başa çıkma." Bu oldu ve son Lanet olası bir konuşma yapmak istiyordum ama Jen'i banyoda yerde buldum.

O sabah elinde bir bıçak vardı. O bıçağa bakma şekli, kendine zarar vermek istediğine inanmama neden oldu. Her ne kadar King'e yaptıklarından nefret etsem ve King'in ona duyduğu öfkeye katılsam da, durdurulmasına yardım edebileceği bir şey yüzünden o bebek ölürse kendini asla affetmeyeceğini biliyordum. Bu sefer onu ikna etmeyi başarmıştım ve ziyaretlerimi sıklaştırıyordum ama asıl ihtiyacı olan oydu.

Elini barın tepesine vurdu ve kükredi, "Ve sana söylüyorum, bunu bana ihanet etmeden önce düşünmeliydi." Kadehini boşalttı ve onu da yere çarptı. "Siktir!" Gözlerini benimkilere dikerek, "Ellerimi onun boğazına dolamak ve son nefesini boğmak istiyorum, Şeytan. Hâlâ gidip onu görmem gerektiğini düşünüyor musun?"

Ne önereceğimi bilemez bir halde parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirdim. Nitro'nun sesi arkamızdan duyuldu. "Şeytan ve ben de seninle geliyoruz."

King onunla yüzleşmek için döndü. "Ne, Jen'in hayatını kurtarmak için mi?" Tükürdü. "Gerçekten de ikinizin beni son altı gecedir hayalini kurduğum bir şeyi yapmaktan alıkoyabileceğinizi mi sanıyorsunuz? Hayatta olmaz Nitro."

Nitro bir adım daha yaklaştı. "Seni tanıyorum King ve o kadını ne kadar sevdiğini biliyorum. Ona bağırabilirsin, nefretini kusabilirsin ama onu asla fiziksel olarak incitmezsin."

King öfkeli bir nefes almak zorunda kaldı. Ona bakmadan havladı, "Kree! Bana bir rom daha lazım."

Kadın yaptığı işi bıraktı ve hemen ona bir içki hazırladı. "Şeytan, Hailee ile aranızdaki şey ciddi mi?" demeden önce bardağı tek seferde boşalttı.

Başımı salladım. "Evet, öyle."

"Siktir," diye mırıldandı. "Gerçekten hayır demeni umuyordum."

Nitro'nun telefonu çaldı, dikkati dağıldı ve aramaya cevap vermek için bizden uzaklaştı.

King bir süre onu izledi. "Söyleyeceklerini dinlemeyerek Nitro'ya yaptığım hatayı asla yapmayacağım, ama biz federallerle bu pisliği araştırırken Hailee'yle aranı düzeltmeni rica ediyorum. Bronze hakkında onu kulüpten ayrılmamaya ikna etmek için kullanabileceğim yeterince kirli bilgin var ama bunun sonuçlarını umursadığına dair bir izlenim edinmedim."

Ben de değildim. Yapmak isteyeceğim son şey onun istediği şeydi. Ancak ona ve kulübe olan sadakatim bunu yeniden düşünmeme neden oldu. "Sen

Bronze'un bizi federallerin pisliğinden uzak tutabileceğini düşünüyor musun?" Yıllarca bizimle ilgilenmiş, kanıtları gömmüş ve bizi kovuşturmadan korumuştur ama federal polis için çalışmıyordu, bu yüzden erişiminin ne kadar uzandığından emin değildim.

King yine de başını salladı. "Bronze'un her yerde adamları var, Devil. Bu iş için iyi. Yürürse, boku yeriz."

Ben King'in söylediklerini düşünürken Nitro bize geri döndü. "Hyde'dı o." King'in bakışlarıyla karşılaştı. "Ondan Ghost'un kız kardeşine göz kulak olmasını istedim. Az önce evine geldiler ve kız gitmiş."

"Gitmiş, şehirden kaçmış gibi mi?" King sordu.

"Evet, evi boş ve nerede olduğunu bilmiyoruz." Sesi sertleşti. "Görünüşe göre Hayalet onu güvende tutmaya çalışıyor."

Ghost'un onu güvende tutmak istemesinin tek bir nedeni vardı.

"Lanet olsun!" King'in öfkesi yeniden alevlendi. "Bulun onu! Ve hazır başlamışken, Tanrı aşkına, Wesley Marx'ın oyununun ne olduğunu öğrenelim!"

HAILEE

Ben Cuma öğleden sonra geç saatlerde annemin evinin önünde arabamda otururken içeri girme düşüncesinden korkuyordum. Dün gece aramış ve ona katılmamı istemişti.

Akşam yemeği. Hastalığımdan dolayı hala iyileşiyor olmam, bundan kurtulmak için yeterli değildi. Hayır diyebilirdim ama bu onun aylarca reddetmemden yakınmasına neden olurdu. Kabullenip gitmek çok daha kolaydı.

Telefonum bir mesajla çaldı.

LEONA: Orada mısın, bebeğim?

Ben: Ugh. Evet. Şans gönder.

Leona: Şans!

Bana iyi bir şey söyle. Geceyi atlatmak için buna ihtiyacım var.

Leona: Jerry işten geldiğim anda beni becerdi. Şu an hamile olduğuma eminim.

Ben: Neden?

Leona: Planlamadan asla seks yapmaz. Bu bizim için yepyeni bir şey.

Ben: Yani onun spontanlığı yüzünden spermlerinin senin yumurtalarla parti yaptığını mı düşünüyorsun?

Leona: LOL Evet!

Ben: Tamam bu iyiydi. Bu gece annem beni her kızdırdığında senin bebeğini düşüneceğim.

Leona: Seni seviyorum, Hails.

Ben: Seni seviyorum. Şimdi gidip emin olmak için tekrar seks yap.

Telefonumu çantama geri koyarken arabanın camına gelen bir TAP sesi sıçramama neden oldu. Kafamı kaldırdığımda Aaron'ı eğilmiş bana bakarken buldum.

Kapıyı açarak, "Siktir, Aaron, bir kıza kalp krizi geçirtmenin yolu." diye mırıldandım.

Gözlerini bana dikti. "Rego'nu ödedin mi?"

Arabadan inerken gözlerimi devirdim. Polis bakış açısıyla soruyordu. Tüm kuralları ve düzenlemeleri beni sinirlendiriyordu. Bazen bu konularda rahat olmasını isterdim. "Evet, bilmen gerekiyorsa dün ödedim."

Beni dışarı çıkarmak için geri çekildi. "Tanrım, kötü bir gün mü geçirdin?"

Kapıyı çarptım ve sonra ona ters ters baktım. "Evet. Kardeşim erkek arkadaşımдан hoşlanmıyor, bu yüzden annem onu yemeğe davet etmeyi reddetti, yani bu lanet geceyi tek başıma geçirmek zorundayım."

"Ben buradayım, Hailee. Tek başına değilsin." Ona bakakaldım. "Tanrım, hiçbir fikrin yok."

Sinirli bir nefes verdi. Bu bizim eski tartışmamızdı. Annemi ziyaret ettiğimizde hep aynı tartışmayı yaşırdık. "Söyle bana, bu sefer ne hakkında hiçbir fikrim yok?"

Omuzlarımı dikleştirdim, her şeyi anlatmaya hazırdım ki annem verandadan seslendi, "Aaron, içeri gel, burası çok sıcak."

Kaşlarım havaya kalktı ve ona doğru bir parmak salladım. "*Bu* bir. Hailee'nin sıcak olması konusunda endişelenme!"

Ondan uzaklaşıp annemin beklediği yere doğru yürüdüm. Ben yaklaşırken ağzı ince bir gülümsemeye dönüştü, sonra bakışları Aaron'a kaydı ve gülümsemesi büyüdü.

"Merhaba anne," diye selamladım onu, Aaron'ın botları arkadaki basamakta ses çıkarırken.

Ben.

"Hailee," diye mırıldandı, kaşlarını çatarak gözlerini vücudumda gezdirdi. yüzünde belirdi. Sanırım o gece giydiğim kısa şortu beğenmemişti. Ya da belki de onları eşleştirdiğim dar beyaz tişörttü. Nefret ettiğini bildiğim bir şekilde göğüslerime yapışan tişört.

Dikkatini çabucak kardeşime yöneltti. Onunla ilgili övgü dolu sözleri midemi bulandırdı, ben de onları bırakıp eve girdim.

Bakışlarım her zaman girişte asılı olan aile portresine takıldı. Babam ve büyükannemle birlikte üçümüzün portresi. *O lanet olası portre kaybolmuş ve yerini büyükannemin yer almadığı çerçeveli bir aile fotoğrafı almıştı.*

Anneme dönerek, "Aile portresi nerede?" diye sordum.

Bana hoşnutsuzlukla baktı. "Pardon? Ne zamandan beri evime gelip benimle bu şekilde konuşuyorsun?"

Sorusunu duymazdan geldim. "Babam öldüğünden beri bu şekilde davrandığına inanamıyorum. Gran'le ilişkini kesmek için can atıyordun, değil mi?"

"Hailee," dedi Bronze derin ve uyarı dolu bir sesle.

Telefonum bir mesajla çaldı ve Devil'dan haber beklediğim için mesajı okuyabilmek için hızla elime aldım.

LEONA: Sperm. Bebekler. Mutlu zamanlar. Bu iş sende kızım.

LANET OLSUN.

Ne yapıyordum ben? Annemle hiçbir tartışmayı kazanamadım.

Asla. Şimdi neden uğraşayım ki?

Derin bir nefes al Hailee ve bu geceyi atlat. Şanslıysan onu üç ay daha görmek zorunda kalmayacaksın.

Aaron'a bir kez daha ters ters bakarak arkamı döndüm ve annemin akşam yemeğini servis edeceğini bildiğim yemek odasına doğru koridorda uzun bir yürüyüş yaptım.

Bu ev onun için çok büyüktü. Burayı yıllardır ailesine ait olduğu için tutuyordu. Öldüğünde evi Aaron'a bırakmayı planladığını düşündüm. Ona iyi şanslar, çünkü tek düşünebildiğim evin ne kadar temizlenmesi gerektiği. Bu hayatımda hiç istemediğim bir şeydi.

Annem on dakika sonra akşam yemeğini servis etti. En azından oyalanmayacağına ve bizi bekletmeyeceğine her zaman güvenebilirdim. Zamanında gelme konusunda çok titizdi ve akşam yemeğinin altıda olduğunu söylediğinde, altıda geliyordunuz ve çeyrek gece yemeğinizi yiyordunuz. Bu benim için iyiydi çünkü yedi buçukta oradan çıkma şansımın yarı yarıya olduğu anlamına geliyordu.

Kuzu rosto ve sebze pişirmişti ve tahminimce tatlı olarak da elmalı turta ve krema yiyordu. *Çok tahmin edilebilirdi.* Hayatım

Ben büyürken öngörülebilirlik vardı. Ülkeden ayrılmamın ve mümkün olan en kısa sürede seyahat etmemin bir nedeni de buydu.

"Hailee." Aaron'un sesi düşüncelerimi böldü. Kafamı kaldırdığımda sanki bir sorunun cevabını bekliyormuş gibi bana baktığını gördüm.

"Ha?"

Annem tısladı. "Sana işlerinin nasıl gittiğini mi sordum?"

Gerçekten bilmek istemiyordu. Genelde ona her şeyin yolunda olduğuna dair standart bir cevap verirdim, böylece o da doğrudan gerçekten ilgilendiği Aaron'a geçebilirdi ama o gün heyecan verici bir haber almıştım ve bunu onlarla paylaşmaya karar verdim. "Bugün hayır işlerime yatırım yapmak isteyen bir kadından telefon aldım."

Annem bana boş boş bakarken Aaron gülümseyerek "Bu harika. Kimmiş o kadın?"

"Avustralya'da bir süper emeklilik şirketinin CEO'su. Teyzesinin arkadaşı benden masaj alıyormuş ve o da bunu bu şekilde duymuş. Gelecek hafta benimle buluşup tam zamanlı olarak işletebileceğim türden bir para yatırımı hakkında konuşmak istiyor." *Rachel'ı ve onun berbatlığını geride bıraktım.*

"Gerçekten mi?" Annem sık sık kullandığı o küçümseyici tavırla sordu. Ben.

"Gerçekten mi, ne?" Aslında ne demek istediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Belki de söylediklerimin doğruluğunu sorguluyordu.

Annem çatal bıçak takımını bıraktı ve inanmayan bakışlarını üzerime dikti. "Eve gelip bana iyi haberler vereceğin günü bekleyip duruyorum. Ve bu hiç olmuyor."

Sözleri karnıma inen bir yumruk gibiydi. Bir bakıma, yıllar önce Mickey'nin elinden yediğim fiziksel yumruklardan daha çok acıtıyordu. "Ne tür haberler duymak istersin anne?" Kalbim ona beni ne kadar incittiğini söylemem için çılglık atarken bile soğukkanlılığımı koruduğum için kendimle gurur duyuyordum.

"Öncelikle, şu aptalca masaj derneği kurma fikrinden vazgeçmeni dilerim. Yani, *gerçekten*. Neden üniversiteye geri dönüp başladığın işletme bölümünü bitirmiyorsun? Ve ikincisi, otuz yaşındasın, Hailee. Yuva kurmak için iyi bir Katolik erkek aramaya başlamanın zamanı gelmedi mi sence?"

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

Aaron ben daha onun saçmalıklarına cevap veremeden araya girdi. "Tanrım, anne, ne zaman onu kendi haline bırakacaksın? O mutlu. Önemli olan tek şey bu değil mi?" Sözleri sert bir şekilde çıkmıştı ve ben şaşırılmışım. Daha önce annemizle bu şekilde konuştuğunu hiç duymamıştım. Ayrıca gizliden gizliye ondan etkilenmişim. Sık sık benim için ayağa kalkardı, ama çoğunlukla sadece barışı korumayı tercih ederdi. Bu, onun için, yukarıda ve öteye gitmekti.

Annem az önce tokat yemiş gibi ona baktı. "Evimde bu tür konuşmalara müsamaha göstermeyeceğim Aaron."

Sandalyemi geriye ittim. Yeterince duymuştum. "Tanrı aşkına anne, yirmi birinci yüzyıla ayak uydurmalısın. Kız kurusu statümü değiştirerek sosyal konumumu iyileştirmek için iyi bir Katolik erkek aramıyorum. Otuz yaşında olmama rağmen evlenmediğim için utandığını biliyorum ama utanmıyorum. Aslında bekar olmaktan oldukça mutluyum. Gerçi artık Aaron'dan bir motorcuyla çıktığımı biliyordur. İyi haber şu ki, kendisi Katolik."

Yüzü kızardı.

"Hayır, bunu ona söylememiştim," diye mırıldandı Aaron.

Omuz silktim. "Eh, er ya da geç öğrenecekti."

Annem söylediklerimi düşünürken eli boğazına gitti. "Tricia senin değiştiğini söyledi ama ben inanmak istemedim."

"Tanrım, yine mi bu? Bunu ne zaman söyledi?" Eski en iyi arkadaşım ailemle bağlarını koparmayı reddetti ve bu beni çok kızdırdı.

"Bu sabah çay içmeye geldi ve senin arzunu konuştuk.

."

Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "İkinizin ne yaptığınızla ilgilenmiyorum. tartıştık. Kızınıza kötü davrandığınızı göremiyorsanız, bu beni gerçekten üzüyor. Çoğu anne kızının hayatta yaptığı her şeyde onu destekleyen bir arkadaş ister. Benim yeni başarıyı ve yeni arkadaşlarımı kıskanan Tricia gibi bir arkadaş istemezler." Çantamı aldım. "Yemek için teşekkür ederim ama artık aç değilim."

Onun cevabını beklemedim.

Yakın zamanda geri dönmeye hiç niyetim olmadan ailemin evinden olabildiğince hızlı bir şekilde kaçtım.

Yarım saat sonra Şeytan'ın kapısına vardığımda, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyordu ve bir ressamın yanaklarıma dağınık siyah çizgiler çizdiğinden oldukça emindim.

Annemin evinden onun evine kadar bütün yol boyunca ağlamıştım. Uzun, titreten hıçkırıklar. En kötüsü de yanımda ya da arabada mendil olmamasıydı, bu yüzden kullanabildiğim tek şey giydiğim beyaz tişörttü.

Şeytan'ın endişeli bakışları yüzümden gömleğime, oradan da tekrar gözlerime yöneldi. "Kahretsin, sevgilim, ne oldu?" Elini uzatıp beni salonuna çekti ve kucağına oturttu. Beni saran güçlü kolları tam da ihtiyacım olan şeydi ama beni yatıştırmak yerine daha çok ağlamama neden oldu.

Yüzümü boynuna gömdüm ve ona sarıldım. Beni konuşmaya zorlamadı, sadece teselli etti ve ben hazır olana kadar bekledi.

Uzun süre ağladım. Onlarca yıllık gözyaşı döküldü ve sonunda başımı kaldırıp gözlerini bulduğumda üzerimden bir yük kalkmış gibi hissettim. Annemin ağırlığı hiçbir zaman tamamen kalkmayacaktı ama bu gözyaşları uzun zamandır geliyordu ve onları dökmek iyi hissettirdi.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım, ıslak kirpiklerimin arasından onu zar zor görebiliyordum.

"Mendil ister misin?"

Başımı salladım. "Evet."

Beni kanepeye kaydırды, böylece ayağa kalkıp mendil aramaya gidebilecekti. Döndüğünde, oturup beni tekrar kucağına çekmeden önce kutuyu bana uzattı.

"Anladığım kadarıyla annenle yemek pek iyi geçmemiş."

Yüzümü görebileceğim kadar temizledim ve yanaklarımdaki rimeli çıkarmaya çalıştım. "Beni yakın zamanda tekrar davet edeceğini sanmıyorum diyelim. Ayrıca umurumda olmadığını da söyleyeyim."

"Ne oldu?"

Ona o gece olan biten her şeyi anlatmaya başladım. Motorcu olduğu için annemin evinde asla hoş karşılanmayacağını düşündüğüm gerçeğini bile. Ona anlatırken daha fazla gözyaşı aktı ve bu gözyaşlarının hiç durup durmayacağını merak ettim. Annemle ilişkim her zaman zor olmuştu ama o yemekten sonra nihayet ne kadar kötü olduğuyla yüzleşiyordum.

Ona her şeyi anlatmayı bitirdikten sonra Şeytan'a "Onu bir daha görmek istemiyorum," diye fısıldadım. "Asla."

Kolunu bana doladı. "Yarın her şeyi farklı görebilirsin."

Başımı salladım. "Hiç sanmıyorum. Sanırım işim bitti."

Başını salladı, fikrimi değiştirmeye çalışmadan söylediklerimi kabul etti. Tavsiye vermeden sadece dinlemesini seviyordum.

Uzun bir süre sessizlik içinde oturduk. Ben olan biten her şeyi yeniden düşünürken bana sarıldı.

İçimi çekip başımı göğsüne yasladığımda, "Hayallerinin peşinden gitmen gerektiğini düşünmeyen herkesin canı cehenneme, Hailee. Senin adına çok mutluyum, sevgilim."

Elimi gömleğinden boğazına ve oradan da yüzüne doğru kaydurdım. Avucumu yanağına koyarak başımı kaldırdım ve ona gülümsedim. "Teşekkür ederim. Bunun benim için ne anlama geldiğini bilemezsin."

Dudaklarına bir öpücük kondurdu ve mırıldandı: "Kahretsin, çok güzelsin. Yüzün bok gibi şişken ve makyajın her yere dağılmışken bile."

İltifatı karnımda kelebekler uçuşmasına neden oldu. Dizlerimi bacaklarının her iki yanındaki kanepeye bastırarak ona doğru kaydım. Yüzünü tutarak, "Nasıl oluyor da bir dakika önce hüngür hüngür ağlarken bir dakika sonra seni öpmek istememe neden oluyorsun?" dedim.

Yüzüne tembel bir gülümseme yayıldı. "Ben böyle yetenekliyim işte." Elleri kışımı kavradı. "Beni kesinlikle öpmelisin."

"Öpmeli miyim?" Alay ettim, annemi unutmama yardım etmesini her şeyden çok istiyordum.

Kışımı kavrayarak beni kendisine yaklaştırdı, böylece amım ereksiyonuna doğru bastırdı. "Evet" diye hırlarken gözleri arzuyla parlıyordu.

Daha fazla zaman kaybetmedim. Ağzımı onunkine doğru indirerek onu o kadar uzun süre öptüm ki ağızlarımızın bir daha hiç ayrılmayacağını sandım. Sonunda ağzını benimkinden çektiğinde nefessiz kalmıştım ve onunla ten tene olmak için yanıp tutuşuyordum.

"Sana ihtiyacım var," diye yalvardım, sesim boğuk ve kalbim çırpınıyordu. İkinci kez söylenmesine gerek yoktu.

Beni sıkıca tutarak ayağa kalktı ve beni de yanına aldı. Beni koridordan aşağı taşıırken gözlerindeki kararlılık ifadesi bana inanılmaz bir seks yapmak üzere olduğumu söylüyordu. Ve tam da ihtiyacım olan şeyi yapacaktı; annemle ilgili tüm düşünceleri zihnimden silecekti.

HAILEE

Dşeytan aklımı başımdan alıyordu.

Beni becermesini i s t e d i k t e n sonra, beni kollarının arasına aldı ve beni banyoya taşıdı. Sonra yavaş ve nazik hareketlerle beni soymak için tatlı bir zaman ayırdı.

Beni çıplak bıraktıktan sonra duş kabinine uzandı ve suyu açtı. İçeri girip beni de yanına çekti, elleri kalçalarımın üzerinden kıcıma doğru kayarak beni kendine doğru çekti.

Gözlerini ağzıma dikti ve beni öpmek için eğildi.

Dudaklarının öpücüğü nazıkçe derinleştirmesi karşısında dizlerimin bağı çözüldü. Her zamanki baskınlığından eser yoktu. Beni ağzının içine almaktan hoşlandığı o kaba ve edepsiz tavır hiçbir yerde yoktu. Bunun yerine, beni bağlılıkla tüketti. Bedenime ve kalbime tapıyordu. *Bana değer veriyordu.*

Öpüşmeyi bitirdiğinde nefes nefese, "Senin çok fazla parçan var, değil mi?" diye fısıldadım. Bana otoriter yanını, flörtöz eğlenceli yanını ve yoğun yanını göstermişti. Bu şefkat başka bir katmanı daha ortaya çıkarmıştı.

Parmakları kıcıma girdi. Söylediklerime cevap vermeden sordu: "Nazik mi istersin, sert mi? Benim tercihim seni duvara yapıştırıp Pazar gününe kadar altı şekilde sikmek, ama yavaş devam etmemi istersen bunu da yapabilirim."

Tanrım, hepsini istiyordum. Nazıkçe. Sert. Uzun. Sert. Parmaklarımı saçlarında gezdirdim ve bir avuç saçını sıkarak sertçe çektim. "İkisini de istiyorum."

Tısladı. Bir elini kıcımda tutarken diğer eliyle saçlarıma uzandı ve başımı geriye doğru çekerek boynumu ona gösterdi. Dişleri boynuma battı.

Boğazıma yakın tenime girdi ve beni ısırpı emdi. Bitirdiğinde, "Kahretsin bebeğim, sana doyamıyorum" diye mırıldandı.

Sonra suyun altında durmam için bizi çevirdi. Duş süngerini aldı, duş jeli ile doldurdu ve beni yıkamaya başladı. Nazik darbelerle her yerimi temizledi ve birkaç dakika sonra önümde diz çökerek süngerini kalçalarımın üzerinde gezdirdi.

Etrafımızı saran hava arzumuzla yoğunlaştıkça nefesleri hızlandı. Buhar odayı doldurdu ve ben onun benimle ilgilenmesini izlerken vücudumdan aşağı su aktı.

Bacaklarımdan birini omzuna atmadan önce iterek ayırdı. Bir saniye sonra dili klitorisime değdiğinde, diğer elimle saçlarını kavrarken kendimi sabitlemek için bir elimi uzatıp duş duvarına yaslandım.

Dünyamı sarsan türden bir zevk vermeye başladığında bana bebeğim demesinin etkisinden hâlâ kurtulamamıştım. Bebeğin dilinden dökülme şekli büyüleyiciydi. Farkında olmadan beni büyülemişti. O gece ne isterse yapacaktım. Ve bunu kendi özel coşkusuyla desteklediğinde, tamamen sahiplenmiştim.

Bir eli kıcımdaydı.

Dili derinlere gömülmüştü.

Dudakları klitorisimi emiyordu.

Husky sesleri kulaklarımı dolduruyordu.

Bu en iyi türden aşırı duyusal yüklemeydi ve nefesimi tutmak için çok çalışmak zorunda kaldım çünkü neredeyse çok fazlaydı.

Şeytan dizlerinin üzerinde kalarak amımı o kadar uzun süre kutsadı ki kendimi daha fazla tutabileceğimden emin değildim. Çoğunlukla bacaklarım jöleye döndüğü için, ama aynı zamanda ayakta durmaya devam edecek kadar düzgün düşünemediğim noktaya kadar lanet aklımı uçurduğu için.

Sonunda boşaldığımda, beni tekrar tekrar yaklaştırdıktan sonra, "Oh, Tanrım, siktir!" diye bağırdım. Gözlerim sıkışarak kapanırken ve başım geriye yuvarlanırken vücudum sallandı.

Yığılıp kalacağım.

Daha fazla

dayanamayacağım.

Bu çok fazla.

Bacaklarım bükülürken, Şeytan'ın kolu belime dolandı ve beni yakaladı. Beni tutarak arkamdaki duvara çarpana kadar geriye doğru götürdü.

Dudakları dudaklarıma çarparken gözlerimi açtım.

Bana yaşattığı ilk orgazmın etkisinden kurtulmam için zaman tanımadı.
Onun yerine ikincisi üzerinde çalışmaya başladı.

Ağzı benimkinde, elleri her yerde, ereksiyonu içimde gıcırđıyor, şeytan yavaş ve nazikten sert ve talepkâr olmaya geçti.

Hareketlerimiz kısa sürede çılgınlığa dönüştü. Beni kaldırıyordu.

Ben ona yapıştım.

Tırnakları derisini kazıyor.

Dişleri beni ısıırıyor ve işaretliyordu. Ağzım boynunu emiyordu.

Elleri ve ağzı g ğ slerimde.  kisi de nefes nefese.

"Kahretsin, şeytan, sana içimde ihtiyaım var." Nefeslerimin arasında kelimeleri zorlukla ıkarabiliyordum. Ağzını g ğ s mden çekmeyince, "şimdi! Sikini içimde istiyorum," dedim.

Vahşi gözleri sonunda benimkilerle buluştu. "Prezervatife ihtiyaımız var."

Beni yere yatırmak için hamle yaptığında onu sıkıca kavradım. "Ben temizim." Gözleri benimkileri aradı, ne söylediğimi biliyordu. Bir nefes verdim,

Başını salladı.

Ve sonra iimdeydi.  imin derinliklerinde.

 kimiz de boşalmanın peşinde koşarken vücutlarımız mükemmel bir uyum içinde hareket ediyordu. Yolculuk için sıkıca tutundum ve beni her zaman yaptığı gibi becermeye karar verdiği için Tanrı'ya şükrettim. Yavaş ve nazik olmayı severdim ama sert seksin heyecanı için yaşıyordum.

şeytan kendini bırakmadan önce beni orgazma ulaştırmak için çok çalıştı. O kadar uzun süre dayandı ki, sonunda kendi boşalmasına izin verdiğinde, kükreyerek boşaldı. Son bir kez daha içime girip boşalıırken bacakları ve sırtı gerildi.

O sırada mutluluktan boğuluyordum. Konuşacak kadar kendine geldiğinde yüzümü kendine doğru eğdi ve "Tanrı aşkına kadın, nasıl sikileceğini biliyorsun" dedi.

Tembelce gülümsedim, ona bundan daha fazlasını veremezdim. "Ve kelimelerle aran çok iyi."

Sırtıttı. "Bacakların nasıl? Y r yebiliyor musun yoksa seni taşımama ihtiyaın var mı?"

Kollarımı ona sımsıkı doladım. "Beni taşımalsın. Sanırım ayakta durma yeteneğimin içine ettin. Ama önce temizlenmem gerek."

Duşı kapatırken dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Tamam, sevgilim."

Beni indirdi ve duştan çıkarak temizlenmem için beni yalnız bıraktı. Banyodan çıktığımda beni tekrar kollarına aldı ve yatağına taşıdı. Uzun bir günün ve gecenin ardından uyku beni ele geçirmişti. Bedenim Şeytan'ın bedenine sarılmışken ve o bana yapmak istediğı kirli şeyleri fısıldarken uykuya daldım. Son hatırladığım şey, "Seni dünyanın en mutlu kadını yapacağım" dediğıydi.

ŞEYTAN

Ben ertesi sabah erkenden yatak odamın kapısından Hailee'nin uyumasını izledim. Saat beşi biraz geçe beni uyandırmış, üzerime yuvarlanıp Kolunu göğsümün üzerine koydu ve elini pazuma doladı. Uyanık değildi ama sanki umutsuzca bana tutunmaya çalışıyordu. Beni istediği kadar tutmasına izin verdim ve yaklaşık bir saat sonra tekrar yer değiştirdiğinde, işeyebilmek için kendimi kurtarmayı başarmıştım.

Lanet olası annesinin hesap vermesi gereken çok şey vardı. Hailee bir gece önce ağlayarak ortaya çıktığında, hem onun için her şeyi daha iyi hale getirmek hem de annesine gidip ona ağzının payını vermek istemiştım. Çocuklarını koşulsuz sevemeyen lanet ebeveynlere ayıracak vaktim yoktu.

Hailee kıpırdandı, anlayamadığım bir şeyler mırıldandı. Yatağa doğru ilerledim, kenarına oturdum ve elimi saçlarında gezdirdim. Güzelliği beni her gün şaşırtıyordu. Sadece dış güzelliği değil, aynı zamanda içindeki ışıltı da. Daha önce onun kadar nazik biriyle tanıştığımından emin değildim. İnsanlara ve hayvanlara gösterdiği ilgi beni hayrete düşürüyordu.

"Günaydın," diye mırıldandı gözlerini açarken.

"Günaydın, sevgilim."

Yan yattı, bacaklarını bana doladı ve elini bacağıma koydu. "Saat kaç?"

Lanet olsun, sesi uykudan boğuk boğuk çıkıyordu ve sikimi uyandırıyordu.

"Saat erken, altıyı biraz geçiyor. Bugün işin olup olmadığından ve gitmeden önce biraz meditasyon yapmak isteyip istemediğinden emin değildim." Lanet olsun

Annesinin ona yaşattıklarından sonra muhtemelen birazına ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Gözlerini kocaman açarak bana bakmadan önce birkaç kez daha gözlerini kırıştırdı. Doğrulup kucağıma tırmandı ve kollarıyla bacaklarını etrafıma doladı. "Dikkatli olsan iyi olur patron, yoksa ömür boyu bana mahkum kalabilirsin."

"Bana istediğin gibi tırmanman için ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok, ama her neyse, bana söylemelisin ki bu boku tekrar yapabileyim."

Sinsi bir sırıtışla başını salladı. "Hayır, sana çok fazla yardım edemem. Eğer tüm sırları açıklarsam, bunun için çalışmayı bırakırsın."

"Doğru," dedim onun bana sarılmış haliyle ayakta dururken. "Ya beni becereceksin ya da aşağı inip işimi kendim halletmeme izin vereceksin. Ve bilgin olsun, yakın zamanda bunun için çalışmayı bırakmayı planlamıyorum, sevgilim." Umarım seks için vakti vardır, çünkü sikim onun için çok sertleşmişti.

Bırakmadı, bunu iyiye işaret olarak kabul ettim. "Sekiz buçukta işe başlamam gerekiyor. İstersen meditasyonumu atlayabilirim."

"Sanırım ikimiz de buna cevabımı biliyoruz." Kahretsin, piçin tekiydim. Meditasyonunun onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordum ama lanet olsun ki sikimin ona daha fazla ihtiyacı yoktu.

Onu indirmem için hareket etti. Üzerindeki benim tişörtümü kaldırıp yatağa fırlattı ve "Bil diye söylüyorum, her gün meditasyon yapmaktansa senin sikini tercih ederim" dedi.

Kahretsin, o benim için doğru kadındı.

"BU SABAH DRAGON'DAN DUYDUM," dedi King, o gün Marx'la ilgili bir ipucunu takip ederken Hyde ve bana. "Marx hakkında hiçbir şey bilmediğine yemin ediyor ve bana da bilgi vereceğini söyledi."

Hyde kaşlarını çattı. "O orospu çocuğuna güvenmiyorum." King başını salladı. "Katılıyorum."

Gümüş Cehennem'in başkanına ben de güvenmiyordum.

Eric Bones'un Marx'la ilgili bazı bilgileri aktarmak için bizimle buluşacağı bara doğru gidiyorduk. King durdu ve "İçimde yakın zamanda Gambarro'yla uğraşmayacağımıza dair bir his var" dedi.

Hyde da aynı şeyi düşünmüş gibi başını salladı. "Evet, ben de öyle düşünüyorum. Bu lanet federaller peşinde oldukları şeyi elde edene kadar tepemizde olacaklar."

"King, "Bu da demek oluyor ki, Ghost da dahil olmak üzere yarım kalan her şeyi tamamlamamız gerekiyor," dedi.

Nitro'yla birlikte onu ziyaret ettiğimde Ghost'un söylediklerini düşündüm. "Onu görmeye gitmelisin King. Ve sanırım onunla barışmanın bir yolunu bulman gerekecek. En azından konuşmak için bir nedeni kalmayacak kadar."

King bir an için bunu düşündü. "Kahretsin," diye mırıldandı. "Yapmak istediğim son şey o pislği görmek. Bırakın ona herhangi bir şey teklif etmeyi."

"Çenesini kapatması için ne yeterli olabilir ki?" Hyde sordu.

King'in bakışları Hyde'inkilerle buluştu. "Ne olduğunu biliyorum. Ama asıl soru bunu yapmak istiyor muyum?"

O sırada King'in telefonu çaldı ve Ghost hakkında daha fazla konuşmasına engel oldu. Arayanın kimliğini kontrol ederken, "Tanrım, bu lanet kadın beni aramaktan hiç vazgeçmiyor," dedi.

"Jen mi?" Ben sordum. Onu kontrol ediyordum ve Perşembe günü ona bahsettiğimden beri hâlâ onu görmemiş ya da ondan haber almamıştı.

Telefonu kulağına götürdü. Konuştuğunda sesi ölümcül bir sakinlikteydi. "Bu gece eve geliyorum. Umarım bebek hâlâ tekmeliyordur." Onu dinledi ve sonra şöyle dedi: "Konuşmayı kes Jen. Kendini topla ve oraya vardığımda söyleyeceklerimi dinlemeye hazır ol. Ve yemin ederim, eğer beni zorlarsan, bu her şeyin sonu olur."

Görüşmeyi sonlandırıp telefonunu cebine soktukdan sonra ikimize de vahşi gözlerle baktı ve havladı: "Önce Bones'la şu işi halledelim. Sonra Ghost'la bir ziyaret ayarlayacağız. Ondan sonra da sikimi tatlı bir amcığa sokmam lazım ki eve gidip Jen'in bokuyla uğraşacak kadar sakinleşebileyim."

Hyde ve ben bir süre onun bizden uzaklaşmasını izledik. "Lanet olsun," diye mırıldandı Hyde, "o kaltak onu o kadar etkilemiş ki ben bile onun güvenliği için endişeleniyorum."

King'i uzun zamandır bu kadar delirmiş görmemiştım ve Jen'in onunla daha fazla uğraşmamasını umuyordum. Kulübün onun ilgisine ihtiyacı vardı ve bu hafta bu ilgiyi tam olarak göremedik. Şaşırtıcı bir şekilde, Hyde

Ona ihtiyacımız olduğunda devreye girmiş ve King içip düzüşürken hafta boyunca faaliyetlerimizi yönetmişti. Bu sayede aralarındaki gerginlik biraz azalmıştı, yani en azından tüm bu rezaletten iyi bir şey çıkmıştı.

Hyde ve ben King'i takip ettik ve on dakika sonra Bones'la köhne bir barın arka tarafında oturmuş Marx hakkında etraftan duyduklarını anlatmasını dinliyorduk.

Bones öne doğru eğildi ve sesini alçalttı, "Söylentilere göre birisi Storm'u haritadan silmek istiyor." Bakışları King'e odaklandı ve çenesini ona doğru kaldırdı. "Sana karşı kin besleyen biri."

Hyde homurdandı. "Kahretsin, bu listeyi daraltıyor."

Haklıydı; King'in düşmanlarını içeren liste uzundu. "Bunu kimden duydun?" King sordu.

Bones koltuğuna yaslandı ve kollarını kanepeye yaydı. Başını sallayarak, "Hayır, sana bunu vermeyeceğim, ama sana birkaç kaynaktan geldiğini ve onların bilgilerinin genellikle çok güvenilir olduğunu söyleyeceğim" dedi. King'in yüzündeki çatık kaşlar genellikle çoğu insanı korkutur ve istediğini vermesini sağlardı ama Bones uzun süredir bizimle uğraştığı için artık o kadar etkilenmiyordu. Bu ve King'in son zamanlarda ona karşı biraz yumuşak davrandığı gerçeği. King'in Nitro'ya amcasıyla olanlar yüzünden duyduğu suçluluk duygusu, onu kurtarmaya yardım edenin Bones olduğu gerçeğiyle birleşince King'in

O zamandan beri ona iyi davranıyor.

"Peki bunun Marx'la ne alakası var?" King talep etti. "Marx bizim gitmemizi isteyenlerle mi bağlantılı? Uyuşturucu ticaretimiz aracılığıyla bize ulaşmaya mı çalışıyorlar? Bu hiç mantıklı değil. Kokain ticaretini çok geniş bir alana yayıyoruz. Bunu elimizden almak için çok uğraşırlar."

"Ayrıca bize iyi bir gelir sağlayan başka işlerimiz de var," diye araya girdi Hyde. "Bizden yardım isteyen ve bunun için bize iyi para ödeyen pisliklerin sayısı hiç eksik olmuyor."

Benim düşüncelerim de Hyde'inkilerle aynıydı. Storm sık sık insanların yaptığı pislikleri temizlemek için çağırılırdı. Ne yaptığınızı kimsenin öğrenmemesini istediğinizde çağırđığınız temizlikçiler bizdik. Ve paranız olduğu sürece işi kabul ederdik.

Bones omuz silkti. "Bilmiyorum. Sadece duyduklarımı söylüyorum." Ayağa kalkarak, "İşe dönmem gerek. Başka bir şey duyarsam ararım."

King sırtını kanepeye yasladı ve yüzünü ovaladı.

Bir şey söylemeyince Hyde, "Sence bu Gambarro mu?" diye sordu.

King birkaç dakika boşluğa baktı, Hyde'a bakmadan önce derin düşüncelere daldı. "Hayır. Bu Gambarro gibi hissettirmiyor."

"Neden?" Hyde sordu.

"Bu sanki bir süredir kurgulanmış gibi geliyor. Gambarro'yla olan mesele o kadar da eski değil. Sadece Kick ve onun için yaptıklarımız yüzünden başladı. İçgüdülerim bana bunun daha büyük bir şey olduğunu söylüyor."

"O halde sana karşı kin besleyen herkesin isimlerini içeren bir listeye ihtiyacımız var ve bu işi çözene kadar o liste üzerinde çalışmaya başlayacağız," dedim.

King sinirli bir nefes verdi. "Lanet olsun."

Bones'la yaptığımız görüşmenin bize ışık tutması, Marx'ı ve planlarını çözmemize yardımcı olması gerekiyordu. Bunun yerine, bize sadece cevapsız bir sürü soru verdi.

HAILEE

Benkadehimi kaldırdım ve Leona'nınkiyle tokuşturdum. Kokteylimden uzun bir yudum almadan önce "Şükürler olsun ki bu hafta neredeyse bitiyor," dedim.

Cumartesi gecesi nihayet gelmişti ve masaj yapmakla geçen uzun bir günün ardından saçlarımı açmaya ve bütün gece dans etmeye hazırdım.

Leona kolasını yudumlarken bana gülümsedi. Hâlâ kocasının önceki gece onu hamile bırakmış olmasını deli gibi umuyordu, bu yüzden sert şeyler içmiyordu. "Annenle o yemeği yaşadktan sonra o içkiyi hak ettin."

"Vay be kızım, ne güzel gülüyorsun," dedim, annem hakkında söylediklerinden çok buna dalmıştım. Doğruyu söylemek gerekirse, o gece annemi düşünmek istemiyordum.

Arkamızdan bir kadın sesi geldi ve konuşmamızı böldü. "İşte böyle bir hatunu yanında tutmak istersin. Arkadaşlarına iltifat etmekten çekinmeyen biri."

Döndüğümde Monroe'nun bize gülümsediğini gördüm. "Tanrım, seninle bir Jägerbomb daha içmem için beni ikna etmeye çalışmayacaksın, değil mi?"

Barda yanımıza geldi ve çantasını tezgâhın üzerine koydu. Elini hızlıca sallayarak, "Ne kaçırdığını bilmiyorsun," dedi. İçkimden uzun bir yudum daha almamı izledi. "Kötü bir gün müydü, tatlım?"

"Hayır, bugün iyiydi. Kötü bir haftaydı." "Grubun bu gece çalacak mı?"

"Hayır. Bu hafta hastaydım, o yüzden ayarladığımız birkaç konseri iptal ettik."

Gözleri parladı. "Sana bir Jägerbomb almama gerçekten izin vermelisin. Kalıcı mikropları öldürmesi garanti."

Gülmekten kendimi alamadım. "Bu boku seviyorsun, değil mi?"

Doug o sırada tezgâha doğru eğildi. Konuşmamızın son kısmını yakalamıştı. "Bu boku neredeyse delinmiş penisleri sevdiği kadar seviyor."

Leona neredeyse içkisinde boğuluyordu. "Vay canına... Tanrım." derken gözleri biraz büyüdü. İffetli biri değildi ama yatak odasında bazıları kadar maceracı olmadığı da kesindi.

Monroe, Leona'ya bakarak, "Tatlım," dedi, "hayatında en az bir kez delinmiş bir sik denemelisin. Sonunda bir tane buldum ve sana söyleyeyim, şimdiye kadar yaşadığım en iyi seks."

Leona biraz tereddütle, "Ben evliyim," dedi.

"Sence senin için deldirir mi?" Monroe ölümcül bir ciddiyetle sordu.

Leona'nın gözleri büyüdü. "Tanrım, hayır. Bundan bahsedersen Jerry'nin ne yapacağından bile emin değilim."

Doug, Monroe için tezgâha bir Jägerbomb koydu ve Leona'ya baktı. "Bebeğim, Monroe'yu görmezden gel. Her gün bütün gün piercingli penisler hakkında konuşabilir ve her erkekte bir tane olması gerektiğini düşünür."

Ona sırtıttım. "Sen ne düşünüyorsun Doug? Sen piercing yaptırır mıydın?"

Gözleri benimkilerle buluştu ve o yavaş, seksi gülümsemesiyle bana vurduktan sonra, "Zaten yaptırmadığımı nereden çıkardın?" dedi.

Monroe neredeyse içkisini tükürüyordu. "Siktir, ahbap, benden bir şeyler mi saklıyordun?"

Bardan uzaklaşırken, "Asla bilemeyeceksin," dedi.

Leona kolasını yudumladı ve "Sanırım senden hoşlanıyor, Hailee" dedi. Daha önce benimle bu bara hiç gelmemişti, yani geçmişimizi bilmiyordu.

Monroe içkisini yudumladıktan sonra şöyle dedi: "Hoşlanıyor tatlım. Ona nasıl baktığını gördüm. Ama yine de Doug eskiden beri flört eder."

Omuz silktim. "Bir keresinde neredeyse yatıyorduk. Olmaması en iyisiydi."

Kollar belimi çevreledi ve derin bir ses kulağımda gürlerken sıcak nefes boynuma çarptı, "Bir keresinde neredeyse kimi beceriyordun? Ve gözümü ondan ayırmamalı mıyım?"

Karnım anında çırpındı ve bacaklarım sallandı. Dönüp ona baktım ve bakışlarında yanan karanlık arzuyu fark ettim. "Merhaba," diye mırıldandım,

Daha fazla kelime üretemiyordum çünkü dilim tutulmuştu.

Şeytan'ın bakışları beni delip geçti. "Soruma cevap vermedin. Neredeyse kimi beceriyordun?"

Tanrım, kıskançtı. Beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi sarılışı, bakışlarındaki yanma ve bir cevap talep etme şekli kıskançlığını haykırıyordu.

Ellerimi göğsüne koyarak, "Gerçekten bilmek istiyor musun? Yoksa bunu eve götürelim ve bugünlerde hoşlandığım tek erkeğin sen olduğunu sana göstereyim mi?"

Bir an için bunu düşündü. Başını sallayarak, "Bilmek istemiyorum" dedi.

Elimden tutarak beni kızlardan uzaklaştırdı, Cumartesi gecesi kalabalığının arasından geçirdi ve barda bir köşedeki masaya götürdü. Oturup beni kucağına çektiğinde nefeslerim sert ve hızlı geliyordu.

"Siktir, De-"

Dudaklarımı kendine çekip beni öptüğünde sözümü kesti. Bu şimdiye kadarki en sert öpüşmemizdi ve aklımdan onunla ilgili olanlar hariç tüm düşünceleri sildi.

Öpüşmeyi bitirdiğinde kalbim neredeyse göğsümün dışında atıyordu. "Bu da neydi şimdi?" Ona ne olduğunu merak ederek sordum.

Ellerini kalçalarımın götürdü ve bacaklarımın üzerinde, elbisemin altında gezdirdi. "Biliyorsam ne olayım, sevgilim. Kıskançlık genelde benim sorunum değildir ama seninle başka bir erkeğin birlikte olduğunu düşünmek beni delirtti."

Kıskançlığı sevmezdim ve onun için normal olmadığına sevinmişim ama sesinde duyduklarımın bayılmışım. Beni bu kadar çok istemesi ve paylaşmak istememesi kendimi özel hissetmemi sağladı. Daha önce hiç kimse bana bu kadar istendiğimi hissettirmemişti.

Kot pantolonuna uzandım, düğmesini açtım ve fermuarını indirdim. Parmaklarım hızla çalıştı ve çok geçmeden elimi sikinin etrafına doladım.

Onu okşayışımı izledi, gözleri kısa bir an için kapandı ve tekrar açılıp bakışlarımla buluştu. "Herkesin içinde bana mastürbasyon mu yapacaksın?"

Şehvet tenimde cızırdadı. Ağzımı kulağına doğru eğerek, "Hayır, seni herkesin içinde becereceğim" dedim. Keskin nefes alışı amımın sıkılaşmasına neden oldu. Endişelendiğim kadarıyla, onu yeterince hızlı içime alamazdım.

O gece bar tıklım tıklımdı ve çok gürültülüydü. Karanlık bir köşede oturuyorduk ve çoğu insanın ne yaptığımızın farkına bile varamayacak kadar kendi işleriyle meşgul olduğunu düşündüm.

Gözlerimiz tekrar buluştuğunda ellerini sırtımda gezdirdi. "Beni burada, bu sandalyenin üzerinde herkesin gözü önünde mi becereceksin?" İnançsızlık sözlerini kapladı. Dudaklarından kaçan tıslamayı severek sikini pompalamaya devam ettim.

"Benden şüphe etmeyi bırakmalı ve bu işe başlamalısın. Elbise giyiyorum ve iç çamaşırım yok. Bu mükemmel bir fırsat-"

"Siktir," diye homurdandı ellerini elbisemin altından geçirip kıcıma uzanırken. Külot giymediğim konusunda yalan söylemediğimi anladığında, "Ben de varım. Kadınımdan şüphe ettiğim asla söylenmesin."

Ağzımı onunkine bastırırken sırttım. Onu yarı öperek, "Bana kadınımden hoşuma gidiyor" dedim.

Kıcımın yanaklarını kavradı. "Ben de bana böyle kirli tarafını göstermenden hoşlanıyorum. Bana kalırsa toplum içinde daha fazla seks olmalı."

"Senden önce hiç bir erkekle toplum içinde sevişmemiştim."

"Bebeğim," diye homurdandı, "bu kelimeleri ya da buna benzer kelimeleri bir daha asla duymak istemiyorum. Seni başka bir erkekle ne kadar az düşünürsem o kadar iyi."

Ona karşı eridim. "Bana bebeğim demen de hoşuma gidiyor."

"O halde sana daha sık kadınımden ve bebeğim demem gerektiğini anladık, özellikle de toplum içinde becerilmek istiyorsam. Bu gecenin sonunda aletimin içine gireceği kısıma geçebilir miyiz?"

"Kelimeleri nasıl da güzel kullanıyorsun," diye mırıldandım amımı sikinin üzerine yerleştirirken, elbisemin her yeri örttüğünden emin olmak için.

"Kahretsin," diye inledi ben üzerine doğru eğilirken. Elleri kalçalarımı tutabilmek için kıcımdan ayrıldı ve boynumu emebilmek için başını eğdi.

Onu becerirken pazılarını tuttum, zevkim artarken parmaklarım derisini kazıyordu. Bu herkesin içinde sevişme olayı çok daha fazla yapabileceğim bir şeydi. Haftalar önce personel odasında seks yaptığımızda tereddüt etmişim ama bunun heyecanı daha fazlasını istememe neden oldu.

"Tanrım, Hailee, seni bu lanet masanın üzerine domaltmak ve herkes izlerken sikimi içine sokmak istiyorum," diye homurdandı.

Nefeslerim hızlandı. Daha ne kadar dayanabileceğimden emin olamıyordum. "Boşaldığımda çıglık atmayacağımdan emin değilim," diye nefes nefese kaldım, salıverilmem için savaşıırken amım zonkluyordu.

Çok yaklaştım.

Çok yaklaştım.

Yine de bitmesini hiç istemedim. Şeytan içimde böyle çok iyi hissediyordu. Ona karşı daha önce hiç olmadığım kadar açgözlüydüm.

Boynumu ısırdı ve sonra ağzımla buluşana kadar tenim boyunca bir çizgi yaladı. "Çılgılık at, sevgilim. Herkes sikime bindiğini bilse bile umurumda değil."

"Siktir," diye inledim parmaklarımı tekrar kollarına geçirirken. "Çok edepsizsin."

Başı benim çekmeme izin veriyordu ama birden onu geri çaldı. Kalçalarını kavrayarak beni üzerinde aşağı yukarı hareket ettirdi ve aletini sertçe içine soktu. İzleyen herkes ne yaptığımızı anlayabilirdi.

Ağzı benimkini buldu ve beni vahşi bir öpücükle tüketti. Bu ve beni o şekilde sikmesi arasında, orgazmım içimde paramparça oldu. Onu yavaşlatmak için çok uğraştım ama Şeytan durdurulamaz bir güçtü. Beni boşaltmak istiyordu. Ve ben de boşaldım.

Çılgılığımı boynuna gömdüm, orgazm olurken onu sertçe emdim. İşimiz bittiğinde gözleri benimkileri buldu. "Senden bir daha asla şüphe etmeyeceğim, bebeğim."

Onu son bir kez öptüm. "Bana bebeğim demeyi kes yoksa hemen şimdi, burada tekrar gitmek isteyeceğim."

Dudakları kocaman bir sırtışla aralandı ve kolları beni sardı. "Bizi buradan attıracaksın *bebeğim*."

Alnımı onunkine yasladım. "Beni burada öldürüyorsun."

Bana daha sıkı sarıldı. "Kadın, seninle tanıştığım ilk gece beni öldürdün."

Büyükanneme kocaman gözlerle baktım. "Her şeyin cehenneme gidebileceğinin farkındasın, değil mi?"

"Sus çocuğum" der gibi bileğini bana doğru salladı. Sonra da, "Aaron Dominic konusunda ciddi olduğunu anlamalı. Birlikte öğle yemeği yemek onlara iyi gelecektir."

"Ne demek istediğini anlıyorum ama bence biraz daha ayrı kalmak ilişkimizi kabullenmesine yardımcı olabilir. Zaman geçtikçe ne kadar güçlendiğimizi görsün."

Aaron'u o gün bizim evde ögle yemeğine davet ettiğini söylemişti. Devil'i davet ettikten sonra. Aaron, Şeytan'ı onaylamadığını yüksek sesle dile getirmişti ve yakın zamanda geri adım atacağını sanmıyordum. Ama büyükannemin her zaman kendi görüşleri vardı ve bu konuda benimle aynı fikirde değildi.

Ön kapıdan gelen bir ses bizi böldü. Bir dakika sonra Aaron elinde çiçeklerle mutfaka girdi. Çiçekleri büyükanneme uzatarak alnına bir öpücük kondurdu. "Yemek güzel kokuyor."

"En sevdiğinden yapmış. Sana iyi davranman için rüşvet olarak verdiğine eminim."

Gözlerini bana dikti. "Bana kötü haber falan mı vereceksin?"

"Onun gibi bir şey," diye mırıldandım.

"Hailee," dedi uyarı tonuyla. "Neler oluyor?"

Ön kapının çalınması beni kurtardı ve sorusunu duymazdan gelerek kapıyı açtım.

Ona doğru yürürken Şeytan'ın gözleri vücudumda geziniyordu. Bizi ayıran tek şey paravan kapıydı ve gözlerinde gördüğüm parıltıdan, muhtemelen ellerini üzerime koymasını engelleyen tek şeyin bu olduğundan emindim.

Kapıyı hemen açmadım. Kapıdan ona bakarak, "İçeri girmek isteyeceğinden emin değilim," dedim.

Kaşlarını çattı. "Neden istemeyeyim?"

İçimi çektim, büyükanneme ama daha çok işleri zorlaştırdığı için Aaron'a kızgındım. "Aaron burada. Büyükannem onu davet etti çünkü ikinizin birbirinizi tanımak için zamana ihtiyacınız olduğunu düşünüyor."

Yüzünde kararlı bir ifadeyle bir adım öne çıktı. "Kapıyı aç, Hailee."

Tereddüt ettim. "Emin misin?"

"Aç kapıyı. Kimse seni görmemi engelleyemez. Kardeşin bile." Sesi güçlüydü ve inatçılığını sevsem de, o ve kardeşim aynı odada olduğunda patlayabilecek havai fişeklerden de korkuyordum.

İsteksizce onu içeri aldım. Elleri doğruca belime gitti, böylece beni bir öpücük için kendine çekebildi.

"Onun burada ne işi var?" Aaron koridorun diğer ucundan böğürdü. O bize doğru yaklaşırken, Şeytan'ın vücudunun gerildiğini hissettim ve

Bu ikisi arasında barış olması için içimden sessizce zikretmeye başladım.

Büyükannem koridorda belirdi. "Onu *ben* davet *ettim*." Çocukken bizi azarlarken kullanmayı sevdiği büyükanne tonunu almıştı.

Aaron yavaşladı, yüz hatlarında şok ifadesi belirdi. Yüzünü ona dönerek, "Bu ilişkiyi destekliyor musun?" dedi.

Başını salladı. "Evet."

"Onun bir motorcu olduğunu biliyorsun, değil mi? Ve kulübünün bazı kötü işlere bulaştığını da."

"Siktir," diye küfretti Şeytan nefesinin altında."

Aaron'a doğru ilerlemek üzere olduğunu hissettiğimde onu yanımda tuttum. Öfke her ikisinden de titreşiyor, beni biraz korkutuyordu. Büyükannemin ne yaptığını bildiğini umuyordum.

"Bunların hepsini biliyorum Aaron, ama Dominic'in torunumla birlikte gördüğüm en iyi erkek olduğunu da biliyorum. Hiç gülümsediğini görmediğim kadar gülümsüyor ve hiç olmadığı kadar kendine güveniyor. Onu mutlu ediyor. Motorcu olmasına gelince, ne zamandan beri insanları yargılıyoruz Aaron? Seni bundan daha iyi biri olarak yetiştirdiğimi sanıyordum."

"Benim çalıştığım iş kolunda olsaydın sen de motorcuları benimle aynı şekilde yargılardın."

Büyükanne'nin sesi biraz yumuşadı ve şöyle dedi: "Yani hayatın boyunca mükemmel miydin? Hiç gurur duymadığın bir şey yapmadın mı?"

Aaron, o bunu söylemeden hemen önce Devil'a bakmak için dönmüştü ve onun soruları karşısında donup kaldı. Yüzü soldu ve ona cevap vermek yerine mutfağa geri döndü.

"Aferin büyükanne," diye fısıldadım.

Şeytan sadece benim duyabileceğim kadar yumuşak bir sesle, "Demek istediğini anlatmanın bir yolunu bulmuş," dedi.

Başımı kaldırıp ona baktım. Yanağına dokunarak, "Tamam, bunu yapmak için iyi misin? Eğlenceli olacağını sanmıyorum."

Başını salladı. "Hayatta hiçbir şey kolay değildir, sevgilim."

Ben nefesimi biraz tutarken beni mutfağa götürdü.

Tanrım, lütfen bunun boka dönmesine izin verme.

ŞEYTAN

Bronze ve ben akşam yemeğinin çoğunu birbirimizin kafasını koparmaya çalışmadan atlatmayı başardık. Sonra Hailee'nin göt herif komşusu geldi.

Jean daha yeni tatlıyı servis etmişti ve ben hayatımda yediğim en güzel pavlovadan ilk ısırığı almıştım ki yan taraftaki kavga başladı.

"Tanrım, onu hiç rahat bırakmayacak mı?" Hailee ayağa kalkmak için sandalyesini geriye iterek mırıldandı.

Bronze da hemen ayağa kalktı. "Yerine otur, Hailee. Ben gidip ne olduğuna bakacağım."

Yandaki evden çığlıklar geliyordu. Güvenliği için dehşete düşmüş bir kadından gelen türden. Hailee'nin evinde takıldığımdan beri ilk kez duyuyordum bu çığlıkları.

Sandalyemi dışarı ittim. "Ben de seninle geliyorum." Bronze kaşlarını çattı. "Ben tek başıma giderim."

"İkiniz de gitmelisiniz," dedi Jean. "Bugün çok içti Aaron. Bu sefer yardıma ihtiyacın olabilir."

Adamın sesi gerçek bir iş parçası gibi geliyordu.

Bronze'u dışarıda takip ettim ve bahçeyi geçerek komşunun evine gittim. Ön kapıya varana kadar tek kelime etmedik. Çığlıklar kesilmişti, bu yüzden Bronze bir an durup, "Onu yumruklama dürtünü kontrol edebileceğini mi sanıyorsun? Çünkü burada ihtiyacım olan son şey senin kendini kaybetmen ve onun bize karşı rapor tutması."

Yumruklarım yanımda sıkılmıştı. Çenemi kapıya doğru kaldırarak, "Şu işi halledelim de öğle yemeğini yiyelim, sonra da eve gidebilirsin," dedim.

"Eve gidebilir miyim? Kalacağını falan mı sanıyorsun?" "Tanrım, Bronze-"

İçeriden gelen bir çığlık dikkatimizi tekrar elimizdeki işe çekti ve Bronze ön kapıya sertçe vurdu. "Polis! Açın kapıyı!"

Sessizlik.

Sonra ön kapı çekilerek açıldı ve sinirli bir adam dik dik bize bakmaya başladı. "Evet?"

Bronze ite kaka içeri girdi, ben de arkasından gittim, bu arada göt herif kapıyı çarparak kapattıktan sonra itiraz etti.

Mutfağın köşesinde burnu kanayan ve yüzünde morluklar olan bir kadın bulduk. Bronze yanına gidip çömeldi ve "Sana yine mi vurdu Maria?" dedi.

Maria korku dolu gözlerle Bronze ve ona vuran pislik arasında gidip gelen Bronze'a baktı. Bronze'a ne olduğunu anlatmak istemiyor gibiydi ve pislik bize bağırmaya başladığında başını eğip elleriyle kapattı.

"Senin yardımına ihtiyacımız yok," diye bağırdı pislik.

Bronz ayağa kalktı. "Evet, bence ihtiyacınız var. Tıpkı her seferinde olduğu gibi içkiyi fazla kaçırıp ona karşı kendini kaybediyorsun."

Pislik herif hırladı. "Yapmanız gereken şey kendi işinize bakmak. O iyi ve ben sadece siz beni rahatsız etmeden huzur içinde televizyon izlemek istiyorum."

Dikkatle kontrol ettiğim öfkem patladı ve adamın yüzüne vurmak için bir adım öne çıktım. "Senin huzurunu bozdu, değil mi, pislik? Bu yüzden mi onu yumrukladın?"

Gözleri nefretle parlıyordu. "Evet, aslında öyle yaptı. Sana ne bundan?"

Hiç düşünmeden yumruğumu suratına doğru savurdum ve onu mutfağın sert fayanslarına kış üstü düşürdüm.

"Lanet olsun, Şeytan, sana kendini toparlamayı söylemişim," diye kükredi Bronze.

Onu görmezden geldim ve adamın üzerinden atlayarak gömleğini kaptım ve onu ayağa kaldırdım. Onu ayağa kaldırdıktan sonra etrafında döndüm ve kiler kapısına sertçe çarptım, kafasını sertçe çarpmaya özen gösterdim. Sonra yüzüne tekrar yumruk attım. İki kez. O gün ikinci kez yere düştüğünde yanına çömelip şöyle dedim: "İşte benim için bu, orospu çocuğu. Neredeyse kapı komşun olacağım. Eğer seninle

yumruklarınla ona saldırdığını düşünürsen, ben burada olacağım. Peki ya şu an hissettiklerin? Bir dahaki sefere benden alacağınla kıyaslanamaz bile."

Onu terk ettim ve dışarı çıktım, evinin içinde olmayı zar zor hazmedebiliyordum. Neredeyse Hailee'nin kapısının önüne geldiğimde durdum ve ellerimi dizlerimin üzerine koyarak eğildim. Uzun ve derin nefesler alarak kendimi tekrar kontrol altına almaya çalıştım. Bu öfke halindeyken içeri geri dönmek istemiyordum.

"Bu da neydi böyle?" Bronze bağırdı.

"Ben sadece senin yapamadığını yapıyordum," diye bağırdım. "Ayrıca, o tür bir amcık sadece yumruklara ve tehditlere cevap verir. Senin söyleyeceğin hiçbir şeyi dinlemez."

Hailee dışarı koştu. "Her şey yolunda gitti mi?"

Onu görmezden gelerek bana baktı ve "Pratik olarak burada yaşamana gelince, bu konuda nerede durduğumu biliyorsun, bu yüzden bu ifadeyi yeniden değerlendirmeni öneririm" dedi.

Bizi yalnız bıraktı ve içeri doğru yürüdü.

Hailee kaşlarını çatarak bana baktı. "Bununla ne demek istedi?"

Lanet olsun.

Ona kardeşini nasıl tanıdığımı söylememiştim ve ultimatomundan da kesinlikle bahsetmemiştim. Söylemeyecektim de. Kolumu beline dolayarak, "Yok bir şey hayatım. Yakında aramızdaki sorunları çözeceğiz."

Başını sallayarak, "Şeytan, bana yalan söyleme. Seninle çıkmamla ilgili bir sorunu olduğumu biliyorum. Sana bu konuda bir şey söyledi mi?"

"Çıkmamızı istemediğini açıkça belirtti, evet. Ama Hailee" -ona daha sıkı sarıldım- "çekip gitmeyeceğim, tamam mı? Ağabeyinin ya yola gelmesi ya da birlikte olmamızla yaşamayı öğrenmesi gerekecek."

Bana inanmış gibi başını salladı ama gözlerindeki şüpheyi gördüm. Bronze'u yanıma çekmek için ne gerekiyorsa yapmaya karar verdim. Hayatta yanımda olmasını istediğim kadınla arama girmesine asla izin vermeyecektim.

PAZARTESİ günü geldi çattı ve Storm'un sorunları da öyle.

Pazartesi sabahı ilk iş kulüp binasına gittiğimde King ofisinden çıkarak, "Hyde'la senin için bir işim var," dedi. O da en az benim kadar yorgun görünüyordu.

"Ne?" diye sordum. Esnerken "Ne?" dedim.

Alnı kaşlarını çatarak kırıştı. "Dün gece hiç uyudun mu Şeytan?" "Biraz." Hailee beni gecenin yarısına kadar ayakta tutmuştu, o yüzden şikâyet edemezdim.

Ama daha geç bir alarm iyi olurdu. Meditasyon yapmak için alarmını hep sabah altıya kurardı. Hâlâ yaptığımız kadar çok seks yapmanın bir yolunu bulmalıydım ama daha fazla saat uyuyarak. Muhtemelen onu çok daha erken soymak işe yarayabilirdi, ama o zaman da muhtemelen daha uzun süre sevişir ve yine de fazla uyuyamazdık.

"Şeytan! Söylediklerimin tek kelimesini bile duyuyor musun?"

Gözlerimi kırptım ve tekrar esnedim. "Hayır, ama Cumartesi gecesi Jen'le nasıl geçti merak ediyordum? Eve gidip onunla konuştun mu?"

"Evet, o halloldu."

"Nasıl yani?" Bu noktada onu ondan daha çok önemsemişimi hissediyordum ve bu bir şey ifade ediyordu çünkü onu neredeyse hiç önemsemiyordum.

"Lanet olsun, Şeytan, bu da ne? Pazartesi-siktiğimin-paylaşım-çemberi mi?" Boynunun arkasını ovuşturdu. "Ona hamileyken ve sonra ayakları üzerinde durana kadar benimle kalabileceğini söyledim. Ondan sonra gitmesini istiyorum. Şimdi lütfen kulüp işlerine geri dönebilir miyiz?"

"Bugün ne var?" Kulüp işlerine geri döndüğüm için çok mutluydum. "Sen ve Hyde'ın bugün birkaç pislikten para toplamanızı istiyorum." "Kick nerede?" Tahsilat yapmak genelde onun işiydi.

"Evie hastanede. Hamileliğiyle ilgili bazı komplikasyonlar yaşıyorlar, bu yüzden ona istediği kadar zaman ayırmasını söyledim."

Başımı salladım. "Hyde geldi mi?"

"Evet." Yüzümdeki şaşkın ifade karşısında, "Beni de çok şaşırttın kardeşim," dedi.

Hyde'ın aylarca ruh halinin raydan çıkmasından ve çoğu zaman ortalıkta görünmemesinden sonra, son birkaç haftadır nihayet kendini toparlamış ve kulübü ilk sıraya koymaya geri dönmüştü.

"Gitmeye hazır mısın?" Hyde bize katıldı, her zamanki sabah huysuzluğundan eser yoktu.

"Öğle yemeğine kadar dönerim. Devil, öğleden sonra Ghost'la yapacağım ziyarette benimlesin," dedi King.

Hyde'la birlikte bisikletlerimize doğru yürürken, ona ne olduğunu ve ruh halinin nasıl bu kadar değiştiğini merak ediyordum. Sonunda bunun kedi olması gerektiğine karar verdim. Bu kadar kısa bir süre içinde onun pislik tavırlarını değiştirecek başka bir şey düşünemiyordum.

Hyde'la benim önümde dikilmiş, bizimle dalga geçen orospu çocuğuna baktım. Sabah ilerledikçe ruh halim kötüleşmişti ve onun saçmalıklarıyla uğraşacak sabrım yoktu. Üstüne üstlük, sıcak da dayanılmaz hale gelmişti. Kırk derecenin üzerinde bir sıcakla uğraşıyorduk ve bunu bu orospu çocuğunun küçük teneke kulübesinin içinde yapıyorduk.

"Bak," diye çıkıştım, "paran var mı yok mu?"

Yüzünü buruşturdu ve çok uzağa, çok hızlı gidemeyeceğimizi anladım. "Evet, var ama-"

Hyde o ana kadar sabırlı davranarak beni yine şaşırtmıştı ama o da kırılma noktasını bulmuştu. Öne doğru bir adım atarak adamın gömleğini avucunun içinde sıktı. "Bu işte amaya falan yer yok, göt herif. Dürüst olmak gerekirse, umarım paran yoktur çünkü yumruklarımı konuşturmaya hazırım."

Adam başını sallamaya ve durumunu savunmaya devam etti. "Senin için bulabilirim ama bugün olmaz."

Hyde homurdanarak adamın gömleğini bıraktı ve suratına sert bir yumruk indirdi. Pisliğin yere yığılmasını izlerken ağzı memnun bir ifadeyle açıldı.

Bana bakarak, "Lanet günün şu ana kadarki en iyi kısmı" dedi.

"Bu işi aceleye getirmeliyiz Hyde. Burası çok sıcak."

Hyde tekrar adama baktı. "Bir parmak mı yoksa bütün bir el mi istiyorsun, Devil?"

Adamın gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Ne?"

Hyde bıçağını çıkardı ve pisliğin suratında gezdirdi. "Buradan elimiz boş ayrılacağımızı düşünmedin, değil mi? Başkanımıza bir şeyler götürmeliyiz ve eğer nakit değilse, şimdilik bir vücut parçası işimizi görür."

Adam tam bizimle tartışmaya girecekken silah sesleri duyuldu ve mermiler evin ön camlarını kırarak içeri girdi.

Hyde ve ben vurulmamak için eğilerek ön kapıya doğru koştuk. Dışarıda bir araba gıcırdayarak durdu ve biz ona ateş ederken sürücü ayağını yere vurup kaçtı.

"İçerideki pisliği boş ver," diye bağırdı Hyde. "Onun kim olduğunu bilmek istiyorum."

Ben de ona katıldım ve birkaç dakika sonra bisikletlerimizle peşlerine düştük.

Trafiğe girip çıkarak hızla arabaya yetiştik. Trafiği aksattığımız için kornalar çalarken ve frenler gıcırdarken sıcak dumanlı rüzgâr etrafımda savruluyordu.

Anlayabildiğim kadarıyla arabada iki adam vardı. Hyde önümdeydi ve bana sürücü tarafına geçmemi, kendisinin de yolcu tarafına geçmesini işaret etti. Belirttiği gibi yapmak için hızlandım, ancak yaklaştığımızda, araba aniden sağa bir yan sokağa döndü ve neredeyse bisikletimden düşmeme neden oluyordu.

Rotamızı değiştirdik ve virajlı dar bir sokakta onları takip ettik. Trafik çok azdı ve yolcu tarafındaki adam kafasını camdan çıkarıp bize ateş etti.

Hay sikeyim.

Motosikleti daha sıkı kavradım ve bir yandan öldürülmemek için elimden geleni yaparken bir yandan da park etmiş arabaların ve sokaktaki virajların etrafından dolaştım.

Sokağın sonu göründü ve arabanın köşeyi çok keskin bir şekilde dönmesini izledim. Karşıdan gelen bir arabaya çarptı ve kiminle uğraştığımızı öğrenme şansımız olacağını düşündüm. Ancak biz yaklaştıkça sürücü motoru çalıştırdı ve kaza mahallinden hızla uzaklaştı.

Elimizden geldiğince takip ettik ama trafik daha da yoğunlaştı ve girip çıkmamızı zorlaştırdı. Öğle vakti yaya trafiği de yardımcı olmadı, bizi yavaşlattı. Takip ettiğimiz kirli beyaz araba kısa sürede uzakta bir benek haline geldi. Kolay pes etmedik ama kendimizi Sidney'in ortasında tıkanmış trafikte kırmızı ışıktaki sıkışmış bulduğumuzda işimizin bittiğini anladım.

Şehri geçip yoğun trafikten kurtulduğumuzda Hyde'ı takip ettim ve yolun kenarına çıktım.

Kaskını çıkarıp mırıldandı: "Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Ya sen?"

Başımı salladım. "Hayır, ama kullanabileceğimiz bir plakamız var. İşimize yarayacağından şüpheliyim ama denemeye değer."

"Sen Ghost'u görmeye giderken ben de bunu halledeceğim. O orospu çocuklarının kim olduğunu bulmayı kendime görev edineceğim."

O öğleden sonra King ve benimle karşılaştığında, GHOST'un gözlerinde daha önce hiç kimsede görmediğim kadar şüphe vardı. Oturmayı reddetti. Bunun yerine ayakta durdu ve kollarını göğsünde kavuşturarak bizi izledi.

King'in dudakları kızgınlıkla kıvrıldı. "Tanrı aşkına, otur Ghost," diye bağırdı.

Ghost'un vücudu gerildi. Eğer gardiyanların gözlerinin üzerimizde olduğu bir hapishanede olmasaydık, King'e yumruk atacağından oldukça emindim. "Seni dinlemeyi uzun zaman önce bıraktım. Tekrar başlayacağımı da sanmıyorum."

"Söyleyeceklerimi duyunca başlayacaksınız."

Ghost'un gözlerinde bir ilgi parıltısı belirdi. Bunu saklamaya çalıştı ama ben görseydim King bunu kaçırmazdı. "Sen söylesen de oturup oturmayacağıma ben karar versem nasıl olur?"

King'in elleri masanın üzerine düştü ve ayağa kalktı. Alçak ve tehditkâr bir sesle, "Oturmaya ne dersin, yoksa bu bok çukurunda kalış süreni uzatırım," dedi.

Onun da yapacağından hiç şüphem yoktu. King'in böyle bir gücü vardı ve eğer biri onu kızdırırsa bunu kullanmaktan çekinmezdi.

Ghost kaşlarını çatı ama oturdu.

King de onu izledi ve "Federalleri yine mi gördün?" dedi.

Ghost'un inatçı yanı devreye girdi. "Masada ne olduğunu öğrenene kadar buna cevap vermeyeceğim."

King öne eğildi ve sessizce konuşmak için sesini alçalttı. "Şartlı tahliyeniz yaklaşıyor."

Ghost, King'in ne demek istediğini tam olarak anladı ve öfkeli bir nefes verdi. "Sen lanet olası bir amcısın, King."

"Evet, öyle olabilir ama ben ne yapıyorsam kulüp için yapıyorum." Bir an durdu ve ekledi: "Bir pislik benim bölgeme girmeye çalıştığında hariç. Bunun için ona yaptığım şey sadece benim yararımadır." Lanet olsun, yıllar öncesinin Jen olayını deşecektik.

"Tanrım, bunun peşini bırakacak mısın? Sarhoştum. Jen'in de hoşuna gitmiyordu zaten."

King başını sallarken gözleri karardı. "Jen hakkında konuşmuyorum."

Daha dik oturdum ve King'e baktım. Bu benim için yeni bir şeydi.

Ghost uzun ve sessiz birkaç dakika boyunca King'e baktı, yüzünün her yerinde tanıma ifadesi vardı. King'in neden bahsettiğini biliyordu. "Lanet olsun dostum, bu çok uzun zaman önceydi. Gençtim ve aptalın tekiydim. O da öyleydi."

Yüzünü öfke kaplarken King'in vücudu geri çekildi. "Bir daha asla onun hakkında böyle konuşma."

Gözlerimi kırdım. King'i pek çok kez ölümcül bir öfke içinde görmüştüm ama bu... bu çok aşırıydı. Sözlerindeki zehir, Ghost'a duyduğu nefretin seviyesini ortaya koyuyordu. Masanın diğer tarafında oturup bana şartlı tahliye isteyip istemediğim sorulsaydı, lanet olsun ki hayır derdim. Çünkü Ghost dışarı çıktığı anda King'den korunmak zorunda kalacaktı. Ve bu ülkede kimsenin benim başkanımın güvende olabileceği pek fazla yer yoktu. Erişim alanı o kadar genişti.

Hayalet'in yüzü beyazlaştı. "Bak, Ivy-"

King masayı yumrukladı. "Sakın onun adını ağzına alma!"

"Tanrım, King," diye mırıldandım, bizi izleyen gardiyana bakarak. "Dikkat çekiyorsun."

Beni görmezden geldi. "Hiç öğrenmeyeceğimi mi sandın Ghost? Anlayamadığım şey, Ivy'nin senden hoşlanacağını neden düşünmüş olduğun? Sana evet dediği palavrasını da bana yutturmaya çalışma. Jen bana o gün ona anlattığın her şeyi anlattı."

Ghost masanın üzerinde duran ellerine baktı. King'e hemen cevap vermedi ve ben de bu işin sonunun nereye varacağını merak ettim. Kulübe Ivy ayrıldıktan uzun bir süre sonra katılmıştım, bu yüzden neler olup bittiğini bilmiyordum. Ama King'in ona olan aşkıyla ilgili hikâyeleri duymuştum. Görünüşe göre onu terk ettiğinde bu onu paramparça etmiş ve onu unutmak için yıllarını harcamıştı. Onu hiç unutamadığını düşünmeye başlamıştım, çünkü onu Jen ya da başka bir kadın için hiç böyle görmemiştim.

Ghost sonunda tekrar King'e baktığında, içindeki mücadele bitmişti. Emin olamadım ama konuşurken gözlerinde suçluluk duygusunun parladığını gördüğümü sandım. "O zamanlar yirmi üç yaşındaydım King ve tek yaptığım her şeyi berbat etmekte. Her lanet gün sarhoştum ve çoğu zaman ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Yani bu, başkasının kadınına becermeye çalışmayı normal mi kılıyor? Mesele şu ki Ghost, denediğin sadece benim kadınımdı değil. Yoluna çıkan herkesi becerdin. Ve kulüpte sahip olduğun güç sayesinde bundan paçayı sıyırdın. Hem de defalarca. Ivy sana hayır dediğinde de denemeye devam ettin."

Bundan sonra hepimiz sessizlik içinde oturduk. Ghost'un söyleyecek bir şeyi yoktu ve King de bu konuda söyleyebileceği her şeyi söylemiş gibi görünüyordu.

Sonunda King ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Federaller ziyaret ettiğinde çeneni kapalı tutacaksın ve kız kardeşini eve geri götüreceksin ki nerede olduğunu bileyim, ben de şartlı tahliyenin gerçekleşmesine yardımcı olacağım. Bunların hiçbirini yapmazsan işimiz biter. Bu cehennem çukurunda çürümeni mutlulukla izleyeceğim."

King Ghost'un onayını aldıktan sonra bisikletlerimize doğru giderken, "Jen yüzünden VP'sini elinden almadın, değil mi?" diye sordum.

King yavaşladı, gözleri benimkilerle buluştu. "Hayır." Bakışları bir süre arkamda bir yerlere kayd, sonra tekrar bana döndü. "O zamanlar Ivy için yeterince mücadele etmedim. Yapabildiğim anda yaptım."

Ne demek istediğini anlamamıştım ama King'in olayı buydu - çoğu insan anlamazdı. Çoğu zaman bilmece gibi konuşurdu ve aklı bazen bana hiç mantıklı gelmeyen şekillerde çalışırdı. Ama eğer yanınızda size sadık birine ihtiyacınız varsa, King tam aradığınız adamdı. Değer verdiği biri için mücadele etmeyeceği bir zamanı hayal bile edemiyordum ve o zamanlar bunun olması için neler olduğunu merak ediyordum.

HAILEE

(Arabamı garaj yoluna çektim ve motoru durdurdum. El çantamı karıştırırken aradığım şeyi en altta buldum. Bir mendil çekip gözlerimdeki yaşları sildim.

Kimsenin beni bu halde görmesine gerek yoktu.

Cehennemden gelen bir Pazartesi olmuştu ve Flirt'teki olağan Pazartesi performansımız da dahil olmak üzere o geceki tüm planlarımı iptal etmişim. Ayrıca Devil'a mesaj atarak eve gidip yatacağımı da söylemişim. Sadece bir topun içine kıvrılmak ve bu gece için dünyayı unutmak istiyordum.

Telefonum yanımdaki koltukta bir mesajla çaldı.

DYLAN: O kaltağı görmem ve ona ağzının payını vermem gerekiyor.

Leona sana ne olduğunu anlattı mı?

KIMSEYE SÖYLEMEDİM. Bilenler sadece iş arkadaşlarımdı.

Telefon çaldı ve iç çekerek açtım. "Ben iyiyim Dylan. Gerçekten iyiyim. Bu akşamki konseri iptal ettiğim için üzgünüm ama içimde gülümseyip şarkı söyleyecek güç yok."

"Bebeğim, konser umurumda bile değil. Buraya gelmemi ister misin? Bana masaj yaparsın, ben de sana Rachel'in nasıl bir sürtük olduğunu anlatırım."

Beni güldürmeyi asla başaramazdı, en zor anlarımda bile. "Sana masaj yapmayı bilen bir kız arkadaş bulmam gerekecek. Böylece bana yalvarmayı bırakırsın."

"İyi bir fikir olabilir. Ellerin sürekli üzerimde olursa erkek arkadaşının mutlu olacağını sanmıyorum."

"Evet, bu konuda haklı olabilirsin."

"Tamam, o zaman ben geliyorum. Masaj gerekmez."

Bir bisikletin gürültüsü dikkatimi dağıttı ve Devil'in bisikletini arkamdan çektiğini görmek için arabanın camından dışarı baktım.

"Hayır, gelme. Şeytan az önce geldi." Sesimi yumuşatarak ekledim: "Ama teşekkür ederim. Seni seviyorum, Dylan."

"Ben de seni seviyorum bebeğim. İyi olduğundan emin olmak için yarın seni arayacağım."

Aramayı sonlandırdım ve telefonumu çantama attım. Arabadan çıkarken, yaklaşan Şeytan'a gülümsedim.

"Kahretsin, sevgilim, berbat görünüyorsun." Bana doğru uzanırken endişesi yüzüne çizgiler halinde kazınmıştı.

Elimi onun elinin içine koydum ve beni kendine çekmesine izin verdim. Haklıydı. -İşten eve dönerken ağladığım için yüzüm ıslak rimelden simsiyah olmuştu. "Teşekkürler, erkek arkadaşının sana bok gibi görüldüğünü söylemesi her zaman iyidir."

Alaycılığımı görmezden geldi. "Leona aradı ve Rachel'la kavga ettiğinizi söyledi."

Gözlerim onunkileri tuttu. "Yani her şeyi bırakıp doğruca buraya mı geldin?" Yumuşak bir sesle sordum, kalbim bu düşünceyle hızla çarpıyordu.

"Evet." Sanki hayatımdaki en aptalca soruyu sormuşum gibi söyledi. Sanki *tabii ki* her şeyi bırakıp bana gelecekti.

Parmaklarımı dudaklarında hafifçe gezdirmek için uzandım. "Dikkatli olsan iyi olur Dominic Ford, çünkü sana aşık olabilirim."

Elimi tuttu. "Bana getireceği şey buysa asla dikkatli olmayacağım."

Vücudum onunkiyle aynı hizada olacak şekilde hareket ettim ve ağzını kendime çektim. Onu öpmeden önce, "Ben böyle hissederken buraya gelip bana hayatın bu kadar güzel olduğunu hissettiren tek kişi sensin," dedim.

"Rachel'la ne oldu?"

"Bana bir seçenek sundu - işim ya da hayır işim. Bu konuda biraz tartıştık ve sonra ona lanet olası işini bir kenara bırakmasını söyledim. Yatırımcımın devam edip etmeyeceğinden hâlâ emin değilim ve işsiz kalmayı gerçekten göze alamam ama orada bir gün daha kalamam." Verdiğim karardan dolayı kendimi kötü hissediyordum ama aynı zamanda bunun doğru bir seçim olduğunu da iliklerime kadar hissediyordum. Bu noktada, her şeyin yolunda gitmesi için evrene güveniyordum.

Şeytan başını salladı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Öpücüğü nazik ve sevgi doluydu. Her zaman neye ihtiyacım olduğunu biliyor gibiydi. Öpücüğü bitirdiğinde, "Doğru seçimi yaptın, sevgilim. Haftalardır onun pislikleriyle uğraşmanı izliyorum ve o kaltak seni hak etmiyor. Bunu da atlatacağız. Her şey yoluna girecek."

Ona gülümsedim. "Halledecek miyiz?" Sorum neredeyse bir fısıltı gibiydi. Bu kelimeyle kastettiğini düşündüğüm şeyi tam olarak benimsemekte tereddüt ediyordum ama Tanrım, bunu istiyordum.

"Evet, *biz*," dedi inançla ve tüm bu boktan günü çok daha iyi hale getirdi.

Bir elimi boynuna doladım, bir bacağıma da onun etrafına dolayarak kendimi onun kollarına bıraktım. "Pekâlâ, bu akşam burada büyükannemle yemek yemeyi düşünüyorum -en sevdiğim yemeği yapıyor- ve sonra beni evine götürmelisin, böylece beni öyle yüksek sesle çığlık attıracak şekilde becerebilirsin ki çatı çökebilir."

Kaşlarını kaldırdı. "Bunu sana burada yapmamı istemiyor musun?"

Sırıttım. "Ukala." Büyükannemin onun adını tekrar tekrar söylediğimi duymasına gerek yoktu.

"En sevdiğin yemek nedir?"

"Yapışkan domuz pirzolası." Düşüncesi bile ağzımı sulandırdı. "Tanrım, onlara bayılacaksın. Büyükannem şimdiye kadar yediklerimin en iyisini yapar."

"Eğer seni bu kadar azdırıyorsa o tarifi ondan almam gerekecek."

Kollarımı boynuna doladım. "Dikkat et," diye uyardım. "Düşüyorum." Doğruyu söylemek gerekirse, çoktan düşmüştüm. Hem de sertçe.

"Buna güveniyorum, bebeğim."

Bir arabanın yanaştığını duyunca döndü ve Aaron'un evin önündeki sokağa park ettiğini gördüm. Yüzü öfkeli bir maskeye dönüşmüş halde bize doğru yaklaştı.

"İşimiz bitti, Devil!"

Şeytan beni yere bıraktı ve omuzları gergin bir şekilde Aaron'la buluşmak için öne çıktı.

Aaron'ın gözleri benimkilerle buluştu. "İçeri gir, Hailee. Bu ikimizin arasında."

Doğruldum. "Hayır, Devil'a söyleyeceğin her şeyi bana da söyleyeceksin."

Başını salladı ve Şeytan'la yüzleşmek için geri dönmeden önce nefesinin altında küfretti. "Bugünkü plakanın peşine düştüm. Bu adamlar Marx'la bağlantılı." Sesi sertleşti ve ekledi: "Onlar boş işlerle uğraşmayan tipler, Devil. Geri dönecekler."

"Ve geldiklerinde, onlar için hazır olacağız." Şeytan'ın sesi de aynı sertlikteydi.

"Bunun tam olarak nasıl sonuçlanacağını düşünüyorsun? Çünkü benim durduğum yerden, kız kardeşimin burada tehlikenin tam ortasına atıldığını görüyorum." Parmağını havaya kaldırarak Şeytan'a doğru salladı. "İşte bu yüzden sana çekip gitmeni söyledim."

Kaşlarımı çattım. "Bekle. Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" Aaron'ın arabasının arkasında tanıştığımız güne dair belli belirsiz bir anı aklıma geldi ve o zamanlar birbirlerini tanıyor olmaları gerektiğini fark ettim. Noktaları neden birleştirmedimden emin değildim.

"Evet," dedi Aaron, "Tanıyoruz."

Zihnim karmakarışık bir düşünce karmaşası içindeydi. Şeytan'a baktım. "Neden senin için tabakları çalıştırıyor?"

Şeytan elini yüzünde gezdirdi. "Kahretsin, bu çok karışık Hailee."

Gözlerim büyüdü ve Aaron'a döndüm. "Aaron'a bir şeyler vermek için Fırtına bilgisi, değil mi?" Midemde hissettiğim batma hissi beni hasta etti.

"Evet," diye itiraf etti Aaron ve kardeşim hakkında bildiğim her şey bir anda bulanıklaştı.

O kirli bir polis.

"Ne zamandır kirlisin?" Onun hakkında bilmediğim başka neler olduğunu merak ederken sordum.

"Bu önemli değil. Önemli *olan* Storm'dan uzak durman."

Bana doğru uzandı ama ben kolumu çektim. "Kimseden uzak durmama gerek yok Aaron. Şu anda tek ihtiyacım olan şey soruma cevap vermek. Ne zamana kadar?"

"Hailee-" benimle tartışmaya devam etti ama duymak istemediğim için sözünü kestim.

"Hayır!" "Geçen gün orada durdun ve motorcuları onlardan daha iyiymişsin gibi yargıladın. Motorcularla bir sorunum yok. Benim sorunum

sorun, birinin olmadığı bir şeymiş gibi davranması ve sonra da bunu başkalarının üzerine atmasıdır." Bir adım uzaklaştım. "Düşüncelerimi toparlamak için biraz zamana ihtiyacım var."

Bu sözlerle onları yalnız bıraktım ve düşünmek için sessiz bir yer bulmak üzere evin içine girdim. Kardeşimi koşulsuz seviyordum, ama bazen sevdikleriniz hoşunuza gitmeyen şeyler yapabiliyordu. Şeytan'a bu kadar kötü davranmasından, polis olduğu için daha iyi bir adammış gibi davranmasından nefret ediyordum. İnsanların eşit olduğuna inanırdım. İnsanlara ya da hayvanlara kasten zarar vermediğiniz sürece.

"Hailee," dedi büyükannem, beni salonda tek başıma otururken bulduğunda kaşları çatılmıştı. "Neyin var?"

"Sadece biraz zamana ihtiyacım var büyükanne, sonra sana anlatacağım. Lütfen gidip Aaron ve Devil'in ön tarafta birbirlerini öldürmeye çalışmadıklarından emin olur musun?" Ben yanlarından ayrıldığımda da öyle bir hava yansıtıyorlardı. İkisinin de bu konuda harekete geçmeyecek kadar erkek olmalarını umuyordum.

Başını salladı ve dediğimi yaparak beni yine yalnız bıraktı. Beş dakika kadar orada oturmuştum ki ön bahçeden bağırışlar duydum. *Aaron'un sesi*.

Tekrar dışarı çıktım ve onları kavga ederken görünce dehşete kapıldım. "Büyükanne! Neden orada hiçbir şey yapmadan duruyorsun?"

Yanlarına gitmek için onu itmeye çalışırken kolumdan tuttu. "Onları rahat bırak, bebeğim."

Onunla yüzleşmek için arkamı döndüm, yanıtı karşısında dehşete düşmüştüm. "Gerçekten mi? Burada öylece durup birbirlerini öldürmeye çalışmalarını izlememizi mi istiyorsun?"

"Dramatik davranıyorsun, çocuğum. Erkekler böyle yapar. Ben de anlamıyorum ama onlar için işe yarıyor gibi görünüyor. Belki bunu sistemlerinden çıkardıktan sonra ilerleyebilir ve birbirlerini rahat bırakabilirler."

Ve böylece durup birbirlerine yumruk üstüne yumruk indirmelerini izledik. Her şeyi kavramakta zorlandım ve sık sık arkamı dönmek zorunda kaldım. İşlerini bitirdiklerinde, ikisi de ön bahçede hırpalanmış ve kanlar içinde yatıyordu ve ikisinin de galip sayılabileceğinden emin değildim.

ŞEYTAN

Ben ertesi sabah erkenden bisikletimle Bronze'un evinin önünde oturup ona tam olarak ne söyleyeceğimi düşündüm. Hailee uyandığında ben de uyanmıştım.

meditasyonu için hazırlandı ve Bronze yola çıkmadan önce onun evine gitmeye niyetlendi. Hailee meditasyonunu atlamaya karar vermiş ve çıkarken onu eve bırakmamı istemişti. Nereye gittiğimi biliyordu ve tekrar tartışacağımızdan endişe ediyor gibiydi ama ona tartışmayacağımıza dair güvence verdim.

Aramızdaki bu boku düzeltmemiz gerekiyordu. Bir gün önceki kavgamız çok acımasızdı. Şişmiş gözlerim, görmekte zorlandığım kesikler ve morluklarla kalmıştım. Bronze'un durumu da aynıydı. Bunu yapmaya devam edemezdik ve eğer bir an önce kendimizi toparlamazsak edeceğimizden şüpheleniyordum. Ya öyle olacaktı ya da kulüpten ayrılma tehdidini gerçekleştirecekti. Bunun olmasını engellemem gerekiyordu.

Ama ne dinleyecekti ki? Bu noktaya kadar söylediğim hiçbir şeyi dikkate almamıştı ve alacağından da emin değildim. Bronze inatçı bir pislikti.

Bisikletimle ön kapısı arasındaki mesafeyi kapatırken kendi kendime "Siktir," diye mırıldandım.

Kapıyı birkaç kez çaldım ama cevap vermedi. Hâlâ uyuyor olabileceğini düşünerek telefonumu çıkardım ve onu aradım. Telefonu çaldı ama ses kapının diğer tarafından geliyor gibiydi.

"Bronze!" Bu sefer kapısına daha sert vurarak seslendim.

Hâlâ cevap vermeyince içim endişeyle doldu ve arka tarafa gidip açık penceresi var mı diye baktım. Hissettiğim tedirginlik

arka kapının kırılmış olduğunu fark ettiğimde haklı çıktım. Birkaç dakika sonra onu yatak odasında bağlı ve ağzı tıkalı halde buldum.

"Lanet olsun," dedim ağzındaki tıkacı çıkarırken. "Ne oldu lan?"

"Üç adam oldu. Gerçi hepsi kar maskesi takıyordu, bu yüzden kim olduklarını bilmiyorum." Ben ipi ellerinden ve ayaklarından çözerken homurdandı.

Yüzü dövdükleri yerlerden kanlar içindeydi ve sandalyeden kalkıp kamburunu çıkardığında vücuduna da saldırdıklarını anladım.

"Kim olduğunu öğrendiğimde lanet olası pislikler bunun bedelini ödeyecek," dedi odasından çıkarken.

Onu koridordan mutfağa kadar takip ettim, orada dondurucudan buz çıkardı. "İş yerinde bunu yapabilecek düşmanların mı var?" diye sordum.

Bana kaşlarını çatarak buzu sardı ve yüzüne tuttu. "Açıkçası var."

"Orospu çocuğu olma. Burada sana yardım etmeye çalışıyorum." "Evet, ama ben senin lanet olası yardımını istemiyorum, Şeytan."

Bunu görmezden gelerek, "Anlamıyorum. Buraya gelip seni tartakladılar ve hepsi bu mu? Seni tehdit mi ettiler?"

Yanağındaki buzu yeniden yerleştirirken tısladı. "Tek söyledikleri onlara kazık attığım ve bunu ödeyeceğim oldu. İş bittiğinde geri döneceklerini söylediler. Bunun ne anlama geldiğini bilsem sikirim."

Omurgamdan aşağı buzlar kaydı. "Siktir, Bronze." Telefonumu kotumdan çıkardım ve Hailee'yi aradım. "Sence Hailee'nin peşinden giderler miydi?"

Çenesi sıkıştı ama o cevap vermeden önce Hailee telefonu açtı.

"Hey, sen," dedi ve sesinden gülümsediğini anlayabiliyordum.

İçimde bir rahatlama hissettim. Uzun bir nefes vererek, "Şükürler olsun," dedim.

"Neyin var? Sesin stresli geliyor."

"Sevgilim, benim için bir şey yapmanı istiyorum ve bunu mümkün olduğunca çabuk yapmanı istiyorum, tamam mı?"

"Şeytan, beni korkutuyorsun." Korkusu telefona yansıyor ve bunu yaşamak zorunda olduğu için sessizce lanet ettim.

"Jean'i arabaya bindir ve kulüp binasına git. Sana adresi mesaj atacağım ve sen gelene kadar orada olmazsam diye çocuklara yolda olduğunu haber vereceğim. Oraya vardığımda sana her şeyi anlatacağım."

"Kahretsin." Sessizlik ve sonra-"Tamam." Sesi titrekti ama kararlıydı. *İşte benim kızım.*

Şimdi telefonu kapatacağım, böylece gidebilirsin."

Başka bir şey söylemesini beklemeden aramayı sonlandırdım ve ona kulüp binasının adresini mesaj attım. Ardından kapıdaki çocuklara telefon ederek yolda olduğunu bildirdim.

"Teşekkürler."

Başımı kaldırıp baktığımda Bronze'un bana sadece minnettar bir teşekkürle baktığını gördüm. Başımı sallayarak, "Evet," dedim.

"Ben dışarı çıkıp kim olduklarını ve ne istediklerini anlamaya çalışacağım." "Çözersen beni ara, tamam mı? Çocukları da bu işe dahil edeceğim."

Koridordan banyoya doğru yürürken, "Bu hiçbir şeyi değiştirmez, Şeytan" dedi.

Hiçbir yanılsama içinde değildim. Bronze inatçı bir pislikti. Tek yapabileceğim Hailee ve Jean'in güvende olduğundan emin olmaktı.

King beni aradığında Bronze'un evinden çıkmak üzereydim.

"Bronze'a ne olduğunu duydum," dedi. "Kulüp binasında Hailee'nin yanına gittiğini biliyorum ama önce sana bir konuda ihtiyacım var."

"Ne oldu?"

"Yarım saat içinde Dragon, Hyde ve Nitro ile buluşmam gerekiyor. Marx hakkında bize haberleri var. Hyde gelemeyecek, o yüzden sana ihtiyacım var."

"Nerede?"

"Jezebel'deki eski depoda."

Kaşlarımı çattım. "Garip bir buluşma yeri gibi görünüyor."

"Evet, işte bu yüzden seni ve Nitro'yu başkalarından daha çok istiyorum. Bütün bu buluşma garip geliyor. Son yarım saat içinde aradı ve hemen gerçekleştirmeye hevesli görünüyordu."

"Tamam, yoldayım."

Telefonu kapattım ve bahsettiği depoya doğru hızla ilerledim. İçimde yine o çalkantı vardı. Tanrıya şükür Hailee yakında kulüp binasında güvende olacaktı.

Geldiğimde KING ve NITRO beni bekliyorlardı. O sabah ürkütücü derecede sessiz olan eski deponun arka tarafında duruyorlardı. Sessiz olan depodan çok caddeydi. Hayalet bir kasaba gibiydi, ki bu alışılmadık bir durumdu çünkü genelde her gün trafik olurdu.

"Dragon ne zaman burada olacak?" diye sordum. King telefonundan saati kontrol etti. "Şimdi."

"Peki Hyde nerede? Bu onun kaçırmaması gereken bir şey gibi görünüyor." Kızgınlık üzerime çöktü. Birdenbire ortaya çıktı. Tek yapabildiğim kulüp binasına gidip Hailee'nin iyi olup olmadığını kendi gözlerimle görme isteğiydi.

"Evet, ben de aynı şeyi merak ediyordum," dedi Nitro.

"Bana ailesiyle ilgili bir şey olduğunu söylemek dışında bir açıklama yapmadı," dedi King.

"Ailesi mi? Hyde'ın daha önce onlardan bahsettiğini hiç duymamıştım," dedim. "Lanet olsun, Şeytan," diye mırıldandı King. "Şu lanet şey hakkında konuşmayı kesebilir miyiz?"

Hyde." Bok gibi gergindi. Onu daha fazla kızdırmamak için başımla onayladım.

"Sanırım kulüp güvenliğimizi yeniden artırmamız gerekiyor," dedim. "Dün Hyde'la başımıza gelenlerden sonra ailelerimize daha fazla göz kulak olmak iyi bir fikir olabilir." Son birkaç aydır biraz geri çekilmiştik ama uzun zamandır hissetmediğim bir tedirginlik hissediyordum.

"Katılıyorum," dedi Nitro.

King başını salladı. "Bununla sen ilgilen Nitro."

On dakika geçti ve bu süre içinde King, Dragon gelmeyince giderek daha da tedirgin oldu. Onu aradı ama Dragon telefona cevap vermedi.

King, "Lanet olası oyununun ne olduğunu bilmiyorum ama beklemekten bıktım," diye homurdandı. "Jen'i doktora götürmem gerekiyor. Ondan sonra kulüp binasına döneceğim."

King'in bisikletine doğru gidişini izlerken Nitro, "Tanrım, onu uzun zamandır bu kadar çirkin görmemişim," dedi.

"Jen onu gerçekten mahvetmiş."

"Evet, ihanet soğuk bir kaltaktır."

Telefonum çaldı ve Hailee olduğunu umarak açmak için çabaladım.

"Hey, sen," dedi, lanet günümü şenlendirerek. "Kulüp binasına ulaştık ama büyükannemin ilaçlarını getirmeyi unuttum. Geldiğinde alabilir misin?"

"Evet. Nerede peki?"

"Getirmek için hazırladım, mutfak tezgahının üzerinde bir poşetin içinde. Onsuz gittiğime inanamıyorum."

"Şimdi oraya gidiyorum. Yaklaşık bir saat içinde kulüp binasında olurum. Orada iyi misin?"

"Evet, çocuklardan biri beni Kree ile tanıştırdı. Çok hoş bir kız. Büyükannem onunla konuşuyor."

Şükürler olsun.

Onun güvende olduğunu öğrenince omuzlarımdaki gerginliğin bir kısmı hafifledi. Geri kalanı ise onu kendi gözlerimle görene kadar geçmeyecekti.

Hailee'nin evine giden yol boyunca kahrolası trafik berbattı ve sıcaktan sabrım tükenmişti. Tüm bunlar, onun sokağına döndüğümde ruh halimin çok kötü olduğu anlamına geliyordu.

Ve sonra Hailee'nin evini gördüm. Yerle bir olmuştu.

Yaklaşırken bisikletimi yavaşlattım. İtfaiye alevleri kontrol altına almaya çalışırken dışarıda bir kalabalık oluşmuştu. Anladığım kadarıyla yangın çok şiddetliydi. Hailee'nin evi ve tüm eşyaları yakında kül olacaktı.

Bunu yapan orospu çocukları cezasını çekecek.

ŞEYTAN

Hailee birkaç saat sonra nihayet kulüp binasına vardığımda gözyaşlarına boğuldu. İtfaiye departmanı ile konuşarak biraz zaman geçirdim ve evinden kurtarabildiğim her şeyi kurtardım. Ama sonunda hiçbir şey kurtarılamaz hale gelmişti. Kulüp binasına geldiğimde elimde kötü haberlerden başka bir şey yoktu.

Bana sarılarak, "Bunu kim yapar?" dedi.

"Bilmiyorum sevgilim. Bu sabah kardeşine olanlarla bağlantılı olduğundan şüpheleniyorum." Yangının evi yok edişini izlerken ona her şeyi anlatmıştım. Ona o sabah erkenden gitmesini söylediğim için şükreliyordum.

Nitro bize katıldı. "King'den haber aldın mı? Şimdiye kadar döner sanıyordum. Ya da en azından bizi aramış olurdu."

Başımı salladım. "Hayır, hiçbir

şey yok." "Peki ya Hyde?"

"Hayır."

Ensesini ovuşturdu. "Tamam, güvenliğimizi arttırmakla ilgileniyorum. King'i gördüğün ya da ondan haber aldığın anda bana haber ver, tamam mı?"

"Tamam kardeşim."

Nitro gittikten sonra Hailee kucığımdan indi. Yüzünü silerek, "Büyükanнем yıkıldı. Tüm aile fotoğraflarımız ve eşyalarımız gitmiş. Eşyalarım umurumda değil ama her şeyini kaybetmiş olmasından nefret ediyorum."

Elimi boynuna doladım ve alına bir öpücük kondurdum. "Üzgünüm, bebeğim." Acısını hafifletmek için söyleyebileceğim başka bir şey yoktu.

"Jean nerede?"

"Kree senin odanda yatması için onu organize etti. Umarım sorun olmaz. Senin için sorun olacağını düşünmedi."

"Siktir, evet. Bu iyi bir şey." Kaşlarını çatıttım. "Bronze'dan haber aldın mı?" "Bronze mu?"

"Kahretsin, Aaron."

"Ona Bronze mu diyorsun?"

"Evet."

Sessizce bana baktı. Onu anlayamıyordum. Bronze'un kirli olduğunu öğrendiğinden beri. Önceki gece onunla kavga ettikten sonra sessiz kalmıştı ama şükürler olsun ki benden uzaklaşmamıştı. Bronze'a kızgındı.

Sonunda elini göğsüme koydu ve usulca, "Kendimi en büyük kaltak gibi hissediyorum," dedi.

Bu birdenbire ortaya çıkmıştı. "Neden?"

Gözyaşları yine yanaklarından aşağı süzüldü ve onları çılgınca sildi. "Dün gece ona çok kötü davrandım. Hayatında ne yapmayı seçtiği beni ilgilendirmez. Annemde nefret ettiğim şey de bu zaten, hayattaki seçimlerimi yargılama hakkına sahip olduğunu düşünmesi."

Saçlarını düzelttim. "Onu yargıladığınızı değil, onun hakkında yeni bir şey öğrenmeyi kabullenmeye çalıştığınızı düşündüm."

Bir hıçkırığı yuttu. "Ya"-elini ağzına götürdü-"bu sabah ölene kadar dövülmüş olsaydı? Ne yaparsa yapsın onu her zaman sevdiğimi söyleme şansım olmazdı."

Bir elimi beline, diğerini de sırtına doladım ve onu kendime çektim. "O bunu biliyor, bebeğim."

Gözyaşları akarken başını sallayarak yüzünü göğsüme gömdü. Hıçkırıklarını iliklerime kadar duydum. Ve Hailee'ye, koşulsuz sevmeme biçimi yüzünden zaten aşık olduğumdan daha da fazla aşık oldum.

Aramızdaki o an, King'in kulüp binasının barının kapısından gelen sesiyle bozuldu. "Bu lanet olası bir savaş!"

Döndüğümde onu bana doğru gelirken buldum, yüzünde tam bir öfke ifadesi vardı. "Orospu çocukları benim evimi de ateşe verdiler. Bronze'unkini de." Hailee'ye bakarken yüzü biraz yumuşadı ve şöyle dedi: "Çalıştığın yerin de hedef alındığını öğrendik. Bronze bana daha fazla bilgi vermeye çalışıyor ama şu ana kadar bana birkaç çalışanın hastaneye kaldırıldığını söyledi."

Hailee'nin gözleri endişeyle irileşti. "Onlar iyi mi?"

"Bilmiyorum."

King'in bakışları benimkilerle buluştuğunda vücudu bana doğru sarktı. "Konuşmamız gerek kardeşim." Ne demek istediğini anlamamıştım. Özel olarak konuşmamız gerekiyordu.

Başımı salladım, kendi öfkem artıyordu. "Bana bir dakika ver."

O yanımdan ayrıldıktan sonra Hailee'nin yüzünü kendime doğru çevirdim. "Bunu kimin yaptığını bulacağız. Ve sana söz veriyorum, yaptıklarına pişman olacaklar." Her kelimesinde ciddiydim. Bana kalırsa taş üstünde taş bırakılmayacaktı. Görünüşe göre King de aynı fikirdeydi.

"Leona'yı aramam gerek."

"Gidip King'le konuşmam lazım. Burada tek başına iyi misin?" "Evet, git."

King'i ofisinde telefonuna emirler yağdırırken buldum. Bana arkası dönüktü. Aramayı bitirip bana döndüğünde, gözlerinde gördüğüm delilik karşısında nefesimi tuttum.

"Bu Bronze'du," dedi ve ölümcül ses tonundan bana söylemek üzere olduğu şeyden hoşlanmayacağımı anladım. "Gümüş Cehennem'di."

İçim nefret ve derin bir intikam arzusuyla doldu. "Bunu ödeyecekler, Kral. Kulübümüze ve ailelerimize yaptıkları her şey için, bu sefer ve diğer tüm lanet zamanlar için. Bu yaptığım son şey olsa bile. Yaptıkları için kanlarını akıtacağım."

"Sikeyim." Yumruklarını sıkarken tısladı. "Bununla ilgili bir sorunumuz var kardeşim. Lanet olası federallerin gözü yirmi dört saat üzerimizde." Ofise doğru bir adım daha attım. "Biliyorum, ama sana söylüyorum, hiç sikimde değil. **K a r ı ş t ı r d ı k l a r ı** benim kadınının ailesi. Ve benim kulübüm Ailem. Ailem için yere yatar ve ölürüm."

Başını sallarken nefes alış verişini düzensizleştirdi. "Tamam. Ama bunu tek başına yapmayacaksın. Ve hayatta kalan kimse olmadığından emin olacağız."

Uzun bir nefes verdim. "Anlaştık."

Günün geri kalanı bir bulanıklık içinde geçti. Bronze bir motelde kalmayı tercih ederken, Hailee ve Jean'i benim evime yerleştirdim. Ona bir yatak teklif etmiştim ama hayır demişti. Muhtemelen en iyisi buydu. Bu şekilde ikimiz arasında daha az çatışma ihtimali vardı.

Hailee nihayet o öğleden sonra arkadaşı Leona'nın yerini bulmuştu. Kollarındaki yanıklar nedeniyle hastaneye kaldırılmıştı. Arkadaşı düşük yapmaktan endişe ediyordu ama testler yapıldıktan sonra hamile olmadığı anlaşıldı. Yangından kurtulduğu için rahatlamıştım, çünkü Hailee bütün öğleden sonra haber beklerken çıldırmıştı. Kimse ölmemişti. Aralarında eski patronu Rachel'in da bulunduğu beş personel hastaneye kaldırılmıştı. Hailee, Rachel ona o kadar kötü davrandıktan sonra bile onu ziyaret ederek bana kalbini gösterdi.

Gece yarısından hemen sonra Hailee uykuya daldı ve bana King'le öğleden sonra yaptığımız planların üzerinden geçme fırsatı verdi. Başladığımızda Gümüş Cehennem neye uğradığını şaşıracaktı.

ŞEYTAN

("Scott lanet Cole!" King, Brisbane şubesinin başkanını ertesi gece erken saatlerde salona girdiğinde sırtına vurduğu bir tokatla karşıladı. kulüp binasının barında.

"Nasılsın kardeşim?" Scott gözlerinde endişeli bir ifadeyle sordu.

"İşe koyulmaya hazırım," diye yanıtladı King.

Dün öğleden sonra Hyde ve Nitro'yla saldırı planımızı belirlemek için oturduğumuzda takviye kuvvet istemişti. Federallerin gözleri üzerimizde olduğu için sayıya ihtiyacımız olduğunu biliyorduk. Scott üyelerini yardım için getirmeye çok istekliydi.

"Yirmi altı üye toplamayı başardım. Bu yeterli olacak mı?" Scott sordu.

"Evet, bu yeterli olur," dedi King. "Havoc'u da getirdin mi? O çılgın orospu çocuğu her şeyi halleder."

Scott başını salladı. "O dışarıda."

Herkes bara doluşurken King Kree'ye içkileri doldurmasını işaret etti. Hepimiz birbirimizle selamlaşırken oda kısa sürede karıştı. Bazı üyeleri yıllardır görmemiştim.

Jason Reilly'nin bakışları sırtarak benimkilerle buluştu. "Şeytan, kardeşim. Uzun zaman oldu."

"Evlendiğini duydum," dedim.

O daha cevap veremeden King kükredi, "İç hadi. Yapacak işlerimiz var." Kadehini kaldırdı ve sonra boşalttı.

İçkiler odada elden ele dolaştırıldı ve hepimiz belirlediğimiz gruplara ayrılmadan önce aynı şeyi yaptık.

Her grup yaklaşık sekiz kişiden oluşuyordu ve toplamda altı grubumuz vardı. Bizi takip etmekle görevli federallerin dikkatini dağıtmak için her biri ayrı ayrı ayrılacaktı. Etrafta dolaşacak çok fazla polis vardı; amacımız onları ayrılan ilk birkaç grup üyeye birlikte göndermekti. Son birkaç kişi ise Gümüş Cehennem'in kulüp binasına gidecek üyeler olacaktı.

İlk grup karanlık, renkli bir minibüsle saat dokuzu biraz geçe yola çıktığında gece çökmüştü. Farklı kaynaklardan Gümüş Cehennem'in o gece kulüp evlerinde zafer olarak gördükleri şeyi kutladıkları bilgisini almıştık. Biz oraya vardığımızda partinin tüm hızıyla devam ediyor olacağını düşündük.

Sonraki üç grubun her biri yaklaşık sekiz kişiydi ve üyeler bisikletleriyle ayrıldı. Son iki grup da ilk giden gruba benzer şekilde minibüsteydi. Federaller ilk üç grubu takip edip son birkaç grubu fark edilmeden bırakınca planımız işe yaradı.

King, Hyde, Nitro, Scott, Havoc ve Kick ile birlikte ikinci minibüsteydim. Havoc konuşana kadar ilk on beş dakikayı sessizlik içinde geçirdik.

"Bunu başarabileceğimize emin misin? Helikopterle birlikte."

Minibüsün arkasında onun karşısında oturan Hyde başıyla onayladı. "Evet. Pilotumuz işini biliyor."

Havoc bu cevaptan memnun görünüyordu. Bundan sonra, bir saatlik yolculuğun geri kalanında yine sessizlik içinde oturduk.

Gümüş Cehennem kulüp binasına yaklaştığımızda Kick minibüsü yavaşlatarak helikopter pilotu görevini tamamlayana kadar park edeceğimizi belirlediğimiz çalılıkların arasına soktu. Yaralanmamızı önleyecek kadar uzaktaydı.

Griffin sesi el telsizinden çatırdadı. "Yerimizi aldık. Sen?" Kulüp binasının diğer tarafına yerleştirilmiş üçüncü minibüsteki sekiz kişilik diğer grupla birlikteydi.

"Gitmeye hazırız," diye konuştu King telsizinden.

Helikopter pilotunun sesi süzüldü. "Benim için iki dakika." Tüfeğimi kavradığımda adrenalin vücuduma yayıldı.

Artık hazırdım.

Bize bu kadar çok acı ve kayıp yaşatan kulübü nihayet yok etmeye hazırdım.

İki dakikayı beklerken zaman yavaşça akıp geçti. Helikopter nihayet görüş alanıma girdiğinde nefes alışım yavaşladı. Işıklarını takip ettim ve çantadaki bombayı bırakmasını derin bir memnuniyetle izledim.

kulüp binasının üzerinde. Bombayı göremiyordum ama orada olduğunu biliyordum. Ve atıldıktan kırk beş saniye sonra patladığında, hedefimiz olan yangının binayı sarmasını beklerken neredeyse nefesimi tutacaktım.

"Hadi, hadi, hadi!" King el telsizinden kükredi ve Kick minibüsü beklediğimiz çalılıkların dışına sürdü.

Ayağını yere vurdu ve bizi kulüp binasına yaklaştırmak için deli gibi sürdü. Kayarak durduğunda Scott arka kapıyı açtı ve hepimiz ellerimizde tüfeklerle dışarı fırladık.

Sıra halinde dağılıp binadan çıkan herkesi vurmaya hazır bir şekilde çevreye saldırdık. Griffin liderliğindeki ekip de diğer tarafta aynı şeyi yapıyordu.

Yangın kulüp binasının büyük bölümünü sarmış ve yayılmaya başlamıştı. Polisin ve itfaiyenin gelmesine fazla zaman kalmamıştı ama elimizdeki kısa süre, hayatta kalan kimse olmadığından emin olmakla geçecekti.

King elini kaldırdı ve onun işaretiyle hepimiz tüfeklerimizi kaldırıp kulüp binasına ateş ettik. Çığlıklar ve kaos Gümüş Cehennem yerleşkesini ele geçirmişti ama pek fazla üye kaçmaya çalışmamıştı. Kaçmaya çalışan birkaç kişiyi de vurduk ve umarım binanın içine gönderdiğimiz mermiler hala nefes almakta olan üyelerin icabına bakmıştır.

Kick zamanımız dolduğunda kornayla işaret verdi. Herkes ateş etmeyi bıraktı ve minibüse geri dönmek için döndü. Döndüğümde Dragon'un binadan tökezleyerek çıktığını gördüm.

Ölmesi gerekiyordu.

Gümüş Cehennem başkanını canlı bırakmamın imkanı yoktu. Plandan saptım ve minibüs yerine Dragon'a doğru koştum.

"Şeytan!" Scott bağırdı ama onu duymazdan geldim.

Olabildiğince hızlı koşarak bir iki dakika içinde Dragon'la karşılaştım.

Yani.

"Siz lanet olası amcıklar bunun bedelini ödeyeceksiniz!" diye kükredi.

Tüfeğimi ona doğrulttum. "Bunu nasıl anladın, pislik? Senin kulübün hepsi öldü ve burada elinde lanet bir tüfekte duran benim."

"Herkesi sen öldürmedin," diye tükürdü.

"Sadece vur onu!" Scott arkamdan seslendi, yaklaşıyordu.

Parmağım tetiğin üzerindeydi, sıkmaya hazırdım. Ancak, bu andan onu öldürmekten daha fazlasını istiyordum. İlk siren sesi duyulduğunda ileri doğru bir adım attım.

"Tanrı aşkına," diye bağırdı Scott. "Çıkar onu Şeytan, böylece buradan siktir olup gidebiliriz."

Onu görmezden gelerek Dragon'la aramdaki mesafeyi kapattım. Ben yaklaştıkça kan kulaklarımda uğulduyordu. Sonunda bu çılgınlığa son vermenin zamanı gelmişti.

"Sen lanet bir korkaksın." Dragon beni kışkırtmaya çalıştı ama ben sonucuma odaklanmışım.

Gecenin karanlığında daha fazla siren sesi duyuldu.

Tüfeğimi bıraktım ve Dragon'a bir yumruk attım. Yumruğum yüzüne değdi ve onu tek yumrukta yere serdim. O anda otomatik pilot devreye girdi ve farkına varmadan onun üstüne çıktım, yüzüne ve vücuduna yumruk üstüne yumruk indirdim. Eller omuzlarımdan altından kayarak beni ondan çekene kadar aklım başıma gelmedi.

King'in sesi bilincime süzüldü. "Neredeyse ölmek üzere, Şeytan. Lanet tüfeğini al ve işini bitir ki polisler gelmeden buradan siktir olup gidelim."

Tüfeğimi bana doğru itti ve dediğini yapmamı bekledi. Silahı Dragon'a çevirdim, tetiği çektim ve onun boktan hayatına son verdim.

HAILEE

Ben ertesi gün öğleden sonra geç saatlerde evimin yanmış kalıntılarına sessizce baktım ve gözyaşlarımın akmamasını diledim. Ama Şeytan kollarını bana doladı ve beni kendine çekti.

Beni vücuduna yasladı, yanaklarımdan aşağı süzöldüler.

"Kahretsin," diye mırıldandım, onları silerek. "Bugün bir daha ağlamayacağıma yemin etmiştim."

"Bebeğim," diye mırıldandı Şeytan kulağıma, "ağla. Dök içini."

Büyükannem de bize katıldı. Araziyi dolaşmak için ayrılmıştı ama gerçekten görülecek pek bir şey yoktu. "Sadece bir bina, çocuğum ve birkaç eşya. Hayattaki önemli şeyler bunlar değil."

İçimi çektim. "Sen her zaman çok pratiksin. O şeylerin senin için bir anlamı vardı. Onları kaybettiğin için üzgünüm."

Başını salladı, söylediklerimi önemsemedi. "Sen benim için bir şey ifade ediyorsun. Aaron da benim için bir şey ifade ediyor. Eğer ikinizi de o yangında kaybetseydim, o zaman üzülürdüm. Bazı şeylerin yeri doldurulabilir."

Uzun bir iki gün olmuştu ve duygularım karmakarışık. Aaron'un dövülmesi, evimizi ve eşyalarımızı yangında kaybetmemiz, Leona ve eski iş arkadaşlarımın yaralanması derken sürekli gözyaşlarına boğuluyordum. Bu durum beni bunaltıyordu ve Devil'in yanımda olup bana yardımcı olmasına şükreliyordum.

"Gitmeye hazır mısınız?" diye sordu.

Başımı salladım. "Evet. Hazır mısınız büyükanne?"

Arabaya doğru topallayarak ilerledi ve giderken "Evet" diye seslendi. Her zaman hayata devam edebiliyor gibi görünmesine bayılırdım. Bazı günler onun gibi olmayı diliyordum.

Şeytan bizi evine geri götürdü, hepimiz kendi düşüncelerimizin içinde kaybolmuştuk. Onun da aklında çok şey olduğunu biliyordum. Bana evlerimizi yakan insanların icabına bakıldığını söylemişti. Bunun ne anlama geldiğini sormakta tereddüt ettim ama iyi bir fikrim vardı. Ve bu beni rahatsız etmedi. Sadece hissettim.

O gece aç değildim ama Şeytan yemem için ısrar etti. Spagetti pişirdi ve o beni endişeyle izlerken ben de yemeğimi yedim. Yemekten sonra Gran'i salonda en sevdiği televizyon programlarıyla baş başa bıraktık ve bulaşıkları birlikte yıkadık.

Bulaşıkları bitirdikten sonra elini uzattım ve "Bugün çok kötü olduğum için özür dilerim. Sadece bir ya da iki güne ihtiyacım var, sonra her zamanki halime döneceğim."

Ben daha ne olduğunu anlamadan beni kaldırdı ve mutfak tezgahının üzerine oturttu. Bacaklarımın arasına girerek kollarını bana doladı ve şöyle dedi: "Sevgilim, aceleye gerek yok. Kafanı toparlamak için acele etme. İhtiyacın olan her şey için burada olacağım."

Hayatımda Devil gibi muhteşem birini hak etmek için ne yaptığımdan emin değildim. Ona gülümseyerek, "Lakabını nasıl aldığını bana hiç söylemedin." dedim.

Sırıttı. "Bunu benden almak için bana bir şey vermen gerekmiyor muydu?"

Ben de ona sırtarak karşılık verdim. Bulaşıcı bir şeydi. "Pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirdim. Benimle bir içki içmek istedin ve ben de sana bunu verdim, şimdi tükür bakalım patron."

"Bana lakabımı King verdi. Kitlesel yıkıma neden olabildiğim kadar kolay bir şekilde birini günaha sürükleyebileceğimi söyledi."

"Şeytan," diye mırıldandım.

Dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Evet." Beni bıraktı ve ellerini kalçalarımın üzerine koydu. Sonra bir elini uyluğumun iç kısmına ve bacağım boyunca amıma doğru kaydırды. Bakışlarımla buluşarak, "Seni her gün elbise içinde istiyorum" dedi.

Talebi bacaklarımın arasında bir ağrıya neden oldu ve ona erişim izni vermek için onları açtım.

Başını iki yana salladı. "Burada olmaz. Jean içeri girebilir."

Kaşlarımı kaldırdım. "Ben de senin toplum içinde seks yapmayı sevdiğini düşünüyordum." Büyükanneimin bizi basmasını istediğimden değil. O anın heyecanıyla bunun bir olasılık olduğunu unutmuştum ama onunla olabildiğince sık oynamayı seviyordum.

"Hayatım, seni herkesin içinde becermekle büyükannenin önünde becermek arasında fark var. Bazı standartlarım var."

Kollarımı boynuna doladığımda dudaklarım bir gülümsemeye kıvrıldı. "O halde bunu yatak odasına taşımalyız."

Beni kucakladığı gibi yatak odasına götürdü ve yatağına yatırdı. Bacaklarımdan tutarak beni kendine doğru çekti, böylece kığım yatağın kenarındaydı ve o önümde diz çökerken bacaklarım omuzlarının üzerinde duruyordu. Elbisemi yukarı ittikten sonra külotumu çıkardı, yüzüne bastırıp kokumu içine çektikten sonra yere bıraktı.

Yüzünü amıma doğru eğerek, "Senin kokunla yaşayabilirim. Beni çok sertleştiriyor." Kığımın tutarak klitorisimi emmeden önce amımı yaladı.

Parmaklarımı saçlarına geçirdim ve "Evet!" diye bağırırken bir avuç saçını sıktım. Sırtım yataktan yukarı doğru kalktı ve dili içime girdiğinde gözlerimi kapattım.

Beni tadarken inledi, ağzı beni emerken dilini daha derine itti. Dalga dalga gelen zevk beni tüketti ve tam daha fazla dayanamayacağımı düşündüğüm anda durdu ve homurdandı, "Kahretsin, Hailee, bacaklarının arasında yaşamak istiyorum."

Başımı kaldırdım ve elimi boynuna dolayabilmek için aşağı uzandım. Onu kendime çektim ve yavaşça vücuduma doğru ilerledi, hareket ettikçe her yerde tenimin tadına baktı.

Onun için açgözlüydüm ve yeterince yaklaşıp yaklaşmaz ağzını kendime çektim ve onu öptüm. Göğüslerimden birini yakaladı ve acı içinde haykırmama neden olacak kadar sert sıktı. Yine de iyi hissettiren türden bir acıydı ve daha fazlası için ona yalvardım.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu diğer göğsümü sıkarken. Başımı salladım, daha fazlası için çaresizdim. "Tanrım, durma," diye yalvardım.

Birden her şeyi bıraktı ve üzerimden kalktı. Kot pantolonunun düğmesine uzanarak çözdü ve fermuarını olabildiğince hızlı bir şekilde aşağı çekti. Bunu yaparken gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı. Tekrar üstüme çıkarak, "Bacaklarını etrafıma sar sevgilim ve sıkı tutun. Bu biraz sert ve kirli olacak."

Memelerimden birini ağzına alırken dediğini yaptım. Sikini olabildiğince içime sokmadan önce bacaklarımı onun etrafında zorlukla sabitledim.

"Siktir," diye kükredi ve geri çekildi. Tekrar içeri iterek kendini ikinci kez daha derine zorladı ve bunu yaparken inledi.

"Devam et," diye ısrar ettim, durup içimde dinlendiğinde.

Meme uçlarımdan birini ağzına aldı ve bana bakmadan önce dişleriyle ısırıldı. "Seni nasıl becermemi istediğini söyle bana."

Parmaklarımı saçlarında gezdirerek, "Kendini bırakmanı istiyorum. O an her şeyi unut ve bir hayvan ol. Biraz canının yanmasını istiyorum ama öyle bir canın yansın ki çok iyi hissettirsin."

"Siktir, kadın." Diğer meme ucumu ağzına aldı ve daha sert ısırıldı, benden bir acı çığlığı çıkardı. Bakışlarımla tekrar buluşarak, "Böyle acımasını mı istiyorsun?" dedi.

Başımı salladım. Tanrım, böyle acımasını nasıl da istiyordum.

O zaman hızlı hareket etti, beni yüzüstü çevirebilmek için arkasını döndü. Ellerini kalçalarımın dolayarak kıkırımı yukarı çekti, böylece başım aşağıda, dirseklerim yatakta beni tutacak şekilde belimden bükülmüştüm. Kalçalarımı sıkıca kavrayarak arkama geçti ve sikini içime soktu.

Hay sikeyim.

Beni arkamdan almasına bayılıyordum. O da bunu biliyordu. Özellikle de saçımı çekmesini ne kadar çok sevdiğimi. Ama bu sefer, saçıma uzanmak için durmadı. Tam olarak ondan istediğim şeyi yaptı ve kalçalarımı tutarken, parmakları sertçe kazarken beni bir vahşi gibi becerdi.

İşimiz bittikten sonra olduğum yere, yatağa yığıldım. Hareket edemiyordum ve nefes almak için savaşıyordum, bitkin düşmüştüm. Şeytan yanıma çöktü, vücudu benimkinin etrafında kıvrıldı, kolları beni yakın tuttu. Bu şekilde uykuya daldık ve son iki günde yaşadığım olaylar yüzünden duygusal olarak harap olmuşken, onun tarafından korunduğumu hissettim.

Tam olarak olmam gereken yerde olduğumu hissettim.

ŞEYTAN

"F anladığım kadarıyla ve Bronze'un bana bildirdiğine göre, geçen hafta o orospu çocuklarının her birini yakaladık." King Gümüş Cehennem kulüp binasını ve içindeki herkesi yok ettikten sonraki hafta Church sırasında söyledi.

"Demek ki en az bir düşmanımız eksildi," diye devam etti Hyde. "Listede sırada Marx var. Ondan sonra, federallerin onunla işi bittiğinde, Gambarro'yu indireceğiz." Tıklım tıklım dolu odaya göz gezdirdi. "İnsanlara Storm'la uğraşılmayacağını hatırlatılması gerekiyor."

Bunun üzerine alkışlar patladı ama King toplantıyı devam ettirdi. "Ghost'un da icabına bakıldı, yani ileride bir sorun olmayacak. Ve-"bana baktı-"Bronze'u da hallettim. Kendini yeniden kulübe adadı."

Herkesi toparladıktan sonra, halledilmesi gereken diğer kulüp işlerinden bahsetti. Yirmi dakika sonra Hyde, Nitro ve ben hariç herkes dışarı çıktı.

King'e bakarak, "Bronze'u nasıl tekrar tarafına çektin?" diye sordum.

"Ona kulüpten istediği kadar uzaklaşabileceğini ama kız kardeşiyle çıkmanla ilgili sorununu çözemeyeceğini söyledim."

Kafam hâlâ karışık. "Nasıl?"

"Elinde seninle ilgili hiçbir şey yok, Şeytan, yaptığın hiçbir şeyle ilgili kanıt yok. Yani kulübü kapatmaya çalışsa bile sen hâlâ özgürsün. Kız kardeşiyle birlikte olmakta özgürsün."

"Tanrım, buna çok kızmış olmalı."

"Evet, çok mutlu değildi ama şimdi halloldu."

"Kick nasıl?" Nitro sordu. "Evie hakkında ondan başka bir şey duydun mu?"

"Evet, doktorlar onu hastanede tutuyorlar. Kan basıncına bağlı olarak muhtemelen hamileliğinin geri kalanında da. Kick bebeği erken doğurabileceklerini düşünüyor. Ama onun dışında iyi olduğunu söyledi. Yarın tekrar gelecek."

Hyde, Kick'in dönecek olması onun için önemliymiş gibi, "Çok şükür," diye mırıldandı.

King de bunu fark etti. "Neler oluyor Hyde?" "Biraz izne ihtiyacım olacak."

"Neden?"

"İlgilenmem gereken bazı aile meseleleri var."

King ensesini ovuşturdu. Sinirli görünüyordu. "Ne aile meselesi? Her zaman bir ailen olmadığı izlenimine kapılmıştım Hyde. Her yerde sen vardın-"

"Karım."

Hepimiz şok olmuş bir sessizlik içinde durduk. Hiçbirimizin bunun olacağını tahmin etmediğinden emindim.

"Karın mı var?" King sordu. "Seni on dört yıldır tanıyorum ve bir kez bile karından söz etmedin."

"Evet, bir karım var. Bir de kızım var."

"Lanet olsun, Hyde. Neden bize onlardan hiç bahsetmedin?"

Hyde bu konuyu tartışmaktan rahatsız görünüyordu ama kendini devam etmeye zorladı. "Onları on dört yıldır görmedim." "Ama bana şimdi ihtiyaçları var ve bunu yapmam gerekiyor. Zamanlamanın boktan olduğunu biliyorum ama-"

King onun sözünü kesti. "Hayır, gitmelisin. Aile önemlidir. Ne zaman döneceksin?"

"Bilmiyorum. Bu benim yardımımı kabul edip etmemelerine bağlı."

"Tamam, şimdi gerçekten kafam karıştı," dedi King, "Neden kabul etmesinler ki?"

Hyde derin bir nefes aldı ve King'e cevap verdiğinde sesinde daha önce ondan hiç duymadığım duygular duydum, çoğunlukla pişmanlık ve ıstırap. "Öldüğümü düşünüyorlar."

EPILOG

Şeytan

3 ay sonra

"KYLIE! Adam! Dom Amca geldi," diye bağırdı Sonya, ben daha ona merhaba demeye fırsat bulamadan evinin ön kapısından içeri adımımı atarken.

Kıkırdadım. "Bugün sana cehennemi mi yaşıyorlar?"

Saçlarını yolduğunu gösteren bir el hareketi yaptı. "İnanamayacağın kadar. Tanrı'ya şükür ikiniz de buradasınız."

Hailee de gülerek beni takip etti. Sonya'ya doğru ilerleyerek onu kucakladı ve yanağına bir öpücük kondurdu. "İyi görünüyorsun bebeğim," dedi. "Sen ve ben kuaföre gittikten sonra çok daha iyi görüneceğim. gelecek hafta, bu kesin. Leona bizimle geliyor mu?"

"Hayır, doktoruyla randevusu var. Sonunda hamile!" "Bu harika bir haber," dedi Sonya, onun adına en az Hailee kadar sevinmişti.

Hailee buzdolabını açtı ve Sonya'ya bu akşamın tatlısı olarak hazırladığı karamelli çamur keki için yer buldu.

Sonya bunu fark edince gözleri parladı. "Bana düşündüğüm şeyi mi yaptın?"

Hailee sırtıttı. "Evet, en sevdiğin."

Sonya, Hailee'nin durduğu yere doğru ilerledi ve kollarını ona doladı. Bana bakarak şöyle dedi: "Hayatımın en güzel günü seninle tanıştığım gündü.

Bu kadın. Bana hayatımın en kötü gününü yaşatma, tamam mı?" "Siktir, hayır. Öyle bir planım yok."

Hayatımdaki iki kadını tanıştırdığım andan itibaren sanki kardeşlermiş gibi kaynaşmışlardı. O kadar çok ortak noktaları vardı ki komik değildi. Bazı günler kadınım la yalnız kalabilmek için baldızım la savaşmak zorunda olduğumu hissediyordum.

Çocuklar koşarak dışarı çıktı, ikisi de kollarını Hailee'ye doladı. Artık favori ben değildim. Tabii hediyelerle gelmediğim sürece.

"Hailee teyze, gel de odamı gör!" Adam onu koridorda sürüklemeye çalışarak haykırdı.

Onu bizden uzaklaştırırken Sonya, "Özür dilerim," diye mırıldandı. Kaşlarını birbirine çarptı. "Neden?"

Daha yumuşak konuşabilmek için yaklaştı. "Bana sürekli ona öyle dememelerini söylediğini biliyorum ama onu o kadar çok seviyorlar ki teyzeleri olmasını istiyorlar."

"Her şey yolunda. Ona bu şekilde hitap etmelerini istemediğimden değ il. Sadece bu konuda baskı altında hissetmesini hiç istemedim."

Sonya'nın gözleri bana dik dik baktı. "Sanki zaman değişiyormuş gibi konuşuyorsun. Öyle mi?"

Cebimden yüzüğü çıkarıp ona gösterirken sırtttım. "Artık baskı yapmaktan yanayım diyelim. Dört aylık birliktelik evlilik teklifi için yeterince uzun bir süre, değ il mi?"

"Dominic Ford ne zamandan beri başkalarının ne düşündüğünü umursuyor? Bu arada, yüzük için iyi iş çıkardın. Buna bayılacak."

"Öyle mi dersin?"

Bir an durdu, beni değerlendirdi. "Ne diyorsun? Evet demeyeceğinden mi endişeleniyorsun?"

Elimi yüzümde gezdirdim. "Siktir, bilmiyorum. Hayır. Evet. Siktir et, belki."

Bir kakhaha patlattı. "Kadının ne diyecek diye bu kadar gerildiğin bir gün göreceğimi hiç düşünmezdim."

"Am kırıbacı ne demek?" Adam, Hailee ile birlikte mutfağa geri dönerken sordu.

Hailee'nin dudakları kıpırdadı ama sessiz kaldı.

"şey," diye başladı Sonya, bundan sonra nereye gideceğini bilmiyor gibiydi.

Siktir et.

"Benim. Kuku kırbaçlıyım ama kimseye söyleyemezsin, tamam mı? Bu bizim sırrımız. Sadece dördümüz bilebiliriz," dedim.

Gözleri heyecanla parlıyordu. Adam sırları severdi. "Tamam, kimseye söylemem."

Sonya tekrar gülmeye başladı ve mırıldandı, "Tanrım, bu bir klasik, Dom."

Gözlerim Hailee'ninkileri buldu. Bir saniye daha bekleyemeyerek çenemi ona doğru salladım ve "Kaldır kıcını da buraya gel, kadın" dedim.

Kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? Bugün bana patronluk mu taslıyorsun, Bay Pussy-Whipped?"

"Hailee," dedim kıcına şaplak yemek üzereyken ona yaptığım alçak uyarı tonuyla. "Sana bir şey sormak istiyorum."

Sonya'nın başı döndü ve şaşkınlıkla bana baktı.

"Tamam, ortada buluşmaya ne dersiniz?" dedi Hailee. "Bugün patronluk taslayacak havada değilim."

Onunla ortada buluşmak için birkaç adım attım. Elimi kıcının üzerinde kaydırarak, "Beni hep uğraştırıyorsun" diye homurdandım.

Gülümsemesi tüm odayı aydınlattı. "Sana aylar önce söylediğim gibi, seni sürekli tetikte tutmalıyım patron."

Ağzımı kulağına doğru eğdim. "Ve sana söylediğim gibi, ayak parmaklarımın ucunda yaşıyorum."

Gözleri parladı. "Tamam, bana ne sormak istiyordun?"

Başımı salladım. "Hayır, fikrimi değiştirdim. S o r m u y o r u m . Patronluk taslıyorum. Ve sen de bana hayır diyemezsin."

"Gerçekten mi?" İstedğim ama vermek istemediği bir şey için elini taşın altına koymak üzere olduğu zamanki bakışını attı. Cebimden yüzüğü tekrar çıkardım ve eline uzandım.

Yüzüğü yüzük parmağına takarak, "Evleniyoruz. Önümüzdeki ayın sonunda."

Keskin bir nefes alışını duydum.

Gözlerinin sulandığını gördüm.

Ve sonra ağzını ağzımda hissettim, beni gerçekten hoşuna giden bir şey yaptığımda yaptığı gibi öpüyordu.

Öpüşmeyi bitirdiğinde, daha önce hiç kimseden duymadığım kadar yüksek sesle ciyakladı. Yüzüğünü Sonya'ya göstererek, "Evleniyoruz!" diye bağırdı. Artık bana mahkumsun, Sonny!"

İkisinin Sonya'nın beni öptüğünden çok daha uzun süre sarılmalarını eğlenerek izledim. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak, "Kendi baldızımı kıskanmalı mıyım?" dedim.

Hailee bana doğru döndü ve kollarını bana doladı. "Seni o kadar çok seviyorum ki. Aslında sanırım sana ilk buluşmamızda aşık oldum. Senden başka kimsede gözüm yok, Sonya'da bile."

Ona daha sıkı sarıldım. "Bebeğim, ben sana o polis arabasının arkasında aşık oldum. Orada oturmuş tazılardan, kumardan ve daha kim bilir nelerden bahsediyordun ve ben senin benim için doğru kadın olduğunu biliyordum."

"Nereden biliyordun?"

Sırıttım. "Çünkü hayatımda ilk kez bir kadınla konuşmayı, onun pantolonuna girmekten daha çok istedim. Bütün gün orada oturup köpekler hakkında konuşmanı dinleyebilirdim."

Bunun üzerine yüzü aydınlandı. "Ve eğer isteseydin senin kemiklerinin üzerine atlardım."

Dudaklarına bir öpücük kondurdum ve "Seni seviyorum. Evlen benimle, sevgilim."

Gülümsedi. "Hiç sormayacaksın sanmıştım patron."

Hyde's Absolution
(Sydney Storm MC #4)
28 Şubat 2017'de
Çıkıyor

Bana e-posta adresinizi verin ki size anlatacak iyi bir şeyim olduğunda
seslenebileyim!

AYRICA NINA LEVINE TARAFINDAN

USA Today & Uluslararası Çok Satan Yazar

[Nina'nın Web Sitesini Ziyaret Edin](#)

Fırtına MC Serisi

Fırtına (Storm MC #1) ÜCRETSİZ

Vahşi (Storm MC #2)

Blaze (Storm MC #3)

Revive (Storm MC #4)

Slay (Storm MC #5)

Illusive (Storm MC #6)

Sassy Christmas (Ücretsiz Novella)

Command (Storm MC #7)

Havoc (Storm MC #8)

Sydney Storm MC Serisi

Relent (#1)

Nitro'nun İşkencesi (#2)

Crave Serisi

All Your Reasons (Crave #1) Be

The One (Crave #2)

Standalones

Nefesimi Çal

Her Kind of Crazy (sadece Incompatibly Yours Antolojisi'nde mevcut)

Alfalarımlla güncel kalın. Sadece haberlerim olduğunda e-posta gönderiyorum!

Facebook'ta okuyucular kulübüme katılın

YAZAR HAKKINDA

Hayalperest

. Kahve aşığı.

Kalbi Çingene.

Alfa erkekler ve sevdikleri kadınlar hakkında yazan USA Today Bestselling yazarı.

Kelimelerle yaratmadığım zamanlarda beni bir sonraki kaçamağımı planlarken, dünyada yeni bir yeri ziyaret ederken, bir arkadaşımın kahve ve kek eşliğinde uzun bir sohbet ederken, kağıtla yaratırken veya iyi bir kitap ve çikolata ile kıvrılmış halde bulabilirsiniz.

On iki yaşından beri yazıyorum. Kelimeleri bir araya getirmek benim için her zaman bir terapi biçimi olmuştur, özellikle de zor zamanlarımda. Bugünlerde kelimelerimin bana olduğu kadar başkalarına da yardımcı olmasından gurur duyuyorum.

[Haber bültenime kaydolun](#)
[Facebook'taki hayran grubuma](#)
[katılın](#)

[Pinterest](#)
[Instagram](#)

@NinaLWriter

YazarNinaLevine

www.ninalevinebooks.com
authorninalevine@gmail.com

Telif Hakkı © 2016 Nina Levine

Nina Levine tarafından

yayımlanmıştır

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yazarın önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için aşağıdaki e-posta adresinden yazara yazınız.

authorninalevine@gmail.com

www.ninalevinebooks.com

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür. Yerel ve genel isimler bazen atmosferik amaçlar için kullanılır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya işletmelerle, şirketlerle, olaylarla, kurumlarla veya yerlerle benzerlik tamamen tesadüfidir.

Hot Tree Editing tarafından düzenlenmiştir

Kapak Tasarımı ©2016 Romantic Book Affair Designs

Model tarafından yapılmıştır: Jase Dean

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

